

**SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Predmet br.: S1 2 K 002596 11 K (veza X-K-10/995)

Datum: objavljivanja 20.12.2013. godine

pismenog otpravka: 14.02.2014. godine

Pred sudskim Vijećem u sastavu: sudija RADEVIĆ GORAN, predsjednik Vijeća

sudija STRIKA MIRSAD, član Vijeća

sutkinja ČUKOVIĆ BILJANA, članica Vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA

PRESUDA

Zastupnik optužbe:

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: ČAMPARA DUBRAVKO

Zastupnici odbrane:

Glavni branilac I-optuženog Čaušević Harisa: advokat ŠABANOVIĆ EDIN

Dodatni branilac I-optuženog Čaušević Harisa: advokat FERAGET IFET

Glavni branilac II-optuženog Palislamović Namera: advokat ČELIK KERIM

Dodatni branilac II-optuženog Palislamović Namera: advokat DUPOVAC SENAD

U IME BOSNE HERCEGOVINE!

SUD BOSNE I HERCEGOVINE, sudsko pretresno Vijeće sastavljeno od sudije Radević Gorana kao predsjednika Vijeća, te sudije Strika Mirsada i sutkinje Čuković Bijane kao članova Vijeća, uz suojelovanje pravne savjetnice Karović Mirele, kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženih **ČAUŠEVIĆ HARISA** i **PALISLAMOVIĆ NASERA**, po optužnici Tužilaštva BiH, brcj T20 0 KT 0000441 10 od 20.12.2010. godine, potvrđene dana 22.12.2010. godine, izmjerjene pismenim podneskom Tužilaštva BiH, brcj T20 0 KT 0000441 10 od 24.09.2012. godine (u dajem tekstu: optužnica), zbog osnovane sumnje da su počinili krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a) i f) u vezi stava 1. sve u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona BiH (u dajem tekstu: KZ BiH) i krivično djelo cjelo terorizam iz člana 201. stav 4., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj, te I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj, nakon održanog usmenog i javnog glavnog pretresa na kojem su prisustvovali tužilac Tužilaštva BiH Čampara Dubravko, I-optuženi Čaušević Haris i njegovi branioci Šabanović Edin i Feraget Ifet, advokati iz Sarajeva, te II-optuženi Palislamović Naser i njegovi branioci Čelik Kerim i Dupovac Senad, advokati iz Sarajeva, donosi i dana 20.12.2013. godine javno objavljuje u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Čampara Dubravka, branilaca I-optuženog i II-optuženog, a u odsustvu uredno obavještenih I-optuženog i II-optuženog, sljedeću:

PRESUDU

Prema optuženima:

I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, zvani „Oks“, sin Azema i majke Zinete, rođene Huseinbegović, rođen 31.07.1984. godine u Bugojnu, nastanjen u naselju ..... – broj ....., opština ....., neoženjen, sa završenom SSS - mašinskom tehničkom školom, državljanin ....., nalazi se u pritvoru od 27.06.2010. godine po rješenju Suda BiH, broj ..... od ..... godine, rješenju Suda BiH broj ..... od ..... godine, koji pritvor mu je produžen nakon donošenja ove presude rješenjem ovog Suda isti broj od ..... godine,

II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, sin Izeta i majke Ismete, rođene Kananović, rođen 24.03.1974. godine u Ključu, sa prebivalištem u ....., ... broj ..... i sa boravištem u ..... u ulici ..... broj ....., kao podstanar kod ....., JMBG ....., po nacionalnosti ....., državljanin ....., sa završenom osnovnom školom, bez stalnog zaposlenja, neoženjen, otac dvoje malodobne djece, osuđivan, nalazio se u pritvoru od ..... godine po Rješenju Suda BiH broj ..... od ..... godine, rješenju Suda BiH broj: ..... od ..... godine, koji pritvor mu je ukinut nakon donošenja ove presude rješenjem ovog Suda isti broj od ..... godine,

I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS

Na osnovu odredbe člana 285. Zakona o krivičnom postupku BiH

KRIV JE

ŠTO JE:

Tačka I - izreke ove presude, u odnosu na tačku 1. optužnice,

S ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da što izvrše, s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine,

nakon što su se prethodno, tokom 2010. godine u Bugojnu, I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i više njemu poznatih lica u više navrata sastajali i dogovarali da počine teroristički čin u Bugojnu, pa tako da dana 27.06.2010. godine u ranim jutarnjim satima počini teroristički čin nanošenjem velike štete na zgradi Policijske uprave Bugojno (PU Bugojno) u Bugojnu, u namjeri da neku osobu s umišljajem liši života, znajući da po prirodi poslova koji se obavljaju u zgradi PU Bugojno svaki dan i neprekidno boravi njemu nepoznati broj policijskih službenika na obavljanju policijskih poslova i znajući da zbog obezbjeđenja vjerskog događaja na Ajvatovici koji se obilježava dana 27.06.2010 godine u ranim jutarnjim satima tog dana u zgradi PU Bugojno boravi povećani broj policijskih službenika, odlučio prvobitno, da se teroristički napad na PU Bugojno izvrši gađanjem iz ručnog bacača granata RPG-a serijskog broja 54536, da bi potom I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS odlučio da se izvrši podmetanjem i aktiviranjem eksplozivne naprave, pri čemu je prema prethodnom dogovoru i planu, eksploziv trebao do nove, a nedovršene zgrade bolnice iznad Bugojna, donijeti I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, od svoje kuće zajedno s ČAUŠEVIĆ ADNANOM koji bi sa sobom od kuće I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA ponio automatsku pušku tipa "Kalashnikov" „CAL. 7,62 mm“ sa preklopnim metalnim kundakom, vlasništvo I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, s napunjenim šaržerom od 30 metaka i još najmanje 10 rezervnih metaka, te bi tu, kod nedovršene zgrade bolnice sklopili eksplozivnu napravu na način da bi eksploziv spojili s kablom i sporogorećim štapinom, zatim tako sklopljenu eksplozivnu napravu stavili u bijelu plastificiranu vreću koju bi u rukama ponijeli I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i ČAUŠEVIĆ ADNAN, koji bi uz to nosio i automatsku pušku „Kalashnikov“ preko ramena, te nakon što bi došli do zgrade PU Bugojno, sa stražnje strane, ČAUŠEVIĆ ADNAN bi, prema planu, kod jedne zgrade u blizini čuvao stražu da neko ne naiđe, za vrijeme dok I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS aktivira eksplozivnu napravu i udalji se, te nakon što je ČAUŠEVIĆ ADNAN odbio dalje učešće u planiranom terorističkom napadu, I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS se istog dana oko 23,00 sati u kafe – internet klubu „Cyber“ u Ulici Zlatnih Ljiljana broj 17 u Bugojnu, našao sa HARAČIĆ ADNANOM i istom saopštio da planira izvršenje terorističkog čina, pa je u ranim jutarnjim satima dana 27.06.2010. godine, nakon što ga je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS pozvao telefonom i rekao mu da dođe kod njega kući, HARAČIĆ ADNAN dana 27.06.2010. godine u ranim jutarnjim satima došao u kuću I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u ulici Poljice I broj 54, u Bugojnu, gdje je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS istom saopštio da će izvršiti teroristički čin napadom na PU Bugojno, te je najprije jednu protivtenkovsku razorno

– probojnu minu – 6 (TMRP-6) sam odnio i zakopao u zemlju preko puta svoje kuće na livadi u vlasništvu Nenadić Miće u naselju Poljice I do broja 34 u namjeri da istu upotrijebi za kasniji teroristički napad, zatim napravio dvije improvizovane eksplozivne naprave, koristeći dvojica metalna kliješta dužine, 19,5 i 22 cm, te kliješta sa plastičnim rukohvatom i sa natpisom „UNIOR 160“ kao i kombinerke sa plastičnim rukohvatom smeđe boje i natpisom „UNIOR 160“, tako što je uzevši protitenkovske mine neutvrđenog tipa i to tri „okrugle“ i jednu „čtvrtaštu“, stavio u bijelu plastificiranu vreću, između njih ugurao kapislu i fitilj, a drugu pripremio na način da je u plavi ruksak stavio jednu protivtenkovsku minu neutvrđenog tipa, i dvije improvizovane električne detonatorske kapisle, jednu električnu detonatorsku kapislu (EDK), jednu detonatorsku kapislu (DK) i komad sporogorećeg štapina dužine oko 4000 mm i prečnika oko 5 mm, a što u ukupnosti čini pripremljenu improvizovanu eksplozivnu napravu spremnu za korištenje, a potom, HARAČIĆ ADNANU dao da u ruksaku na leđima nosi opisanu eksplozivnu napravu, te su potom obojica u ručnim kolicima – „tačkama“ zajedno transportovali upakovanu u bijelu plastificiranu vreću, drugu improvizovanu eksplozivnu napravu sačinjenu od tri okrugle i jedne četvtaste mine koje su u sebi sadržavale neutvrđene količine eksploziva, ali ne manje od 12,5 kg eksploziva Pentrita (PETN) odnosno 20 kg eksploziva Trinitrotoluola (TNT) povezanog s sporogorećim štapinom i kapislom, pa je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS prije dolaska do stambene zgrade koja se nalazi u neposrednoj blizini zgrade PU Bugojno, improvizovanu eksplozivnu napravu koja se nalazila u ruksaku i koju je nosio HARAČIĆ ADNAN, sakrio tako što je na skrovitom mjestu prekrrio kamenjem i pjeskom u namjeri da tu improvizovanu eksplozivnu napravu iskoristi za kasniji teroristički napad, nakon čega su sa tog mjesta dalje gurajući drugu eksplozivnu napravu u ručnim kolicima - „tačkama“ došli do zgrade koja se nalazi u neposrednoj blizini zgrade PU Bugojno, gdje je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS rekao HARAČIĆ ADNANU „da je slobodan“ te je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS dalje sam, oko 04,50 sati istog dana izvršio postavljanje tako pripremljene improvizovane eksplozivne naprave na stražnji zid zgrade PU Bugojno i aktiviranje iste pripaljivanjem upaljačem sporogorećeg štapina, zbog čega je došlo do eksplozije od koje su policijski službenici koji su se u tom momentu nalazili na obavljanju poslova u zgradi PU Bugojno i to TARIK LJUBUŠKIĆ smrtno stradao, teške tjelesne povrede opasne po život zadobila EDINA HINDIĆ, a lake tjelesne povrede zadobili MUAMER KARADŽA, SANEL HODŽIĆ, SULEJMAN BEŠIĆ, MARINKO KOLAK i MUGDIM ŠKANDRO, pričinjena velika materijalna šteta, i to na objektu – zgradi PU Bugojno u iznosu od najmanje 189.939,00 KM, odnosno u iznosu od najmanje 275.877,00 KM uključujući i štetu na okolnim objektima u Bugojnu, te na ostaloj imovini PU Bugojno i velikom broju vozila građana Bugojna u neutvrđenom iznosu, dok se HARAČIĆ ADNAN gurajući prazna ručna kolica – „tačke“ udaljio sa mjesta eksplozije, vrativši se na mjesto gdje je prethodno I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS sakrio ruksak, te je HARAČIĆ ADNAN navedeni ruksak izvadio – iskopao te došavši u blizinu rijeke Vesošnice, iz ruksaka izvadio minu i istu odbacio u rijeku, a ruksak u kojem su se nalazili preostali dijelovi naprave i to dvije improvizovane električne detonatorske kapisle, jedna električna detonatorska kapisla (EDK), jedna detonatorska kapisla (DK) i komad sporogorećeg štapina dužine oko 4000 mm i prečnika oko 5 mm, također bacio u rijeku nakon čega je ručna kolica – „tačke“ vratio u garažu kuće I-optuženog HARISA ČAUŠEVIĆA u Ulici Poljice I broj 54 u Bugojnu,

Tačka II - izreke ove presude, u odnosu na tačku 2. optužnice,

Preduzimao radnje kojima će stvoriti uslove za izvršenje terorističkog čina na teritoriji BiH s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti

Bosne i Hercegovine da što izvrše ili ne izvrše i s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine, nastupajući u duhu ideja da u Bosni i Hercegovini treba nasilnim putem uspostaviti državu uređenu po šerijatskom pravu, koje tumačenje i ideje su protivustavne s obzirom da je Bosna i Hercegovina prema članu 1. 2. Ustava BiH uređena kao demokratska država, pa je

I-optuženi HARIS ČAUŠEVIĆ, na sastancima koji su se događali tokom 2008. godine, prije lišenja slobode i nakon ukidanja pritvora RUSTEMPAŠIĆ RIJADU 16.05.2008. godine pa do njegovog ponovnog pritvaranja dana 22.12.2009 godine, a koji su se održavali u kući RIJADA RUSTEMPAŠIĆA u naselju Odžak, u kući MIRSADA, djevera Čauševićeve sestre Selme u Bugojnu gdje je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS tada stanovao, i u kući ČAUŠEVIĆ ADNANA u mjestu Ždralovići, sve u opštini Bugojno, gdje su se navedena lica sastajala zajedno s drugim licima, kojim sastancima je rukovodio RIJAD RUSTEMPAŠIĆ, a u njegovom odsustvu rukovodio I-optuženi HARIS ČAUŠEVIĆ, gdje se, govorilo i tumačilo šta znači džihad, diskutovalo o neophodnosti i načinima vrbovanja islamskih vjernika za uspostavljanje šerijatske države BiH i da ukoliko isti ne budu dobrovoljno pristupali i prihvatili takve ideje da ih treba kažnjavati odnosno ubijati, a šerijatsku državu uspostaviti nasilno, da domaće političare, muslimane, treba ukloniti nasilnim putem jer su oni krivi za loše stanje u BiH, govorilo da su veći neprijatelji islama Bošnjaci u Bosni koji su se odmetnuli od vjere nego kršćani i drugi, tumačilo da treba pozivati ljude muslimane da se vrate vjeri i da ako to ne učine da je propisano da se uklone tj. ubiju, jer nije haram – nije zabranjeno – ubiti čovjeka nevjernika i da su u današnje vrijeme ti nevjernici političari koji su na vlasti u BiH, pozivalo da se pravi ustanak ili državni udar ne bi li se nevjernici povratili vjeri i Bogu, da se za oružje ne treba sekirati jer su oni finansijski jaki, te nazivajući se „braćom“ koji o onom što se na sastanku priča ne smiju nikom drugom pričati, govorilo da je malo ljudi koji bi oružje uzeli u ruke i da treba veliku pažnju posvetiti biranju tih ljudi, govorilo da oni ne priznaju zakone BiH, da ne priznaju policiju BiH, da nemaju namjeru da se pokoravaju zakonima BiH i da za njih važe samo Božji zakoni, da ovo društvo ne valja, da su vlasti izdale narod, da su političari, vodeće strukture i policija „ćafiri“ – nevjernici, da treba sve promijeniti i stvoriti šerijatsku državu, zatim

I-optuženi HARIS ČAUŠEVIĆ u cilju stvaranja uslova za izvođenje terorističkog čina, a radi nasilnog uspostavljanja šerijatske države u BiH, prikupljao i posjedovao veliki broj video klipova – video zapisa, u kojima se veličaju teroristički napadi i borbe u Čečeniji i govori čečenskih vođa, pokreta otpora Hataba, Besajeva i Zarkavija iz Iraka, koji sadržaji navedenih video klipova su im služili kao primjer na koji bi se način nešto slično moglo izvesti u BiH, zatim posjedovao na svom računaru video klipove koji prikazuju razne vrste oružja i minsko eksplozivnih sredstava i upustva za pravljenje eksplozivnih naprava, zatim

I-optuženi HARIS ČAUŠEVIĆ tokom 2008. godine planirao napad na policijsku patrolu u službenom vozilu PU Bugojno, na relaciji van grada Bugojna, na lokaciji Komar prema Travniku, kojom prilikom je planirao da otme policajce ili da otme dijete policijskog inspektora s ciljem prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da izvrše puštanje RIJADA RUSTEMPAŠIĆA iz pritvora i da traži RUSTEMPAŠIĆ RIJADA u zamjenu, a ako u tome ne bi uspio, planirao da izvrši napad na policijsku stanicu Bugojno ručnim raketnim bacačem „RPG“ koji je posjedovao u svojoj kući u naselju Poljice u Bugojnu, ili da minira zgradu PU Bugojno, pri čemu je po tom planu, MIRSAD HUSEINBEGOVIĆ trebao da se sa automatskom puškom I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA popne na jednu zgradu iznad

stare bolnice u Bugojnu, koja je viša i gleda direktno na PU Bugojno i da „čuva leđa“ I-optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU kojem bi u terorističkom činu pomagao ADNAN ČAUŠEVIĆ, do kog planiranog terorističkog čina nije došlo jer da mu je RIJAD RUSTEMPAŠIĆ iz pritvora poručio da to ne radi, da ima velikih šansi da ubrzo izađe i da bi mu taj čin samo naškodilo, zatim

I-optuženi HARIS ČAUŠEVIĆ, tokom 2008., 2009. i 2010. godine, na njemu poznat način, u cilju stvaranja uslova za izvršenje terorističkog čina, pribavljao i posjedovao veće količine raznog oružja, municije, minsko – eksplozivnih sredstava i vojne opreme koje je sakrivao na više lokaliteteta oko Bugojna, pa je tako,

- Ručni raketni bacač „RPG“, posjedovao i sakrivao kod svoje kuće u naselju Vesela, Bugojno i povremeno isti sakrivao na lokalitetu zvanom „raskršće“ kod sela Ždralovići, zatim,

- Na lokalitetima tzv. „Navrhoštrije“ i „Podovi“, u blizini svetišta Ajvatovica, posjedovao i sakrivao u gustom šumi u iskopanoj rupi u zemlji automatsku pušku tzv „ciganka“, 2 automatske puške „kalašnjikov“, veću količinu municije nepoznatog kalibra u vreći, nekoliko okvira za municiju, nekoliko granata i punjenja za RPG, te tokom decembra 2009. godine ili januara 2010. godine na lokalitet „Navrhoštrije“ donio i sakrio više pješadijskih mina tzv „paštete“ u jedno plastično bure, više okvira za municiju, municiju nepoznatog kalibra i neutvrđenu količinu eksploziva valjkastog oblika, zatim,

- Na lokalitet tzv. „Poreč“, na planini Raduši, mjesto Voljice, opština Gornji Vakuf, donio i sakrio 1 pušku tzv. „papovka“, 1 automatsku pušku tzv. „kalašnjikov“, desetak bombi, 100 do 150 komada municije zapakovane u plastičnoj vreći i angažovao ČAUŠEVIĆ ADNANA koji je sve zakopao u zemlju i čuvao, zatim angažovao isto lice da iz minskih polja na istom lokalitetu iskopava protivtenkovske mine tzv „šestice“ i iz istih vadi eksploziv i sakriva ga, što je isti i učinio u više navrata, zatim,

- Tokom 2008. godine u dva navrata angažovao i platio troškove benzina KARAŠIN ABDELU da ga isti odveze do „starog“ skrovišta u šumi gdje je imao sakriveno oružje, pa ga je KARAŠIN svojim terenskim vozilom marke „Isuzu“ registarskih oznaka 379-E-496, u maju 2008. godine odveo do starog kamenoloma u blizini mjesta Koprivnice odakle je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS sam otišao u šumu i odakle je uzeo 2 bombe, zatim,

- U proljeće 2010. godine I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS angažovao HARAČIĆ ADNANA, da ga isti u dva navrata odveze do skrovišta u šumi gdje je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS skrivao oružje i to iz kuće I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u naselju Vesela opština Bugojno, da ga preveze u mjesto Ždralovići vozilom vlasništvo oca HARAČIĆ ADNANA sa većom količinom različitih minsko – eksplozivnih sredstava, a posljednji put desetak dana prije aktiviranja eksploziva na zgradi PU Bugojno kada je HARAČIĆ ADNAN po pozivu I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA došao do njegove kuće, kojom prilikom mu je I-optuženi ČAUŠEVIĆ u garaži kuće pokazao veću količinu različitih minsko – eksplozivnih sredstava, nakon čega su navedena sredstva smjestili u gepek vozila vlasništvo oca Haračića, marke

„Opel Astra“ karavan, kojim je upravljao HARAČIĆ, te su ta sredstva transportovali na lokaciju iznad sela Ždralovići opština Bugojno odakle je dalje sam I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS ista odnio na njemu poznatu lokaciju u šumi gdje se prethodno već nalazila određena veća količina minsko – eksplozivnih sredstava i naoružanja i na kojem lokalitetu su ovlaštena službena lica Federalne Uprave policije, Sektora kriminalističke policije, Odjeljenja za borbu protiv terorizma dana 27.08.2010. godine pronašli i izuzeli, kao i izuzeli predmete koji su pronađeni prilikom pretresa i pregleda na lokalitetu naselja Poljice I do broja 34, na imanju u vlasništvu Nenadić Miće, na lokalitetu Poljice III do broja 13A/A na livadi u vlasništvu porodice Mutevečić i u koritu rijeke Vesošnice u Bugojnu, koji predmeti se imaju uništiti nakon pravosnažnosti ove presude, i to:

1. 10 (deset) kontejnera za RRB 90 mm, M 79, „OSA“,
2. 3 (tri) komada ručnih raketnih bacača, „RPG“,
3. 1 (jedna) providna PVC vreća sa PVC pletenom vrećom, bijelom sa sljedećim sadržajem:
  - 13 (trinaest) komada ručnih bombi,
  - 7 (sedam) okvirova za AP sa municijom,
  - 4 (četiri) trotilska metka (TM 500),
  - 9 (devet) komada RPG punjenja,
  - 16 (šesnaest) okvirova za PAP (šnala),
  - 12 (dvanaest) komada detonatora za ručnu bombu.
4. 1 (jedan) komad RB sa optičkim nišanom
5. 1 (jedan) komad RBR 64 mm M 80 „ZOLJA“
6. crno plastično bure sa sljedećim sadržajem:
  - 4 (četiri) komada ručnih bombi, kumulativna (BRK M 79),
  - 1 (jedan) komad RBR 64 mm M 80 „ZOLJA“,
  - 1 (jedan) komad barutnog punjenja,
  - 14 (četrnaest) komada granata (kumulativnih projektila za RPG),
  - Staklena tegla sa sljedećim sadržajem:
    - 53 (pedeset tri) puščana metka cal. 7,62x39 mm
    - 3 (tri) komada PMA 2 (protivpješadijska antimagnetna mina)
    - 2 (dva) komada kalema sa poteznom žicom
  - PVC vreća sa više komada municije 7,62 mm i crvena platnena torbica sa sljedećim sadržajem:
    - 14 (četrnaest) komada tromblona,
    - 1 (jedan) komada nekompletnog tromblona,
    - 2 (dva) komada repa od tromblona,
    - 4 (četiri) komada kasetnih bombi (KB 1) tzv. „zvončići“,
    - 1 (jedan) komad PMA 2,
    - 1 (jedan) komad okvira za pištolj,
    - 1 (jedan) komad potezna sajla za minu (kalem),
    - 2 (dva) komada kožne futrole sa po 5 (pet) metaka 7,9 mm,
    - 1 (jedan) komad okvir za PAP
  - Plastična kutija za sladoled umotana u bijelu platnenu vrećicu a zatim u plavu platnenu vrećicu sa sljedećim sadržajem
    - 1 (jedan) komad PMA 2,
    - 1 (jedan) komad upaljač za PMA,

- više komada municije 7,62 mm, 7,9 mm i 12,7mm,
- 7. metalna tamno zelena kutija za municiju sa sljedećim sadržajem:
  - improvizovana eksplozivna naprava sastavljena od eksploziva koji podsjeća na segment eksplozivnog punjenja protivtenkovske mine, eksploziv valjkastog oblika, žice plave i crvene boje i baterija pljosnatog oblika, veći metalni šaraf i plastični sklop koji podsjeća na strujni prekidač pogodan za zatvaranje strujnog kruga pokretanjem u dva smjera (naprava bez detonatora),
  - 4 (četiri) komada bustera (pojačivač dejstva detonatora),
  - 29 (dvadesetdevet) komada trotilskih metaka (27 valjkastih i 2 četvrtasta),
  - 1 (jedan) komad obilježavajuće zrno
- 8. aluminijski kofer sa sljedećim sadržajem:
  - 22 (dvadesetdva) komada ručnih bombi,
  - 3 (tri) komada tijela ručne bombe,
  - 11 (jedanaest) komada PMA,
  - 1 (jedan) komad upaljač za ručnu bombu bez detonatora (samo kašika),
  - 3 (tri) komada kalem potezne žice
- 9. 1 (jedan) komad lopata sa drvenom drškom,

ČIME JE I-optuženi **ČAUŠEVIĆ HARIS** pod tačkama I i II ove presude počinio krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a), d) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

Pa Sud na osnovu istog zakonskog propisa, uz primjenu članova 42., 42a i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, za počinjeno krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a), d) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

I - optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

OSUĐUJE

NA DUGOTRAJNU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 45 (ČETRDESETPET) GODINA.

Na osnovu člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine I-optuženom **ČAUŠEVIĆ HARISU** se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, počevši od dana lišenja slobode 27.06.2010. godine, pa nadalje za vrijeme trajanja izrečene mjere pritvora.

Nadalje,

Tačka III – izreke ove presude, u odnosu na tačku 3. optužnice,

I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS,

Na osnovu odredbe člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

DA JE:

S ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da nešto izvrše ili ne izvrše, s ciljem ozbiljne destabilizacije ili uništavanja osnovnih političkih, ustavnih struktura Bosne i Hercegovine nanošenjem velike štete informacionom sistemu institucija Bosne i Hercegovine, u svrhu neovlaštenog pristupa resursima informacionih sistema u okviru kojih se nalaze i internet adrese www.sudbih.gov.ba, cipsweb.iddeea.gov.ba i www.narodnaskupstinars.net koji resursi su u vlasništvu Suda Bosne i Hercegovine, Agencije za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka BiH i Narodne skupštine Republike Srpske, a koji resursi unutar informacionih sistema sadrže i podatke o dokumentima i licima iz djelatnosti rada vlasnika, i koji podaci i dokumenti, zbog svog sadržaja, nisu dostupni javnosti mimo zakonom predviđene procedure, pa da je u cilju ozbiljne destabilizacije funkcionisanja navedenih institucija Bosne i Hercegovine, na svom prenosivom računaru „laptopu“ privremeno oduzetom dana 27.6.2010. godine po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj 17-14/1-1-47/10 od 27.6.2010. godine, posjedovao u tekstualnom formatu tzv. „penetracione vektore“, svaki specifičan i odgovarajući za pojedinu navedenu internet adresu, a kojim penetracionim vektorom se omogućava pristup, u konkretnom slučaju nedozvoljen pristup, računarskom sistemu i resursima informacionih sistema unutar koji se nalaze pomenute internet adrese, čime je dalje u tehničkom smislu omogućeno otvaranje dokumenata i podataka radi uvida u iste, preinačavanja, brisanja tj. uništavanja u cijelosti ili djelimično,

PA DA BI TIME I-optuženi **ČAUŠEVIĆ HARIS** počinio krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Nadalje,

Tačka IV – izreke ove presude, u odnosu na tačku 1. optužnice,

II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER

Na osnovu odredbe člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

DA JE:

S ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da što izvrše, s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine, nakon što se prethodno, tokom 2010. godine u Bugojnu, II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ sa I-optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM u više navrata sastajao i dogovorio da dana 27.06.2010. godine u ranim jutarnjim satima počine teroristički čin nanošenjem velike štete na zgradi Policijske uprave Bugojno u Bugojnu, u namjeri da neku osobu s umišljajem liše života, znajući da po prirodi poslova koji se obavljaju u zgradi PU Bugojno svaki dan i neprekidno boravi njima nepoznati broj policijskih službenika na obavljanju policijskih poslova i znajući da zbog obezbjeđenja vjerskog događaja na Ajvatovici koji se obilježava dana 27.06.2010 godine u ranim

jutarnjim satima tog dana u zgradi PU Bugojno boravi povećani broj policijskih službenika, dogovorili prvobitno, da se teroristički napad na PU Bugojno izvrši gađanjem iz ručnog bacača granata – RPG-a serijskog broja 54536, a da je na insistiranje II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA da se izvrši podmetanjem i aktiviranjem eksplozivne naprave, pri čemu je prema prethodnom dogovoru i planu, eksploziv trebao do nove, a nedovršene zgrade bolnice iznad Bugojna, donijeti I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, od svoje kuće zajedno s ČAUŠEVIĆ ADNANOM koji bi sa sobom od kuće I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA ponio automatsku pušku tipa "Kalashnikov" „CAL. 7,62 mm“ sa preklopnim metalnim kundakom, vlasništvo I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, s napunjenim šaržerom od 30 metaka i još najmanje 10 rezervnih metaka, te bi tu, kod nedovršene zgrade bolnice sva trojica sklopili eksplozivnu napravu na način da bi eksploziv spojili s kapislama i sporogorećim štapinom koje bi donio II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ, zatim tako sklopljenu eksplozivnu napravu stavili u bijelu plastificiranu vreću koju bi u rukama ponijeli I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i ČAUŠEVIĆ ADNAN, koji bi uz to nosio i automatsku pušku „Kalashnikov“ preko ramena, te nakon što bi došli do zgrade PU Bugojno, s stražnje strane, ČAUŠEVIĆ ADNAN bi, prema planu, kod jedne zgrade u blizini čuvao stražu da neko ne naiđe, za vrijeme dok I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS aktivira eksplozivnu napravu i udalji se, a za koje vrijeme bi se II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ s vozilom nalazio parkiran u zamračenom prolazu između dvije zgrade u blizini diskoteke "Planet" u Bugojnu i čekao da nakon eksplozije I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i ČAUŠEVIĆ ADNAN dođu do njega kako bi sva trojica vozilom kojim bi upravljao II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ pobjegli, pa da su, nakon što se dana 26.06.2010. godine II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ vozilom nepoznate marke i registarskog broja kojim je upravljao, dovezao iz Sarajeva u Bugojno obezbjeđivši prethodno i ponijevši sa sobom elemente za spravljanje eksplozivne naprave i to 2 kapisle u kaseti vozila i smotak od oko 1,5 m sporogorećeg štapina u prostoru između zadnjeg sjedišta i sanduka vozila, pokriven dekom, te našavši se u Bugojnu navedenog dana s I-optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM i ČAUŠEVIĆ ADNANOM, sva trojica navedenim vozilom izvršili obilazak maršrute kretanja planiranog terorističkog čina, vozeći se tranzitom iznad Bugojna, kojom prilikom su optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER donijeli konačnu odluku da napad izvrše postavljanjem eksploziva na zgradu PU Bugojno, u koju svrhu je II-optuženi PALISLAMOVIĆ obezbjeđio dvije kapisle i sporogoreći štapin, a I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS eksploziv, nakon čega su se razišli s dogovorom da II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ, u kasnijim večernjim satima istog dana, dođe u kuću I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u Ulici Poljice I broj 54, u Bugojnu, gdje će ga čekati I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i ČAUŠEVIĆ ADNAN,

Tačka V izreke ove presude – u odnosu na tačku 2. optužnice,

II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

DA JE:

u cilju stvaranja uslova za izvođenje terorističkog čina, a radi nasilnog uspostavljanju šerijatske države u BiH, prikupljao i posjedovao veliki broj video klipova – video zapisa, u kojima se veličaju teroristički napadi i borbe u Čečeniji i govori čečenskih vođa, pokreta otpora Hataba, Besajeva i Zarkavija iz Iraka, koji sadržaji navedenih video

klipova su mu služili kao primjer na koji bi se način nešto slično moglo izvesti u BiH, pri čemu je II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ iznosio stav da to isto treba izvesti u BiH, da treba skupiti oružje, ljude i pare, zatim da oružje treba prikupljati i otkupljivanjem od seljaka oružja ostalog poslije zadnjeg rata, zatim posjedovao veliki broj video klipova sa sadržajem koji veliča džihad, borbu protiv nevjernika – „kjadira“ i to posebno policije BiH – „taguta“ i domaćih političara, muslimana, prikazanih kao izdajnika islama, pa da je u cilju stvaranja uslova za izvršenje terorističkog čina, II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ na svom USB stiku u folderu naziva „Naserovi dokumenti“, a koji je po sadržaju identičan folderu pronađenom na računaru Osmanagić Emina, posjedovao i tekst autora Salahuddin Abu Hudhayfah al-Rozaji iz 2001. godine koji u naslovu „javni odgovor na nove lažne optužbe“ u kome stoji sljedeće: „... mi odobravamo i smatramo dozvoljenim samo jednu situaciju kada je dozvoljeno ući u Parlament kjadira koji sude sa ljudskim zakonima. Ovaj ulazak je halal ne preko glasanja, već kao odlazak u te prostorije, a to je kada si krenuo da postaviš BOMBU, Allahu Ekber !!!“, zatim II-optuženi NASER PALISLAMOVIĆ u kući koju je koristio u Sarajevu u ulici Mahmuta Bušatlije posjedovao udžbenik autora prof. IZMIRLIĆ ADMIRA privremeno oduzet potvrdom od 28.06.2010. godine i putem istog se obučavao za orijentaciju u prirodi bez karte, za korištenje topografske karte za tzv. topografsku orijentaciju i kretanje na nepoznatom zemljištu i posjedovao knjigu „Minskoeksplozivna sredstva“ autora nadporučnika NEDŽADA KUKURUZOVIĆA iz Generalštaba Armije BiH, koju je koristio za osposobljavanje, pripremanje i aktiviranje eksplozivnih naprava,

PA DA BI time II-optuženi **PALISLAMOVIĆ NASER** u radnjama opisanim u tačkama IV i V ove presude, odnosno u tačkama I i II optužnice, počinio krivično djelo terorizam iz člana 201. st. 3. i 4., u vezi stava 5. tačke d) i f) u vezi stava 1. sve u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Nadalje,

Na osnovu člana 74. Krivičnog zakona BiH Sud izriče

MJERU SIGURNOSTI ODUZIMANJA PREDMETA

I - ODUZIMAJU SE predmeti minsko – eksplozivna sredstava i naoružanje opisano pod tačkama I i II ove presude, to:

1. 10 (deset) kontejnera za RRB 90 mm, M 79, „OSA“,
2. 3 (tri) komada ručnih raketnih bacača, „RPG“,
3. providna PVC vreća sa PVC pletenom vrećom, bijelom sa sljedećim sadržajem:
  - 13 (trinaest) komada ručnih bombi,
  - 7 (sedam) okvirova za AP sa municijom,
  - 4 (četiri) trotilska metka (TM 500),
  - 9 (devet) komada RPG punjenja,
  - 16 (šesnaest) okvirova za PAP (šnala),
  - 12 (dvanaest) komada detonatora za ručnu bombu.
4. 1 (jedan) komad RB sa optičkim nišanom
5. 1 (jedan) komad RBR 64 mm M 80 „ZOLJA“
6. crno plastično bure sa sljedećim sadržajem:

- 4 (četiri) komada ručnih bombi, kumulativna (BRK M 79),
  - 1 (jedan) komad RBR 64 mm M 80 „ZOLJA“,
  - 1 (jedan) komad barutnog punjenja,
  - 14 (četrnaest) komada granata (kumulativnih projektila za RPG),
  - Staklena tegla sa sljedećim sadržajem:
    - 53 (pedeset tri) puščana metka cal. 7,62x39 mm
    - 3 (tri) komada PMA 2 (protivpješadijska antimagnetna mina)
    - 2 (dva) komada kalema sa poteznom žicom
  - PVC vreća sa više komada municije 7,62 mm i crvena platnena torbica sa sljedećim sadržajem:
    - 14 (četrnaest) komada tromblona,
    - 1 (jedan) komad nekompletnog tromblona,
    - 2 (dva) komada repa od tromblona,
    - 4 (četiri) komada kasetnih bombi (KB 1) tzv. „zvončići“,
    - 1 (jedan) komad PMA 2,
    - 1 (jedan) komad okvira za pištolj,
    - 1 (jedan) komad potezna sajla za minu (kalem),
    - 2 (dva) komada kožne futrole sa po 5 (pet) metaka 7,9 mm,
    - 1 (jedan) komad okvir za PAP
  - Plastična kutija za sladoled umotana u bijelu platnenu vrećicu a zatim u plavu platnenu vrećicu sa sljedećim sadržajem
    - 1 (jedan) komad PMA 2,
    - 1 (jedan) komad upaljač za PMA,
    - više komada municije 7,62 mm, 7,9 mm i 12,7mm,
7. metalna tamno zelena kutija za municiju sa sljedećim sadržajem:
- improvizovana eksplozivna naprava sastavljena od eksploziva koji podsjeća na segment eksplozivnog punjenja protivtenkovske mine, eksploziv valjkastog oblika, žice plave i crvene boje i baterija pljosnatog oblika, veći metalni šaraf i plastični sklop koji podsjeća na strujni prekidač pogodan za zatvaranje strujnog kruga pokretanjem u dva smjera (naprava bez detonatora),
  - 4 (četiri) komada bustera (pojačivač dejstva detonatora),
  - 29 (dvadesetdevet) komada trotilskih metaka (27 valjkastih i 2 četvrtasta),
  - 1 (jedan) komad obilježavajuće zrno
8. aluminijski kofer sa sljedećim sadržajem:
- 22 (dvadesetdva) komada ručnih bombi,
  - 3 (tri) komada tijela ručne bombe,
  - 11 (jedanaest) komada PMA,
  - 1 (jedan) komad upaljač za ručnu bombu bez detonatora (samo kašika),
  - 3 (tri) komada kalem potezne žice
9. 1 (jedan) komad lopata sa drvenom drškom,

koji predmeti su pronađeni prilikom pretresa i pregleda lokaliteta Ždralovića, na lokalitetu naselja Poljice I do broja 34, na imanju u vlasništvu Nenadić Miće, na lokalitetu Poljice III do broja 13A/A na livadi u vlasništvu porodice Mutevelić i u koritu rijeke Vesošnice u Bugojnu, koji predmeti se imaju uništiti nakon pravosnažnosti ove presude,

II - ODUZIMAJU SE od I-optuženog **ČAUŠEVIĆ HARISA** predmeti minsko – eksplozivna sredstava i naoružanje opisano pod tačkama I i II ove presude, koji su bili upotrijebljeni ili

su bili namjenjeni za učinjenje krivičnog djela, koji predmeti se imaju uništiti nakon pravosnažnosti ove presude, i to:

- 1 automatska puška tipa „Kalashnikov“, „CAL. 7,62 mm“,
- 4 okvira za municiju cal. 7,62x39 mm,
- 45 metaka cal. 7,62x39 mm,
- 1 plastični laserski nišan,
- 1 predmet cilindričnog oblika – prepravljeni prigušivač, ručne izrade,
- 1 ručni bacač raketa RPG - / sovjetske proizvodnje, broj 54536,
- 2 projektila (mine) za RPG – 7, bojevi – kumulativni,
- 2 barutna punjenja za projektil (minu) za RPG – 7, koji predmeti su oduzeti po potvrdi Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Sarajevo, Kriminalističko istražni odsjek, broj 17-14/1-1-47-1/10 od 27.06.2010. godine, pronađeni prilikom pretresa porodične kuće I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA,
- 1 bojeva ručna bomba, M75, broj 8250, crne boje,

koji predmet su oduzeti prema potvrdi MUP FBiH, Federalne uprave policije broj 13/3-sl od 27.06.2013. godine, prilikom lišavanja slobode I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, Sud oštećene **LJUBUŠKIĆ MERSIHU, HINDIĆ EDINU, KARADŽA MUAMERA, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, KOLAK MARINKA, ŠKANDRO MUGDIMA, SREDNJOBOSANSKI KANTON FEDERACIJE BIH**, te ostale oštećene u ovom predmetu u vezi sa tačkom I ove presude, upućuje da imovinsko-pravne zahtjeve ostvaruju u parničnom postupku.

Na osnovu čl. 186 i 188. Zakona o krivičnom postupku BiH obavezuje se I-optuženi **ČAUŠEVIĆ HARIS** da nadoknadi sve troškove ovog postupka u odnosu na osuđujući dio presude koji se odnosi na njega, o čijoj visini će Sud odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju svih podataka, koje troškove je I-optuženi **ČAUŠEVIĆ HARIS** dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu ove presude u odnosu na optužene **ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA** padaju na teret budžetskih sredstava.

O B R A Z L O Ž E N J E

1. UVODNE NAPOMENE

Nakon provedenog postupka pred ovim pretresnim Vijećem, donošenja i javnog objavljivanja izreke ove presude, Sud u obrazloženju pismene presude izlaže i obrazlaže bitne razloge koji su bili odlučni za donošenje ovakve presude, temeljeći obrazloženje na analizi činjeničnog opisa izmijenjene optužnice, na ocjeni provedenih dokaza, sa razlozima koje odlučne činjenice i iz kojih razloga ovo Vijeće uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, kao i na rješenju određenih procesno pravnih i materijalno pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i

krivična odgovornost optuženih i pri primjenjivanju određenih odredaba krivičnog zakona na optužene i njihova djela, koja pitanja su se postavila pred ovim Vijećem. Sud je savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, dovodeći dokaze u vezi sa odbranama optuženih, te donio odluku kao u izreci presude, temeljeći presudu na činjenicama i dokazima koji su izneseni na javnom i usmenom glavnom pretresu.

U vezi sa činjeničnim dijelom izreke ove presude, Vijeće napominje da je bez bitne povrede objektivnog i subjektivnog identiteta izmijenjene optužnice i izreke ove presude, činjenični opis predmetne izmijenjene optužnice djelimično izmijenjen na način da je usklađen sa rezultatima provedenih dokaza, te su iz činjeničnog opisa predmetnih djela izostavljene određene činjenične tvrdnje Tužilaštva koje ne proizilaze iz rezultata provedenih dokaza, čime po ocjeni Vijeća nije povrijeđen objektivni niti subjektivni identitet optužnice i presude, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja ove presude.

Prvobitno podignutom optužnicom Tužilaštva BiH, broj T20 0 KT 0000441 10 od 20.12.2010. godine, koja je potvrđena dana 22.12.2010. godine, Tužilaštvo BiH je optužilo optužene ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA, PALISLAMOVIĆ NASERA, OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA I KEŠKO NEDŽADA, zbog osnovane sumnje da su optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, HARAČIĆ ADNAN i PALISLAMOVIĆ NASER počinili krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke d) i f) u vezi stava 1. sve u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) i krivično djelo djelo terorizam iz člana 201. stav 4., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj, I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj, te optuženi OSMANAGIĆ EMIN, ŠPAGO HARIS i KEŠKO NEDŽAD počinili krivično djelo pomoć učiniocu poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 232. stav 3. u vezi sa stavom 1., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH.

Prema svim optuženima je primjenjivana mjera pritvora, koja je određena u toku istrage rješenjima Suda BiH, broj X-KRN-10/995, koji pritvor je produžavan tokom postupka.

Svi optuženi, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, HARAČIĆ ADNAN, PALISLAMOVIĆ NASER, OSMANAGIĆ EMIN, ŠPAGO HARIS I KEŠKO NEDŽAD (u daljem tekstu: optuženi) su se na ročištu za izjašnjenje o krivnji dana 09.02.2011. godine izjasnili da nisu krivi za djela za koja se pojedinačno optužuju, te je predmet upućen ovom pretresnom Vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa i suđenja.

Dana 04.03.2011. godine održana je pred ovim Vijećem za potrebe suđenja statusna konferencija, a dana 22.03.2011. godine započet glavni pretres protiv optuženih.

Postupak u odnosu na optužene OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA je u toku suđenja razdvojen iz razloga ekonomičnosti i efikasnosti na ročištu pretresa dana 12.01.2012. godine, kada je ovim optuženima ukinuta mjera pritvora, te je pretres prema ovim optuženima odložen na neodređeno vrijeme, i to do pravomoćno okončanog postupka protiv optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA i PALISLAMOVIĆ NASERA, i to konkretno u odnosu prema na optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU s obzirom na to da se djelo za koje se optužuju OSMANAGIĆ EMIN, ŠPAGO HARIS i KEŠKO NEDŽAD, krivično djelo pomoć učiniocu poslije učinjenog krivičnog djela

iz člana 232. stav 3. u vezi sa stavom 1., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, odnosi upravo na djelo za koje se optužuje optuženi PALISLAMOVIĆ NASER.

Postupak u odnosu na optužene ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA i PALISLAMOVIĆ NASERA nastavljen je suđenjem pred ovim pretresnim Vijećem.

Dana 25.04.2012. godine postupak u odnosu na optuženog HARAČIĆ ADNANA je razdvojen zbog postignutog Sporazuma o priznanju krivnje optuženog HARAČIĆ ADNANA sa Tužilaštvom BiH, kojim je optuženi HARAČIĆ ADNAN priznao krivično djelo iz tačke I optužnice. Sporazum je razmatran i nakon toga prihvaćen od ovog Vijeća, te je optuženom HARAČIĆ ADNANU na osnovu prihvaćenog Sporazuma o priznanju krivnje presudom ovog Suda od 11.07.2012. godine pravosnažno izrečena kazna zatvora u trajanju od 14 godina, koju izdržava.

Postupak u odnosu na optužene ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA nastavljen je suđenjem pred ovim Vijećem, u toku kojeg postupka je suoptuženi HARAČIĆ ADNAN svjedočio kao svjedok Tužilaštva BiH, u toku kojeg svjedočenja je kao saizvršioca djela iz tačke 1. označio I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA.

Tužilaštvo BiH je nakon razdvajanja postupka prema optuženima OSMANAGIĆ EMINU, ŠPAGO HARISU, KEŠKO NEDŽADU i HARAČIĆ ADNANU, pravomoćnog presuđenja optuženog HARAČIĆ ADNANA, te provedenog dijela dokaza Tužilaštva, izmjenilo svoju optužnicu pismenim podneskom Tužilaštva BiH od 24.09.2012. godine.

Optuženi su u toku postupka zastupani braniteljima, i to glavnim i dodatnim braniteljima, koji su optuženima postavljeni po službenoj dužnosti po izboru optuženih.

Optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS I PALISLAMOVIĆ NASER se na pretresu brane da nisu krivi za krivičnopravne radnje i krivična djela za koja se optužuju izmjenjenom optužnicom, osporavajući sve optužne navode, predlažući da se oslobode od optužbe.

Radi obezbjeđenja prisustva optuženih i uspješnog vođenja krivičnog postupka, prema optuženima ČAUŠEVIĆ HARISU i PALISLAMOVIĆ NASERU je tokom postupka bila primjenjena mjera pritvora, kao što je naprijed već pomenuto, i to prema I-optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU od 27.06.2010.godine po Rješenju Suda BiH broj X-KRN-10/995 od 01.07.2010.godine, odnosno po Rješenju broj: S1 2 K 002596 10 Ko od 27.12.2010. godine, te po rješenju od 20.12.2013. godine, odnosno po Rješenju broj: S1 2 K 002596 13 Kž 26 od 08.01.2014. godine nakon izricanja ove Presude pritvor ima trajati najduže 9 (devet) mjeseci od izricanja prvostepene presude, dok je prema II-optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU mjera pritvora primjenjivana od 28.06.2010. godine po Rješenju Suda BiH broj X-KRN-10/995 od 02.07.2010. godine, odnosno po Rješenju broj: S1 2 K 002596 10 Ko od 27.12.2010. godine, sve do 20.12.2013. godine, kada mu je pritvor ukinut nakon izricanja ove Presude.

Optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER su u svojim odbranama tokom suđenja osporavali sve optužne tvrdnje Tužilaštva BiH iz svih tačaka optuženja (I, II, III), izuzev činjenice koju su učinili nespornom, a koja činjenica je postala općepoznata, da se predmetni događaj – eksplozija na zgradi PU Bugojno desio, braneći se da nisu imali nikakve veze sa predmetnim događajem i ostalim optužnim činjeničnim navodima.

U odnosu na djelo iz tačke I optužnice, I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER se brane da u vrijeme eksplozije na zgradi PU Bugojno nisu bili na kritičnom mjestu ili u njegovoj blizini, već na savim drugim lokacijama, I-optuženi na lokaciji u drugom dijelu Bugojna, a II-optuženi na lokaciji u Sarajevu.

I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS (I-optuženi) u svoju odbranu je potvrdio da je u kritično vrijeme bio u Bugojnu, ali se brani time da je u kritično vrijeme, prije i za vrijeme eksplozije na zgradi PU Bugojno, bio kod svoje sestre i da se vraćajući kući 27.06.2010. godine, a nakon eksplozije, u ranim jutarnjim satima slučajno zatekao u blizini kritičnog mjesta prolazeći kao slučajni prolaznik, gdje je neosnovano lišen slobode i neosnovano osumnjičen za kritični događaj, nakon čega je optužen na osnovu neistinitih dokaza i lažnih izjava svjedoka, provodeći u toku dokaznog postupka određeni broj dokaza u prilog svoje odbrane. Takođe, odbrana I-optuženog je osporavala posljedice ovog krivičnog djela u dijelu visine nastale materijalne štete, te također osporavala optužne činjenične navode iz tač. II i III izmjenjene optužnice.

II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER (II-optuženi) se brani tvrdeći i provodeći dokaze na okolnost tvrdnje da je dan prije kritičnog događaja, kao i u vrijeme predmetnog događaja napada na PU Bugojno, bio u Sarajevu osporavajući da ima bilo kakve veze sa predmetnim događajem i sa I-optuženim.

Tužilaštvo je provelo sve predložene dokaze optužbe, dok je od pojedinih dokaznih prijedloga Tužilaštvo je odustalo. Odbrana nije provela sve svoje dokaze, od pojedinih dokaza je tokom dokaznog postupka odbrana odustala, dok je dio prijedloga dokaza odbrane optuženih Vijeće odbilo, o čemu će više riječi biti u nastavku obrazloženja.

Na ročištu glavnog pretresa od dana 09.12.2013. godine pretresno Vijeće je donijelo odluku da se okonča dokazni postupak, odbijajući dalje dokazne prijedloge odbrane I-optuženog i II-optuženog kao nerelevantne, nalazeći da su se stekli uvjeti za izlaganje završnih riječi, sa kojima je započeto dana 11.12.2013. godine.

Pretres je okončan dana 18.12.2013. godine, presuda donesena i javno objavljena dana 20.12.2013. godine. Presuda je pismeno izrađena i otpravljena dana 14.02.2014. godine, nakon isteka zakonskog roka od 30 dana od dana donošenja i objavljivanja, s obzirom na činjenicu da je ovaj krivični predmet nedvojbeno složena pravna stvar u smislu člana 289. ZKP BiH, o čemu je blagovremeno obavješten predsjednik Suda u smislu člana 289. ZKP BiH.

2. DOKAZI

Dokazi optužbe

U toku dokaznog postupka, pred Sudom su, u okviru predloženih dokaza Tužilaštva BiH, saslušani svjedoci: LJUBUŠKIĆ MERSIHA, HINDIĆ EDINA, KARADŽA MUAMER, ŠKANDRO MUGDIM, KOLAK MARINKO, BEŠIĆ SULEJMAN, KUNOVAC VLADIMIR, ALVIR JOSIP, ZUKANOVIĆ MUSTAFA, AREŽINA BRANKO, HODŽIĆ SANEL, DAKIĆ BRANKO, JAKIĆ MUJO, GRIŽIĆ ALEN, HUBJER SENAD, RAMIĆ VERNES, SADIKOVIĆ MEDINA, MALKIĆ MUEMIN, DAUTBEGOVIĆ RUSMIR, DAUTBEGOVIĆ ESMIR, TELBIZ

TARIK, ČAUŠEVIĆ ADNAN, HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD, BEĆIRHODŽIĆ EMINA, MEKIĆ JASMIN, KARAŠIN ABDEL, ZAŠTIĆENI SVJEDOK „T1“, BEGOVIĆ TARIK, MEHIĆ MIRZET, IVKOVIĆ SALDIN, DŽANAN MIRSAD, HODŽIĆ ADMIN, HALILOVIĆ MIRALEM, BRKIĆ ESAD, MEHIĆ ENES I HARAČIĆ ADNAN , te vještaci: ŽUJO HAMZA, HAJDAR MEVLUDIN, ŠETA ABDULAH I BIDŽEVIĆ SALKO, JEVDENIĆ OGNJEN, DŽANKO JASMIN, SKORUPAN NEZIR , BABIĆ SAMIR I MAŠIĆ RIFAT.

Tužilaštvo je provelo i u sudski spis uvelo slijedeću materijalnu dokumentaciju kao dokaze optužbe: Zapisnik o saslušanju svjedoka – oštećenog (Muamer Karadža) od 13.10.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Alvir Josip) od dana 06.10.2010.godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Branko Arežina) od dana 06.10.2010.g., Obdukcioni zapisnik od 28.6.2010.g. Instituta za sudsku medicinu, dr. Hamza Zujo , Fotodokumentacija od 1.7.2010.g., Centra za forenziku i podršku, (obdukcija leša Tarika Ljubuškića), Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. Centra za forenziku i podršku , Zapisnik o uviđaju od 28.06.2010.g. FUP-a – mjesto eksplozije, Zapisnik o uviđaju od 27.06.2010.g. FUP-a ; trasa kretanja Čaušević Harisa nakon izvršenja krivičnog djela, Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. Centra za forenziku i podršku; prikaz napuštanja lica mjesta, Skica lica mjesta, Centra za forenziku i podršku, napuštanje lica mjesta Čaušević Harisa, Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. MUP SBK , PS Bugojno; Očevid mjesta događaja sakrivanja osumnjičenog Čaušević Harisa – parking prostor iza bivše upravne zgrade G.P. „Gorica” , Zapisnik o očevidu od 28.6.2010.g. MUP SBK, PS Bugojno; - uvid I popis materijalne štete nastale na zgradi i prostorijama PU Bugojno , Fotodokumentacija od 5.7.2010.g., MUP SBK, PS Bugojno - Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – prizemlje, Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. MUP SBK, PS Bugojno – Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – I sprat, Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. MUP SBK, PU Bugojno – Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – II sprat, Fotodokumentacija od 5.7.2010.g. MUP SBK, PU Bugojno – Očevid unutrašnjosti PU Bugojno –podrumi, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Muemin Malkić) od 14.07.2010.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka (Adnan Čaušević) od 12.07.2010.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka (Huseinbegović Mirsad) od dana 25.08.2010.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka (Jasmin Mekić) od dana 19.08.2010.g. , Zapisnik o saslušanju svjedoka Abdel Karašin broj 02/3-2-207-10 od 16.09.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Islam Safić, broj 13/3-695 od 16.09.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Esad Brkić) ; od dana 16.09.2010.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka (Esad Brkić) od dana 22.10.2010.g., Nalaz vještačenja tragova eksploziva od 07.07.2010.g. Centra za forenziku i podršku, Nalaz vještačenja tragova eksploziva od 13.8.2010.g. Centar za forenziku i podršku, Nalaz vještačenja tragova eksploziva od 28.9.2010.g. Centar za forenziku i podršku, Izvještaj o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava od 10.11.2010.g. Centra za forenziku i podršku, Izvještaj o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava od 10.11.2010.g. Centra za forenziku i podršku, Izvještaj o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava od 11.11.2010.g. Centra za forenziku i podršku, Izvještaj o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava od 03.11.2010.g.; Centra za forenziku i podršku, Balističko vještačenje broj 09-14/1-3-04-5-5285/10 od 11.11.2012.g. Centra za forenziku i podršku, Odsjek za balistička i mehanoskopska vještačenja, Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova pronađenih nakon eksplozije broj 09-14/4-04-5-4221 od 11.11 2010.g. Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za KDZ i TZ, Izvještaji koji proizlaze iz do sada izvršenih vještačenja po Naredbama Tužilaštva brojevi KTA-302/10, KTA – 410/10 I T20 O KT 0000441 10 broj 09-14/4-05-4-3175/10 Od 2.12.2010.godine, Balističko vještačenje broj 09-14/1-3-04-5-3175/10 od

03.11.2012.g. Centra za forenziku i podršku, Odsjek za balistička i mehanoskopska vještačenja, Nalaz forenzičke analize po vještaku Skorupan Neziru iz decembra 2010. godine sa priloženim DVD-om, Zapisnik o saslušanju svjedoka Haračić Adnana, od 20.04.2012. godine, Nalaz i mišljenje vještaka Babić Samira od 21.10.2010. godine, Usmena naredba Suda za pretres od 27.06.2010. godine, zapisnik o pretresanju stana od 27.06.2010. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 27.06.2010. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 27.06.2010. godine, Fotodokumentacija – pretres kuće Čaušević Harisa, Nalaz i mišljenje vještaka Mašić Rifata (očitanje podataka sa mobilnih telefonskih aparata I SIM kartica broj 09-14/4-04-5-3175 od 06.10.2010. godine Centra za forenziku i podršku), Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/3-sl. Od 27.06.2010. godine (ručna bomba), Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/3-sl od 27.06.2010. godine, Potvrda broj 02/3-5-04-2-/10 E.H: od 27.06.2010. godine, MUP SBK Travnik (predaja predmeta i tragova oduzetih od Čaušević Harisa), Dopis broj 09-13/3-04-3-3175 od 08.09.2010. godine Federalne uprave policije sa priložima: Fco Usmene naredbe Suda broj 13/3-670 od 07.09.2010.g; Zapisnik o pretresanju broj 13/3-671 od 7.9.2010. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/3-672 od 7.09.2010. godine, Izvještaj o izvršenom pretresu broj 13/3-673 od 08.09.2010. godine, Fotodokumentacija – pretres kuće Čaušević Haris od 27.06.2010. godine, Fotodokumentacija od 06.07.2010. godine, pretres kuće Čaušević Harisa, Poljice – I, broj 54, Bugojno i Fotodokumentacija od 20.11.2010. SIPA-e – primopredaja predmeta, Izvještaj o izvršenom pretresu broj 13/3 – 666 od 06.09.2010. godine FUP-a Sektor krim. Policije, odjeljenje za borbu protiv terorizma sa priložima: Zapisnik o pretresanju br. 13/3-sl.-1 od 04.09.2010.g, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. 13/3-sl-2 od 04.09.2010.g., Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. 13/3-sl-3 od 04.09.2010.g., Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. 13/3-sl-4 od 04.09.2010. g., zatim, Fotodokumentacija broj 02/3-5-04-2-985/10 H.P. od 14.09.2010. godine, MUP SBK, Travnik, Sektor krim. Policije – pretres stana koji je koristio Haračić Adnan, Fotodokumentacija broj 14/5-221/10 od 7.9.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu krim. Tehniku – pokazivanje mjesta na koje je dovezena eksplozivna naprava uz Službeni izvještaj broj 14/5-221/10 od 07.09.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku, pretres na lokalitetu Poljice I do broj 34, Poljice III, broj 13 a/a I u Ulici Dr. Wagnera br.14 Bugojno, Fotodokumentacija broj 14/5-223/10 od 7.9.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu krim. Tehniku – pokazivanje mjesta na koje je dovezena eksplozivna naprava uz Službeni izvještaj broj 14/5-223/10 od 07.09.2010. , Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku, pretres na lokalitetu Poljice I do broj 34, Poljice III, broj 13 a/a i u Ulici Dr. Wagnera br.14 Bugojno, Fotodokumentacija broj 14/5-224/10 od 7.9.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu krim. Tehniku – pokazivanje mjesta na koje je dovezena eksplozivna naprava uz Službeni izvještaj broj 14/5-224/10 od 07.09.2010. , Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku, pretres na lokalitetu Poljice I do broj 34, Poljice III, broj 13 a/a i u Ulici Dr. Wagnera br.14 Bugojno, Skica lica mjesta broj 14/5-224/10 od 07.09.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – pronalazak protivtenkovske mine 6 u naselju Poljice I do broja 34 na imanju Nenadić Miće, Zapisnik o uviđaju broj 13/3 – 669 od 07.09.2010. Federalne Uprave policije, Sektora kriminalističke policije, Odjeljenja za borbu protiv terorizma - pronalazak protivtenkovske mine 6 u naselju Poljice I do broja 34 na imanju Nenadić Miće, Zapisnik o uviđaju broj 13/3-676 od 08.09.2010. g. Uprave policije, Sektora za krim policije, odjeljenja za borbu protiv terorizma – pronalazak predmeta u koritu rijeke

Vesošnice, Fotodokumentacija broj 14/5 – 229/10 od 13.09.2010., Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativno krim. Podršku –pregled terena dana 08.09.2010. godine, uz Službeni izvještaj o pregledu lica mjesta broj 14/5-229/10 od 13.09.2010.g. Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu krim. tehniku – pronalazak predmeta u koritu Vesošnice, Izvještaj sačinjen povodom pretrage terena na lokalitetu Poljice u Bugojnu, broj 14/4-1004 od 15.09.2010. Centra za forenziku i podršku, Službeni izvještaj sačinjen povodom izvršenog uviđaja nakon eksplozije ispred Policijske uprave Bugojno broj 14/4-728 od 16.07.2010. Centra za forenziku i podršku, Fotodokumentacija broj 14/5 – 215/10 od 01.09.2010. godine Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku –kriminalističko tehnički pregled lica mjesta izvršen dana 26. i 27.08.2010. godine u Bugojnu na lokalitetu Ždralovići – Navrhoštije uz Službeni izvještaj broj 14/5-215/10 od 01.09.2010. godine Centra za forenziku i podršku, Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – pretres na lokalitetu Ždralovići – Navrhoštije, općina Bugojno, Zapisnik o uviđaju broj 13/3-646 od 30.08.2010. FUP-a, Sektora krim. Policije, Odjeljenja za borbu protiv terorizma – pronalazak minsko-eksplozivnih sredstava, municije i drugih sredstava na lokalitetu Ždralovići – Navrhoštije, Službeni izvještaj sačinjen povodom pretrage lokaliteta Navrhoštije, Bugojno, broj 14/4-961 od 31.08.2010. godine , Centra za forenziku i podršku Odjeljenje za KDZ i TZ, Službeni izvještaj o pretrazi terena i napuštenih objekata u izgradnji broj 13/3-534 od 14.07.2010., FUP-a, Sektor krim policije, Odjeljenje za borbu protiv terorizma, Dopis broj 09-13/3-04-3-3175 od 12.08.2012., FUP-a, Sektor kriminalističke policije sa priložima : * fotografije, Fco Zapisnika, Fotodokumentacija, Fco Zapisnika, CD, DT – 60 Izvještaj o izvršenom pretresu broj 13/3-110 od 28.06.2010. godine sa priložima (Usmena Naredba, Zapisnik i Potvrde o oduzimanju predmeta x2), Zapisnik o pretresanju osobe broj 13/3-466-3/10 od 28.06.2010. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 13/3-466-2/10 od 28.06.2010. godine , Dopis broj 02/4-3-2-040-16/10 MUP Kantona Sarajevo, Treća policijska uprava, odjeljenje krim policije sa priložima sa priložima (Fco Naredbe; Izvještaj; Zapisnik, potvrda o privremenom oduzimanju), Fotodokumentacija broj 09-14/5-141/10 od 2.7.2010. godine; Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – pretres Palislamović Nasera uz Službeni izvještaj broj : 14/5-141/10 od 2.7.2010., Centra za forenziku i podršku; Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – izuzimanje tragova prilikom pretresa Palislamović Nasera, Fotodokumentacija broj 09-14/5-142/10 Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – pretres PMV marke Ford Mondeo reg. oznaka 794-T-352 ; uz Službeni izvještaj broj 14/5-142/10 od 2.7.2010. Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – izuzimanje tragova prilikom pretresa pmv marke Ford Mondeo, Fotodokumentacija broj 09-14/5-143/10, Centra za forenziku i podršku, odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku – pretres kuće i pomoćnih objekata koje koristi Palislamović Naser uz Sl. Izvještaj broj 14/5-143/10 od 2.7.2010. – izuzimanje tragova prilikom pretresa kuće P.Nasera, Knjiga (fco) Generalštaba Armije BiH; Uprava za vojno školstvo: MINSKO EKSPLOZIVNA SREDSTVA - ukupno.str. 237), Dopis – Kaznena evidencija ; SBK – policijska uprava Bugojno; od 27.10.2010.godine, Izvod iz kaznene evidencije ; USK – policijska stanica Ključ, od 28.10.2010.godine, Zapisnik o ispitivanju svjedoka Čaušević Mirnese, Nalaz i mišljenje o izvršenom vještačenju broj 09-14/1-2-04-5-3545 od 13.08.2010. godine, Centar za forenziku i podršku - Vještak Maja Martinović Muk, Nalaz i mišljenje o izvršenom biološkom vještačenju broj 09-14/1-2-04-5-3175 od 27.09.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, Nalaz i mišljenje o izvršenom biološkom vještačenju broj 09-14/1-2-04-5-3175 od 30.07.2010. godine, Centra za forenziku i podršku, Naredba Tužilaštva BiH broj KTA-302/10 od 29.06.2010. godine,

Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 25.08.2010. godine, Procjeniteljni elaborat nastale štete na objektima usljed eksplozije u Bugojnu dana 27.06.2010. godine, Analiza grafičkih prikaza FUP, broj 09-13/2-1-474 od 01.11.2010. godine.

U dodatnom dokaznom postupku, Tužilaštvo BiH je provelo dokaz čitanjem iskaze optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA koji su dali u toku istrage, i to Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Čaušević Harisa, FUP broj: 13/3-sl od 27.06.2010. godine, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 29.06.2010. godine, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog PALISLAMOVIĆ NASERA Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 30.06.2010. godine, proveden je dokaz saslušanjem vještakinje MARTINOVIĆ MUK MAJE, zatim vještak IBRAHIMOVIĆ FERIDA, svjedoka KUMBARIĆ ELVISA, te predstavnik oštećenog Srednjo-bosanskog kantona, VUKADINOVIĆ MILICE, zamjenica Kantonalnog pravobranitelja Srednjo-bosanskog kantona.

Dokazi odbrane

Dokazi odbrane I – optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

Odbrana I – optuženog je tokom dokaznog postupka predložila kao svjedoke te iste saslušala slijedeće: BLAGOJEVIĆ ĐORĐE, ČALKIĆ ALMIR, ČARDAKOVIĆ RIFET, BEŠIĆ ABID, HADŽIĆ DŽEVAD, BEVRNJA ZIJAD, MAŠIĆ SENAD, DAUTBEGOVIĆ SELVEDIN, SARAJLIĆ MEVLUDIN, OMANOVIĆ EDHEM, HODŽIĆ EMIR, ŠUPIĆ ALMIR, HALILOVIĆ MIRALEM, KARAŠIN ABDEL, ČAUŠEVIĆ TAHIR, MEHIĆ MIRZET, ČAUŠEVIĆ MIRNESA, ČUSTO MENSUR, KEKIĆ EDIN, MEKIĆ JASMIN, IVKOVIĆ SالدIN, MEMIĆ REFIKA, PILIĆ ZLATKA, ĐELILOVIĆ AZRA, ČAUŠEVIĆ ZINETA, ČAUŠEVIĆ ENES, te saslušala I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u svojstvu svjedoka.

Odbrana I-optuženog je provela i u sudski spis uvela slijedeće materijalne dokaze: video zapis pošte u Bugojnu, službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/2-114/10 od 28.06.2010. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Sarajkić Mevludina Federlano ministarstvo unutrašnjih poslova broj 13/3-724 od 24.09.2010. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Halilović Miralema Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova broj 13/3-6694/10 od 16.09.2010. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Halilović Miralema Tužilaštvo BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 21.10.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Pilić Zlatke MUP Travnik broj 02/3-2-166/10 od 13.08.2010 godine, 5a Dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 09.05.2012. godine, Dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 15.11.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Đelilović Azre MUP Bugojno broj 02/4-2/10, dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 15.11.2012. godine, Dopis Tužilaštva BiH američkoj ambasadi broj T20 0 KT 0000441 10 od 02.09.2010. godine, Dopis Ministarstva pravde SAD-a broj SR-C110 SR 137 od 18.10.2010. godine, Dopis Ministarstva pravde SAD-a broj 80 D-SR-C110 WF-243369 od 09.12.2011. godine, Dopis Ministarstva pravde SAD-a broj 80 D-SR-C110 WF-243369 od 09.12.2011. godine, službena zabilješka PU Bugojno broj 02/4-2-SL/10 od 30.06.2010. godine, izvod iz evidencije o događajima, službena zabilješka PU Bugojno broj 02/4-3-1024/10 od 19.07.2010. godine, Dopis FUP – ispitivanje tragova eksploziva broj 09-14/1-1-05-5-3175 od 22.11.2010. godine, Dopis FUP – ispitivanje tragova eksploziva broj 09-14/1-1-04-5-3175 od 19.11.2010. godine, službena zabilješka FUP-a broj 13/3-755 od 05.10.2010. godine, službena zabilješka PU Bugojno broj 02/4-3-/10 od 28.06.2010.

godine, CD- za snimkom Čaušević Harisa, članak sa depo portala o premlaćivanju Čaušević Harisa, naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 11.01.2010. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 14.09.2010. godine, Naredba Suda BiH broj X-KRN-10/995 od 15.09.2010. godine, Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 16.09.2010. godine, Dopis Općinski sud u Bugojnu br. 46 0 K 020894 10 Kps od 09.11.2010. godine, službena zabilješka FMUP-a od dana 21.10.2010. godine, dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 15.11.2012. godine, dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 06.12.2011. godine, zahvalnica Džemat Vrbanja Banja Luka 19.07.2003. godine, pozivnica za otvranje Džamije u džematu Vrbanja za 19.07.2003. godine, slika Džamije, pozivnica za otvaranje Džamije u Boljkovcu za 26.07.2003. godine, slika obnove džamije, isječak iz novina avaz 28.04.2003. tekst "Obnavlja se 18 banjalučkih džamija", slika sa obnove džamije na kojoj se nalazi Čaušević Enes i još dvije osobe, slika sa obnove džamije na kojoj se nalazi Čaušević Enes sa još jednom osobom, zahvalnica za Čaušević Azema, takvim za 2010. godinu, dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 15.08.2010. godine i dopis Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 04.09.2013 godine.

Dokazi odbrane II – optuženog:

Odbrana II – optuženog je tokom dokaznog postupka saslušala slijedeće svjedoke: OKERIĆ ALMIRA, TALIĆ EMINU, PAŠIĆ EMINU, HODŽIĆ HALIDU, ČORIĆ AMIRA, MEMIĆ EDINA, te optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, u svojstvu svjedoka, te je saslušan i vještak iz oblasti telekomunikacija ŠARIĆ JASMIN, koji međutim nije mogao dati nalaz i mišljenje iz objektivnih razloga. Predloženi svjedok odbrane II-optuženog, malodobni svjedok PALISLAMOVIĆ EMIR, sin II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, koristeći privilegiju iz odredbe člana 83. stav 1. tačka b) ZKP BiH odbio je svjedočiti.

Odbrana II-optuženog je tokom glavnog pretresa provela i u spis uvela slijedeće materijalne dokaze: zapisnik o saslušanju svjedoka Okerić Almira FUP broj 13/3-598 od 09.08.2010. godine, službena zabilješka II PU Sarajevo broj 02/4-2-2-1-163/10 od 30.06.2010. godine, analiza zajednički telefonski kontakti broj 13/3-877 od 22.11.2010. godine, naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 11.08.2010. godine, šematski prikaz analiza telefonskih kontakata, službena zabilješka SIPE (Amir Čorić) broj 17-14/1-1-04-1-429/10 od 28.06.2010. godine, službena zabilješka FMUP (Mustafić Mesud) broj 13/3-637 od 23.08.2010. godine, zapisnik o ispitivanju FMUP-a svjedoka Hodžić Halide broj 13/1-3-120/10, CD razgovor sa Čaušević Adnanom, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog PU Bugojno Adnan Čaušević broj 02/4-2-378/10 od 10.07.2010. godine, vještačenje tragova biološkog porijekla FMUP broj 09-14/1-2-04-5-3175/10 od 17.08.2010. godine, ispitivanje tragova eksploziva FMUP broj 09-14/1-1—04-5-3175 od 07.09.2010. godine, ispitivanje tragova eksploziva FMUP broj 09-14/1-1-04-5-3545 od 13.08.2010. godine, obavijest o nemogućnosti vještačenja, vještak Jasmin Šarić, obavijest bh telecoma od dana 18.11.2013. broj 03.3.-9.1-1790-1/13. Z.S., Obavijest mtela od dana 14.11.2013. broj 1-02- CT -1430-1/13, službena zabilješka FMUP-a broj 13/3-620 od 18.08.2010. godine, naredba za povlačenje potjernice Općinsku su u Sanskom Mostu od 24.06.2011. godine, naredba za izdavanje potjernice Općinski sud u Sanskom Mostu od 28.05.2008. godine, dopis FMUP-a broj 09-13/3-04-3-3175 od 24.08.2010. godine, sa priložima, Dopis Općinski sud u Sanskom Mostu broj 022-0-SU-13-000 716 od 02.12.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Okerić Almira, FMUP broj 13/3-598 od 09.08.2010. godine i Šema telefonskih kontakata.

Kao što je to prethodno navedeno, na ročištu glavnog pretresa od dana 09.12.2013. godine, pretresno Vijeće je donijelo odluku da se okonča dokazni postupak, odbijajući dalje dokazne prijedloge odbrane I-optuženog i II-optuženog kao nerelevantne, nalazeći da su se stekli uvjeti za izlaganje završnih riječi, o čemu će više riječi biti u nastavku obrazloženja ove presude, i to odjeljku obrazloženja procesnih odluka ovog Vijeća.

3. STRANAČKA DOKAZNA REKAPITULACIJA - ZAVRŠNE RIJEČI

Dokazna rekapitulacija optužbe – završne riječi

Tužilaštvo BiH (Tužilaštvo) je u završnoj riječi istaklo kako smatra da je tokom dokaznog postupka van svake razumne sumnje dokazalo da su optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER (optuženi) počinili krivična djela koja im se izmjenjenom optužnicom od 24.09.2012. godine stavljaju na teret, a koja su sadržana u tačkama I, II i III izmijenjene optužnice (s tim da se tačka III optužnice odnosi isključivo na I-optuženog).

Naime, u odnosu na tačku I optužnice, Tužilaštvo je istaklo da je nesporno dokazano da se dana 27.06.2010. godine oko 04,50 h u Bugojnu, Srednjobosanski kanton FBiH-BiH desila eksplozija na zgradi PU Bugojno, aktiviranjem eksplozivne naprave u neposrednoj blizini zgrade PU Bugojno, kojom prilikom je policajac LJUBUŠKIĆ TARIK smrtno stradao, dok je policajka HINDIĆ EDINA zadobila teške tjelesne povrede opasne po život, a lake tjelesne povrede zadobili policajci KARADŽA MUAMER, HODŽIĆ SANEL, BEŠIĆ SULEJMAN, KOLAK MARINKO i ŠKANDRO MUGDIM, te je tom prilikom na zgradi PU Bugojno pričinjena materijalna šteta u iznosu od 506.051,91 KM, kao i materijalna šteta u iznosu od 213.111,76 KM, na okolnim objektima i vozilima. Tužilaštvo je dalje istaklo da je provedenim dokazima van razumne sumnje dokazalo da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u dogovoru sa II-optuženim PALISLAMOVIĆ NASEROM postavio improviziranu eksplozivnu napravu uz zid zgrade policijske uprave Bugojno, u kojoj eksplozivnoj napravi se nalazilo ne manje od 12,5 kg eksploziva pentrita, a što odgovara količini od 20 kg eksploziva TNT-a, u koji je isti postavio jednu detonatorsku kapislu i jedan sporogoreći štapić koji mu je prethodno nabavio i donio PALISLAMOVIĆ NASER, što sve proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka, prije svega iz iskaza svjedoka HARAČIĆ ADNANA, te iskaza svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA i ČAUŠEVIĆ ADNANA, što je sve po ocjeni Tužilaštva potkrijepljeno i materijalnim dokazima.

Pored navedenog, Tužilaštvo smatra da je dokazalo da su se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER poznavali i da su duže vremena planirali napad na policijsku stanicu u Bugojnu, da su obojica bili zagovornici tzv. džihada, šerijatsko - islamskim oblikovanjem i preuređenjem Bosne i Hercegovine, džihadskim borbama u Iraku i Afganistanu, o kojim temama se govorilo na njihovim sastancima, da su obojica poznavali RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te da su se sa istim sastajali i razgovarali o navedenim temama. Pored toga, u odnosu na tačku II optužnice, Tužilaštvo je tvrdilo i provodilo dokaze da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS imao pod kontrolom i u posjedu na različitim lokacijama oružje, municiju i minsko-eksplozivna sredstva, i da je kod njega prilikom lišenja slobode pronađena ručna bomba, a prilikom pretresa njegove kuće automatska puška tipa „Kalashnikov“. Tužilaštvo je nakon analize provedenih dokaza na navedene okolnosti, dalje istaklo da na fajlovima oduzete elektronske opreme od optuženih postoje

slike ČAUŠEVIĆ HARISA sa raznim vrstama naoružanja, koje je kasnije i pronađeno kod istog, ili fajlovi sa terorističkim napadima na savezničke snage u Iraku i Afganistanu ili fajlovi na kojima se objašnjava način sastavljanja i aktiviranja eksplozivnih naprava, kao i knjige koje objašnjavaju rukovanje i sastavljanje eksplozivnih naprava, od kojih je jedna pronađena i kod PALISLAMOVIĆ NASERA.

Pored ovoga, u vezi sa tačkom III optužnice, koja se odnosi isključivo na I-optuženog, Tužilaštvo je ukazalo da je u laptopu I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA pronađen i fajl u kojem je isti neovlašteno držao penetracione vektore, sa kojim se omogućava neovlašten pristup, te izmjena podataka na internet adresama Suda BiH, agencije IDEA i Narodne skupštine RS-a.

Tužilaštvo je dalje, u završnoj riječi, osvrćući se na provedene dokaze protiv I-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, naglasilo tvrdnju kako je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER osoba sklona izvršenju krivičnih djela, da je o njegovoj ličnosti svjedočila bivša supruga HODŽIĆ HALIDA, te da je za istog svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN izjavio da je učestvovao u pripremanju krivičnog djela iz tačke I optužnice, kao i učestvovao u krivičnopravnim radnjama iz tačke II optužnice, pri čemu je Tužilaštvo istaklo da je ovaj svjedok (ČAUŠEVIĆ ADNAN) vrlo detaljno svjedočio o učešću optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u opisanim krivičnopravnim radnjama i da nema razloga da izmišlja, posebno jer su neki detalji (kapsle i sporogoreći štapin), potvrđeni od strane svjedoka HARAČIĆ ADNANA, svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, te rezultatima izvršenih pretresa.

Kada je u pitanju osporavanje tačke I optužnice, u odnosu na provedene dokaze odbrane optuženih, Tužilaštvo je istaklo da se radi o provedenim irelevantnim dokazima, kojima se bezuspješno pokušavao dokazati alibi optuženih. Dalje u svojoj završnoj riječi, Tužilaštvo je istaklo da upotrijebljena količina eksploziva u konkretnom slučaju, a koji je pripremljen od strane ČAUŠEVIĆA, jasno ukazuje na zaključak da su optuženi ČAUŠEVIĆ i PALISLAMOVIĆ imali namjeru da u potpunosti unište policijsku stanicu u Bugojnu, te da na taj način liše života sve policijske službenike koji bi se zatekli u toj policijskoj stanici, i to u vremenu dok se vrši smjena policijskih službenika i pojačane policijske aktivnosti u toj stanici, u vrijeme neposredno pred vjersko tradicijski događaj "Ajvatovica" na području opštine Bugojno, u čemu se ogleda direktni umišljaj počinitelaca ovoga terorističkog čina, kao i namjera da se počine što teže posljedice po živote, tijela i imovinu. Tužilaštvo smatra da je ovaj tragičan događaj za cilj imao ozbiljno zastrašivanje stanovništva, prisiljavanje organa vlasti BiH da nešto izvrše ili ne izvrše, a sve s ciljem ozbiljne destabilizacije i uništavanje osnovnih političkih i ustavnih struktura Bosne i Hercegovine, što po ocjeni Tužilaštva jasno proizilazi iz izbora optuženih da napadnu policijsku upravu koja se nalazi u centru Bugojna u trenutku kada se održava vjerski skup „Ajvatovica“ i kada je ogroman broj vjernika iz čitave Bosne i Hercegovine upravo u centru Bugojna, odakle se kreće ka Ajvatovici, kada je pojačan nadzor policije u istom gradu i kada se veliki broj državnih službenika i funkcionera iz čitave BiH nalazi u Bugojnu ili treba da dođe u Bugojno. Navedeni napad je po tvrdnji Tužilaštva unio strah u građane BiH i međunarodne zvaničnike u BiH jer je napadnuta policijska stanica, koja je u cjelosti uništena, kojom prilikom je smrtno stradao jedan policijac, a više teže i lakše povrijeđeno, kao i nanesena ogromna imovinska šteta po policijsku stanicu, ali i za građane, pa s obzirom na strukturu Bosne i Hercegovine, posebno kantona kome pripada Bugojno, da je stanovništvo bilo ozbiljno zastrašeno, da su osnovne političke i ustavne strukture Bosne i

Hercegovine bile potpuno destabilizirane, dok je međunarodni ugled BiH ovim napadom u potpunosti bio narušen. Tužilaštvo je istaklo da su optuženi planirali i očekivali da ovakav napad mora izazvati opštu pometnju, strah i uznemirenost građana cijele BiH, te potpuno destabilizirati osnovne političke i ustavne strukture BiH, zbog čega Tužilaštvo smatra da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom djelu Terorizma iz člana 201. stav 1. u vezi sa stavom 3. i 5. KZ BiH.

Nakon što se Tužilaštvo pozvalo na pravnu teoriju u vezi sa djelom terorizma, pozitivne zakonske propise i Konvenciju o prevenciji terorizma, te ukazalo na potrebe specijalne i generalne prevencije, te posebno na obavezu države BiH da demonstrira odlučnu borbu protiv terorizma i preduzme stroge mjere sankcionisanja počinitelaca ovih krivičnih djela, kao i odlučnost i istrajnost u zaštiti svog ustavnog i političkog poretka u borbi protiv terorizma, Tužilaštvo je predložilo da Sud optužene oglasi krivim za počinjenje predmetnog krivičnog djela i istima izrekne kazne dugotrajnog zatvora u trajanju od po 45 godina, ukazujući na otežavajuće okolnosti. Tom prilikom je Tužilaštvo istaklo da na strani optuženih nije našlo olakšavajućih okolnosti, dok je otežavajuće okolnosti našlo u činjenicama ranije osuđivanosti i nepoštivanju institucija BiH, zatim naročitoj upornosti, odlučnosti i istrajnosti optuženih da tog jutra aktiviraju improviziranu eksplozivnu napravu, s namjerom i ciljem, koji su već naprijed navedeni, da nisu pokazali pokajanje, već naprotiv, potpunu ravnodušnost i nepoštivanje, kako prema oštećenim, tako i prema institucijama BiH, zbog čega Tužilaštvo smatra da se svrha kažnjavanja može jedino ostvari izricanjem kazne dugotrajnog zatvora. Na kraju, Tužilaštvo je predložilo da se u skladu sa članom 74. KZ BiH, oduzmu predmeti koji su prilikom pretresa pronađeni a koji su navedeni u optužnici i precizno označeni u potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta, te da se optuženima nakon izricanja presude produži trajanje pritvora a sve do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Dokazna rekapitulacija odbrane I optuženog – završne riječi

Završna riječ glavnog branitelja I-optuženog

Glavni branilac I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, advokat ŠABANOVIĆ EDIN, je u završnom izlaganju istakao da smatra da provedenim dokazima Tužilaštvo BiH nije van razumne sumnje dokazalo da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS počinio krivično djelo koje mu se izmjenjenom optužnicom stavlja na teret. Branilac je istakao da se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u vrijeme izvršenja radnje koje u svom iskazu opisuje saizvršilac HARAČIĆ ADNAN, pa i u vrijeme kada je došlo do eksplozije u PU Bugojno, nalazio u kući svoje sestre SELME, pa da tako nije mogao ni počiniti navedeno krivično djelo, što potvrđuje iskaz svjedokinje ČAUŠEVIĆ ZINETE, majke optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te iskaz njegovog brata, ČAUŠEVIĆ ENESA, prema kojim iskazima je optuženi u noći 26.06/27.06.2010.g. bio kod sestre SELME u vremenu od 02,00 h do 05,00 h, kada je krenuo kući da spava. Odbrana smatra da iskaz saizvršioca HARAČIĆ ADNANA ne odgovara istini, jer ima nelogičnosti o navodnoj putanji kretanja, na što upućuje iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ENESA, koji je iznio svoje mišljenje i procjenu, da ako bi se neko kretao putanjom koju je optuženi HARAČIĆ ADNAN naveo u svom iskazu, onda bi morao proći pored zgrade Pošte u Bugojnu, čije sigurnosne kamere bi morale zabilježiti to kretanje. Kako se na snimku video nadzora Pošte nije vidio prolazak HARAČIĆ ADNANA, a zabilježen je bljesak eksplozije, odbrana smatra da to ukazuje da njegov iskaz nije vjerodostojan. Pored navedenog, ovaj branilac je istakao da je nasuprot iskazu svjedoka

HARAČIĆ ADNANA, svjedok ČAUŠEVIĆ ENES, brat optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, izjavio da je cijelu sedmicu koja je prethodila događaju, čitava porodica, pa tako i ČAUŠEVIĆ HARIS, čistila kuću, zbog čega odbrana ukazuje da nije tačna tvrdnja da je ČAUŠEVIĆ HARIS 4 dana prije događaja HARAČIĆU rekao: " *viajećeš šta će se desiti na Ajvatovici*". Odbrana tvrdi da se optuženi ČAUŠEVIĆ ni na koji način ne dovodi u vezu sa predmetnim događajem, jer su tragovi podmetnuti od strane HARAČIĆ ADNANA, čija je izjava u suprotnosti sa drugim dokazima provedenim tokom postupka, naročito u suprotnosti sa iskazom svjedokinje ČAUŠEVIĆ ZINETE. Odbrana ukazuje na to da tokom postupka nije provedeno vještačenje listinga telefonskih brojeva, niti je utvrđeno kome pripadaju telefonski brojevi, pa je za odbranu neosnovana tvrdnja da su ČAUŠEVIĆ HARIS i HARAČIĆ ADNAN više puta kontaktirali tu noć. Pored navedenog, odbrana ukazuje da niti majka optuženog ČAUŠEVIĆ ZINETA, niti bilo od članova porodice nije bio prisutan pretresu i pronalasku oružja i alata, dodajući da je pomenuta porodična kuća često bila otključana i da je mogao svako ući, a da je pokojni otac optuženog bio limar i radio na popravci objekata koji su uništeni u ratu, pa je dolazio u kontakt i sa eksplozivom.

U nastavku završnog izlaganja, ovaj branilac je istakao da je svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN lično na pretresu izjavio da je bio prinuđen da laže u istrazi, te da je zbog toga dao optužujuće izjave, da mu je policija prijetila i nagovarala na određene iskaze kako bi time ovaj svjedok spasio "svoju kožu", da su te izjave ovog svjedoka optužbe pune izmišljotina i laži, i da ih ovaj svjedok nije ni čitao prije potpisivanja, te da je svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN na pretresu izjavio da nema nikakva saznanja o ovome što se optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU stavlja na teret. Branilac dalje tvrdi da je navedeni iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA potvrdila i njegova supruga, svjedokinja ČAUŠEVIĆ MIRNESA, koja je izjavila da je tu noć 26.06.2010.g., sa subote na nedelju, njen suprug, svjedok optužbe, ČAUŠEVIĆ ADNAN spavao kod kuće i da su to jutro od komšinice saznali šta se dogodilo. Branilac je istakao da je isto izjavio i svjedok optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD, koji je izjavio da je optužujuću izjavu u istrazi dao pod prijetnjom i pritiskom policije, da je lagao i da ništa od onoga što je u toku istrage rekao nije istina, da mu izjave nisu pročitane, niti je poučen o svojim pravima. Odbrana smatra da se na ovakvim iskazima optužbe ne može zasnovati pravilna i zakonita sudska odluka.

Branilac je u nastavku svoje završne riječi ukazao na iskaz svjedokinje PILIĆ ZLATKE, iz kojeg iskaza bi se mogao izvesti razuman zaključak da su djelo iz tačke 1. optužnice počinila neka druga lica a ne ona koju tužilac optužuje, te je istakao da nema dokaza da li je izjava ove svjedokinje provjeravana i da li je istraga išla u ovom pravcu. Branilac smatra da činjenica pronalaska crne kape u blizini PS Bugojno, ne ukazuje da je optuženi ČAUŠEVIĆ počinio ovo krivično djelo, te je istakao da imenovani optuženi kod sebe prilikom hapšenja nije imao ručnu bombu, o čemu nije ni potpisao potvrdu o oduzimanju predmeta. U odnosu na iskaze koje je optuženi davao tokom istrage, branilac je izjavio kako je optuženi ČAUŠEVIĆ u toku policijske istrage bio psihofizički zlostavljan i mučen, podvrgnut policijskoj torturi, te istakao da je prvi iskaz osumnjičenog dat u zgradi PU Bugojno neposredno nakon hapšenja i da je optuženi u svojoj odbrani na pretresu detaljno opisao kako je teklo to ispitivanje, a na koje okolnosti je odbrana izvela dokaz preslušavanjem audio zapisa njegovog prvog ispitivanja, koje ispitivanje je zbog zlostavljanja optuženog bilo praćeno jaucima i kricima optuženog tada osumnjičenog, što su potvrdili i svjedoci ČAUŠEVIĆ ZINETA i ČAUŠEVIĆ ENES koji su kasnije došli do tog audio zapisa, te prilikom posjete optuženom lično opazili na njemu tragove zlostavljanja. Branilac je naglasio da se radilo o prvom ispitivanju čemu nije bio prisutan branilac i da o

njegovom ispitivanju nije sačinjen nikakav zapisnik, niti je I-optuženi tada osumnjičeni potpisao bilo šta. Prema navodima branioca, o ovome je svjedočila i MEMIĆ REFIKA, koja je kao dežurni ljekar tada pregledala I-optuženog i konstatovala na njemu povrede. Kako je navedeni iskaz I-optuženog tada osumnjičenog iz istrage, po ocjeni branioca, pribavljen povredama ljudskih prava i sloboda, iz kojeg iskaza su proistekli i naknadi iskazi optuženog i svjedoka optužbe, kao i drugi dokazi optužbe, to se po ocjeni branioca, u smislu člana 10. ZKP BiH radi o nezakonitim dokazima na kojima Sud ne može zasnovati svoju odluku. Branilac je dalje istakao, u odnosu na tačke I i II optužnice, da I-optuženi nije povezan sa oružjem i minsko-eksplozivnim sredstvima koje je pronađeno na lokalitetu iznad Bugojna, da se u vrijeme prije događaja uopšte nije vidio sa PALISLAMOVIĆ NASEROM, niti su prezentirani dokazi na okolnosti njihovih telefonskih kontakata. Pored navedenog, branilac smatra da nije dokazano koliko iznosi materijalna šteta prouzrokovana predmetnim događajem iz tačke I optužnice, kako to navodi Tužilaštvo, jer je iz nalaza vještaka IBRAHIMOVIĆ FERIDA vidljivo koliko iznosi procijenjena vrijednost direktne štete, dok se iznos od 316.111,97 KM odnosi ustvari na modernizaciju i poboljšanje funkcionalnosti PU Bugojno. Također, branilac smatra da Tužilaštvo nije dokazalo ni visinu pričinjene štete na vozilima u blizini PU Bugojno, na koje okolnosti Tužilaštvo nije ni izvodilo dokaze. Na kraju, branilac je istakao da I-optuženi nije, niti je mogao počinuti ova krivična djela, jer je za to vrijeme bio kod svoje sestre, te je predložio da Sud donese presudu kojom će optuženog osloboditi od optužbe, u odnosu na sve tačke optuženja I, II, III optužnice.

Završna riječ dodatnog branitelja I-optuženog

Dodatni branilac I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, advokat FERAGET IFET se u svom završnom izlaganju na početku izlaganja pozvao na princip prezumpcije nevinosti, zatim, na jednakost stranaka pred Sudom i princip vladavine prava, dalje ukazujući da Sud treba prvenstveno razmotriti pitanje nezakonitosti dokaza, posebno vezano za iskaze optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA koje je u istrazi, u kojim iskazima je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS priznao počinjenje djela iz tačke I optužnice (priznanje djela opisano na drugačiji način u odnosu na optuženje – op.p.), kao priznanje optuženog tada osumnjičenog dato bez prisustva branioca i pod torturom od strane policije, te da Sud ne smije biti pod pritiskom javnosti i medija, koji su već 28.06.2010. godine objavili da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS priznao izvršenje krivičnog djela.

Branilac I-optuženog je istakao da je borba protiv terorizma kao najveće pošasti savremenog svijeta neupitna i da se pridružuje osudi svakog takvog čina i počinitelja, te tako i osudi tragičnog događaja u Bugojnu i njihovih počinitelja, da se pridružuje zahtjevima za najoštrije kažnjavanje počinitelja, ali da počinitelj tog djela nije optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS.

Nadalje, branilac I-optuženog kratko se osvrnuo na ponašanje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u sudnici prije izlaganja završne riječi Tužitelja kada je izvrijeđao oštećene teškom uvredom, psovkom opravdavajući njegov čin time da mu se, navodno, kada je ušao u sudnicu učinilo da mu je neko iz publike dobacio: "evo kretena!", pa da je pomislio kako mu te uvrede upućuju oštećeni, a bio je dodatno izrevoltiran i činjenicom da pritvor već dugo traje i da mu je Sud "sasjekao" dokaze, kako to tvrdi ovaj branilac.

(I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS: „Ćao. A oštećeni nek' se kurca napuše...“, riječi su koje je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS uputio oštećenima na ročištu glavnog pretresa na kojem su započete završne riječi, prilikom izlaska iz sudnice, v. Transkript ročišta glavne rasprave od 11.12.2013. godine , stranica br. 6).

Odbrana I-optuženog je dalje naglasila, da Sud nije dozvolio da se provedu svi predloženi dokazi odbrane i da ovaj slučaj nije rasvijetljen, dajući sliku stanja u Bugojnu, koje je nakon proteklog rata, po mišljenju odbrane opterećeno nacionalizmom i gdje nema suživota. Branilac je istakao da u ovom predmetu nije uočio tužilačku upornost da otkrije ko je stvarno počinio ovaj čin, dok je s druge strane kao dokaz ponuđeno navodno priznanje ČAUŠEVIĆ HARISA, koje je iznuđeno njegovim brutalnim premlaćivanjem od strane policije neposredno nakon njegovog hapšenja. Pri ovome je branilac istakao da Sud nije dozvolio odbrani da izvede dokaze na te okolnosti, te vještačenje o psihofizičkom stanju optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA nakon premlaćivanja, zatim, da izvede dokaze o teško narušenim odnosima u PU Bugojno i odnosu vjerskih fanatika, policajaca u PU Bugojno u MUP-u SBK, te da nije dozvoljeno psihijatrijsko vještačenje saizvršioca optuženog HARAČIĆ ADNANA MACE, koji je višestruko osuđivan, narkoman, sa psihičkim oštećenjima, kako odbrana I-optuženog tvrdi. Smatra da je jedan od razloga za neosnovano hapšenje i procesuiranje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA predrasuda što se njegov brat školovao u Saudijskoj Arabiji, i da mu zbog toga niko ne vjeruje, da se radi o predrasudama policije u odnosu na porodicu ČAUŠEVIĆ, te da nema dokaza koji I-optuženog vezuju za predmetni događaj.

Odbrana I-optuženog je osporavala način vođenja ove istrage, počev od hapšenja tada osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA, njegovog premlaćivanja, zatim poturanja dokaza, kao npr. kolica, o kojima niko nije saslušan kako i gdje su nađena, a svjedok ČAUŠEVIĆ ENES, brat optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, je rekao da ima svoja kolica, te ih je čak i opisao, te da u samom početku optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS nije imao odbranu. Branilac je dalje ukazao da je Sud dana 09.12.2013. g. odbio dokazne prijedloge odbrane I-optuženog, za koje odbrana smatra da se radi o relevantnim dokazima, na niz okolnosti koje su navedene, dodajući da je za neke svjedoke Tužilaštva Sud ranije rekao odbrani da ih mogu sami pozvati, čemu kasnije nije udovoljeno. Branilac je pri ovome dodao da je od januara 2012.g. odbrana od Tužilaštva tražila dokaze, jer da nije dobila sve dokaze na osnovu kojih je potvrđena optužnica, niti sve ostale dokaze u vezi sa optužnim navodima, pojašnjavajući da je odbrana I-optuženog više puta pristupala u Tužilaštvo s tim u vezi, vršila uvid u spis i bezuspješno tražila dostavu dokaza, koji dokazi su kasnije odbrani dostavljani u više navrata, a neki dokazi su, kako to tvrdi odbrana, nestali iz tužilačkog spisa ili se od odbrane uporno kriju.

Odbrana I-optuženog dalje, u završnoj riječi, tvrdi da istraga u ovom predmetu od početka nije bila u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku, navodeći da je optuženi saslušan 27.06, pa 28.06. i 29.06, a da postupajuća tužiteljica tek 30.06.2010.g. donosi naredbu o provođenju istrage, te je odbrani uskraćeno pravo na dokaze suprotne strane i jednakost pred Sudom. Branilac je dalje istakao da Tužilaštvo nije provjeravalo sve činjenice koje terete optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te da u smislu člana 14. ZKP BIH Tužilaštvo nikada nije utvrđivalo činjenice koje idu u prilog odbrani optuženom. Odbrana smatra da se dokazi Tužilaštva prije svega svode na navodno priznanje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i iskaz osuđenog HARAČIĆ ADNANA, pri čemu svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN ne pominje HARAČIĆ ADNANA i obrnuto, zbog čega

odbrana predlaže da Sud u odnosu na optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA donese presudu kojom se oslobađa od optužbe. Odbrana smatra da je dokazala činjenice koje Sud ne može olako zanemariti. U daljem završnom izlaganju, branilac je osporavao kredibilitet iskaza svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA koje je isti dao u istrazi, te je ukazivao na nelogičnosti iskaza svjedoka HARAČIĆ ADNANA, naglašavajući da je optužnica materijalno-pravno neutemeljena, zasnovana na predrasudama i pritiscima. Branilac je također osporavao i pretres koji je proveden u kući optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, i to dana 07.09. kada su pronađena kolica, što po mišljenju odbrane niko nije potvrdio, niti je saslušan na te okolnosti, i koji pretres je izvršen po usmenoj naredbi, a nije se radilo o hitnosti. Svi pribavljeni dokazi na ovakav način su po mišljenju odbrane nezakoniti i na istima se ne može zasnovati sudska odluka. Isto je odbrana navela i u odnosu na pretrese na raznim lokacijama na osnovu usmene naredbe, ukazujuću da svo pronađeno oružje potiče iz rata, što po mišljenju odbrane potvrđuju svjedoci HARAČIĆ ADNAN, ČAUŠEVIĆ ADNAN i HUSEINBEGOVIĆ MIRSAĐ, kao i svjedoci KARAŠIN ABDEL i drugi, koji nisu rekli da je oružje donosio optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, već svjedok optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSAĐ. Branilac je istakao da Sud treba odgovoriti na određena pitanja koja je odbrana tokom postupka pokrenula i učinila spornim, te da se zaključci moraju objektivizirati, obrazložiti i uklopiti u standarde koji su potrebni. Nakon analize iskaza saslušanih svjedoka, kako Tužilaštva, tako i odbrane, branilac je istakao da ni provedenim vještačenjem nije dokazano koja je eksplozivna naprava upotrijebljena za izvršenje ovog djela i kako je djelovala, pri čemu je osporavao sva provedena vještačenja, ističući da vještaci o izvršenom vještačenju nisu sačinili zapisnik, niti ima dokaza da su vještaci preuzimali tragove koje su vještačili, te da nije održano nijedno ročište za otvaranje predmeta, zbog čega odbrana čini spornim sve ovakve dokaze.

U daljem toku završnih riječi, branilac I-optuženog je osporavao kredibilitet svjedoka optužbe HARAČIĆ ADNANA, ukazujući o kakvoj osobi se radi, sklonoj izvršenju krivičnih djela, i nepouzdanosti, naglašavajući da on i optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS nisu bili prijatelji i da nisu imali dodirnih tačaka, te da je svjedok HARAČIĆ svjedočio o impresijama koje je stekao na Sudu, zbog čega je i mogao detaljno opisivati oružje i minsko-eksplozivna sredstva. Branilac je istakao da u njegovoj izjavi ima mnogo nelogičnosti i da je očigledno lagao, te branilac smatra da se na njegovoj izjavi ne može zasnovati sudska odluka. Branilac je naglasio da treba imati u vidu da je odbrana učinila vjerovatnim da je optuženi ČAUŠEVIĆ u kritično vrijeme bio kod sestre. Dalje, branilac je istakao da nisu postojali uslovi da se tokom pretresa pročitaju iskazi I i II-optuženog, a koje su dali u istrazi. Također, branilac je istakao da su tokom pretresa prezentirali video snimak sa Pošte u Bugojnu, koji su naknadno dobili od Tužilaštva i za koji ne postoji naredba o oduzimanju, za koji snimak odbrana tvrdi da je nakon oduzimanja 29.06.2010.g. modificiran, i sa kojeg snimka, koji traje samo minut i po, je očigledno da se dešavanja ne poklapaju sa iskazom svjedoka HARAČIĆ ADNANA i ostalih svjedoka, pri čemu je branilac ukazao da ovo postupajući tužilac uopće nije provjeravao. U odnosu na navedeni video zapis odbrana je istakla da je nejasno zašto je samo uzeto minut i po snimka, a ne cijelo kritično vrijeme da bi se moglo uočiti šta se dešavalo.

Dalje je branilac I-optuženog u završnoj riječi osporavao optužnu tvrdnju Tužilaštva da su dvije osobe htjele nametnuti šerijatsku državu, što je po ocjeni odbrane nemoguće, dalje ukazujući da iz iskaza saslušanih svjedoka odbrane – šumara proizilazi da se u okolini Bugojna nisu održavale nikakve obuke tzv. "vehabija", jer je šumsko područje oko Bugojna minirano i opasno za kretanje, a na kom području su se desili najžešći sukobi

Armije BiH i HVO-a, što po ocjeni odbrane ukazuje da se na ovom području nalaze ogromne količine zaostalog oružja. Branilac je naglasio da niko nije viđao optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA da se druži sa HARAČIĆ ADNANOM i sa tzv. vehabijama, osporavajući dalje tvrdnju Tužilaštva da se bilo šta dogovaralo o šerijatskoj državi, posebno ne u kafiću gdje se sluša glasna muzika. Pored navedenog, branilac je istakao da je u ovom predmetu istraga stala kod optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA, a nisu provjeravana druga lica, koja su mogla imati veze s ovim događajem, posebno BAŠIĆ NEDŽAD CICKO, kojeg branitelj opisuje da je bio krupan, imao dugu kosu, nosio jaknu "vijetnamku", dakle osoba kojoj je sličan I-optuženi, a inače je u ratu bio pripadnik specijalne jedinice Hijene, vlasnik je kluba "Matrix", umro je 2011.g. Branilac je dalje osporavao analizu telefonskih kontakata svjedoka optužbe KUMBARIĆ ELVISA, koji prilikom analize nije utvrđivao kome pripada koji telefon, te da čak ima jedan broj koji se dodaje optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU, za koji broj nije provjeravano da li je i danas aktivan i kome pripada. Odbrana je pri ovome istakla da im nisu dostavljeni listinzi telefonskih kontakata, i odbrana smatra da je razlog za to što ne odgovara verziji Tužilaštva, jer bi se dokazalo da je prema tim listinzima M:tela optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS bio u kritično vrijeme u Srpcu – Bosanska Gradiška. Također, branilac je istakao da nedostaju podaci za bazne stanice za praćenje signala mobitela prema kojima bi se moglo utvrditi gdje se ko nalazio u vrijeme poziva, te da se sve samo pretpostavlja, posebno naglašavajući da svjedok KUMBARIĆ ne može tvrditi da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS kontaktirao sa saizvršiteljem HARAČIĆEM - MACOM.

Odbrana I-optuženog također u završnoj riječi osporava navode Tužilaštva da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS uhapšen na licu mjesta, jer je do PU dovezen u vozilu, te osporava činjenicu da je crna kapa nađena na licu mjesta. Branilac se u daljem završnom izlaganju ponovo vratio na istragu, odnosno na njene propuste, te je istakao u odnosu na saslušane svjedoke da se radilo o uštímavanju iskaza svjedoka, zbog čega su svjedoci više puta saslušavani, zapisnici ovih svjedoka sadrže samo izjavu, bez pitanja, nigdje se ne može provjeriti kakve su njegove izražajne mogućnosti i odakle je svjedoku poznato to što svjedoči. Branilac je ukazao da čak ni svjedok optužbe HARAČIĆ ADNAN ne kaže da je vidio optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA da je aktivirao napravu, te da nema svjedoka koji bi tu činjenicu potvrdili. Odbrana tvrdi da je u ovom postupku više dokaza sakriveno od strane Tužilaštva BiH i policije, nego izvedeno, te da izvedenim dokazima nije dokazano da je I-optuženi počinio krivično djelo za koje je optužen. Iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA odbrana smatra nepouzdanim i smatra da osuđujuća presuda ne može biti zasnovana na njegovom iskazu, jer je saučesnik presuđen po sporazumu i njegov iskaz nije potvrđen drugim dokazima. Branilac se pozvao na teret dokazivanja i pravo optuženog da se brani, te primjenu principa in dubio pro reo, pravo na pravično suđenje, te savjesnu i brižljivu ocjenu dokaza, smatrajući da će osuđujuća presuda stvoriti ogroman utisak proizvoljnosti.

Završna riječ I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS se u svojoj završnoj riječi u cjelosti pridružio završnim riječima svojih branilaca, osporavajući krivnju za djela opisana u tačkama I, II i III optužnice, o čemu je bliže iskazivao tokom suđenja kada je dao iskaz u svojstvu svjedoka.

Vezano za navedeni događaj iz tačke I optužnice izjavio je da je glavni tužilac Tužilaštva BiH u početku okvalifikovao ovaj događaj kao terorizam i da se to tako

prihvatilo, a da se uopšte nije provjeravalo da li je u pitanju zaista terorizam. I-optuženi smatra da je postupak protiv njega montiran, da optužnica sadrži 5 verzija događaja i da se Tužilaštvo nije posvetilo otkrivanju stvarnog počinioca. I-optuženi je u završnoj riječi istakao da je sve o ovom predmetu izašlo u novinama (slike pretresa kuće i sl.), zbog čega se po njegovom mišljenju svako mogao pojaviti kao svjedok i pričati šta je vidio kod njega - Oksa u njegovoj kući, te tako iskonstruisati protiv njega uvjerljiv lažan iskaz. Dalje je optuženi osporavao da postoji dokaz da je on imao fajlove o pripremama napada, te osporava da je održavao terorističke sastanke. Također je istakao da je svjedok HARAČIĆ ADNAN lagao prilikom saslušanja na glavnom pretresu i da mu se sveti zbog toga što ga je žena ostavila nakon što je uhapšen. I-optuženi tvrdi da nije imao nikakav motiv, niti razlog da napada policiju, vodio je normalan život, imao djevojku i htio se ženiti.

Dalje je I-optuženi ukazivao na nelogičnosti u iskazima saslušanih svjedoka policajaca, te podsjeća da je svoju odbranu koncipirao na tri temelja, i to da tu noć nije komunicirao sa svjedokom optužbe - izvršiteljem djela HARAČIĆ ADNANOM, da tri-četiri godine prije toga nije vidio suoptuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, i da dvije godine prije ovoga nije vidio svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA, za što I-optuženi tvrdi da ima dokaze. Tvrdi da mu je ovo podmetnuo pomenuti Cicko, dodajući da se nikada nije družio s kriminalcima, što niko nije potvrdio. I-optuženi je dalje istakao da noć prije događaja nije bio s HARAČIĆEM, već s muzičarima, za šta je doveo svjedoke, te tvrdi da nije bilo nikakvog okupljanja i dogovaranja napada na PS Bugojno. Istakao je da je poginulog LJUBUŠKIĆ TARIKA poznavao iz viđenja, smatra da je bio dobar policajac i s njim nije imao problema, te da u vrijeme napada nije znao da je on poginuo. Tvrdi da nije organizovao, niti učestvovao, niti doprinio ovom napadu, smatra da nema dokaza ni da je ilegalno posjedovao oružje. Smatra da ako ga Sud osudi, da će to značiti da država BiH "jede svoju djecu". Na kraju je ukazao da je dobio batine, da nije pružao otpor i da mu se policija danas "smje i smatra da ga je sredila".

Dokazna rekapitulacija odbrane II optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA

Završna riječ glavnog branitelja II-optuženog

Glavni branilac II-optuženog, advokat ČELIK KERIM se u završnoj riječi prvo osvrnuo na završnu riječ Tužilaštva, ističući da odbrana smatra da Tužilaštvo bez ijednog dokaza pokušava uvjeriti sudeće vijeće u krivnju II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, te da Tužilaštvo nije ni pokušalo Sudu da dokaže gdje se ovo dogovaralo, šta se dogovaralo i sl., što su bitna obilježja predmetnog krivičnog djela.

Prema stavu glavnog branioca II-optuženog, Tužilaštvo se poziva na izjavu svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA i uvlači u izjavu svjedoka optužbe HARAČIĆ ADNANA, koji je nedvosmisleno izjavio da II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA uopšte ne poznaje i da ga nikada nije vidio. Odbrana smatra da na ovaj način Tužilaštvo pokušava dezavuisati sudeće vijeće. Također se po mišljenju ovog branioca pokušava uvući i izjava svjedoka optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA iz istrage, a isti je u istrazi izjavio da ga je nekada davno I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS upoznao sa II-optuženim PALISLAMOVIĆ NASEROM, iz koje izjave se ne može zaključiti da su HARIS i NASER već duže vremena planirali napad na PS, dok ovaj svjedok prilikom saslušanja na glavnom pretresu nigdje ne pominje II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA. Branilac II-optuženog smatra da Tužilaštvo pogrešno navodi da je iskaze ovih svjedoka optužbe potvrdilo

iskazima drugih svjedoka, te materijalnim dokazima, odnosno predmetima pronađenim prilikom izvršenih pretresa, sa kojim predmetima II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER nema nikakve veze. Također, branilac smatra da nema dokaza da I i II-optuženi dijele ista ideološka ubjeđenja, niti Tužilaštvo ima dokaze za ostale tvrdnje. Ukazuje da je pogrešna tvrdnja Tužilaštva da je svjedok optužbe IVKOVIĆ SALDIN potvrdio da je vidio II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u Bugojnu, jer je ovaj svjedok rekao da ga je vidio samo jednom.

Obrana II-optuženog tvrdi kako mnoge dokaze Tužilaštvo nije uložilo u spis, jer idu u korist II-optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU. Branilac je istakao da iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA iz istrage nije istinit, ukazujući na određene nesaglasnosti, odnosno razlike iz jedne i druge izjave date u istrazi, te ukazujući da je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN na pretresu rekao da sve što je rekao nije istinito, da je izmišljao i da su dio iskaza dodavala ovlaštena službena lica. Branilac II-optuženog je postavio pitanje odnosno zapitao se koje to činjenice Sud može izvan svake razumne sumnje uzeti kao dokazane na kojima se može zasnovati pravična presuda? Branilac smatra da je jedina moguća presuda u odnosu na II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u skladu sa članom 284. ZKP BiH. Obrana II-optuženog smatra da Tužilaštvo nije pružilo osnov za zaključak da se krivično djelo desilo na način iz činjeničnog opisa i da je u izvršenju istog učestvovao optuženi PALISLAMOVIĆ. Prema stavu ovog branitelja, Tužilaštvo nije dokazalo odlučne činjenice, prije svega da je optuženi PALISLAMOVIĆ uopšte bio u Srednjobosanskom kantonu, odnosno u Bugojnu, u navedeno vrijeme, te su sve tvrdnje Tužilaštva paušalne i ničim dokazane. I ovaj branilac se pozvao na presumpciju nevinosti, princip in dubio pro reo, te savjesnu ocjenu dokaza, pojedinačno i dovodeći ih u vezu u pogledu utvrđivanja da li je neka od odlučnih činjenica dokazana ili ne.

Dalje je branilac II-optuženog osporavao iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA, koji je izjavio da je lagao u istrazi, navodeći razloge, odnosno da "*spasi svjcu kožu*", jer mu je tužiteljica prijetila dugogodišnjom robijom, te odbrana očekuje da Sud prihvati iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA sa glavnog pretresa kao istinit, a ne iskaz ovog svjedoka iz istrage. Branilac pri ovome naglašava da ni ovaj ključni svjedok Tužilaštva uopšte ne poznaje PALISLAMOVIĆ NASERA, te nema dokaza da su se ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER družili, što ne potvrđuje ni svjedok HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD, na kojeg se Tužilaštvo poziva. Pored iskaza navedenih svjedoka, branilac je analizirao iskaz svjedoka IVKOVIĆ SALDINA, ukazujući na određene nelogičnosti i činjenicu da je ovaj svjedok vidio optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u Bugojnu mnogo prije predmetnog događaja, zatim je nakon analize iskaza svjedoka BRKIĆ ESADA i optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA datog u svojstvu svjedoka, branilac ustvrdio da niko nije primjetio PALISLAMOVIĆ NASERA u Bugojnu prije i za vrijeme događaja, te da je nemoguće da PALISLAMOVIĆ stigne u Sarajevo nakon događaja, s obzirom da je grad Bugojno bio blokiran. Tužilaštvo za svoje tvrdnje, prema mišljenju odbrane, ne nudi dokaze. S druge strane, odbrana tvrdi da postoje svjedoci koji su vidjeli optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA da u kritično vrijeme o kojem je govorio svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN iz istrage istovara neke stvari iz auta u stan u kojem je živio u Sarajevu, za što postoje i drugi dokazi.

Branilac II-optuženog se pozvao na načelo pravičnog suđenja i jednakosti u krivičnom postupku, ukazujući da je odbrana tokom cijelog postupka bila u neravnopravnom položaju. Branilac je dalje ukazivao na nezakonito pribavljene dokaze,

odnosno izjave svjedoka tokom istrage, na kojima se po ocjeni odbrane ne može zasnovati sudska odluka, pri čemu je branilac ukazao na način uzimanja izjava. Branilac smatra da postoje eskulpirajući dokazi u odnosu na optuženog PALISLAMOVIĆA koje je Tužilaštvo sakrilo ili uništilo, a postoje pisani dokazi da je Tužilaštvo raspolagalo tim dokazima, npr. listinzi telekom operatera, zatim USB stik sa kojeg su izbrisani bitni podaci – predugovori za građevinske radove, kojima bi odbrana potkrijepila iskaz svjedokinje PAŠIĆ EMINE. Prema mišljenju branioca nema dokaza da je optuženi PALISLAMOVIĆ počinio ijednu radnju koja mu se stavlja na teret, ukazujući na standard dokazivanja, pri čemu je branilac istakao da je Tužilaštvo propustilo da sa istom pažnjom utvrđuje kako činjenice koje mu idu na teret, tako i činjenice koje mu idu u prilog.

Odbrana ukazuje da Sud mora donijeti oslobađajuću presudu kada nije uvjeren u postojanje određenih činjenica, pri ovome ukazujući na primjenu principa in *dubio pro reo*. Odbrana smatra da optuženi nije bio u mogućnosti da se valjano brani i provodi dokaze, te je istakla da svaka sumnja u vezi sa dokazima mora ići u prilog optuženom, te da stepen izvjesnosti da je PALISLAMOVIĆ NASER počinio krivično djelo nije takva da se sa sigurnošću može tvrditi da je počinio predmetno krivično djelo.

Završna riječ dodatnog branitelja II-optuženog

Dodatni branilac II-optuženog, advokat DUPOVAC SENAD je u završnoj riječi istakao da se pridružuje završnoj riječi glavnog branitelja advokata ČELIKA kako je ne bi ponavljao, te je predložio da se optuženi PALISLAMOVIĆ NASER oslobodi od optužbe. Branilac je ukazao na sudsku praksu ovog Suda, na neke druge predmete krivičnog djela terorizma koji su se vodili pred ovim Sudom, poredeći ih sa ovim predmetom, odnosno radnje tih optuženih sa radnjama optuženog PALISLAMOVIĆA, ukazujući da za takve slične radnje optuženi u tim predmetima nisu osuđeni, ukazujući na standarde dokazivanja.

Završna riječ II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA

U završnoj riječi II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER je istakao da postoji velika sumnja u osnovanost optuženja i njegovu navodnu odgovornost za predmetno krivično djelo, te da smatra da je kazna od 45 godina zatvora predložena s ciljem da se udovolji javnosti i političkim i drugim pritiscima. Optuženi tvrdi da je neosnovano optužen, i to samo zato što niko ne može da posvjedoči da je kritičnog događaja, odnosno noći, prespavao tu noć u svom stanu u Sarajevu, te da jedini komšija koji ga je vidio nije saslušan, dok su saslušavani mnogi drugi irelevantni svjedoci. Optuženi PALISLAMOVIĆ je ukazao na način vođenja istrage i da smatra da se istraga potpuno pogrešno usmjeravala u njegovom pravcu i protiv njegovih prijatelja, OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA. Smatra da su tvrdnje Tužilaštva čiste fikcije, te da je ČAUŠEVIĆ HARIS u istrazi bio pretučen i prinuđen dati optužujući iskaz u istrazi protiv njega - optuženog PALISLAMOVIĆA. Optuženi tvrdi da su i ostali iskazi uštímavani, mijenjane su godine kada je optuženi PALISLAMOVIĆ bio u Bugojnu, ali smatra da je svojim provedenim dokazima uspio dokazati svoju nevinost, kao i ukazivanjem na dokaze kojih više nema i koji su nestali, kako se ne bi vidjelo gdje je bio u kritično vrijeme. Optuženi smatra da je žrtva ovog postupka, te ukazuje na način na koji je uzeta izjava od svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA, koji je kasnije povukao svoj iskaz u cjelosti, nakon čega je po tvrdnji optuženog nastavljen progon protiv njega.

Optuženi PALISLAMOVIĆ NASER smatra da nije slučajno pomenut u izjavama ČAUŠEVIĆ ADNANA i ČAUŠEVIĆ HARISA, koje su neistinite, te je pojasnio da je od 2003.g. pod raznim istragama, u kojima su provođenje razne istražne radnje, te se pita gdje su dokazi iz tih istraga, koji bi upućivali na bilo kakvu mogućnost da je bilo kakvog kontakta između njega i lica u vezi kojeg Tužilaštvo tvrdi da je postojao motiv za izvršenje djela iz tačke 1., a to je RUSTEMPAŠIĆ RIJAD, koji je također bio pod istražnim radnjama. Optuženi smatra da Tužilaštvo ima bilo kakve dokaze da je u vezi sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, onda bi s njim bio optužen, a ne u ovom predmetu. Optuženi osporava da ima ikakve veze s RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, i osporava postojanje tog motiva, kao i motiva da zajedno sa ČAUŠEVIĆ HARISOM želi uspostaviti šerijatsku državu na Balkanu. Dalje je optuženi istakao da svjedok HARAČIĆ ADNAN nije pomenuo motiv izvršenja djela u vezi sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, niti je pomenuo optuženog PALISLAMOVIĆA. Također, optuženi smatra da je dokazao da ima alibi, a da je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN lagao, zatim, da su u suprotnosti iskaz optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA dat u istrazi i iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA sa pretresa, dalje ukazujući da iskaz HARAČIĆ ADNANA nema logike, jer ništa od onoga što je spomenuo HARAČIĆ ADNAN i što je nađeno u rijeci Vesošnici, nije pomenuto u izjavi ČAUŠEVIĆ ADNANA da je vidio kod optuženog u vozilu u kojem se navodno vozao, nije nađeno čak ni to vozilo, niti je zabilježeno njegovo kretanje. Pored navedenog, optuženi ukazuje da iz provedenih dokaza nije jasno ko nosi eksploziv, ko ga postavlja i aktivira. Također, u odnosu na CD sa pošte u blizini PS Bugojno, ukazuje da postoji samo minut i po snimka, dok ostalog nema, a moglo se utvrditi kojim vozilom i ko je tuda prošao. Smatra da se Tužilaštvo služi samo subjektivnim dokazima, i to fragmentima iskaza ČAUŠEVIĆ ADNANA, HARAČIĆ ADNANA i ostalih svjedoka, dok ostale dokaze ne dovodi u vezu. Prilikom analize nelogičnosti iskaza ČAUŠEVIĆ ADNANA, optuženi ukazuje da nema registrovan poziv između optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA u to vrijeme, te da nije nađena odjeća PALISLAMOVIĆ NASERA koju svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN opisuje.

Također, istakao je da je 26.06.2010.g. u poslijepodnevnim satima imao pozive i kontakte sa OSMANAGIĆ EMINOM, kada je bio u Sarajevu, te nosio regal OSMANAGIĆ EMINU, što je potvrdio i svjedok OKERIĆ ALMIR, te je ukazao na sadržaj Službene zabilješke broj 13/3-938 koju je sačinio DRAGAN PAPIĆ, u kojoj stoji da MUP Travnik konstatuju da takvih vozila oni nemaju u svojim evidencijama, što po mišljenju optuženog upućuje da je iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA neistinit. U odnosu na iskaze svjedoka MEKIĆ JASMINA, IVKOVIĆ SALDINA, HODŽIĆ ADMIRA i ostalih koji su potvrdili da su ga vidjeli u Bugojnu, optuženi navodi da njegov boravak nije zadokumentovan u vrijeme koje svjedoci navode, ne sporeći da je 2007.g. popio kafu s BRKIĆ ESADOM, na kojoj kafi je bio RUSTEMPAŠIĆ RIJAD i ČAUŠEVIĆ HARIS.

Dalje je optuženi PALISLAMOVIĆ NASER istakao u svoju odbranu, u vezi sa tačkom I optužnice, da je svjedok odbrane OKERIĆ ALMIR na glavnom pretresu izjavio da je optuženi PALISLAMOVIĆ kod njega radio zadnjih 15 dana prije ovog događaja, i da je imao saznanja da je poslije trebao ići na Boračko jezero kod neke gospođe da radi. Optuženi se osvrnuo i na iskaz svjedokinje PAŠIĆ EMINE, te je naveo da je u njegovom autu nađena mrežica za fasadu, giter za keramiku i ostali materijal, što sve potvrđuje iskaz svjedokinje PAŠIĆ EMINE, koja je izjavila u odnosu na sporno vrijeme 26.06. i 27.06. da su komunicirali telefonom i da je moguće da su u pitanju bili pozivi. Dalje je optuženi analizirao iskaz svjedokinje HODŽIĆ HALIDE, koje je potvrdila da joj je sin rekao da ide s

ocem, optuženim PALISLAMOVICEM, na neko jezero, navodeći da je u saglasnosti sa iskazom svjedoka OKERIC ALMIRA. Pri ovome je optuženi istakao da su službenici FUP-a s njegovim sinom i bivšom ženom HODŽIĆ HALIDOM obilazili lokacije koje je PALISLAMOVIC EMIR obilazio s ocem PALISLAMOVIC NASEROM, čime su potvrđeni iskazi navedenih svjedoka. U daljoj završnoj riječi optuženi je ukazao da su provjeravane kamere naplatnih kućica na autoputu i traženo je samo vozilo koje je u iskazu spomenuo ČAUŠEVIĆ HARIS, što je začuđujuće po mišljenju optuženog PALISLAMOVICA da je samo to traženo, te ukazuje da nije uočen u tom vozilu, ni u bilo kojem drugom, jer bi zbog njegovog specifičnog izgleda – brade, zasigurno bio uočen. Također je istakao da nije bio u prilici da se izvještači njegov telefon na okolnosti koje dokazuje, smatrajući da je neko na predloženog vještaka vršio pritisak, jer je nemoguće da od 4000 telefona, za koje je vještak rekao da može vještačiti, baš ne može vještačiti telefon koji je imao optuženi PALISLAMOVIC. Optuženi tvrdi da nije kriv za ovo djelo, te da će se pismeno obratiti porodici poginulog LJUBUŠKIĆ TARIKA, ponuditi pomoć i objasniti da nije kriv.

4. PROCESNE ODLUKE

Tokom provedenog glavnog pretresa Sud je donio veći broj procesnih odluka, koje je u većini pismeno obrazložio i pismene otpravke dostavio strankama i odbrani sa poukom da protiv takvih odluka žalba nije dozvoljena, ali da se takve odluke mogu osporavati u žalbi na presudu, dok je obrazloženje za ostale procesne odluke Sud ostavio za pismeni otpripravak presude.

Sud smatra za bitnim navesti da su u odnosu na optužene bili ispunjeni zakonski uslovi za obaveznu odbranu, i to po osnovu člana 45. stav 2. ZKP BiH, kojim je propisano da optuženi mora imati branioca prilikom izjašnjenja o prijedlogu za određivanje pritvora, za vrijeme dok pritvor traje, te je optuženima ČAUŠEVIĆ HARISU i PALISLAMOVIC NASERU tokom cijelog postupka omogućeno da se adekvatno brane, obzirom da su imali kako glavnog branioca po službenoj dužnosti, tako i dodatnog branioca.

U odnosu na pitanje odbrane, Sud smatra za potrebnim i istaći činjenicu da su optuženi imali mogućnost da biraju branioce koji uživaju njihove povjerenje i da u suprotnom za iste mogu tražiti razriješenje i postavljanje drugih branilaca.

Nakon početka glavnog pretresa optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU je na zahtjev tadašnjeg dodatnog branioca, advokata TOMIĆ DUŠANA, uz postojećeg glavnog branioca advokata ŠABANOVIĆ EDINA, dodijeljen novi dodatni branilac po službenoj dužnosti i to advokat FERAGET IFET, dok su optuženom PALISLAMOVIC NASERU u više navrata tokom postupka mijenjani branioći.

Naime, uvidom u cjelokupan sudski spis, Sud je utvrdio da je optuženi PALISLAMOVIC NASER tokom postupka, počev od istrage, do okončanja prvostepenog postupka, više puta mijenjao branioce po službenoj dužnosti.

Prvobitno, nakon lišenja slobode u istrazi optuženom PALISLAMOVIC NASERU je Rješenjem Suda broj: X-KRN-10/995 od 30.06.2010. godine postavljen branilac po službenoj dužnosti advokat KAMENICA IDRIZ, nakon čega je Rješenjem Suda broj: S1 2 K 002596 10 Krn (X-KRN-10/995) od 26.11.2010. godine, po zahtjevu PALISLAMOVIC NASERA razriješen dužnosti advokat Kamenica Idriz, te je osumnjičenom

PALISLAMOVIĆ NASERU za branioca po službenoj dužnosti postavljen advokat KARKIN FAHRIJA.

Rješenjem Suda broj: S1 2 K 002596 10 Ko (veza broj: X-KRN-10/995) od 10.01.2011. godine, po zahtjevu branioca KARKIN FAHRIJE, isti je razriješen dužnosti, te je optuženom Palislamović Naseru za branioca po službenoj dužnosti postavljen branilac BAŽDAREVIĆ IZET, nakon čega je Rješenjem ovog Suda broj: S1 2 K 002596 10 K od 06.04.2011. godine pored branioca BAŽDAREVIĆ IZETA, kao glavnog branioca po službenoj dužnosti, optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU je postavljen i branilac MEDOŠEVIĆ SAFET, kao dodatni branilac po službenoj dužnosti.

Rješenjem ovog Suda broj: S1 2 K 002596 10 K od 13.02.2012. godine, na zahtjev branioca BAŽDAREVIĆ IZETA, a uz saglasnost i na zahtjev optuženog Palislamović Nasera, razriješeni su dužnosti branioci BAŽDAREVIĆ IZET i MEDOŠEVIĆ Safet, te su optuženom za branioce po službenoj dužnosti postavljeni BILIĆ SENAD, kao glavni branilac, te LEJLIĆ ALDIN, kao dodatni branilac.

Rješenjem ovog Suda broj: S1 2 K 002596 11 K od 15.03.2013. godine razriješeni su dužnosti branilaca po službenoj dužnosti, advokati BILIĆ SENAD I LEJLIĆ ALDIN, te je optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU za glavnog branioca postavljen advokat KERIM ČELIK, a za dodatnog branioca po službenoj dužnosti advokat DUPOVAC SENAD, koji su zastupali optuženog do okončanja prvostepenog postupka.

S obzirom na navedeno, Sud smatra da na štetu optuženih nije provrijeđeno pravo na odbranu niti u jednoj procesnoj situaciji i da je Sud vodio računa da se optuženima osigura adekvatna i efikasna odbrana, a imajući u vidu karakter i težinu krivičnog djela koje im se stavljalo na teret.

S tim u vezi, Sud nalazi za potrebnim da se osvrne i na navode odbrane optuženih da je predmetni postupak (istraga i suđenje) vođen s predrasudama prema optuženima zbog načina na koji prakticiraju vjeru, zatim njihovog izgleda, oblačenja i dr. običaja, i sl., posebno u odnosu na I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, sa kojim činjenicama su I-optuženi i njegova odbrana pokušali dovoditi u vezu pokretanje i vođenje istrage i suđenje protiv njega u ovom predmetu (poput naglašavanja činjenice da je brat I-optuženog studirao šerijatsko pravo u Saudijskoj Arabiji, pa da je to jedan od razloga za predrasudu u vođenju policijske istrage protiv I-optuženog, kao i njegove porodice).

U odnosu na navedeno Sud ukazuje da je tokom vođenja glavnog pretresa vodio računa o osnovnim pravima optuženih, zagwarantovanim Ustavom BiH i Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, a posebno o pravima zagwarantovanim članom 9. Evropske konvencije - sloboda misli, savjesti i vjeroispovijesti, što je jedan od temelja demokratskog društva.

Prema navedenom članu: *“Svako ima pravo na slobodu misli, savjesti i ispovijesti: ovo pravo uključuje i pravo da promjeni vjeru ili uvjerenje i slobodu, da sam ili u zajednici sa drugima javno ili privatno manifestira svcju vjeru ili uvjerenje, obredom, propovjedanjem ili vršenjem vjerskih dužnosti ili obreda.”*

Stoga Sud nije dozvolio tokom glavnog pretresa, da se raspravljanje u ovoj stvari prebaci na područje vjerskih ubjeđenja i načina života, kako je to nastojala u toku postupka učiniti odbrana, koje činjenice su za ovaj Sud potpuno irelevantne, zbog čega smatra da su pomenuta prava optuženih od ovog Suda maksimalno zaštićena i ispoštovana.

U nastavku Sud će iznijeti sporne procesne odluke koje su donesene tokom postupka, kao i obrazloženje istih.

1. Rješenjem od 12.05.2011. godine je odlučeno da će se glavni pretres u ovoj krivičnoj stvari održati bez prisustva optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA zbog njegovog neopravdanog odbijanja da iz pritvorske jedinice pristupi zakazanom ročištu glavnog pretresa na koje je blagovremeno i uredno pozvan i o kojem je upoznat. Određeno je da će Sud nastaviti postupak u skladu sa prvobitnim rasporedom suđenja i bez prisustva III-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA pod slijedećim uvjetima: U toku glavnog pretresa III-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svakom trenutku ima pravo pristupa Sudu. Ročištima koja se održavaju bez prisustva imenovanog optuženog će prisustvovati njegovi branioci. Sud će bez odlaganja obavještavati imenovanog optuženog o toku postupka i to na način što će mu se dostaviti audio zapisnik sa svakog ročišta. Sud će tokom cijelog postupka preispitivati ovu odluku i cijeliti njenu daljnju primjenu.

Sud je navedenu odluku obrazložio konstatujući da optuženi PALISLAMOVIĆ NASER nije pristupio na ročište koje je održano dana 12.05.2011. godine, iako je o istom bio uredno obaviješten, a izostanak nije opravdao. Naprotiv, u sudski spis je uložena službena zabilješka Sudske policije od 12.05.2011. godine, u kojoj je navedeno da je optuženi Palislamović Naser odbio da ide na Sud, dok je ranije Sud zaprimio Izvještaj Sudske policije, broj 05-SP-13/11 od 29.04.2011. godine, u kojem stoji da je dana 04.03.2011. godine optuženi PALISLAMOVIĆ NASER prilikom dovođenja na suđenje odbijao da se samostalno kreće iz prostorija KPZ Tuzla do transportnog vozila Sudske policije, pri čemu je od strane pripadnika Sudske policije bio prenešen i smješten u transportno vozilo. Također je navedeno da je isti dan imenovani optuženi prilikom dovođenja na suđenje nastavio pružati pasivni otpor dovođenju na način da je odbijao da napusti prostorije za zadržavanje Suda BiH i pristupi na suđenje, te da je zbog pružanja pasivnog otpora u sudnicu transportovan u invalidskim kolicima, pri čemu je nogama zapinjao za pod i otežavao transport, što se ponavljalo na svakom narednom ročištu suđenja u ovom predmetu.

S obzirom na navedeno, Sud je zaključio da se radi o neopravdanom izostanku imenovanog optuženog sa suđenja, te je Sud ukazao optuženom na posljedice neodazivanja, odnosno na činjenicu da će se glavni pretres održati u njegovoj odsutnosti, a u prisutnosti njegovih branilaca, odnosno podsjetio ga na njegova procesna prava i obaveze, kao i na posljedice posljedice nekorištenja svojih procesnih prava, o kojim je optuženi upoznat tokom pretpretresnog ročišta i suđenja.

Donoseći navedeno rješenje, Sud je imao u vidu da u situaciji kada je optuženi u pritvoru, primjena prinude protiv optuženog pritvorenika da bi koristio svoje pravo da prisustvuje suđenju nije predviđena ZKP-om BiH, niti je primjerena ni sa stanovišta poštivanja digniteta ličnosti, ni sa stanovišta konačnog cilja koji bi se time želio postići upravo iz razloga što optuženima niko ne osporava njihovo pravo da prisustvuju suđenju.

Sud je imao u vidu da član 247. ZKP BiH propisuje da se „*Optuženom ne može suditi u odsustvu*“, međutim, analizom ove odredbe Sud je zaključio da se izraz „u odsustvu“ odnosi na slučajeve potpune odsutnosti optuženog iz postupka, bilo zbog toga što je nemoguće obezbijediti njegovo prisustvo u postupku, ili je on iz nekih razloga nedostupan organima gonjenja npr. nalazi se u bijegu ili se krije, ne zna se gdje je, ili mu nije poznato da se postupak vodi, ili postoje druge poteškoće da se obavijesti o postupku ili obezbijedi njegovo prisustvo. Dakle, za Sud je jasno da odredbe ZKP BiH prave razliku između suđenja u odsustvu od suđenja bez prisustva optuženog, te da suđenje u odsustvu podrazumjeva situaciju gdje je prisustvo optuženog onemogućeno iz razloga kojima on ne može upravljati ili su izvan njegove kontrole, dok suđenje bez prisustva optuženog podrazumjeva da je optuženi u mogućnosti da prisustvuje, ali on to ne želi.

U konkretnom slučaju optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU je bilo omogućeno da prisustvuje ročištima, pa je njegova slobodna volja bila očiti razlog da se suđenje nastavi bez njegovog prisustva, te je Sud zaključio da bi odlaganje postupka bilo u potpunosti u suprotnosti sa interesima pravičnosti u pogledu okončanja predmeta. Ovo naročito ako se ima u vidu da je u ovom predmetu pored Palislamović Nasera u momentu donošenja označene odluke Suda bilo optuženo još pet lica i da su oni u smislu člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda uživali garancije na pravično suđenje i suđenje u razumnom roku, uz napomenu da su se svi optuženi nalazili u pritvoru.

Sud je smatrao da je nepojavljivanje optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, na zakazanom ročištu bilo proizvoljno, budući da je kao razlog nedolaska pred Sud optuženog navedeno je da isti odbija da samostalno pristupi Sudu, bez iznošenja konkretnih razloga. Stoga, Sud nije našao postojanje opravdanih razloga za izostajanje sa glavnog pretresa, te je zaključio da je očigledno da se optuženi svjesno odrekao svog prava da prisustvuje suđenju, iako je prisustvo optuženog na suđenju bilo obezbijeđeno jer se nalazio u pritvoru.

Imajući u vidu činjenice da je imenovani optuženi uredno obavješten o ročištu za nastavak glavnog pretresa, da mu je poznata krivična optužba koja je podignuta protiv njega, kao i priroda postupka koji se vodi protiv njega i u kojem učestvuje u svojstvu optuženog, kao i da njegove interese i odbranu zastupaju dva branitelja, te posebno imajući u vidu ranije poznate činjenice o držanju optuženog pred ovim Sudom, njegovo odbijanje da prisustvuje suđenju, kao i njegovo protivljenje dovođenju pred ovaj Sud na suđenje iz pritvora putem sudske policije, Sud je donio odluku da nastavlja postupak bez njegovog prisustva, što Sud nije smatrao suđenjem u odsustvu u smislu člana 247. ZKP BiH.

Pri ovome je Sud napomenuo da se opravdano može očekivati da održavanje na snazi prinudnog dovođenja imenovanog optuženog na suđenje, uz upotrebu fizičke sile, vjerovatno ne bi promjenilo stav optuženog prema prisustvovanju suđenju i da bi samo doprinijelo tome da optuženi ponavlja svoja neprihvatljiva ponašanja koja bi mogla rezultirati njegovim udaljavanjem iz sudnice.

Sud je u konkretnom slučaju smatrao da bi svako dalje primjenjivanje fizičke sile prema optuženom moglo predstavljati nehumano postupanje prema optuženom, a istovremeno bi doprinijelo narušavanju autoriteta i digniteta Suda. Sud je smatrao da

prinuda i upotreba fizičke sile da bi se optuženi primorao da koristi svoje pravo prisustvovanja suđenju, nisu adekvatan način da se optuženom stavi do znanja da će se suđenje nastaviti i bez njegovog prisustva. Sud je cijeneći da je pravo optuženog za krivično djelo da bude lično prisutan tokom postupka koji se vodi protiv njega jedno od osnovnih prava, a da je OBAVEZA Suda da mu omogući korištenje tog prava i da mu pruži PRILIKU da se pojavi na sudu i da bude saslušan, koju obavezu je Sud ispunio. Sud je smatrao da optuženi imaju mogućnost da se slobodno odreknu tog prava i da odbace tu priliku.

Sud je ostavio mogućnost optuženom da se u bilo kojem trenutku, kada promjeni svoju odluku, pojavi na suđenju, a do tada će ga zastupati branioci i Sud će ga obavještavati o toku postupka.

Stoga, kada se sve uzme u obzir, Sud je zaključio da je pod određenim okolnostima i uz uvažavanje određenih uslova, održavanje pretresa bez prisustva optuženog u skladu sa odredbama člana 242. stav 2., člana 246. stav 1. i člana 247. ZKP BiH kao i sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.

2. Rješenjem od 19.05.2011. godine dopunjeno je naprijed navedeno rješenje i to u tački c), te je određeno da će Sud bez odlaganja obavještavati optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA o toku postupka i to na način što će mu se dostaviti audio zapisnik i transkript sa svakog ročišta.

Optuženi PALISLAMOVIĆ NASER je u kasnijoj fazi glavnog pretresa prisustvovao ročištima.

3. Tokom postupka Sud je na isti način i iz istih razloga donio odluku o suđenju bez prisustva optuženog čaušević HARISA, te je Rješenjem od 20.02.2013. godine odlučio: glavni PRETRES protiv optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA, održaće se bez prisustva l-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA zbog njegovog neopravdanog izostanka odnosno nedolaska iz pritvorske jedinice na zakazano ročište za glavni pretres dana 20.02.2013. godine, na koje je blagovremeno i uredno pozvan. Sud će nastaviti postupak u skladu sa prvobitnim rasporedom suđenja i bez prisustva l-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA pod slijedećim uvjetima: a) U toku glavnog pretresa l-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS svakom trenutku ima pravo pristupa Sudu. b) Ročištima koja se održavaju bez prisustva imenovanog optuženog će prisustvovati njegovi branioci, glavni i/ili dopunski. c) Sud će bez odlaganja obavještavati imenovanog optuženog o toku postupka i to na način što će mu se dostaviti audio zapisnik i transkript sa svakog ročišta sa kojeg će neopravdano izostati. d) Sud će tokom cijelog postupka preispitivati ovu odluku i cijeliti njenu daljnju primjenu.

Sud je navedenu odluku obrazložio na isti način, kao i naprijed navedenu odluku o suđenju u odsustvu za optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA.

Optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS je u kasnijoj fazi glavnog pretresa prisustvovao ročištima.

4. Na izričit zahtjev svjedoka Tužilaštva BiH, ČAUŠEVIĆ ADNANA, Sud je Rješenjem od 11.10.2011. godine svjedoku ČAUŠEVIĆ ADNANU za vrijeme trajanja

svjedočenja na glavnom pretresu postavio savjetnika advokata DUPOVAC SENADA iz Hadžića. Donoseći ovu odluku, Sud je cijenio da je odredbom člana 84. stav 4. ZKP BiH izričito propisano: „Svjedoku se odlukom Suda za savjetnika određuje advokat za vrijeme trajanja saslušanja, ukoliko je očito da nije u starju da koristi svjca prava u vrijeme saslušanja i ako njegovi interesi ne mogu biti zaštićeni na drugi način.“

Sud je imao u vidu i odredbu iz stava 1. navedenog člana ZKP BiH, kojom je propisano: „Svjedok ima pravo da ne odgovara na pojedina pitanja ako bi ga istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju“, dok je odredbom iz stava 2. tog člana propisano da će „Svjedok koji koristi pravo iz stava 1. (tog) Člana, odgovoriti na ta pitanja ako mu se da imunitet.“

Cijeneći navedene zakonske odredbe, te cijeneći činjenice da je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN neuka osoba, sa svega završenom osnovnom školom, da se pojavljuje u činjeničnom supstratu optužnice kao jedan od učesnika radnji opisanog krivičnogpravnog događaja, te da isti, po izjavi postupajuće tužiteljice Tužilaštva BiH, nije dobio imunitet sukladno odredbi člana 84. stav 3. ZKP BiH, kao i da je na pretresu izjavio da će osporiti vlastiti iskaz iz istrage koji je dao Tužilaštvu kao neistinit, to je Sud zaključio da svjedok, obzirom na navedene okolnosti, nije u stanju da koristi svoja prava za vrijeme saslušanja i da njegovi interesi ne mogu biti zaštićeni na drugi način, te mu je primjenom člana 84. stav 5. ZKP BiH, Sud postavio savjetnika – advokata, a za vrijeme trajanja njegovog svjedočenja pred ovim Sudom u toku ovog postupka.

5. Na isti način Sud je riješio i po izričitom zahtjevu svjedoka Tužilaštva Huseinbegović Mirsada, te je Rješenjem od 02.12.2011. godine Sud svjedoku HUSEINBEGOVIĆ MIRSADU za vrijeme trajanja svjedočenja na glavnom pretresu postavio savjetnicu HASANOVIĆ EMINU, advokaticu iz Sarajeva, obrazlažući ovu odluku na isti način kao i za svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA.

6. Odlučujući po prijedlogu Tužilaštva BiH od 05.01.2012. godine, za određivanje mjera zaštite za određenog svjedoka optužbe, Sud je Rješenjem od 06.01.2012. godine, odredio: I U postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, u predmetu broj: S1 2 K 002596 11 K (veza broj: X-K-10/995), svjedoku za kojeg su tražene mjere zaštite usmenim Prijedlogom Tužilaštva BiH na ročištu pretresa od 05.01.2011. godine, te pismenim prijedlogom, broj: T20 0 KT 0000441 10 od 05.01.2012. godine, dodjeljuje se pseudonim „T-1“. II Svi lični podaci svjedoka za kojeg su tražene zaštitne mjere, a čiji su lični podaci su navedeni u povjerljivom prilogu podneska Tužilaštva broj: T20 0 KT 0000441 10 od 05.01.2012. godine, proglašavaju se povjerljivim i neće se objavljivati u javnosti. III Tužilaštvu BiH se, u skladu sa odredbom iz člana 12. stav 8. Zakona o zaštiti svjedoka nalaže, da odbrani optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA, PALISLAMOVIĆ NASERA, OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA, prije svjedočenja ovog svjedoka koje je planirano na ročištu glavnog pretresa koji je zakazan za dan 12.01.2012. godine, u najkraćem roku otkrije dovoljno podataka kako bi se pripremili za njegovo unakrsno ispitivanje, ukoliko to Tužilaštvo BiH ranije nije učinilo dostavom odbrani zapisnika o saslušanju tog svjedoka tokom istrage koji sadrži lične podatke tog svjedoka. IV Lični podaci svjedoka pod pseudonimom „T-1“ ostaće povjerljivi dok ovaj Sud ne odluči drugačije, a najduže petnaest (15) godina nakon što odluka postane pravosnažna. V Tužilaštvu BiH se takođe nalaže da, dostavi braniocima optuženih izjave svjedoka „T-1“ radi pripremanja odbrane, ukoliko to Tužilaštvo BiH ranije nije učinilo

dostavom odbrani zapisnika o saslušanju tog svjedoka tokom istrage koji sadrži lične podatke tog svjedoka. VI Svjedok „T-1“ će svjedočiti iz posebne prostorije Suda BiH pri čemu će se koristiti tehnički uređaji za promjenu slike i zvuka na način na koji stranke i branitelji mogu postavljati pitanja, a da ne budu prisutni u istoj prostoriji sa ovim svjedokom. VII O sprovođenju ovog rješenja staraće se Ured Registrara Suda BiH koji je dužan preduzeti sve mjere kako bi svi lični podaci svjedoka pod pseudonimom „T-1“ ostali povjerljivi. VIII Podaci vezani za mjere zaštite svjedoka do kojih dođe osoba na službenoj dužnosti u toku obavljanja dužnosti vezanih za mjere zaštite svjedoka, predstavljaju službenu tajnu, u skladu sa članom 24. Zakona o zaštiti svjedoka. Neovlašteno korištenje, otkrivanje ili drugo postupanje sa ciljem otkrivanja identiteta predstavlja krivično djelo u skladu sa članom 240. KZ BiH.

Sud je cijenio da odredba člana 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka, predviđa kriterije na osnovu kojih se može utvrditi da li se određena osoba može smatrati svjedokom pod prijetnjom ili ugroženim svjedokom. Imajući u vidu činjenice koje su relevantne za ovaj predmet i svjedoka za kojeg se traže mjere zaštite, Sud je zaključio da svjedok ispunjava uslove da se smatra svjedokom pod prijetnjom, a ne zaštićenim svjedokom u smislu odredbe člana 91. Zakona o krivičnom postupku BiH i člana 14 – 23 Zakona o zaštiti svjedoka.

Sud je utvrdio da iz izjave ovog svjedoka, priložene uz prijedlog, te iz navoda u prijedlogu Tužilaštva, proizilazi da postoji razumna osnova za bojazan da bi u slučaju davanja iskaza bez mjera zaštite, svjedok doveo u opasnost sebe i svoju porodicu. Imajući u vidu da se radi o svjedoku koji ima neposredna opažanja o predmetu ove krivično-pravne stvari i koja saznanja mogu inkriminirati optužene, Sud je cijenio da je bilo neophodno obezbijediti davanje iskaza bez straha za svoju ličnu i sigurnost članova porodice, zbog čega je zaključio da je prijedlog Tužilaštva koji se tiče zaštite identiteta i dodjeljivanja pseudonima osnovan.

S druge strane, u cilju zaštite procesnih prava optuženih, Tužilaštvo BiH se obavezalo da, u skladu sa članom 12. stav 8. Zakona o zaštiti svjedoka, odbrani optuženih prije svjedočenja ovog svjedoka, u najkraćem roku otkrije dovoljno podataka kako bi se pripremili za njegovo unakrsno ispitivanje. Sud je našao da na ovaj način neće doći do povrede prava optuženih na fer i korektan postupak, te da će se svjedoku dati mogućnost da da svoj iskaz u ovom predmetu bez ugrožavanja vlastite sigurnosti i sigurnosti svoje porodice.

Nadalje, Sud je našao da je opravdan i prijedlog Tužilaštva da se svjedoku dozvoli svjedočenje na način kako bi se maksimalno obezbijedila sigurnost i anonimnost svjedoka, te je u skladu sa odredbama člana 9. odnosno 13. stav 2. Zakona, omogućio svjedočenje iz posebne prostorije, uz pomoć tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz mogućnost odbrane i Tužilaštva da pitanja direktno postavljaju svjedoku. Ovo iz razloga kako bi se u potpunosti obezbijedila zaštita svjedoka i kako bi njegov stvarni identitet ostao zaštićen, uz napomenu da je pretresno vijeće u svakom trenutku imalo jasnu i neizmijenju sliku i glas svjedoka.

Prilikom odlučivanja o mjerama zaštite svjedoku, utvrđeno je da je ispunjen i uslov iz člana 5.a Zakona o zaštiti svjedoka, odnosno da postoji saglasnost svjedoka za provođenje traženih mjera zaštite, te je u skladu sa članom 3. stav 1, članom 9, članom 12.

i članom 13. Zakona o zaštiti svjedoka, Sud odredio zaštitne mjere prema svjedoku „T-1“, kao u dispozitivu ovog rješenja.

7. Rješenjem od 12.01.2012. godine razdvojen je krivični postupak protiv optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA, PALISLAMOVIĆ NASERA, OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA optuženih po optužnici Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 0000441 10 od 20.12.2010. godine, potvrđene dana 22.12.2010. godine, i to u odnosu na optužene OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA, Te je odlučeno da će se postupak protiv njih voditi i dovršiti pod drugim brojem. U odnosu na ostale optužene postupak će se voditi pod već postojećim brojem: S1 2 K 002596 11 K. Sud je donio ovakvu odluku cijeneći stanje kompletnog sudskog spisa, te je nakon izjašnjenja stranaka i odbrane, Sud našao cjelishodnim i ekonomičnim da primjenom člana 26. ZKP BiH predmetni postupak razdvoji u odnosu na optužene OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA, te odredi da se isti u odnosu na njih vodi i dovrši pod posebnim brojem.

Sud se pri ovome pozvao na odredbe člana 26. stav 1. ZKP BiH koje propisuju: *“Sud može iz važnih razloga ili iz razloga cjelishodnosti do završetka glavnog pretresa odlučiti da se postupak za pojedina krivična djela ili protiv pojedinih optuženih razdvoji i posebno dovrši”*.

Sud je donio predmetnu odluku cijeneći dotadašnji tok krivičnog postupka, odnosno da su dokazi Tužilaštva izvedeni do donošenja ovog rješenja, izvođeni na okolnosti inkriminiranih radnji koje se stavljaju na teret optuženima ČAUŠEVIĆ HARISU, HARAČIĆ adnanu i PALISLAMOVIĆ NASERU, te da od početka suđenja (22.03.2011. godine) do momenta donošenja ovog rješenja nije proveden niti jedan dokaz koji se direktno odnosi na optužene OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA i djelo za koje se imenovani optuženi optužuju.

Sud je također odlučnim cijenio da je neizvjesno kada će otpočeti dokazni postupak u odnosu na ove optužene, odnosno da je vjerovatno da se u narednih nekoliko mjeseci vremena suđenja neće provoditi dokazi koji se direktno odnose na ove optužene i na djelo koje se njima stavlja na teret, te je Sud našao cjelishodnim da razdvoji postupak u odnosu na ove optužene.

Ovome je pogodovala i činjenica da se optuženi OSMANAGIĆ EMIN, ŠPAGO HARIS i KEŠKO NEDŽAD ne terete za isto krivično djelo kao i optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, HARAČIĆ ADNAN i PALISLAMOVIĆ NASER, već za izvršenje krivičnog djela pomoć učiniocu poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 232. stav 3. u vezi sa stavom 1., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, te da će odluka o njihovoj krivično-pravnoj odgovornosti za izvršenje tog krivičnog djela ovisiti o odluci o krivnji optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA i PALISLAMOVIĆ NASERA, koje se na izvjestan način može smatrati prethodnim pitanjem.

Stoga, obzirom da je dokazni postupak u odnosu na optužene ČAUŠEVIĆ HARISA, HARAČIĆ ADNANA i PALISLAMOVIĆ NASERA u odnosu na donošenje ove odluke Suda, trajao već duži vremenski period, za koje vrijeme optuženi OSMANAGIĆ EMIN, ŠPAGO HARIS i KEŠKO NEDŽAD Nisu sudjelovali u postupku, obzirom da se izvedeni dokazi nisu odnosili na njih, i kako se terete za potpuno drugo krivično djelo u odnosu na prvu trojicu optuženih, to je Sud našao opravdanim da razdvoji postupak u odnosu na optužene OSMANAGIĆ EMINA, ŠPAGO HARISA i KEŠKO NEDŽADA, cijeneći da će se na taj način umanjiti troškovi postupka, budući da imenovani optuženi imaju braniocce po

službenoj dužnosti, te optuženi OSMANAGIĆ i ŠPAGO još i dodatne braniocice po službenoj dužnosti, čiji troškovi zastupanja se isplaćuju iz Budžeta BiH.

8. Sud je također u odnosu na II-optuženog (sada osuđenog) HARAČIĆ ADNANA dana 25.04.2012. godine razdvojio postupak, koji je dovršen pod drugim brojem, nakon što je imenovani optuženi sa Tužilaštvom BiH zaključio sporazum o priznanju krivnje, te mu je po Presudi ovog Suda, na osnovu sporazuma o priznanju krivnje, broj: S1 2 K 9806 12 K od 11.07.2012. godine, pravosnažno izrečena kazna zatvora u trajanju od 14 godina.

Postupak u odnosu na optužene ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA nastavljen suđenjem pred ovim Vijećem u toku kojeg postupka je optuženi HARAČIĆ ADNAN svjedočio kao svjedok Tužilaštva BiH.

9. Odlučujući o prijedlogu Tužilaštva BiH od 23.04.2012. godine, za saslušanje HARAČIĆ ADNANA u svojstvu svjedoka, koji zahtjev je ponovljen na ročištu za nastavak glavnog pretresa dana 25.04.2012. godine, Sud primjenom odredbi člana 239, 240. i 262. stav 2. ZKP BiH, Rješenjem od 25.04.2012. godine, prihvatio prijedlog Tužilaštva, te je odredio saslušanje HARAČIĆ ADNANA u svojstvu svjedoka.

Sud je primjenio odredbe člana 240. ZKP BiH, prema kojem glavni pretres teče redom koji je određen u ovom zakonu, ali sudija, odnosno predsjednik vijeća može odrediti da se odstupi od redovnog toka raspravljanja zbog posebnih okolnosti.

U konkretnom slučaju, Sud je našao da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju odstupanje od ranije utvrđenog redoslijeda izvođenja dokaza, a koje se ogledaju u novoj okolnosti da je zaključen sporazum o priznanju krivnje između optuženog Haračić Adnana i Tužilaštva BiH, čije je razmatranje i prihvatanje uslovljeno njegovim svjedočenjem u postupku protiv optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA.

Stoga, cijeneći navedenu okolnost, kao i činjenicu da se radi o pritvorskom predmetu, koji zahtijeva hitnost u postupanju, te vodeći računa o primjeni načela ekonomičnosti i efikasnosti, te interesima pravde, Sud je našao opravdanim prijedlog Tužilaštva da se optuženi HARAČIĆ ADNAN sasluša kao svjedok u ovoj fazi postupka, a ne u fazi izvođenja dodatnih dokaza.

10. Odlučujući po molbi svjedoka HARAČIĆ ADNANA od istog dana, tj. od 25.04.2012. godine za postavljanje savjetnika tokom svjedočenja, Sud je Rješenjem od 25.04.2012. godine, svjedoku HARAČIĆ ADNANU za vrijeme trajanja svjedočenja na glavnom pretresu postavio savjetnika, advokata BOŽIĆ BRUNU iz Travnika. Obrazlažući navedenu odluku, Sud se pozvao na odredbu člana 84. stav 4. ZKP BiH, kao i u odluci za svjedoke ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, kao što je naprijed navedeno, te je cijeneći činjenice da je svJEDOK HARAČIĆ ADNAN neuka osoba, da se pojavljuje u činjeničnom supstratu optužnice kao jedan od učesnika radnji opisanog krivičnogpravnog događaja, da je isti zaključio sporazum sa Tužilaštvom BiH, kojim je priznao izvršenje krivičnog djela kojim se tereti i da su se pri tome sporazumjeli i o kazni za to djelo, to je Sud zaključio da svjedok, s obzirom na navedene okolnosti nije u stanju da koristi svoja prava za vrijeme saslušanja i da njegovi interesi ne mogu biti zaštićeni na drugi način.

Naime, Sud je našao da bi se imenovani svjedok mogao, bez savjetovanja od strane stručnog lica, dovesti ili biti doveden u situaciju da zbog neznanja ili neukosti određenim izjavama pogorša svoj položaj u postupku koji protiv njega vodi Tužilaštvo, zbog čega je valjalo primjeniti naprijed navedene zakonske odredbe i zaštititi interese svjedoka.

Sud je prihvatio prijedlog svjedoka da se za savjetnika imenuje advokat Božić Bruno, koji je u ranijem toku postupka zastupao svjedoka kao branilac i poznaje stanje spisa, te je mogao, po ocjeni Suda, na najefikasniji način brinuti o pravima i obavezama svjedoka.

10. Pred Sudom je postavljeno i pitanje dostave dokaza odbrani od strane Tužilaštva, koje pitanje su odbrane I i II-optuženog potencirale tokom čitavog dokaznog postupka, obraćajući se Sudu sa zahtjevima da im se dostave dokazi kojima Tužilaštvo raspolaže, na što je Sud konstantno pozivao stranke na primjenu člana 47. stav 3. ZKP BiH, prema kojem odbrana optuženog nakon podizanja optužnice ima pravo uvida u sve spise i dokaze, upućujući stranke da razmijene dokaze kojima raspolažu.

11. Dana 01.06.2012.godine vezano za zahtjev odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA koji je postavljen na ročištu glavnog pretresa od 30.05.2012. godine, za omogućavanje odbrani uvida u naredbu Tužilaštva BiH o sprovođenju istrage u ovom krivičnom predmetu, Sud je donio odluku da je zahtjev odbrane I-optuženog za omogućavanje uvida u naredbu o sprovođenju istrage osnovan, pa je naloženo Tužilaštvu BiH da u najkraćem roku, a najduže u roku od 3 dana, omogući uvid braniteljima I-optuženog, pa tako i braniteljima II-optuženog, uvid u naredbu Tužilaštva BiH o sprovođenju istrage, kao i po zahtjevu odbrane kopiranje i dostavu iste odbranama.

Donoseći ovakvu odluku Sud je imao u vidu da je prema članu 216. ZKP BiH, zakonodavac naredbi o sprovođenju istrage dao karakter internog akta Tužilaštva. Međutim, imajući u vidu karakter naredbe o sprovođenju istrage i činjenicu da se radi o odluci Tužioca čijim donošenjem počinje teći zakonom propisani rok koji je dat Tužitelju za sprovođenje istrage, zatim, koja sadrži podatke o osobi za koju postoje osnovi sumnje da je izvršila krivično djelo i protiv koje se istraga ima sprovesti, te detaljan opis radnji osumnjičenog koje predstavljaju osnov sumnje za učinjenje određenog krivičnog djela, kao i okolnosti koje treba istražiti, te koje su to istražne radnje koje se imaju u tu svrhu poduzeti, Sud je zaključio da očigledno postoji interes odbrane da bude upoznata sa sadržajem iste, posebno u fazi suđenja jer u toj fazi postupka više nema smetnji za suprotno.

Sud je pri ovome imao u vidu odredbu člana 47. stav 3. ZKP BiH, kojom je propisano da nakon podizanja optužnice, branitelj osumnjičenog, odnosno optuženog ima pravo uvida u sve spise i dokaze, te je Sud zaključio da se pod spisima podrazumijeva i Tužilački spis, te da je naredba o sprovođenju istrage sastavni dio tog spisa, pa stoga odbrana nakon podizanja optužnice ima pravo uvida i u naredbu o sprovođenju istrage.

Nasuprot tome, Sud je zaključio da Tužilaštvo nema obavezu da istu dostavlja uz podignutu optužnicu, budući da takva obaveza Tužilaštva odredbom člana 227 ZKP BiH nije izričito propisana, jer naredba nije dokaz u smislu tačke g) stav 1. tog člana koji

predviđa da optužnica sadrži, pored ostaloga, i „dokaze koji potkrijepljuju navode optužnice“.

Dakle, Sud je zaključio da Tužilaštvo nije u obavezi naredbu o sprovođenju istrage dostaviti uz podignutu optužnicu, ali je dužno na zahtjev odbrane optuženog omogućiti uvid u takvu naredbu.

12. Odlučujući po prijedlogu odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, advokata FERAGET IFETA, od 21.06.2012.g. za odlaganje glavnog pretresa, Sud je donio rješenje, kojim se odbija kao neosnovan prijedlog branioca I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, advokata FERAGET IFETA, od 21.06.2012.g. za odlaganje glavnog pretresa zakazanog za dan 04.07.2012.g.

U obrazloženju ove odluke Sud je naveo da je razmotrio prijedlog odbrane u kojem odbrana ističe da joj Tužilaštvo BiH nije dostavilo sve dokaze na temelju kojih je potvrđena Optužnica u ovom predmetu, kao i druge dokaze kojima Tužilaštvo raspolaže, pri čemu je odbrana specificirala dokaze čije dostavljanje zahtijeva. Odbrana je smatrala da je nedostavljanem traženih dokaza dovedena u pitanje pravičnost ovog postupka, odnosno pravo odbrane na pristup dokazima suprotne strane, kao i pravo na jednak tretman pred Sudom, pri čemu se odbrana pozvala na primjenu čl. 14, 47. i 397. stav 1. tačka d). ZKP BiH, te član 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Također, Sud je razmotrio i izjašnjenje Tužilaštva, u kojem je Tužilaštvo navelo da smatra da nisu ispunjeni uvjeti u smislu člana 250. ZKP BiH za odlaganje glavnog pretresa, pri čemu je Tužilaštvo istaklo da je odbrani dostavilo sve dokaze kojima raspolaže, te je pozvalo odbranu da ponovo izvrši uvid u tužilački spis i kompletnu dokumentaciju koju smatra relevantnom, te izvrši kopiranje dokumentacije. Tužilaštvo je smatralo da odbrana ovakvim postupanjem nastoji odugovlačiti postupak, te je predložilo da se prijedlog odbrane odbije kao neosnovan.

Sud je cijenio da su prema odredbi člana 250. stav 1. ZKP BiH osnovi za odlaganje glavnog pretresa potreba pribavljanja novih dokaza ili ako je optuženi nakon izvršenja krivičnog djela postao nesposoban da prisustvuje na glavnom pretresu, koju potrebu pribavljanja novih dokaza procjenjuje predsjednik vijeća. U konkretnom slučaju se po ocjeni Suda nije radilo o pribavljanju novih dokaza, već o dokazima koji su i ranije postojali u tužilačkom spisu, i u koje je odbrana po vlastitom kazivanju vršila uvid, te je po ocjeni Suda imala mogućnost kopiranja istih, zbog čega nije bio ispunjen ovaj zakonski uslov za odlaganje glavnog pretresa.

Sud je ponovo podsjetio na primjenu odredbe člana 47. stav 3. i 5. ZKP BiH, te je pozvao stranke i odbranu na primjenu navedenih odredbi, odnosno da razmijene dokaze kojima raspolažu, dok je Sud odbio prijedlog odbrane I-optuženog, cijeneći da nisu ispunjeni uslovi iz člana 250. za odlaganje glavnog pretresa.

13. U odnosu na prijedlog Tužilaštva istaknut na ročištu za glavni pretres od 24.10.2012. godine, te ponovljen i obrazložen na glavnom pretresu dana 31.10.2012. godine, da se kao dokazi optužbe uvedu i koriste odnosno pročitaju na pretresu zapisnici o iskazima optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA koji su dati u svojstvu osumnjičenih u istrazi, kao i u odnosu na prijedlog Tužilaštva da se sasluša vještak

optužbe KORAJLIĆ NEDŽAD, nakon saslušanja zastupnika Tužilaštva, kao i odbrane I i II optuženog, Vijeće je donijelo slijedeće odluke: prihvata se prijedlog Tužilaštva BiH za izvođenje dokaza Tužilaštva čitanjem zapisnika o ispitivanju optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA u svojstvu osumnjičenih u istrazi, a koji dokazi optužbe će biti provedeni u dodatnim dokazima optužbe, prihvata se prijedlog Tužilaštva da se sasluša vještak optužbe KORAJLIĆ NEDŽAD, u dodatnim dokazima optužbe, i to na ročištu glavnog pretresa nakon provođenja prethodnog dokaza optužbe čitanja zapisnika o ispitivanju optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA u svojstvu osumnjičenih u istrazi.

Obrazlažući navedene odluke, Vijeće je naglasilo da se dokazi na glavnom pretresu izvode po odluci Suda redoslijedom propisanim u članu 261. stav 2. ZKP BiH, osim ako sudija, odnosno Vijeće u interesu pravde ne odredi drugačije.

U odnosu na prvu odluku Vijeće je prije svega imalo u vidu zakonsku odredbu člana 78. stav 2. tačka c) ZKP BiH koja dozvoljava da se kao dokazi optužbe uvedu i koriste odnosno pročitaju na pretresu zapisnici o iskazima optuženih koji su dati u svojstvu osumnjičenih u istrazi, i bez njihove saglasnosti ako su takvi iskazi dati u skladu sa odredbama ZKP BiH, i to nakon pravilnog prethodnog poučavanja osumnjičenih i ako su isti dati u prisustvu njihovih branitelja. Prema navedenoj odredbi osumnjičenom se u toku istrage na početku prvog ispitivanja saopštava za koje krivično djelo se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, nakon čega se osumnjičeni poučava da se može izjasniti o djelu koje mu se stavlja na teret i iznijeti sve činjenice i dokaze koji mu idu u korist, te se upozorava ako to učini u prisustvu branioca da je takav njegov iskaz dopušten kao dokaz na glavnom pretresu i da bez njegove saglasnosti može biti pročitani i korišten na glavnom pretresu.

Pored toga, u odnosu na ovu odluku Sud je imao u vidu i zakonsku odredbu člana 273. (Izuzeci od neposrednog sprovođenja dokaza) stav 3. ZKP po kojoj: Ako se u toku glavnog pretresa optuženi koristi pravom da nije dužan iznijeti svoju odbranu ili odgovarati na postavljena pitanja, zapisnik o iskazu optuženog koji je dat u istrazi može se po odluci sudije ili predsjednika vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo ako je optuženi prilikom saslušanja u istrazi bio upozoren u skladu sa citiranom odredbom člana 78. stav (2) tačka c) ZKP BiH.

Dakle, na osnovu navedenih zakonskih odredbi, a imajući u vidu tvrdnju optužbe da su predmetni zapisnici sačinjeni u skladu sa odredbama ZKP BiH, odnosno da su isti pravilni i zakoniti, Vijeće je zaključilo da nema zapreke da se kao dokazi optužbe uvedu i koriste, odnosno pročitaju na glavnom pretresu.

Pri ovome, Vijeće je upozorilo da će prigovore odbrane da su isti dokazi nezakoniti cijeniti tek nakon što se isti pročitaju, odnosno stave na uvid ovom Vijeću.

Vijeće je našlo da se nesporno radi o dokazima koji su bili poznati optuženima kao i njihovim odbranama u toku istrage i prije podizanja optužnice, te tako i nakon podizanja i potvrđivanja predmetne optužnice. Osim što je na strani 30. potvrđene optužnice navedeno da su svi optuženi u toku istrage dali svoje iskaze pred Tužilaštvom u prisustvu svojih branilaca, pomenuti iskazi su dostavljeni sudiji za prethodno saslušanje uz predmetnu optužnicu radi potvrđivanja, te su sa ostalim dokazima dostavljeni odbranama optuženih nakon što je dana 22.12.2010. godine potvrđena osnovna optužnica. Međutim,

Vijeće je odlučilo da se ovi dokazi optužbe ipak ne provedu u toku tzv. redovnog dokaznog postupka iz razloga što isti evidentno nisu bili predloženi u potvrđenoj optužnici, te je Vijeće mišljenja da bi njihovim provođenjem u ovoj fazi dokaznog postupka bilo povrijeđeno pravo na odbranu u pogledu uvjeta koje je odbranama potrebno obezbjediti radi pripremanja i vođenja odbrane u odnosu na ove bitne dokaze.

U odnosu na drugu odluku Vijeće je našlo da se stiču uvjeti za izvođenje dokaza optužbe saslušanjem vještaka KORAJLIĆ NEDŽADA, nakon što se izvedu dokazi optužbe čitanjem zapisnika o ispitivanju osumnjičenih, kao i nakon provođenja drugih dokaza na osnovu kojih je pomenuti vještak sačinio svoj nalaz i mišljenje, ali tek u fazi provođenja dopunskih dokaza.

14. Sud je na ročištu za glavni pretres dana 13.02.2013. g., u odnosu na dostavljeni prijedlog dokaza odbrane I-optuženog od 28.11.2012. godine, naložio da odbrana I-optuženog Sudu dostavi dopunjen prijedlog, na način da se za svaki prijedlog dokaza navedu okolnosti i činjenice na koje se takav dokaz odnosi, sa upozorenjem da će se nakon toga Sud odrediti prema svim ostalim predloženim dokazima odbrane I-optuženog. Također je Sud upozorio da će se na isti način odrediti i prema dokaznim prijedlozima odbrane II-optuženog.

Pri ovome je Vijeće imalo u vidu da je dotadašnji tok dokaznog postupka odbrane I-optuženog tekao na način da su dokazi odbrane I-optuženog provođeni na način da se za svaki pojedinačan prijedlog odbrane obrazlaganje relevantnosti svodilo isključivo na upućivanje na odgovarajuće tačke optužnice, bez bližeg obrazlaganja okolnosti i činjenica koje se žele takvim dokazom dokazati ili osporiti. Odbrana I-optuženog je bila stanovišta da nije dužna bliže obrazlagati činjenice i okolnosti zbog kojih se određeni dokaz predlaže jer bi u suprotnim dovela u pitanje efikasnost odbrane.

U odnosu na ovakvo postupanje odbrane I-optuženog, a imajući u vidu primjenu načela ekonomičnosti i efikasnosti postupka, te zahtjeva za pravičnim suđenjem u razumnom roku, a posebno imajući u vidu da se radi o pritvorskom predmetu, Vijeće je naložilo odbrani I-optuženog da ubuduće u nastavku dokazanog postupka odbrane tačno preciziraju činjenice i okolnosti na koje se izvode predlaže izvođenje pojedinih dokaza, a ovo sve kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje, dokazivanje nespornih ili irelevantnih činjenica, te otklonilo odugovlačenje postupka.

Navedeni stav Vijeće je zasnovalo na odredbi člana 239. ZKP BiH, prema kojem predsjednik pretresnog vijeća rukovodi glavnim pretresom, te je njegova dužnost da se stara za svestrano pretresanje predmeta i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razjašnjenju stvari, te u skladu s tim odlučuje o prijedlozima stranaka i branitelja.

Dalje, prema članu 263. stav 2. ZKP BiH, ako predsjednik vijeća zaključi da okolnosti koje stranka i branitelj želi da dokaže nemaju značaja za predmet ili da je ponuđeni dokaz nepotreban, odbiće izvođenje takvog dokaza.

Upravo zbog navedenog Sud je ukazao da je ubuduće nužno da odbrana preciznije odredi i označi okolnosti na koje predlaže izvođenje dokaza, kako bi Sudu i suprotnoj stranci bilo jasnije na šta se pojedini dokaz konkretno odnosi i šta se dokazuje, odnosno

potvrđuje ili osporava, kako bi Sud donio pravilnu odluku u vezi sa provođenjem dokaza, a sve u cilju svestranog pretresanja predmeta i razjašnjenja stvari.

15. Sud je dana 18.02.2013. godine zaprimio podnesak odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA kojim uređuju prijedlog dokaza od 28.11.2012. godine, te navode okolnosti na koje će se saslušati predloženi svjedoci, a u vezi sa procesnom odlukom Vijeća od 13.02.13., te je Sud razmotrio dostavljeni podnesak odbrane I-optuženog i našao da odbrana I-optuženog nije postupila po uputama Suda, odnosno nije tačno precizirala činjenice i okolnosti na koje se predlaže izvođenje pojedinih dokaza, a sve kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje, dokazivanje nespornih ili irelevantnih činjenica, te otklonilo odugovlačenje postupka.

Sud je cijenio da su okolnosti koje je odbrana navela u svom podnesku od 18.02.2013. godine preširoko postavljene i na osnovu istih Sud ne može zauzeti stav o relevantnosti istih, te je Sud ponovo pozvao odbranu I-optuženog da uredi prijedlog dokaza na način kako je to Sud naložio. Takođe je naloženo odbrani I-optuženog da se na traženi način izjasni o svim ostalim svjedocima odbrane o kojima se dosada nisu izjašnjavali na traženi način, a radi se svjedocima za koje je sud donosio odluku da se saslušaju: HODŽIĆ ELVIS, DŽOTA ADIS, HARAČIĆ FERID, ŠUKALIĆ AMEL, te HUSEINBEGOVIĆ HARIS.

16. Rješenjem od 15.03.2013. godine odlučeno je: I - odbijaju se, kao irelevantni, prijedlozi odbrane I-optuženog za provođenje saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane I-optuženog: Hodžić Elvis (red.br. 5 iz Podneska odbrane I-optuženog, u nastavku teksta se po potrebi naziv akta odbrane izostavlja), Džota Adis (red.br. 21), Čaušević Adnan (red.br. 25), Džuvo Almir (red.br. 26), svjedok označen pod rednim brojem 27. iz Podneska odbrane I-optuženog, označen kao Podnosilac izvještaja čije šifrovano ime glasi 14/2 (red. br. 27), Pršlja Bare (red. br. 29), Lazarević Miro (red.br. 30), Mašin Samir (red.br.31), Šantić Dalibor (red.br. 32), Isaković Hasan (red.br.33), Mišura Nikica (red.br.34), Tukar Sulejman (red.br.35), Čatić Zijad (red.br.36), Vukoja Drago (red.br. 37), Kuprešković Mirko (red. br. 38), Mustafić Mesud (red.br. 39) i Feriz Fred (red.br. 40). II - usvajaju SE, kao relevantni, bezuvjetno prijedlozi odbrane I-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane I-optuženog, koji će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane: Đelilović Azra (red.br.8 iz Podneska odbrane I-optuženog), Pilić Zlatka (red.br.9), Sadiković Medina (red. br.16) i Optuženi Čaušević Haris (red.br.23). Pored navedenog, usvojeni su, kao relevantni, uvjetno prijedlozi odbrane I-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane I-optuženog: Čaušević Zineta (red.br.1 iz Podneska odbrane I-optuženog), Čaušević Enes (red.br.2), Čaušević Selma (red.br.3), Gazić Nafa (red.br.4), Huseinbegović Haris (red.br.19) i Šukalić Amel (red.br. 20), s tim da je naloženo odbrani I-optuženog da od pomenutih predloženih svjedoka od rednog broja 5. zaključno sa rednim brojem 10. izvrši izbor i predloži 2 (dva) svjedoka koji bi se saslušali, jer su predloženi svjedoci na iste okolnosti, te 1 (jednog) svjedoka od predloženih sljedećih svjedoka : Memić Refika (red. br.10 iz Podneska odbrane I-optuženog), Čolić Dino (red.br 11) i El Falah Nidal (red.br. 12), jer su predloženi svjedoci na iste okolnosti. III - usvajaju SE, kao relevantni, uvjetno prijedlozi odbrane I-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane I-optuženog, koji će se provesti u toku dodatnog dokaznog postupka odbrane: Karadža Muamer (red. br.13 iz Podneska odbrane I-optuženog), Alvir Josip (red.br.14), Zukanović Mustafa (red.br. 15), Arežina Branko (red.br.24), Haračić Ferid (red. br. 6), Papić Dragan (red.br.

17), Petrović Saša (red.br.18), Haračić Adnan (red.br.22), Čaušević Islam (red.br. 28) i Ramić Vernes (red.br. 7), koji prijedlozi odbrane I-optuženog će se razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUEŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih. IV - Prihvataju se prijedlozi odbrane I-optuženog za provođenje materijalnih dokaza iz Podneska odbrane I-optuženog, od rednog broja 41. do 68, koji će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane, izuzev dokaza koji se odnose okolnost zdravstvenog stanja I-optuženog nakon njegovog lišavanja slobode i postojana tjelesnih povreda, koji prijedlozi će se razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUEŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih. V - Prijedlozi odbrane I-optuženog: provođenje timskog vještačenja I-optuženog po vještacima psihijatrijsko – medicinske struke, u vezi sa ličnosti I-optuženog i drugim predloženim okolnostima, provođenje vještačenja tjelesnih povreda I-optuženog, u vezi sa lišenjem slobode, po vještaku sudsko – medicinske struke, uviđaj, te rekonstrukcija, kao prijedlozi odbrane I-optuženog će se razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUEŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih. VI - Prima se na znanje odustanak odbrane I-optuženog za saslušanje svjedoka: AVDIBAŠIĆ NERMINA i NEŠKOVIĆ OZRENKE, pa se isti dokazi odbrane neće provoditi. VII - Ova odluka Vijeća može biti podložna razmatranju od strane Vijeća u toku trajanja dokaznog postupka po prijedlogu stranaka i/ili branitelja, ili po službenoj dužnosti odnosno po vlastitoj sudskoj inicijativi. VIII - Ova odluka će na pretresnom ročištu nakon javnog saopštavanja odmah biti distribuirana strankama i braniteljima, te će biti pismeno urađena u formi posebnog procesnog rješenja koja će sadržavati, osim izreke koja je se javno saopštava, i obrazloženje sa razlozima za ovakvu odluku, koje će biti dostavljena strankama i braniteljima u roku od 2 dana od dana saopštavanja i javnog objavljivanja.

Obrazlažući navedenu odluku, Vijeće je konstatovalo da su branioци I-optuženog advokati ŠABANOVIĆ EDIN i FERAGET IFET dostavili Vijeću podnesak od 06.03.2013. godine kojim se uređuje prijedlog dokaza odbrane I-optuženog, navodeći imena svjedoka (40 svjedoka) i okolnosti na koje će ih saslušati, te materijalne dokaze koji će se prezentirati Sudu i suprotnoj stranci, pri čemu je odbrana odustala od predlaganja svjedoka AVDIBAŠIĆ NERMINA i NEŠKOVIĆ OZRENKE. Iako odbrana I-optuženog u podnesku od 06.03.2013. godine nije ponovila ranije istaknute prijedloge za provođenje određenih vještačenja, te uviđaja – rekonstrukcije, Vijeće nije zaključilo da je odbrana odustala od istih.

Vijeće je dana 11.03.2013. godine zaprimio i pismeno izjašnjenje Tužilaštva BiH povodom navedenog prijedloga odbrane I-optuženog, u kojem Tužilaštvo navodi kako smatra da odbrana I-optuženog ponovo nije postupila po uputama Suda i da ponovo nije konkretizirala okolnosti na koje bi saslušavala predložene svjedoke, niti je konkretizirana dokumentacija koja bi se koristila prilikom saslušanja predloženih svjedoka. Tužilaštvo je predložilo da se u cjelosti odbije prijedlog odbrane I-optuženog za saslušanje predloženih svjedoka.

Sud je razmotrio dostavljeni podnesak odbrane I-optuženog od 06.03.2013. godine, kao i prethodne dokazne prijedloge odbrane I-optuženog, te je na ročištu za glavni pretres dana 13.03.2013. godine donio odluku o prijedlozima odbrane I-optuženog, na osnovu odredbi čl. 239, 261. stav 2. i 263. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, kako slijedi:

Imajući u vidu da je ovo Vijeće u više navrata navrata, a najmanje dva puta u vidu formalnog naloga odbrani I-optuženog, pozivalo odbranu I-optuženog da precizira prijedlog dokaza, odnosno da tačno precizira činjenice i okolnosti na koje se predlaže izvođenje pojedinih dokaza, a sve kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje, dokazivanje nespornih ili irelevantnih činjenica, te otklonilo odugovlačenje postupka, to je Sud smatrao prijedlog odbrane I- optuženog od 06.03.2013. godine konačnim za odlučivanje, te se isti nije ponovo vratio odbrani na ponovno uređivanje.

Cijeneći okolnosti koje je odbrana navela za svakog od predloženih svjedoka u podnesku od 06.03.2013. godine, Vijeće je polazeći od relevantnosti, odnosno dovodeći ih u vezu sa predmetnim događajem u okviru tačaka optuženja, primjenom člana 263. stav 2. ZKP BiH utvrdilo koji svjedoci će se saslušati nalazeći da bi njihovi iskazi mogli doprinijeti svestranom pretresanju stvari, a koji svjedoci se neće saslušati nalazeći da bi njihovo saslušanje predstavljalo odugovlačenje postupka, jer ni na koji način ne doprinose razjašnjenju stvari, nemaju značaja za predmet ili su kao ponuđeni dokazi nepotrebni, te dovode u pitanje zahtjev za pravičnim suđenjem u razumnom roku.

Pa je tako Vijeće utvrdilo tri grupe svjedoka, i to one svjedoke čije će saslušanje odbiti, zatim, svjedoke čije će saslušanje dozvoliti u ovoj fazi postupka (uz podjelu na svjedoke koji će se bezuvjetno saslušati i one koji će se uvjetno saslušati), te svjedoke čije će saslušanje dozvoliti u dodatnom dokaznom postupku odbrane, nakon što se pročitaju iskazi optuženih dati u istrazi u dodatnom dokaznom postupku optužbe. Takođe, Vijeće je zauzelo stav po svim ostalim dokaznim prijedlozima odbrane I-optuženog iz Prijedloga odbrane I- optuženog od 06.03.2013. godine, kao i po prethodnim prijedlozima.

U prvu grupu svjedoka, dakle onih čije je saslušanje Vijeće primjenom odredbi čl. 239. i 263. stav 2. ZKP BiH odbilo, spadaju svjedoci: Hodžić Elvis (red.br. 5), Džota Adis (red.br. 21) i Čaušević Adnan (red.br. 25), jer je Sud našao irelevantnim okolnosti na koje je predloženo njihovo saslušanje, dok je za okolnosti na koje je predložen svjedok Džota Adis utvrdio da se radi o posrednim saznanjima, koja su za Sud neprihvatljiva, pored drugih raspoloživih dokaznih sredstava, zatim svjedoci Džuvo Almir (red.br. 26) i podnosilac izvještaja čije šifrovano ime glasi 14/2 (red. Br. 27), jer se okolnosti na koje je predloženo njihovo saslušanje odnose na operativni rad i operativna saznanja obavještajne agencije, što ne može predstavljati dokaz u sudskom postupku, zatim svjedoci Pršlja Bare (red. Br. 29), Lazarević Miro (red.br. 30), Mašin Samir (red.br.31), Šantić Dalibor (red.br. 32) i Isaković Hasan (red.br.33), jer je Sud našao irelevantnim okolnosti na koje je predloženo njihovo saslušanje, a koje nisu u direktnoj vezi sa predmetnim događajem, već su i pored ranijih upozorenja Suda preširoko postavljene, zatim svjedoci Mišura Nikica (red.br.34), Tukar Sulejman (red.br.35), Čatić Zijad (red.br.36), Vukoja Drago (red.br. 37), Kuprešković Mirko (red. Br. 38), Mustafić Mesud (red.br. 39) i Feriz Fred (red.br. 40), jer su okolnosti na koje je predloženo njihovo preširoko postavljene i po ocjeni Suda nisu u direktnoj vezi sa predmetom optužbe.

U drugu grupu svjedoka, onih čije saslušanje je Vijeće bezuvjetno dozvolilo u fazi redovnog dokaznog postupka odbrane I-optuženog, spadaju svjedoci Đelilović Azra (red.br.8 iz Podneska odbrane I-optuženog), Pilić Zlatka (red.br.9), Sadiković Medina (red. br.16) i optuženi Čaušević Haris (red.br.23), koje Sud nalazi relevantnim.

Također, uvjetno je usvojen prijedlog odbrane I-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka: Čaušević Zineta (red.br.1 iz Podneska odbrane I-optuženog), Čaušević Enes (red.br.2), Čaušević Selma (red.br.3), Gazić Nafa (red.br.4), Huseinbegović Haris (red.br.19) i Šukalić Amel (red.br. 20), u odnosu na koje svjedoke, a koji su predloženi na iste okolnosti (ličnost optuženog Čaušević Harisa, te njegovo kretanje i boravak u periodu 26.06.2010.g.-27.06.2010.g., a sve u vezi sa tačkom 1. Optužnice), je Sud smatrao da nije potrebno, a prije svega nije ekonomično i doprinosi odugovlačenju postupka, saslušavati toliko svjedoka na istu okolnost, zbog čega je naloženo odbrani I-optuženog da se od navedenih 6 svjedoka opredijeli za jednog ili dvojicu svjedoka, koje će saslušati na te okolnosti.

Isto je Sud zaključio i u odnosu na svjedoke Memić Refiku, Čolić Dinu i El Falah Nidala, cijeneći da je za dokazivanje okolnosti na koje je predloženo saslušanje ovih svjedoka (dešavanja nakon eksplozije, izvršeni medicinski pregled optuženog Čaušević Harisa u zgradi PU Bugojno dana 27.06.2010.g., njegovog zdravstvenog stanja, te okolnosti predložene u naredbi za medicinsko vještačenje) sasvim dovoljno saslušanje jednog svjedoka, zbog čega je Sud pozvao odbranu da se opredijeli za jednog svjedoka koji će biti saslušan na navedene okolnosti.

U odnosu na prijedlog odbrane I-optuženog za saslušanje svjedoka Karadža Muamera (red. br.13 iz Podneska odbrane I-optuženog), Alvir Josipa (red.br.14), Zukanović Mustafe (red.br. 15), Arežina Branka (red.br.24), Haračić Ferida (red. br. 6), Papić Dragana (red.br. 17), Petrović Saše (red.br.18), Haračić Adnana (red.br.22), Čaušević Islama (red.br. 28) i Ramić Vernes (red.br. 7), Vijeće je primjenjujući ovlaštenja iz člana 261. stav 2. ZKP BiH, našlo svrsishodnim da se isti saslušaju tek u dokaznom dodatnom postupku odbrane I-optuženog, te je uvjetno usvojio njihovo saslušanje, kao relevantno.

U konkretnom slučaju Vijeće je smatralo da je u cilju svestranog pretresanja predmeta efikasno ove svjedoke iz III grupe svjedoka saslušati u dodatnom dokaznom postupku nakon čitanja iskaza optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA, datih u istrazi i nakon eventualnog medicinskog vještačenja optuženog Čaušević Harisa, jer bi po ocjeni Vijeća, njihova svjedočenja mogla imati direktne ili korelativne veze i sa davanjem iskaza optuženih u istrazi, pa da bi se time izbjeglo ponovno pozivanje radi razjašnjenja određenih okolnosti, Sud je smatrao efikasnijim da se isti saslušaju u kasnijoj fazi postupka, kako se pojedini svjedoci ne bi višekratno pozivali pred Vijeće radi ponovnog saslušanja.

Određeno je da će se prijedlog odbrane I-optuženog u ovom dijelu razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS I II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, a što je Tužilaštvu dozvoljeno u dodatnom dokazu optužbe, nakon čega će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih.

Razmatrajući prijelog odbrane I-optuženog u dijelu koji se odnosi na provođenje materijalnih dokaza, Sud je donio odluku da prihvata prijedlog odbrane I-optuženog za provođenje materijalnih dokaza iz Podneska odbrane I-optuženog, od rednog broja 41. do 68, za koje je određeno da će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane, izuzev dokaza koji se odnose okolnost zdravstvenog stanja I-optuženog nakon njegovog lišavanja slobode i postojana tjelesnih povreda, koji prijedlozi će se razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih.

Iz istih razloga je Sud odredio da će prijedloge odbrane I-optuženog da se provede timsko vještačenje I-optuženog po vještacima psihijatrijsko – medicinske struke, u vezi sa ličnosti I-optuženog i drugim predloženim okolnostima, provođenje vještačenja tjelesnih povreda I-optuženog, u vezi sa lišenjem slobode, po vještaku sudsko – medicinske struke, uviđaj, te rekonstrukcija, razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih.

Od uvjetno usvojenih predloženih svjedoka iz tačke II navedene odluke, a postupajući po uputama Suda da od 6 svjedoka koji su predloženi na iste okolnosti: ličnost optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te njegovo kretanje i boravak u periodu 26.06.2010.g.-27.06.2010.g., a sve u vezi sa tačkom 1. Optužnice, sasluša samo jednog ili dva svjedoka, odbrana I-optuženog je provela dokaz saslušanjem svjedoka ČAUŠEVIĆ ZINETE i ČAUŠEVIĆ ENESA, dok je u odnosu na tri predložena svjedoka na okolnosti: dešavanja nakon eksplozije, izvršeni medicinski pregled optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u zgradi PU Bugojno dana 27.06.2010.g., njegovog zdravstvenog stanja, te okolnosti predložene u naredbi za medicinsko vještačenje, po nalogu Suda saslušala samo jednog svjedoka, i to MEMIĆ REFIKU.

17.Razmatrajući Pripremni podnesak odbrane II-optuženog od 03.04.2013. godine (u daljem tekstu: Podnesak odbrane II-optuženog), Sud je donio Rješenje od 10.04.2013. godine, kojim je odlučeno sljedeće: I - odbijaju se, kao irelevantni i nepotrebni, prijedlozi odbrane II-optuženog za provođenje saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane II-optuženog: Halilović Miralem (pod rednim brojem 10), Brkić Esad (pod rednim brojem 11), Gazibegović Armin (pod rednim brojem 14) i Rustempašić Selmir (pod rednim brojem 15). II - usvajaju SE, kao relevantni, bezuvjetno prijedlozi odbrane II-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane II-optuženog, koji će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane: Palislamović Naser (red.br.1 iz Podneska odbrane II-optuženog), Okerić Almir (pod rednim brojem 2), Palislamović Emir (pod rednim brojem 3), Hodžić Halida (pod rednim brojem 4), Pašić Emina (pod rednim brojem 5), Talić Emina (pod rednim brojem 8), Čorić Amir, Memić Edin (pod rednim brojem 12) i Gavran Jadranka (pod rednim brojem 13). III - usvajaju SE, kao relevantni, uvjetno prijedlozi odbrane II-optuženog za saslušanje sljedećih svjedoka iz Podneska odbrane II-optuženog, koji će se provesti u toku dodatnog dokaznog postupka odbrane: Špago Haris (pod rednim brojem 6 iz Podneska odbrane II-optuženog), Osmanagić Emin (pod rednim brojem 7) i Haračić Adnan (red.br.9), koji prijedlozi odbrane II-optuženog će se razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i II-

optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, kada će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih. IV - Prima se na znanje odustanak odbrane II-optuženog za saslušanje svjedoka: Kešelj Tihan (pod rednim brojem 12) i Šehović Muhamed (pod rednim brojem 12), pa se isti dokazi odbrane neće provoditi. V - Prihvataju se prijedlozi odbrane II-optuženog za provođenje materijalnih dokaza iz Podneska odbrane II-optuženog, od rednog broja 16. do 29, koji će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane. VI - Ova odluka Vijeća može biti podložna razmatranju od strane Vijeća u toku trajanja dokaznog postupka po prijedlogu stranaka i/ili branitelja, ili po službenoj dužnosti odnosno po vlastitoj sudskoj inicijativi. VII - Ova odluka će na pretresnom ročištu nakon javnog saopštavanja odmah biti distribuirana strankama i braniteljima, te će biti pismeno urađena u formi posebnog procesnog rješenja koja će sadržavati, osim izreke koja je se javno saopštava, i obrazloženje sa razlozima za ovakvu odluku, koje će biti dostavljena strankama i braniteljima u roku od 2 dana od dana saopštavanja i javnog objavljivanja. VIII - Posebna žalba protiv ovog rješenja nije dopuštena, a ista se može osporavati u okviru žalbe protiv meritorne odluke.

U pismenom otpravku označenog rješenja Sud je naveo da je ovakvu odluku donio na osnovu odredbi čl. 239, 261. stav 2. i 263. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, te da je cijeneći okolnosti koje je odbrana navela za svakog od predloženih svjedoka u podnesku od 03.04.2013. godine, polazeći od relevantnosti, odnosno dovodeći ih u vezu sa predmetnim događajem u okviru tačaka optuženja, primjenom člana 263. stav 2. ZKP BiH, utvrdilo koji svjedoci će se saslušati nalazeći da bi njihovi iskazi mogli doprinijeti svestranom pretresanju stvari, a koji svjedoci se neće saslušati nalazeći da bi njihovo saslušanje predstavljalo odugovlačenje postupka, jer ni na koji način ne doprinose razjašnjenju stvari, nemaju značaja za predmet ili su kao ponuđeni dokazi nepotrebni, te dovode u pitanje zahtjev za pravičnim suđenjem u razumnom roku.

Pa je tako i u odnosu na dokazne prijedloge odbrane II-optuženog Vijeće utvrdilo tri grupe svjedoka, i to one svjedoke čije će saslušanje odbiti, zatim, svjedoke čije će saslušanje dozvoliti u ovoj fazi postupka, te svjedoke čije će saslušanje dozvoliti u dodatnom dokaznom postupku odbrane, nakon što se pročitaju iskazi optuženih dati u istrazi u dodatnom dokaznom postupku optužbe. Takođe, Vijeće je zauzelo stav i o prijedlogu odbrane II-optuženog za izvođenje materijalnih dokaza.

U prvu grupu svjedoka, onih čije saslušanje je Vijeće odbilo, spadaju svjedoci: Halilović Miralem (naveden pod rednim brojem 10 u podnesku odbrane II-optuženog), čija je saznanja o ovom predmetu Vijeće tokom ovog postupka imalo priliku da čuje u dva navrata, jer je saslušan kao svjedok Tužilaštva i kao svjedok odbrane I-optuženog, i koji je izjavio da ne poznaje Palislamović Nasera i nema saznanja o njemu, niti o predmetnom događaju, zbog čega je Vijeće našlo irelevantnim ovaj dokazni prijedlog, zatim Brkić Esad (pod rednim brojem 11), jer je Vijeće našlo irelevantnim okolnosti na koje je predloženo njegovo saslušanje, obzirom da se događaji o kojima je trebao govoriti ovaj svjedok ne stavljaju na teret optuženima u ovoj krivičnoj stvari, niti se to navodi u preciziranoj Optužnici, te svjedoci Gazibegović Armin (pod rednim brojem 14) i Rustempašić Selmir (pod rednim brojem 15), za koje je Vijeće također našlo irelevantnim okolnosti na koje je predloženo njihovo saslušanje, obzirom da se vozila marke „Nissan Patrol“ i „Nissan Almera“ (koje je odbrana navela u predloženim okolnostima) ne navode činjeničnom dijelu

optužnice izmijenjene pismenim podneskom Tužilaštva BiH, broj T20 0 KT 0000441 10 od 24.09.2012. godine.

Dalje, u drugu grupu svjedoka, onih čije saslušanje je saslušanje Vijeće bezuvjetno dozvolilo u fazi redovnog dokaznog postupka odbrane II-optuženog, su svjedoci: Palislamović Naser (red.br.1 iz Podneska odbrane II-optuženog), Okerić Almir (pod rednim brojem 2), Palislamović Emir (pod rednim brojem 3), Hodžić Halida (pod rednim brojem 4), Pašić Emina (pod rednim brojem 5), Talić Emina (pod rednim brojem 8), Čorić Amir, Memić Edin (pod rednim brojem 12) i Gavran Jadranka (pod rednim brojem 13), koje Vijeće nalazi relevantnim.

U odnosu na prijedlog odbrane II-optuženog za saslušanje svjedoka ŠPAGO HARISA (naveden pod rednim brojem 6 iz Podneska odbrane II-optuženog), OSMANAGIĆ EMINA (pod rednim brojem 7) i HARAČIĆ ADNANA (red.br.9), Vijeće je primjenjujući ovlaštenja iz člana 261. stav 2. ZKP BiH našlo svrsishodnim da se isti eventualno saslušaju tek u dodatnom dokaznom postupku odbrane II-optuženog, te je uvjetno usvojilo njihovo saslušanje, kao relevantno.

U konkretnom slučaju Vijeće je uz primjenu člana 261. stav 2. ZKP BiH smatralo da je u cilju svestranog pretresanja predmeta efikasno ove svjedoke iz III grupe svjedoka saslušati u dodatnom dokaznom postupku, nakon čitanja iskaza optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA, datih u istrazi, jer bi po ocjeni Vijeća, njihova svjedočenja mogla imati direktne ili korelativne veze i sa davanjem iskaza optuženih u istrazi, pa da bi se time izbjeglo ponovno pozivanje radi razjašnjenja određenih okolnosti, Vijeće je smatralo efikasnijim da se isti saslušaju u kasnijoj fazi postupka, kako se pojedini svjedoci ne bi višekratno pozivali pred Vijeće radi ponovnog saslušanja.

Određeno je da će se prijedlog odbrane II-optuženog u ovom dijelu razmotriti nakon provođenja usvojenog dokaza optužbe čitanjem iskaza koji su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u svojstvu osumnjičenih dali u toku istrage, a što je Tužilaštvu dozvoljeno u dodatnom dokazu optužbe, nakon čega će Vijeće donijeti odluku o njihovom provođenju, dakle u dodatnom dokaznom postupku odbrane optuženih.

Razmatrajući prijedlog odbrane II-optuženog u dijelu koji se odnosi na provođenje materijalnih dokaza, Sud je donio odluku da prihvata prijedlog odbrane II-optuženog za provođenje materijalnih dokaza iz Podneska odbrane II-optuženog, od rednog broja 16. do 29, koji će se provesti u toku redovnog dokaznog postupka odbrane.

I za ovu odluku Sud je napomenuo da može biti podložna razmatranju od strane Vijeća u toku trajanja dokaznog postupka po prijedlogu stranaka i/ili branitelja, ili po službenoj dužnosti, odnosno po vlastitoj sudskoj inicijativi, stim da Vijeće neće pristupiti razmatranju ove odluke prije provođenja dodatnog dokaza odbrane oba optužena.

18. Sud je konačno razmatrajući prijedlog dokaza odbrane I-optuženog od 09.12.2013. godine (u daljem tekstu: prijedlog odbrane I-optuženog) i prijedlog dokaza odbrane II-optuženog od 04.12.2013. godine (u daljem tekstu: prijedlog odbrane II-optuženog), na osnovu odredbi čl. 239, 263. stav 2., te 277. Zakona o krivičnom postupku BiH (ZKP BiH), na ročištu glavnog pretresa od dana 09.12.2013. godine, donio sljedeće rješenje: I - odbijaju se, kao irelevantni, svi prijedlozi odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ

HARISA i odbrane II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA za provođenje dokaza odbrane koji su sadržani i predloženi u podnescima odbrana imenovanih optuženih, i to u podnesku odbrane I-optuženog od 09.12.2013.godine, i u podnesku odbrane II-optuženog od 04.12.2013. godine. II - Pretresno vijeće nalazi da je činjenično stanje u ovom predmetu razjašnjeno i utvrđeno zbog čega se objavljuje da je dokazni postupak okončan. III - POZIVAJU SE stranke i branitelji da pristupe završnim riječima na ročištima u ovom predmetu. V - Ova odluka odnosno njena izreka će na pretresnom ročištu nakon javnog saopštavanja odmah biti distribuirana strankama i braniteljima, te biti pismeno urađena u formi posebnog procesnog rješenja koja će sadržavati, osim izreke koja se javno saopštava, i obrazloženje sa razlozima za ovakve odluke, koje će biti dostavljeno strankama i braniteljima u roku od 2 dana od dana saopštavanja i javnog objavljivanja. VI – Ova odluka pretresnog vijeća je konačna. U skladu sa članom 318. stav 2. ZKP BiH, protiv ovog procesnog rješenja nije dopuštena posebna žalba, ali se može osporavati u okviru žalbe protiv presude.

U pismenom otpravku označenog rješenja, Sud se pozvao na sljedeće zakonske odredbe:

Prema odredbi člana 13. stav 2. ZKP BiH, (2) sud je dužan da postupak provede bez odugovlačenja i onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja pripadaju osobama koje učestvuju u postupku.

Prema odredbi člana stav 2 239. ZKP BiH, (2) predsjednik pretresnog vijeća rukovodi glavnim pretresom, te je njegov dužnost da se stara za svestrano pretresanje predmeta otklajući svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razjašnjenju stvari, te u skladu s tim odlučuje o prijedlozima stranaka i branitelja.

Prema odredbi člana 263. stav 2. ZKP BiH, (2) ako predsjednik vijeća zaključi da okolnosti koje stranka i branitelj želi da dokaže nemaju značaja za predmet ili da je ponuđeni dokaz nepotreban, odbiće izvođenje takvog dokaza.

Prema odredbi člana 277. ZKP BiH: (1) Nakon završetka dokaznog postupka sudija, odnosno predsjednik vijeća će pozvati Tužitelja, oštećenog, branitelja i optuženog radi davanja završne riječi. Posljednja riječ uvijek pripada optuženom. (2) Ako optuženicu zastupa više tužitelja ili optuženi ima više od jednog branitelja, svi mogu dati završnu riječ, ali se njihova izlaganja ne mogu ponavljati.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, te s tim u vezi obaveze, dužnosti, ovlaštenja i odgovornosti predsjednika pretresnog vijeća, pa tako i pretresnog vijeća u cjelini, pretresno vijeće je razmotrilo dokazne prijedloge odbrana optuženih, svaki predloženi dokaz pojedinačno i okolnosti na koje su pomenuti dokazi predloženi, dovodeći ih u vezu sa već provedenim dokazima odbrane u cjelini, a sve uvezi sa činjeničnim navodima optužbe, kao i u vezi sa dosadašnjim tokom i rezultatima dokaznog postupka, pa je na ročištu za glavni pretres dana 09.12.2013. godine donijelo procesne odluke, na osnovu odredbi čl. 239, 261. stav 2. i 263. stav 2., te 277. ZKP BiH.

Sud je tako odbio prijedloge odbrane I-optuženog za provođenje sljedećih dokaza, i to saslušanjem svjedoka: Karadža Muamera, Alvir Josipa, Zukanović Mustafe, Arežina Branka, Haračić Ferida, Papić Dragana, Petrović Saše, Haračić Adnana, Čaušević Islama

i Ramić Vernesa, zatim, provođenje timskog vještačenja l-optuženog po vještacima psihijatrijsko – medicinske struke, u vezi sa ličnosti l-optuženog i drugim predloženim okolnostima, provođenje vještačenja tjelesnih povreda l-optuženog, u vezi sa lišenjem slobode, po vještaku sudsko – medicinske struke, uviđaj, te rekonstrukciju. Pored navedenog, Sud je odbio uvid u materijalne dokaze odbrane l – optuženog: Nalaz JU DOM ZDRAVLJA BUGOJNO- Specijalistička služba od 27.06.2010. godine, Nalaz klinike za urgentnu medicinu Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 27.06.2010. godine, Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste Klinike za nefrologiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu, Nalaz i mišljenje Instituta za radiologiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 27.06.2010. godine, Nalaz i mišljenje Instituta za radiologiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 27.06.2010. godine, Nalaz i mišljenje Instituta za radiologiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 27.06.2010. godine, Uputnica specijalisti Službe hitne medicinske pomoći JU Dom zdravlja Travnik, Uputnica u bolnicu Službe hitne medicinske pomoći JU Dom zdravlja Travnik od 27.06.2010. godine, Laboratorijski nalazi od 27.06.2010. godine, EKG dijagram od 27.06.2010. godine, Službena zabilješka Federalne uprave policije, Sektor kriminalističke policije br. 13/3-482 od 29.06.2010. godine, Zapisnik o lišenju slobode PU Travnik, Policijska stanica Travnik br. 02/7-3-58/10 od 27.06.2010. godine, Zapisnik o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji PU Travnik, Policijska stanica Travnik br. 02/7-3-58/10 od 27.06.2010. godine, Zapisnik o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji PU Travnik, Policijska stanica Travnik br. 02/7-3-58/10 od 27.06.2010. godine, Zapisnik o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji PU Travnik, Policijska stanica Travnik br. 02/7-3-58/10 od 27.06.2010. godine, CD- video zapis sa ročišta o određivanju pritvora optuženom Čaušević Harisu od 01.07.2010. godine.

Također, Sud je odbio provođenje dodatnih dokaza odbrane l-optuženog iz navedenog podneska od 09.12.2013. godine, i to saslušanjem vještaka Martinović Muk Maje i Hajdar Mevludina, te svjedoka: Vukadinović Milice, Zamjenik Kantonalnog javnog pravobranilaštva Vitez, Čaušević Adnana, Pašić Emine, Hodžić Halide, Ćorić Amira, Hadžimahmutović Anera, Kumbarić Elvisa, Ivković Saldina, Mekić Jasmina, Kehić Edina, Gavran Jadranke, te uvid u sljedeće materijalne dokaze: Nalaz vještaka Martinović Muk Maje br. 09-14/1-2-04-5-3175 od 30.09.2010. godine, Nalaz vještaka Martinović Muk Maje br. 09-14/1-2-04-3-3175 od 30.09.2010. godine, Službena zabilješka PU Bugojno broj 02/4-3-1024/10 od 19.07.2010. godine, Službena zabilješka PU Bugojno broj 02/4-3-/10 od 27.06.2010. godine sačinjena od strane pomoćnika kom. za kriminalitet PS Bugojno Karadža Muamera, Izvještaj MUP-a Travnik broj 02/1-3-04-2-92/10 od 22.07.2010. godine sa oznakom "Povjerljivo", Evidencija o događajima PU Bugojno- redni broj 366 od 27.06.2010. godine, Informacija OSA-e broj 05-10035/10 od 15.07.2010. godine sa oznakom "Povjerljivo", Krim. obavještajni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/2-PO-200/10 od 29.06.2010. godine, Šeme telefonskih razgovora uz DT-75 (koje se nalaze kod drugooptuženog Palislamović Nasera), Dopis OSA broj 04/1-6291/12 od 06.04.2012. godine, Spis Suda BiH broj X-K-09/670-1 (Rijad Rustempašić i dr.) a posebno transkript od 25.05.2011. godine iz tog predmeta o saslušanju svjedoka Čaušević Adnana, Dopis Suda BiH broj S1 2 K 002596 10 Ko (X-KO-10/995) od 22.12.2010. godine, Naredba o sprovođenju istrage broj T20 0 KT 0000441 10 od 30.06.2010. godine, te materijalne dokaze za koje odbrana posjeduje dokaze o njihovom postojanju: sve priloge iz pomenutog Izvještaja MUP-a Travnik broj 02/1-3-04-2-91/10 od 22.07.2010. godine sa oznakom "Povjerljivo", sve video snimke uviđaja od 27.06.2010. godine, čije postojanje je

učinjeno nespornim u više već uvedenih dokaza Tužilaštva BiH, dokazi o novčanim transakcijama preko komercijalnih banaka, kao i evidencije o primanju novčanih sredstava putem Western Union-a, i to za lica Haračić Adnan zv. Maca i Bašić Nedžada zv. Cicko koji dokazi su sastavni dio akta Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-03/2-04-3-145-5/10 od 28.10.2010. godine, koji je pribavljen u skladu s Naredbom Tužilaštva BiH, broj gornji, od 11.10.2010. godine, a koji akt je odbrani prvooptuženog dostavljen 16.01.2013. godine, Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Feriz Freda, jer je dana 15.11.2012. godine odbrani dostavljen CD sa dokazima na kojem se nalazi i ovaj zapisnik o saslušanju ovog svjedoka, koji je inače bio zaposlen kao konobar u lokalu vlasništvo Bešić Nedžada, ali u kojem zapisniku nedostaje ključna 3. Stranica, Helikopterski snimak lica mjesta na osnovu kojega je moguće izvršiti rasvjetljavanje ovog događaja, Rezultate posebnih istražnih radnji, koje su provođene nad II-optuženim Palislamović Naserom, koji su dostavljeni Tužilaštvu BiH (n/r tužioca Miroslava D. Markovića), sve u skladu s navodima svjedoka Ćorić Amira, koji je u vrijeme događaja bio šef odjela za borbu protiv terorizma u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, saslušanog na glavnom pretresu dana 06.11.2013. godine, na koji način se ujedno pridružujemo i zahtjevu II-optuženog za dostavljanje tog dokaza i Originalni beck up kopije hard diska na DVD-u koji je Tužilaštvu BiH dostavljen uz DT 33 (DT 17) ali nije uložen u spis kao dokaz.

Ovim procesnim rješenjem od 09.12.2013. godine Sud je odbio i prijedloge odbrane II-optuženog za provođenje sljedećih dokaza, i to saslušanjem svjedoka: Špago Harisa, Osmanagić Emina, Sijamhodžić Nermina, Haračić Adnana, Hrvačić Galiba i Otojagić Fuada, te je Sud odbio provesti uvid u sljedeće materijalne dokaze: CD sa davanja iskaza Nasera Palislamovića, CD sa ročišta za produženje pritvora, održanog dana 23.07.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Palislamović Emira, Službeni izvještaj broj: 09-13/6-2-382/10 o realizaciji Naredbe Suda BiH (telefonski pozivi), Analiza telefonskih poziva F MUP-a, broj: 13/3-690 od 14.09.2010. godine, na osnovu akta FUP-a, Akt MUP-a SBK/KSB Travnik, broj: 02/1-1-538/10 od 27.06.2010. godine, Službena zabilješka FMUP-a, Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma, broj: 13/3-588 od 04.08.2010. godine, sačinjena povodom provjera za operativno interesantna vozila u vezi sa eksplozijom u PS Bugojno od 27.06.2010. godine, Službena zabilješka FMUP-a broj: 13/6-2-258/10/MJ/SP od 18.08.2010. godine, na okolnost vršenja provjera, odnosno pronalaska vozila marke „Nissan Patrol“, na rejonu Opštine Novi Grad, u predmetu Čaušević i dr., Službena zabilješka FUP-a, Sektor kriminalističke policije, Odjel za borbu protiv terorizma, broj: 13/3-938 od 07.12.2010. godine, Popratni akt FUP-a Sarajevo, broj: 09-13/3-04-3-3175 od 09.12.2010. godine, sa sljedećim prilogom: Depeša MUP-a SBK/KBS Travnik, broj:02/3-3-6247/10 AA od 26.11.2010.g., Depeša MUP-a ZDK, broj: 08-03/3-4-5317/10/DR od 22.11.2010. godine, Fco.3 (tri) fotografije Nissan Pick up vozila, Fotokopije iskaza predloženih svjedoka, koji iskaz isu dati u F MUP-u ili Tužilaštvu BiH, Vještačenje po vještaku za telekomunikacije mobilnog telefona marke „Motorola“ drugooptuženog Nasera Palislamovića, IMEI 35585001553388, koji se nalazi u posjedu odbrane i koji je isti koristio, na okolnosti njegovih kontakata, pretrage odlaznih i dolaznih poziva, imenika, SMS komunikacija, za period od 01.01.2010. godine do 28.06.2010. godine, kao i vještačenje IMEI broja za korisnički broj 062/622-423, te na osnovu IMEI broja svih korisničkih brojeva i listing odlazno-dolaznih poziva za iste (uključujući određivanje tačne geografske lokacije ostvarenih odlazno-dolaznih poziva tj.ispis iz baznih stanica za gore pomenuti vremenski period), USB stik, koji je oduzet od dugooptuženog, koji je označen kao dokaz Tužilaštva DT-17, Izvještaj Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo, broj: 07.4.-9.23-1201-1/10.Z.S. od 23.08.2010. godine, sa traženim podacima u

pisanom i elektronskom obliku, sve naredbe Suda BiH u predmetu broj: X-KRN-10/995, Službena zabilješka FUP broj: 13/3-482 od 29.06.2010. godine- autor Nermin Sijamhodžić, CD-ovi iz DT-22, i to DC od 14.07.2010.g., CD od 02.08.2010.g. i CD od 27.08.2010.g., CD-ovi video nadzora iz Internet kluba „Zemzem“ za dan 26.06.2010.g. (u vremenskom periodu 21,00-24,00 sata), oduzeti od strane službenika MUP-a, na okolnosti materijalizovanja iskaza Palislamović Namera, CD-ovi video nadzora sa benzinske pumpe OMW u Brijesću, u periodu 26.06.2010.g. – 27.06.2010.g. (u vremenskom periodu 23,30-03,30 sati), oduzeti od strane službenika MUP-a, na okolnosti materijalizovanja iskaza Palislamović Namera, CD-ovi video nadzora sa naplatnih kućica auto puta u mjestu Jošanica, Općina Vogošća, u periodu 26.06.2010.g. – 27.06.2010.g. (u vremenskom periodu 20,00-03,00 sati), oduzeti od strane službenika MUP-a, na okolnosti materijalizovanja iskaza Palislamović Namera, veza Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 17-14/1-1-04-1-429/10 od 28.06.2010.g., Službena zabilješka F MUP-a, Federalna uprava policije broj: 13/3-593 od 06.08.2010.g., na okolnosti obavljenog razgovora sa Halidom Hodžić i Emirom Palislamovićem, autor Jadranka Gavran i Uputni akt Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 054773 11 lks od 04.07.2011.g., zajedno sa presudama i potjericama za Namera Palislamovića.

Cijeneći okolnosti koje su odbrane optuženih navele za svakog od predloženih svjedoka i vještaka i drugih dokaznih prijedloga u predmetnim podnescima prijedloga odbrana, kao i pobrojane prijedloge materijalnih dokaza, kao i druge dokazne prijedloge u pomenutim prijedlozima odbrana, vijeće je, polazeći od zahtjeva i principa relevantnosti, dovodeći ih u vezu sa već provedenim dokazima odbrane u cjelini, a sve u vezi sa predmetnim događajem u okviru tačaka optuženja i dosadašnjim tokom i rezultatima dokaznog postupka, primjenom ovlaštenja iz odredbe člana 263. stav 2. ZKP BiH utvrdilo da isti, nakon svih do sada provedenih dokaza, kako Tužilaštva tako i odbrane, ne mogu dalje doprinijeti svestranom pretresanju i rasvjetljavanju ove krivične stvari. Vijeće je našlo da u pomenutim prijedlozima odbrana pojedine okolnosti koje odbrane žele da dokažu nemaju značaja za predmet, kao i da su ponuđeni dokazi nepotrebni, ili da su određene okolnosti do sada provedenim dokazima već dovoljno raspravljene, zbog čega bi provođenje predloženih dokaza odbrana predstavljalo odugovlačenje postupka, jer ni na koji način ne doprinose razjašnjenju stvari i dovode u pitanje zahtjev za pravičnim suđenjem u razumnom roku.

Dakle, imajući u vidu sve izloženo, pretresno vijeće je našlo da predloženi dokazi odbrane ne mogu dalje doprinijeti razjašnjenju i utvrđivanju činjeničnih pitanja i činjeničnog stanja predmeta. Vijeće je smatralo da je do sada svim provedenim dokazima, kako optužbe tako i odbrane, činjenično stanje utvrđeno u svim bitnim dijelovima, odnosno da je predmet svestrano pretresen, te da bi svako dodatno provođenje dokaza doprinijelo odugovlačenju postupka, zbog čega je i donesena odluka da je dokazni postupak okončan i da se ima preći na izlaganje završnih riječi u smislu odredbe člana 277. ZKP BiH.

19. Nakon što su I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i njegovi branioci čak šest puta podnosili zahtjeve za izuzeće članova sudećeg vijeća, zbog razloga iz člana 29. tačka f) ZKP BiH, odnosno, smatrajući da postoje okolnosti koje izazivaju razumnu sumnju u nepristrasnost predsjednika pretresnog Vijeća, kao i sudećih sudija, o kojim zahtjevima je odlučivalo vanpretresno vijeće i iste odbacivalo, Sud je takve ponovljene zahtjeve I-optuženog i njegovih branilaca u sljedeća tri navrata na glavnom pretresu odbacio kao nedopuštene. Naime, predsjednik pretresnog vijeća je rješenjima od 03.07.2013. .g,

30.10.2013.g. i od 13.12.2013.g. 30.10.2013. godine odbacio zahtjeve za izuzeće predsjednika pretresnog Vijeća, kao i članova pretresnog Vijeća, kao nedopušten, koja rješenja su u pismenoj formi dostavljena strankama i braniocima.

Navedena rješenja predsjednik pretresnog vijeća je donio primjenom sljedećih zakonskih odredbi:

Odredbom člana 30. stav 5. ZKP BiH je izričito propisano da se u zahtjevu za izuzeće ne mogu ponovo navoditi razlozi koji su isticani u zahtjevu za izuzeće koji je ranije odbijen.

Član 32. ZKP BiH (Odlučivanje po zahtjevu za izuzeće): (4) *Ako je zahtjev za izuzeće iz člana 29. tačka f. ovog Zakona podnesen poslije početka glavnog pretresa ili ako je postupjeno protivno odredbama člana 30. stava 4. i 5. ovog zakona, zahtjev će se odbaciti u cjelini, odnosno cjelimično. Rješer je kojim se zahtjev odbacuje donosi vijeće. U donošenju tog rješenja ne može učestvovati sudija čije se izuzeće traži. Protiv rješenja kojim se zahtjev odbacuje nije dopuštena žalba.*

Nadalje, odredbom člana 13. stav 2. ZKP BiH regulirano je da je *Sud dužan da postupak provede bez odugovlačenja i onemoguću svaku zloupotrebu prava koja pripadaju osobama koje učestvuju u postupku.*

Odredbom člana 239. ZKP BiH (Obaveze sudije, odnosno predsjednika vijeća) regulirano je: (1) *Sudija, odnosno predsjednik vijeća rukovodi glavnim pretresom.* (2) *Dužnost sudije, odnosno predsjednika vijeća je da se stara za svestrano pretresanje predmeta i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razjašnjenju stvari.*

Cijeneći podnesene zahtjeve za izuzeće i razloge na osnovu kojih su podneseni, a koji zahtjevi odbrane i optuženog su i ranije odbacivani, uz napomenu da se radi o pritvorskom predmetu koji zahtjeva hitnost u postupanju, cijeneći da u ponovljenoj procesnopravnoj situaciji i optuženi zloupotrebljava svoja procesna prava neosnovano tražeći izuzeće pretresnog Vijeća po istom osnovu temeljem člana 29. tačka f) ZKP BiH, predsjednik pretresnog Vijeća je primjenom navedenih odredbi, podnesene zahtjeve i optuženog za izuzeće predsjednika pretresnog vijeća i sudija članova ovog pretresnog Vijeća, odbacio kao nedopušten iz razloga odredbe člana člana 30. stav 5. ZKP BiH, kojom je izričito propisano da se u zahtjevu za izuzeće ne mogu ponovo navoditi razlozi koji su isticani u zahtjevu za izuzeće koji je ranije, kao i zbog očigledne zbog zloupotrebe i optuženog u vezi sa korištenjem procesnih ovlaštenja iz odredbi ZKP BiH.

20. Pored navedenih procesnih odluka, Sud je tokom postupka donosio i procesne odluke po prigovorima stranaka i odbrane na dokaze koji su se provodili, te je iste odbio kao neosnovane, dozvoljavajući da se tokom dokaznog postupka provedu dokazi koji su zakonito pribavljeni primjenom odgovarajućih odredbi ZKP BiH i poštujući temeljne principe, ljudska prava i slobode zagarantovane Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i sloboda i protokolima uz pomenutu konvenciju, pa je tako našao da svi uloženi materijalni dokazi ispunjavaju uvjete iz člana 10. ZKP BiH da se na istima može zasnovati sudska odluka.

Odbrane su prigovarale na zakonitost izvršenih pretresa tokom istrage i tako pribavljene dokaze, ističući da nije postojala opasnost od odlaganja da bi se izdale usmene naredbe za pretres.

Uvidom u materijalne dokaze pribavljene provođenjem istražne radnje pretresanja i oduzimanja predmeta, Sud je utvrdio da su postupci pretresa kako stanova – kuća i drugih objekata koji su koristili optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER, tako i drugih lokacija koje se dovode u vezu s njima, izvršen u skladu sa odredbom člana 60. ZKP BiH, pri čemu su prisustvovala dva punoljetna građanina, kao svjedoci. O izvršenim pretresima sačinjeni su zapisnici, sukladno odredbi člana 62. ZKP BiH, u koje su uneseni predmeti koji su oduzeti, i koji su potpisani od strane držaoca prostorija koje su pretresane, svjedoka i zapisničara, te službenih osoba koje su vršile pretres, a na kojim zapisnicima nisu konstatovane primjedbe. Također, Sud je utvrdio da su za privremeno oduzete predmete optuženima izdate potvrde prema odredbi člana 63. stav 1. i 2., te člana 68. stav 1. ZKP BiH, u kojima je navedena naredba po kojoj je izvršen pretres, te precizno navedeni predmeti koji su oduzeti. O oduzetim predmetima službene osobe su sačinile spisak, te isti dostavile Sudu zajedno sa izvještajima o izvršenim pretresima, zapisnicima i potvdama o privremeno oduzetim predmetima, u skladu sa odredbom člana 63. stav 3. ZKP BiH. Ista je stvar i sa sačinjenom fotodokumentacijom u kojoj je navedeno ko ju je i kada sačinio, te na koje okolnosti.

Obzirom na navedeno, Sud izvodi zaključak da je sam postupak pretresa bio u skladu sa relevantnim odredbama ZKP BiH.

U pogledu prigovora odbrane da za izdavanje usmenih naredbi za pretres nije postojala opasnost od odlaganja, što je uslov za izdavanje usmene naredbe prema članu 56. stav 1. ZKP BiH, Sud ukazuje da je postojanje navedene opasnosti stvar konkretne procjene postupajućeg sudije, te da zavisi od ličnog životnog iskustva i okolnosti slučaja. U konkretnom slučaju, obzirom na prirodu i karakter predmetnog krivičnog djela, a posebno njegove posljedice i količinu oružja, municije i minsko-eksplozivnih sredstava koji su pronađeni, Sud nalazi da su bili ispunjeni uslovi za izdavanje usmenih naredbi za pretres, odnosno da je postojala opasnost od odlaganja, zbog čega je navedene prigovore odbrane Sud odbio kao neosnove.

Stoga, Sud smatra da dokazi pribavljeni prilikom pretresa stanova i prostorija koje su koristili optuženi, te pretresom lokacija na kojima je pronađeno oružje, municija, minsko-eksplozivna sredstva i drugi predmeti, ne predstavljaju nezakonite dokaze u smislu odredbe člana 10. stav 2. ZKP BiH, odnosno dokaze koji su pribavljeni povredama ljudskih prava i sloboda propisanih Ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti dokaze koji su pribavljeni bitnim povredama ZKP-a BiH, a na kojima se u smislu odredbe člana 10. stav 3. ZKP BiH, ne može zasnovati sudska odluka.

21. Sud je razmotrio i prigovor odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA na zakonitost Zapisnika o ispitivanju osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA Federalna uprava policije broj:13/3-sl od 27.06.2010. godine, iz kojeg je proizašao i Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Čaušević Harisa Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KT 0000441 10 od 29.06.2010. godine, ističući da prilikom prvog ispitivanja optuženog Čaušević Harisa nije bio prisutan branilac i da o njegovom saslušanju nije sačinjen nikakav zapisnik, niti je I-optuženi potpisao zapisnik. Odbrana je istakla da je navedeni iskaz, odnosno zapisnik pribavljen

povredama ljudskih prava i sloboda, iz kojeg iskaza su proistekli i naknadi iskazi, to se po ocjeni branioca, u smislu člana 10. ZKP BiH radi o nezakonitim dokazima na kojima Sud ne može zasnovati svoju odluku.

U odnosu na navedeni prigovor Sud je uvidom u Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA Federalna uprava policije broj:13/3-sl od 27.06.2010. godine utvrdio da je isti propisno sastavljen primjenom pravila iz odredbi člana 77, 78. i 79. Zakona o krivičnom postupku BiH, dakle, ispitivanje je vođeno od strane ovlaštenog službenog lica, od osumnjičenog su uzeti lični podaci, osumnjičenom je saopšteno za koje krivično djelo se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, osumnjičeni je poučen o njegovim pravima, te je o svemu sačinjen zapisnik, koji je potpisan od strane osumnjičenog, zapisničara i ovlaštenih službenih lica koja su vršila ispitivanje.

Prema označenom zapisniku je vidljivo da je ispitivanju osumnjičenog prisustvovao branilac, advokat Ramčić Ibrahim, te da osumnjičeni nije imao primjedbi na tako sačinjen zapisnik.

Na isti način je sačinjen i Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Čaušević Harisa Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KT 0000441 10 od 29.06.2010. godine.

Kod ovakvog stanja stvari, a obzirom da odbrana nije dokazala suprotno, Sud je našao neosnovanim prigovor zakonitosti na označene dokaze, cijeneći da prilikom sačinjavanja istih od optuženog nije iznuđen iskaz, te da isti nisu pribavljeni povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti se radi o dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama Zakona o krivičnom postupku BiH, zbog čega je u smislu člana 10. ZKP BiH Sud utvrdio da se radi o dokazima na kojima se može zasnovati sudska odluka, u ovoj fazi ne upuštajući se u sadržaj označenih zapisnika, čiju će relevantnost i tačnost cijeliti kod ocjene dokaza pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu primjenom pravila iz člana 15. Zakona o krivičnom postupku.

22.U vezi sa navedenim Sud je cijenio i prigovor odbrane da su navedeni zapisnici o ispitivanju osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA nezakonito pribavljeni, obzirom da su sačinjeni nakon donošenja naredbe Tužilaštva BiH o provođenju istrage u ovom predmetu, koja datira tek od 30.06.2010. godine, a optuženi Čaušević je dakle prvi put ispitan 27.06.2010.g. u službenim prostorijama PU Travnik, a potom i 29.06.2010. godine u prostorijama Tužilaštva BiH.

Navedena činjenica po ocjeni Suda ne utiče na zakonitost ovako pribavljenog dokaza, posebno ne jer Zakon o krivičnom postupku BiH nigdje ne isključuje mogućnost prikupljanja dokaza prije donošenja naredbe o provođenju istrage, već se dokazi mogu prikupljati čak i ranije i inicirati donošenje takve naredbe. Na ovakav zaključak prije svega upućuje sadržaj odredbe člana 17. Zakona o krivičnom postupku BiH, prema kojem je tužitelj dužan poduzeti krivično gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno krivično djelo, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano. Činjenica je da prema članu 216. stav 1. ZKP BiH tužitelj naređuje sprovođenje istrage ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo, te da prema članu 217. stav 1. ZKP BiH, tužitelj u toku sprovođenja istarage poduzima istražne radnje, uključujući ispitivanje osumnjičenog, međutim, za ovaj Sud

uzimanje izjave od osumnjičenog prije donošenja naredbe o provođenju istrage ne predstavlja kršenje odredbi krivičnog postupka u smislu člana 10. ZKP BiH.

Dakle, nije sporno da su navedeni zapisnici sačinjeni prije donošenja naredbe o provođenju istrage, ali time ni na koji način nije povrijeđena zakonitost tako pribavljenih dokaza, koji su kako je to već naprijed navedeno, sačinjeni primjenom odredbi člana 77, 78. i 79. Zakona o krivičnom postupku BiH, u kojem trenutku je optuženi obaviješten o krivičnom djelu kojim se tereti i osnovama sumnje koje stoje protiv njega. Stoga je Sud i ovaj prigovor odbio kao neosnovan.

23. Sud je odbio prijedlog odbrane II-optuženog da se provede dokaz vještačenjem oduzetog mobilnog telefona od II-optuženog, po drugom vještaku za telekomunikacije, pored vještaka ŠARIĆ JASMINA. Naime, navedeni vještak je po prijedlogu odbrane II-optuženog, a po Naredbi Suda BiH imao zadatak da izvještači mobilni telefonski aparat oduzet u istrazi od PALISLAMOVIĆ NASERA, te sa istog očita podatke, međutim vještak je pismeno obavijestio Sud o poteškoćama prilikom vještačenja, te je neposredno pred Sudom potvrdio da nema tehničke mogućnosti da izvještači mobitel koji mi je dostavljen, jer nema tehniku za iščitavanje tog mobitela, dok od telekom operatera nije mogao dobiti te podatke, jer se isti prema poslovnoj politici čuvaju samo godinu dana, koji period je protekao, obzirom da se inkriminirani događaj za koji se traži očitavanje podataka i telefonskih kontakata desio u junu 2010. godine. Navedeno pojašnjenje je Sud prihvatio kao objektivno i tačno i nije dozvolio odbrani II-optuženog da dalje pokušava provoditi dokaze na te okolnosti, cijeneći da ne bi doprinijelo rasvjetljavanju krivično-pravne stvari, već bi samo značilo odugovlačenje postupka.

5. DOKAZNI POSTUPAK

Uvodne procesno-pravne napomene

Rukovodeći se prvenstveno principom slobodne ocjene dokaza, zagwarantovanim odredbom čl.15. Zakona o krivičnom postupku BiH (ZKP BiH), Sud je cijeli postupak vodio sa ciljem *da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniteju krivičnog djela izrekne krivično pravna sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim zakonom BiH (KZ BiH) u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH), obezbjeđujući standarde pravičnosti za stranačke učesnike u postupku, posebno pravila odredbe iz člana 14. citiranog Zakona (Jednakost u postupanju): (1) Sud je dužan da stranke i branioca tretira na jednak način i da svakoj od strana pruži jednake mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnom pretresu. (2) Sud, Tužitelj i drugi organi koji učestvuju u postupku dužni su s jednakom pažnjom da ispituju i utvrđuju kako činjenice koje terete osumnjičenog, odnosno optuženog, tako i one koje mu idu u korist, imajući u vidu principe i pravila Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, osobito odredbu iz člana 6. Konvencije (Pravo na pravično suđenje): (1) Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom; (2) Svako ko je optužen za krivično djelo smatra se nevinim dok se njegova krivica po zakonu ne dokaže.*

U tom smislu Sud je cijenio izvedene dokaze u ovome predmetu u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i to: odredbom člana 3. stav 1. ZKP-a BiH koja određuje da se *svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom ne utvrdi njegova krivnja*. U skladu sa tim, na tužiocu leži teret i odgovornost dokazivanja krivice optuženih, i to da optužba krivnju mora dokazati po standardu izvan svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva razumna sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženog (član 3. stav 2. ZKP BiH). Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, član 15. ZKP BiH (Slobodna ocjena dokaza): *pravo Suda, Tužitelja i drugih organa kcji učestvuju u krivičnom postupku da ocjeruju postcjarije ili nepostcjarije čirjenica nije vezano ni ograničeno posebnim formalnim dokaznim pravilim*.

Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba, tako i odbrana. Prilikom ocjene subjektivnih dokaza, iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovome postupku, Sud je savjesno i svestrano cijenio takve iskaze pravilima primijenjene psihologije, formalne logike, temeljeći analizu, procjene i zaključke na prosječnom ljudskom iskustvu i pravilima zdravorazumskog zaključivanja, cijeneći držanje i ponašanje svjedoka na pretresu tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici sa onim datim u toku istrage, upoređivao činjenice o kojima je svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovome predmetu, vodeći se pomenutim elementarnim formalno logičkim i psihološkim pravilima, te prosječnim ljudskim iskustvom.

Takođe, u ovom predmetu je uložena materijalna dokumentacija i Sud je ispitao svaki uloženi materijalni dokaz kako bi odlučio o njihovoj zakonitosti i relevantnosti, autentičnosti, pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

Treba napomenuti da je Sud prilikom donošenja odluke u ovome predmetu uzeo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu, te svoje odluke zasnovao na dokazima koji su provedeni na glavnom pretresu nakon stranačkog sučeljavanja, upuštajući se u njihovu detaljnu analizu u mjeri koliko je to neophodno i relevantno za donošenje zakonite i pravilne odluke o krivičnoj odgovornosti optuženih za počinjenje predmetnih krivičnihopravnih radnji, a sve u smislu čl.15. ZKP-a BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza.

Pod pojmom relevantnog dokaza Vijeće podrazumijeva svaki dokaz temeljem kojeg je moguće utvrditi postojanje odlučne činjenica koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke, posebno cijeneći postojanje veze između sadržaja određenog dokaza i činjenice koja je važna za uspješno okončanje krivičnog postupka.

Sudu je prilikom odlučivanja bilo prisutno i krivično-procesno pravilo "*In dubio pro reo*" iz člana 3. stav 2. ZKP BiH, koje propisuje pravilo da Sud *sumnju u pogledu postcjarija čirjenica kcja čine obiježja krivičnog ajela ili o kcjima ovisi priirjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, iješava presudom na način kcji je povojniji za optuženog* na koje je implicitno ukazivala odbrana kada je predlagala da se optuženi

oslobode za djelo za koje se terete. Zakonska odredba o rješavanju činjenica u korist optuženog obuhvata kako činjenice koje čine obilježja krivičnog djela, tako i činjenice koje se odnose na primjenu krivičnog zakonodavstva. Naglašava se da je riječ o odlučnim (ili pravno relevantnim, bitnim) činjenicama, pri čemu su prvonavedene činjenice inače podloga za primjenu krivičnog zakonodavstva (jer se odnose na obilježja krivičnog djela propisana zakonom), dok su drugonavedene činjenice upućene isključivo na primjenu neke odredbe krivičnog zakonodavstva (npr., činjenice koje se odnose na rješavanje pitanja protivpravnosti, utvrđivanja krivnje, kažnjivosti, amnestije, ili teritorijalnog, vremenskog, te personalnog važenja krivičnog zakonodavstva BiH).

Shodno ovom načelu, Sud će donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je dokazana nevinost optuženog, već i onda kad nije dokazana krivnja optuženog. Dakle, svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora se odraziti u korist optuženog. Zbog svega navedenog, činjenice koje su *in peius*, na štetu optuženog moraju se utvrditi sa sigurnošću, dakle, Sud ne može sumnjati u njihovo postojanje. U tom smislu, zakonodavac obavezuje Sud da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak je li neka činjenica dokazana. Kako se ispravno zaključuje u pravnoj teoriji i sudskoj praksi, načelo *in dubio pro reo* je izraz pogodovanja optuženog, i u sebi sadrži dva pravila: prvo pravilo se odnosi na činjenice koje idu na štetu optuženog. Ove činjenice moraju biti utvrđene sa potpunom sigurnošću (npr. u anglo-američkom pravu to je dokazni standard «izvan svake razumne sumnje», eng. *proof beyond a reasonable doubt*). Ako postoji sumnja u odnosu na te činjenice, one se ne mogu uzeti kao utvrđene, tj. smatraju se neutvrđenim; drugo pravilo se veže uz činjenice koje idu u korist optuženog. Te se činjenice uzimaju za utvrđene čak i onda ako su samo vjerovatne, tj. ako se sumnja u njihovo postojanje, pa čak i onda ako je postojanje činjenica na štetu optuženog vjerovatnije, kako se to sve navodi u Komentaru Zakona o krivičnom postupku BiH (Vijeće Evrope, Evropska komisija, Sarajevo 2005. godine).

Za standard u krivičnom pravu „izvan svake razumne sumnje“ ovo Vijeće prihvata da se definira kao „vrsta sumnje zbog koje bi prosječno oprezna i razumna osoba zastala, okljevala ili se suzdržavala od činjenja u stvari od velike važnosti za njega ili nju ili za njegove ili njene interese... to nije izvan svake sumnje ili do matematičke sigurnosti“.

Sud nalazi da su dokazni standardi u ovom krivičnopravnom slučaju u cijelosti zadovoljeni, te je ovaj Sud čvrstog ubjeđenja da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS počinio krivično djelo opisano u tačkama I i II izreke presude, koje je dokazano izvan svake razumne sumnje, i to krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a), d) i f) Krivičnog zakona BiH, dok ga je oslobodio za krivičnopravne radnje navedene u tački III izreke, jer nisu dokazane izvan svake razumne sumnje.

Sud je II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA oslobodio od optužbe da je počinio opisane krivičnopravne radnje odnosno predmetno krivično djelo opisano u tačkama I i II optužnice, s obzirom da nije dokazano izvan razumne sumnje da je počinio krivičnopravne radnje kojim ga tereti Tužilaštvo u optužnici, zbog čega je oslobođen primjenom principa *in dubio pro reo* iz člana 3. stav 2. ZKP BiH: „sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, Sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog“.

Pregled provedenih dokaza

Provedeni su svi predloženi dokazi optužbe, stim da je Tužilaštvo BiH u toku provođenja dokaza optužbe odustalo od provođenja pojedinih dokaza.

U toku dokaznog postupka odbrane I-optuženog i I-optuženog (optuženi), provedena je većina dokaza odbrane optuženih, kako I-optuženog, tako i II-optuženog, izuzev dokaza čije provođenje nije prihvaćeno po odluci Suda, iz razloga što je obrazloženo u obrazloženju procesnih odluka Suda, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja kod analize provedenih dokaza.

Svestranom i brižljivom ocjenom svih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, Sud je nakon saslušanja stranaka i njihovih argumenata, vodeći se izloženim zahtjevima, principima i pravilima, donio odluke kao u izreci presude, temeljeći presudu na činjenicama i dokazima koji su izneseni na javnom i usmenom glavnom pretresu, iz sljedećih razloga:

Nesporne činjenice u vezi sa djelom iz tačke I izreke ove presude

Nesporno je da se dana 27.06.2010. godine u ranim jutarnjim satima, oko 04 sata i 50 minuta desila eksplozija na zgradi PU Bugojno postavljanjem improvizovane eksplozivne naprave na stražnji zid te zgrade, usljed koje eksplozije je policijski službenik PU Bugojno LJUBUŠKIĆ TARIK smrtno stradao, teške tjelesne povrede opasne po život zadobila policijska službenica HINDIĆ EDINA, a lake tjelesne povrede zadobili policijski službenici KARADŽA MUAMER, HODŽIĆ SANEL, BEŠIĆ SULEJMAN, KOLAK MARINKO i ŠKANDRO MUGDIM, te je pričinjena velika materijalna šteta, kako na objektu – zgradi PU Bugojno, tako i na okolnim stambenim zgradama, poslovnim objektima i velikom broju vozila, koja su bila parkirana u blizini.

Navedene činjenice su kao opće poznate činjenice nesporne među strankama i braniocima, a iste proizilaze iz sljedećih dokaza:

Iz Fotodokumentacije FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 14/5-136/10 od 05.07.2010.g., sačinjene na okolnosti eksplozije zgrade PU Bugojno dana 27.06.2010.g. oko 05,00 sati je vidljiva zgrada PU Bugojno, sa polomljenim staklima na svim prozorima, na stražnjem dijelu zgrade je vidljiva ogromna rupa u zidu i oštećenja okolo, na zidu oko pomenute rupe su vidljivi tragovi eksplozije u vidu gareži i čađi koja se oko rupe širi u obliku lepeze i prostire iznad drugog reda prozora u visinu, vidljiv je veliki broj materijala nastao rušenjem tog zida i otpadanjem raznih građevinskih materijala: cigle, malter, dijelovi betona, daske, okviri prozora, limovi i razni drugi komadi, zatim, parking na kojem su parkirana vozila uništena i razbacana po parkingu, neka su izgorjela, okolo su razbacani dijelovi vozila i obližnjih garaža, zatim unutrašnji dio zgrade na kojim fotografijama je vidljivo da su uništena vrata, prozori, po podu se nalazi razbijeno staklo, plastika, komadi zidova i limovi, okvirovi od prozora i vrata i razbacan kancelarijski materijal. U pomenutoj fotodokumentaciji na fotografijama od 102 do 128, te od 182 do 193 je vidljiv leš muške osobe, koji je prema priloženoj legendi identificiran kao LJUBUŠKIĆ TARIK, bez donjih ekstremiteta i vidljivim povredama, zasut prašinom i građevinskim materijalom, na kojim fotografijama su i vidljive povrede trupa, grudnog koša i leđa.

Prema Službenom izvještaju o izvršenom kriminalističko-tehničkom pregledu lica mjesta FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku, broj: 14/5-136 od 29.06.2010.g. dana 27.06.2010.g. oko 05,00 sati u Bugojnu, ulica Ambasadora dr. Wagnera na broju 12 desila se eksplozija koju je izazvala eksplozivna naprava koju je nepoznati izvršilac postavio na sporedni ulaz u objekat PU Bugojno, u kojoj eksploziji su nastradali policijski službenici, koji su se nalazili u otpremi smjene u objektu PU, a na objektu je nastala materijalna šteta većih razmjera, kao i na okolnim objektima i vozilima oko objekta PU Bugojno. U pomenutoj eksploziji smrtno je stradao policajac LJUBUŠKIĆ TARIK, dok je teške tjelesne povrede zadobila policajka HINDIĆ EDINA. Prema navedenom Službenom izvještaju uviđaj lica mjesta je vršen dva dana i to dana 27.06.2010.g. u vremenu od 12,00 sati do 20,00 sati i 28.06.2010.g. u vremenu od 08,30 sati do 18,30 sati, nakon čega su pronađeni tragovi, koji mogu poslužiti kao dokaz, obrađeni po procedurama kriminalističke tehnike i pohranjeni u prostorijama Odjeljenja za operativnu kriminalističku tehniku, te su predati u Odjeljenje za kriminalistička vještačenja i Odjeljenje za KDZ i TZ, Centra za forenziku i podršku FUP-a.

O izvršenom pomenutom uviđaju sačinjen je Zapisnik FUP-a broj: 13/1-5-84/10 od 28.06.2010.g. u kojem je konstatovano da je dana 27.06.2010.g. u 04,55 sati u Bugojnu, na službenom parking prostoru PU Bugojno neposredno uz zgradu PU, na zapadnom dijelu zgrade, tj. stražnjem dijelu zgrade u odnosu na glavni ulaz, došlo do aktiviranja eksplozivne naprave kojom prilikom je usljed eksplozije smrtno stradao policajac LJUBUŠKIĆ TARIK, sin Sulejmana, rođen 11.12.1969. g. u Bugojnu, gdje je bio i nastanjen, a policajka HINDIĆ EDINA, kći Omera, rođena 06.08.1984.g. u Bugojnu, gdje je i nastanjena, zadobila teške tjelesne povrede opasne po život, te pet policajaca zadobilo lakše tjelesne povrede, i to HODŽIĆ SANEL, sin Đulage, rođen 10.07.1972.g. u Bugojnu, ŠKANDRO MUGDIM, sin Rifeta, rođen 16.03.1970.g. u Bugojnu, KOLAK MARINKO, sin Stipe, rođen 15.10.1968.g. u Bugojnu, BEŠIĆ SULEJMAN, sin Alije, rođen 15.03.1967.g. u mjestu Vrse i KARADŽA MUAMER, sin Smajla, rođen 05.05.1975.g. u Bugojnu, svi nastanjeni u Bugojnu. Prema navedenom Zapisniku, ispred glavnog ulaza u zgradu PU, na pločniku i ulici zatečeni su pokidani dijelovi ulaznih vrata, prozora, mnogobrojni komadići stakla, limeni dijelovi vozila, oštećena vozila, tragovi crvene boje koji asociraju na krv, komad tkiva. U prizemlju zgrade, na kraju hola, u položaju na leđima zatečeno je beživotno tijelo policajca LJUBUŠKIĆ TARIKA, bez donjih ekstremiteta, u policijskoj uniformi, koja je dijelom spaljena od eksplozije i sa povredama glave, ključne kosti i grudnog koša, te povrede nadlaktice i podlaktice lijeve i desne ruke, kao i povrede na stomaku, pri čemu je evidentna amputacija donjih ekstremiteta u gornjoj trećini sa vidljivim ostacima bedrene kosti, te je zdjelica deformisana. U okolini je nađena cipela i tragovi pokidane odjeće, te dijelovi mobitela. U blizini gdje je pronađeno tijelo LJUBUŠKIĆ TARIKA, je stubište koje vodi u podrum i na kojem je sporedni ulaz u PU Bugojno, odnosno stražnji dio zgrade, gdje se desila eksplozija, i koji dio zgrade je potpuno uništen, svi prozori i vrata su izbijeni, željezna ograda na stepeništu pokidana, a stubište je bilo prekriveno ostacima tkiva, stakla, maltera, dijelova vrata, prozora, gareži, tragovima pokidane tkanine, ostacima uniforme, dijelovima mobitela, tragovima pokidane elektroinstalacije, tragovi crveno-smeđe boje koji asociraju na krv, napuknuće na zidovima zgrade, pokidana instalacija grijanja – cijevi i radijatori. Na stražnjoj strani zgrade, na izlazu prema službenom parking, zabilježeno je da je vidljiv krater eksplozije, koji je nastao na dijelu pločnika uz objekat i dalje po dubini u tvrdoj šljunkovitoj podlozi, te da su u radijusu eksplozije, na službenom parking prostoru mnogobrojni tragovi u potpunosti ili

dijelimično uništenih vozila. U navedenom zapisniku su navedeni tragovi koji su pronađeni u radijusu eksplozije, te u centru eksplozije tj. u krateru eksplozije, te je konstatovano da se krater nalazi na udaljenosti od oko 7m sjevernog čoška zgrade, uz sami zid objekta, koji je od eksplozije dijelom urušen, dimenzije kratera su 120 (dužina) x 73 (širina) x 77 (dubina). Pored navedenog konstatovano je da je na parkingu iza zgrade, na kojem je došlo do eksplozije, zatečeno 34 vozila, te je pojašnjeno da je parking okružen sa istočne strane zgradom PU Bugojno, sa južne i zapadne strane stambenim zgradama, a sa sjeverne strane nizom od 6 garaža i jednim kioskom. Na garažama su vidljiva oštećenja, na nekima su u potpunosti uništena garažna vrata, a na stanovima obližnjih zgrada su popucala stakla na prozorima. Na parkingu južno od ograde službenog parkinga PU Bugojno, uz samu ogradu istog zatečena su tri vozila sa oštećenjima.

Da je policajac LJUBUŠKIĆ TARIK izgubio život usljed ove eksplozije nesumnjivo proizilazi iz Obdukcionog zapisnika Instituta za medicinu Sarajevo broj: 118-0/10, sačinjenom od strane doktora - specijaliste za sudsku medicinu, dr ŽUJO HAMZE, prema kojem je LJUBUŠKIĆ TARIK dana 27.06.2010.g. nastradao od eksplozivne naprave, te je utvrđeno da je smrt nasilna i nastupila neposredno usljed višestrukih povreda dijelova tijela i unutrašnjih organa, koje povrede su nanesene eksplozivnim sredstvom. Prema navedenom obdukcionom zapisniku, obje nadkoljenice i potkoljenice u cjelosti nedostaju, a slobodni dijelovi mišića nadkoljenica u gornjoj trećini rojtasto iskidani i prekriveni crnom gareži, tanka crijeva u cjelosti su van trbušne duplje, otvor u zidu trbuha u donjoj trećini prema karličnom predjelu veličine 50x30 cm, zatim su konstatovani mnogobrojni otvori na koži u predjelu grudnog koša, desne ključne kosti, desne nadlaktice i podlaktice, zatim na licu, sljepočnici, ustima, lijevoj podlaktici i leđnom dijelu grudnog koša, te lijevom palcu i dijelu iza lijevog uha. O toku obdukcije, izuzimanju, obilježavanju i pakovanju tragova sačinjena je Fotodokumentacija FUP-a – Centra za forenziku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 14/5-137/10 od 01.07.2010.g., sačinjena dana 28.06.2010.g. u prostorijama Medicinskog fakulteta Sarajevo od strane patologa dr. Žujo Hamze.

Izvršenu obdukciju je neposredno pred Sudom potvrdio i pojasnio vještak sudske medicine, dr. ŽUJO HAMZA, koji je izjavio da je po naredbi Suda BiH od 28.06.2010. godine izvršio spoljašnji pregled i obdukciju LJUBUŠKIĆ TARIKA, čemu je bio prisutan inspektor MUP-a, vještakov pomoćnik i da je sve fotografisano od strane krim policije. Vještak je potvrdio da je LJUBUŠKIĆ TARIK umro 27.06.2010, te je pročitao nalaz i potvrdio da je u zaključku naveo da su sve povrede načinjene eksplozivnim sredstvima, opisujući da obje potkoljenice nedostaju, postojale su i grudne povrede, gdje je u grudnim dupljama postojala povreda opasna po život, slično je i sa trbušnim organima, te je vještak zaključio da je do smrti došlo iskrvarenjem. Vještak je zaključio da su sveukupne povrede teške i da su dovele do smrti.

Izvršeno je i ispitivanje tragova biloškog porijekla, od strane FUP-a- Centra za forenziku – Odjel za kriminalistička vještačenja, o čemu je sačinjen nalaz broj: 09-14/1-2-04-5-3175 od 30.07.2010. godine, koji je ispred FUP-a sačinila MAJA MARTINOVIĆ MUK, dipl.biolog. Prema navedenom nalazu na tragovima dobivenim sa obdukcije poginulog LJUBUŠKIĆ TARIKA, nađeno je prisustvo tragova humanog porijekla, koji sadrže DNK LJUBUŠKIĆ TARIKA, te na određenim tragovima sa lica mjesta utvrđen je DNK profil HODŽIĆ SANELA, te su nađeni i tragovi koji sadrže DNK profil NN ženske osobe. Navedeni nalaz je neposredno pred ovim Sudom prezentovala vještakinja MAJA MARTINOVIĆ MUK.

Prema Službenom izvještaju FUP-a – Centar za forenziku i podršku broj: 14/4-728 od 16.07.2010.g., dana 27.06.2010.g. Odjeljenje za KDZ i TZ Centra za forenziku i podršku je od dežurnog operativnog službenika FUP-a dobilo obavijest da je došlo do aktiviranja nepoznate eksplozivne naprave ispred PU Bugojno, kojom prilikom je jedna osoba smrtno stradala, a više osoba teže i lakše povrijeđeno, te da je na mjesto događaja dana 27.06.2010.g. oko 11,00 sati izašla uviđajna ekipa Centra za forenziku i podršku. Prema navedenom službenom izvještaju, izvršen je KDZ pregled užeg i šireg lica mjesta, uključujući i trasu kretanja kojom je bježao izvršilac i mjesta gdje je isti lišen slobode, te nije pronađeno eksplozivno niti drugo opasno sredstvo i materija u smislu sekundarnih eksplozivnih naprava, koji bi ugrozili sigurnost ljudi i objekata. Nakon pregleda izvršeno je fiksiranje i fotografisanje tragova, kao i izuzimanje tragova koji će se vještačiti. Iz sadržaja službenog izvještaja dalje proizilazi da je eksplozivna naprava bila prislonjena uz zid objekta između sporednog ulaza, koji su činila aluplastična vrata, i podrumskog prozora koji je bio od kvadratnih metalnih cijevi i armiranog stakla, a koji zid je zidan od pune cigle. U službenom izvještaju je navedeno da je krater nastao na način da je eksplozija probila pločnik i dalje po dubini u tvrdo nasutoj šljunkovitoj podlozi uz temelj objekta, debljina pločnika uz krater iznosi oko 20 cm, pločnik je izrađen od nenapregnutog betona i nije armiran. U Službenom izvještaju je navedeno da je iz kratera prosijan sav materijal koji se nalazio u njemu i izuzeti su tragovi eksplozije kratera, kao i uzorak prosijavanog materijala. Mjerenjem dimenzija kratera utvrđeno je da dužina kratera iznosi 120 cm, širina 73 cm, a dubina 77 cm. Detaljno je pregledana unutrašnjost objekta PU Bugojno, kao i krov objekta, te je pregledana unutrašnjost svih vozila koja su se nalazila na parkingu iza PU, te je utvrđeno da su se dva vozila VW Golf 2 i VW Jetta 2 u momentu eksplozije nalazila jedano pored drugog, a da se ispred njih nalazila eksplozivna naprava.

O eksploziji i njenim posljedicama iskazivali su i svjedoci, koji su u kritično vrijeme bili u PU Bugojno, kao i supruga poginulog policajca LJUBUŠKIĆ TARIKA.

Svjedokinja LJUBUŠKIĆ MERSIHA, oštećena, supruga poginulog policajca LJUBUŠKIĆ TARIKA, je na pretresu izjavila da je sa poginulim suprugom imala zajednička dva malodobna djeteta, sina i kćerku, te da je i ona zaposlena u PS Bugojno na poslovima kriminalistički istražitelj. Vezano za događanja od dana 27.06.2010. godine svjedokinja je izjavila da je njen suprug bio angažovan na vanrednom obezbjeđenju vjerskog događaja na Ajvatovici, da je otišao na posao oko 04,35 sati, jer se morao javiti na posao u 5 h ujutro, te je pojasnila da stanuju u zgradi koja je neposredno uz PS Bugojno. Svjedokinja se sjeća da je 10 do 15 minuta nakon što je njen suprug otišao na posao, čula jaku eksploziju, vrisak, čula je da se staklo rasipa, izbijeni su prozori, ustala je i vidjela dim, čuli su se alarmi, dreka i vriska, te su joj se i djeca probudila i vrištala. Vidjela je da je Policijska stanica srušena, imala je osjećaj kao da sve gori, izbijeni prozori, bezuspješno je pokušavala nazvati na telefon supruga koji se nije javljao, nakon čega je došao brat njenog supruga TARIKA i saopštio joj da je TARIK poginuo. Svjedokinja je izjavila da je u trenutku smrti njenog supruga, kćerka imala 5 godina, a sin 10, da im otac nedostaje i da je vremenom sve teže, posebno za odgoj djece i izdržavanje. Svjedokinja je također izjavila da je usljed ovog događaja imala oštećenja u stanu, jer su prozori izbijeni, ali da su joj to prijatelji popravili, zbog čega nije imala troškova. Svjedokinja je zatražila naknadu imovinske štete, kao i neimovinske štete zbog duševne boli usljed gubitka supruga i duševne boli djece zbog gubitka oca, koju visinu štete nije precizirala, te je zatražila da se počinioci najstrožije kazne.

I svjedokinja policajka HINDIĆ EDINA, oštećena, je svjedočila o događaju dana 26/27.06.2010. godine, te je izjavila da je radila treću smjenu, što podrazmijeva rad u vremenu od 23,00 h do 07,00 h ujutro, te se sjeća da je te večeri bilo vanrednog angažovanja zbog vjerske manifestacije Ajvatovica. Svjedokinja je, kako izjavljuje, došla na posao u 23,00 h, te je prilikom preuzimanja smjene zatekla 4 osobe na zadržavanju u prostorijama policijske stanice u podrumu. Zadatak ove policajke, svjedokinje, je bio da vrši vanjsko i unutrašnje obezbjeđenje PS-a, te je u više navrata obišla zgradu i lica na zadržavanju, te nije našla nikakva sumnjiva ponašanja. Sjeća se samo da se šesti dan probudila na Kliničkom centru Koševo, te se samog događaja i neposredno pred eksploziju ne sjeća. Preporučeno joj je da se ne pokušava na silu sjetiti događaja, bila je životno ugrožena i u komi 6 dana, liječenje još uvijek traje. Pojasnila je da je usljed ove eksplozije zadobila povrede na svim dijelovima tijela....., te se pridružila krivičnom gonjenju počinitelja i zatražila njihovo kažnjavanje.

I ostali policijski službenici PU Bugojno, koji su u kritično vrijeme bili u zgradi PU Bugojno i koji su pretrpili povrede, su pred Sudom kao svjedoci – oštećeni opisali sami događaj i pretrpljene povrede.

Svjedok optužbe KARADŽA MUAMER (oštećeni), pomoćnik komandira za kriminalitet u PS Bugojno, izjavio je na pretresu da postavlja imovinsko-pravni zahtjev, bez preciziranja, izjavljujući da je prilikom napada na policijsku stanicu zadobio tjelesne povrede u vidu povrede ..... povrede, zbog čega je posjećivo ..... i koristi ....., kao i ..... Vezano za eksploziju na zgradi PU Bugojno, ovaj svjedok je izjavio da je tog dana 27.06.2010.g. u 04,30 došao u prostorije PS Bugojno, te je kao rukovodilac vanrednog osiguranja vjerskog skupa Ajvatovica, trebao da izvrši raspodjelu ljudstva PS-a, u policijskoj stanici je zatekao dežurnog vođu smjene policajca KOLAK MARINKA, policajca na obezbjeđenju zgrade HINDIĆ EDINU, te još dva službenika policajca koji su radili, LJUBUŠKIĆ TARIK i ŠKANDRO MUGDIM, a nakon 10-tak minuta je došao policajac HODŽIĆ SANEL, te je svjedok u 04,40 h pozvao patrolu da dođe ranije po ove službenike. Svjedok KARADŽA MUAMER je izjavio da je u jednom trenutku vidio da LJUBUŠKIĆ TARIK istrčava iz policijske stanice i da je rekao da je vidio *dva lica kcja se vrzmaju oko zgrade*, nakon čega je svjedok vidio da se službeno policijsko vozilo sa upaljenim rotacijama udaljava od zgrade ulicom dr. Vagnera prema ulici Kulina Bana, na što je Tarik rekao "naši ga gone". Nakon toga svjedok KARADŽA MUAMER je sa LJUBUŠKIĆ TARIKOM ušao u dežuranu, te je naredio HINDIĆ EDINI da provjeri 4 lica koja se nalaze na zadržavanju u prostoriji u podrumu, te je sa njom krenuo i LJUBUŠKIĆ TARIK, uputili su se stepenicama koje vode u podrum. Svjedok KARADŽA MUAMER se sjeća da se ubrzo čula eksplozija, *"pao mu je mrak na oči, nje vidio ni čuo"*, padao je materijal, svjedok je osjetio udar detonacije, koja ga je bacila na pod, ustao je, ništa se nije vidjelo. Nakon prozivke, svjedok je izjavio da je utvrđeno da nedostaju HINDIĆ EDINA i LJUBUŠKIĆ TARIK, te su prisutni krenuli u potragu. Svjedok je izjavio da je na vrhu stepenica koje vode u podrum pronađena HINDIĆ EDINA, koja ja bila teško povrijeđena, a nakon što se prašina slegla u holu, vidjeli su da iz jednih vrata iz staklenog otvora viri ruka, digli su vrata i vidjeli tijelo LJUBUŠKIĆ TARIKA, odnosno truplo bez nogu, utvrdili su da je mrtav.

Navedeno je potvrdio i svjedok policajac ŠKANDRO MUGDIM (oštećeni), radi u PS Bugojno, kao vođa patrolnog sektora, koji je o predmetnom događaju izjavio da je 27.06.2010. godine bio raspoređen na vanredno obezbjeđenje Ajvatovice, te da je po dolasku na posao zatekao KOLAK MARINKA i HINDIĆ EDINU, LJUBUŠKIĆ TARIKA, a poslije je vidio i KARADŽA MUAMERA. Svjedok ŠKANDRO MUGDIM je sa LJUBUŠKIĆ TARIKOM čekao da dođe vozilo po njih da idu na smjenu, bilo je oko 04,50 h, TARIK je stojeći na vratima dežurane, rekao da je vidio *da dvcjica istrčaše iza stanice*, te je svjedok pogledao prema ulici i vidio službeno vozilo koje je stiglo do stanice i okrenulo se. Svjedok ŠKANDRO MUGDIM je izjavio da je HINDIĆ EDINA poslata sa LJUBUŠKIĆ TARIKOM da provjeri lica koja se nalaze na zadržavanju, međutim, ubrzo se desila jaka eksplozija, digla se prašina, materijal je letio na sve strane, svjedok ŠKANDRO MUGDIM je osjetio udarac u potiljak i pao je u dežurani i pokrio glavu rukama. Svjedok se sjeća da su se nakon toga prisutni policajci počeli dozivati, ništa se nije vidilo, nakon što su izašli iz zgrade, vidjeli su da nema HINDIĆ EDINE i LJUBUŠKIĆ TARIKA, te su se vratili u stanicu da ih potraže. Pošto se prema kazivanju ovog svjedoka ništa nije vidjelo od prašine, tek nakon nekog vremena uočili su HINDIĆ EDINU kako leži na stepenicama i daje znake života. I svjedoku je ukazana prva medicinska pomoć, čuo je od kolega da je pronađeno beživotno tijelo LJUBUŠKIĆ TARIKA. Svjedok ŠKANDRO MUGDIM je postavio imovinsko-pravni zahtjev zbog oštećenja privatnog motornog vozila „ford fiesta“, te zbog tjelesnih povreda, povrede ....., bez preciziranja visine zahtjeva.

Svjedok KOLAK MARINKO (oštećeni), policajac u PS Bugojno je također postavio imovinsko-pravni zahtjev, bez preciziranja visine, za naknadu nematerijalne i materijalne štete pretrpljene usljed eksplozije na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2010.godine. Svjedok KOLAK je zadobio povrede u predjelu ....., gubitak ....., liječen u Medicinskom centru Bugojno, Gornji Vakuf i Travnik. Također, oštećeno mu je lično vozilo „Jetta“, koje je totalno uništeno i procjenjena je šteta na 3.500,00 KM. Vezano za predmetni događaj svjedok KOLAK MARINKO je rekao da je radio treću smjenu, koja traje do 7h ujutro. Svjedok se sjeća da su kolege počele da pristižu na posao od 04,40 h, ta da su u dežurani bili KARADŽA, HODŽIĆ i ŠKANDRO, čuo je da je neko rekao da je *neko lice bilo iza stanice i da je potjieglo u pravcu apoteke, i da su dvcjica kolega otišli za tim licem*. Bila je prisutna i HINDIĆ EDINA, koja je otišla da provjeri u podrum da neko nije nešto ubacio pritvorenima. Nakon nekoliko sekundi čula se jaka eksplozija, te je svjedok opisao da su svi popadali na pod, letjelo je staklo, vrata, prozori, smračilo se, nestalo je struje, nekako su izašli vani, te se svjedok sjeća da je neko rekao da nedostaje HINDIĆ EDINA. Vratili su se da je traže, pronašli su je da leži na podestu prema podrumu, ukazana joj je medicinska pomoć, nakon čega je pronađen LJUBUŠKIĆ TARIK bez znakova života.

I svjedok BEŠIĆ SULEJMAN (oštećeni), je u kritično vrijeme bio u PU Bugojno, radio u operativnom centru. Prilikom saslušanja pred ovim Sudom zatražio je naknadu štete zbog nanasene fizičke boli koju je pretrpio prilikom eksplozije, jer je zadobio tjelesne povrede, zbog čega je išao na liječenje, pri čemu nije precizirao visinu tog zahtjeva. Također, potražuje naknadu za vozilo koje je bilo parkirano pred PU Bugojno, a na kojem je nanasena šteta zbog pada materijala na vozilo, procjenjena je šteta na 700,00 KM. Vezano za predmetni događaja svjedok BEŠIĆ SULEJMAN je izjavio da je 27.06.2010.g. bio na radnom zadatku, u operativnom centru koji se nalazi na spratu PU Bugojno, radio je noćnu smjenu, i sjeća se da je tu noć radila i HINDIĆ EDINA, te KOLAK MARINKO. Primjetio je da imaju 4 lica na zadržavanju u PS Bugojno. Na radio stanici je čuo da je

došao pomoćnik komandira Karadža i da je pozivao patrole da prevezu kolege za manifestaciju Ajvatovica, nakon čega se nekih 10 do 20 minuta začula jaka eksplozija, struje je nestalo, predmeti su padali po kancelariji, padali su prozori, izbijena su vrata, svjedok je rukama pokrio glavu, bilo je prašine, nije se moglo disati, krenuo je prema izlazu dozivajući KOLAK MARINKA. Svjedok je izjavio da nije bilo svjetla, nije bilo veze, te je putem svog mobilnog telefona nazvao MUP SBK Travnik, i obavijestio ih da je eksplodirala bomba. Svjedok je dalje izjavio da nakon što se slegla prašina i popravila vidljivost, da su na podestu stepenica prema podrumu pronašli HINDIĆ EDINU povrijeđenu, a kasnije i LJUBUŠKIĆ TARIKA, koji je bio mrtav.

Također, i svjedok HODŽIĆ SANEL je kao oštećeni postavio imovinsko-pravni zahtjev, također bez preciziranja visine, zadobio je povrede, kako tjelesne tako i materijalne, povrijeđen u lijevi ..... povrede. Radi se o lakšim povredama - posjekotinama, 5 dana bio u Medicinskom centru Bugojno, liječio se i u Kantonalnoj bolnici Travnik, a također u Bugojnu bio liječen kod psihologa i psihijatra zbog stresa. Svjedok HODŽIĆ SANEL je izjavio da je 27.06.-2010.g. došao na posao sa vozilom Opel Astra i parkirao na parkig PS-a, bliže garažama, te je na vozilu usljed eksplozije nastala materijalna šteta u vrijednosti od oko 15.000,00 KM. Svjedok se sjeća da je tog dana prilikom dolaska na posao vidio KOLAK MARINKA i HINDIĆ EDINU, te KARADŽA MUAMERA, ŠKANDRO MUGDIMA i još jednog kolegu, i da je bilo lica u prostorijama za zadržavanje. Svjedok HODŽIĆ SANEL je nakon što se upisao da je došao na posao, stajao u jednoj prostoriji koja je povezana s dežurnom službom i to pored prozora, te je vido policijsko vozilo koje se žurno okreće na ulazu i odlazi prema ulici Kulina Bana, dalje nije vidio šta se dešavalo, jer je nakon toga došlo do eksplozije, sjeća se samo prašine i mraka.

Svi saslušani svjedoci, policajci koji su taj dan radili u PU Bugojno su pomenuli da su se u podrumskim prostorijama nalazila četiri lica na zadržavanju, a koja lica su također saslušana, i to JAKIĆ MUJO, GRIŽIĆ ALDIN, HUBJER SENAD i RAMIĆ VERNES, i koji su potvrdili da su u ranim jutarnjim satima, negdje oko 04,00-05,00 sati začuli jaku eksploziju i osjetili detonaciju. I ovi svjedoci su potvrdili da je sve bilo razrušeno i prekriveno prašinom.

Vežano za navedeni događaj, imovinsko-pravne zahtjeve, bez preciziranja visine, su postavili i svjedok policajac KUNOVAC VLADIMIR, kojem je usljed eksplozije oštećeno vozilo Golf II, koje je bilo parkirano pored zgrade PU Bugojno, pretrpljena šteta iznosi 4.100,00 KM, zatim svjedok policajac ALVIR JOSIP, koji je taj dan došao na posao vozilom u očevom vlasništvu, zatim svjedok policajac ZUKANOVIĆ MUSTAFA, koji je usljed eksplozije na zgradi PU Bugojno imao oštećenja na stanu, i to jednog prozora i dvoja vrata, u ul. Nogle II 12/1. I ovaj svjedok, koji živi u zgradi neposredno do PU Bugojno je potvrdio da ga je dana 27.06.2010.g. oko 05,00 sati ujutro probudila jaka eksplozija, čuo je detonaciju, koju opisuje kao jaku grmljavinu, nakon čega je počelo prosipanje komada kamena, lima, drveta što je sve udaralo po obližnjim zgradama. Začuo je narod koji bježi iz zgrade, galamu, plač, kroz prozor je vidio PU Bugojno u dimu i da nedostaje jedan dobar dio zida, i to na mjestu gdje su nekada bila ulazna vrata na koja su policajci dolazili na smjenu. Svjedok je opisao da su vozila na parkingu iza zgrade PU Bugojno gorila, te je obukao uniformu i otrčao u PU, na samom ulazu je vidio da su nosili kolegicu HINDIĆ EDINU, a na holu je vidio beživotno tijelo LJUBUŠKIĆ TARIKA. Zatekao je i KARADŽA MUAMERA kako pretražuje po zgradi.

Svjedok DAKIĆ BRANKO, zaposlen u PS Bugojno, kao šef operativnog centra, je izjavio da je u vrijeme kada se desila eksplozija na PU Bugojno bio u stanu koji je udaljen nekih 100-njak metara od PU Bugojno, pozvao ga je operativni dežurni službenik i obavijestio da se desio napad na PU Bugojno i da ima mrtvih i ranjenih. Svjedok je pojasnio da se probudio negdje 10 do 5 h, a da ga je operativni dežurni službenik pozvao u 05,10 h, svjedok je otišao u do PS-a, tamo je zatekao sve razrušeno i u prašini. Svjedok DAKIĆ je pored navedenog izjavio da je pretrpio štetu na autu, u iznosu od 8.000,00 KM, za što traži naknadu, bez preciziranja visine zahtjeva.

Dakle, Svi navedeni dokazi, nesumnjivo upućuju na zaključak da se dana 27.06.2010. godine oko 04,50 sati desila eksplozija na stražnjem dijelu zgrade PU Bugojno, kojom prilikom je smrtno stradao policajac LJUBUŠKIĆ TARIK, teško povrijeđena policajka HINDIĆ EDINA, a lakše povrijeđeni policajci HODŽIĆ SANEL, ŠKANDRO MUGDIM, KOLAK MARINKO, BEŠIĆ SULEJMAN I KARADŽA MUAMER, te je pričinjena velika materijalna šteta kako na samom objektu PU Bugojno, tako i na okolnim objektima, te na vozilima koja su bila parkirana u blizini PU Bugojno. Navedene općepoznate činjenice nisu sporile ni odbrane optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA, s tim da je odbrana I-optuženog osporavala visinu materijalne štete koja je optužnim aktom stavljena na teret optuženima.

Sporne činjenice

Sve ostale činjenične tvrdnje Tužilaštva BiH iz izmjenjene optužnice, odbrana je osporavala tokom provedenog postupka, te izvodila dokaze kojima je osporavala vezanost i učešće optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA za predmetne događaje, osporavajući njihovu krivnju, motive izvršenja predmetnog krivičnog djela, međusobno poznavanje i kontakte, ciljeve koji su se željeli postići, kao i posljedice predmetnog krivičnog djela u pogledu visine pričinjene materijalne štete, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja.

Optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS I PALISLAMOVIĆ NASER su u svojoj odbrani tokom suđenja osporavali sve optužne tvrdnje Tužilaštva BiH iz svih tačaka optuženja (I, II, III), izuzev činjenice koju su učinili nespornom, da se predmetni događaj – eksplozija na zgradi PU Bugojno desio, braneći se da nisu imali bilo kakve veze sa predmetnim događajem i ostalim optužnim činjeničnim navodima.

U odnosu na djelo iz tačke I optužnice, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i PALISLAMOVIĆ NASER se brane na pretresu da u vrijeme eksplozije na zgradi PU Bugojno nisu bili na kritičnom mjestu ili u njegovoj blizini, već na sasvim drugim lokacijama, I-optuženi na lokaciji u drugom dijelu Bugojna, a II-optuženi na lokaciji u Sarajevu.

Odbrane optuženih – iskazi optuženih iz istrage

Na prijedlog Tužilaštva BiH, na glavnom pretresu su kao dokazi optužbe pročitani iskazi optuženih ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA koje su optuženi u

svojevremeno osumnjičenih dali u toku istrage, po ispunjavanju propisanih uvjeta iz odredbi ZKP BiH, a za koje izjave su optuženi na pretresu dali odgovarajuća pojašnjenja i obrazloženja, o čemu će biti više riječi u nastavku ovog obrazloženja.

Prema Zapisniku o ispitivanju osumnjičenog ČAUŠEVIĆ HARISA, sastavljeno kod FUP, broj: 13/3-sl od 27.06.2010. godine, isti je nakon što je prethodno poučen o svojim pravima, u prisustvu branitelja RAMČIĆ IBRAHIMA, advokata iz Travnik, izjavio da ga je 27.06.2010. godine oko 04,00 h nazvao PALISLAMOVIĆ NASER i rekao da ima neki „poslić“ za njega, nakon čega se optuženi obukao, ponio gumene rukavice zelene boje i ručnu bombu M-75, te se našao s PALISLAMOVIĆ NASEROM kod zgrade Općine Bugojno, gdje je sjeo u njegovo auto „Nissan karavan“ bijele boje. Krenuli su prema Gornjem Vakufu, a potom su se vratili u naselje Malo selo, te su nakon što se začuo „sabah ezan“, vozilom uputili do kafea „Nukleus“, gdje su stali i NASER mu je rekao da trebaju osvetiti brata RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te su izašli iz vozila, a NASER je iz gepeka iznio bijelu vreću, koja je bila svezana i težila otprilike 15 kg, koju su odnijeli do stambene zgrade koja se nalazi sa stražnje strane zgrade policije u Bugojnu. Prema ovom iskazu, tu je NASER otvorio vreću, pri čemu su se nalazili 5-10 m od Policijske stanice Bugojno, te je optuženi ČAUŠEVIĆ vidio njen sadržaj, i to da se u njoj nalazi „nešto zeleno“ i crni fitilj zvani štapić, te je pomislio da se radi o bombi, zbog čega je pobjegao u pravcu stadiona. Osumnjičeni ČAUŠEVIĆ je dalje izjavio da je, dok je trčao, čuo manju eksploziju, te je čuo da je neko vikao „stoj pucaću policija“, ali je optuženi nastavio bježati i sakrio se u grm blizu malog stadiona, kada je začuo veliku eksploziju. Prema ovom iskazu, optuženi se u tom grmu krio nekih 30 minuta, za koje vrijeme ga je tražila policija, te da ga je našao antiteroristički tim, kojima se optuženi predao s rukama podignutim u vis i koji su ga nakon toga tukli kundacima i cipelama, psujući mu, te ga potom vukli do stanice, pri čemu je ČAUŠEVIĆ HARIS izgubio svijest.

Dakle, ovom izjavom iz istrage osumnjičeni ČAUŠEVIĆ HARIS u potpunosti prebacuje krivnju za predmetni događaj na optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, tvrdeći da je upravo on donio, postavio i aktivirao eksplozivnu napravu na zgradu PU Bugojno i to zbog „osvete za brata RUSTEMPAŠIĆ RIJADA“, a da je osumnjičeni ČAUŠEVIĆ HARIS tu samo bio prisutan na poziv PALISLAMOVIĆ NASERA misleći da ga je ovaj pozvao zbog nekog posla.

Slično je osumnjičeni ČAUŠEVIĆ izjavio i u drugoj izjavi koju je dao u istrazi kod Tužilaštva BiH na Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog broj: T 20 0 KT 0000441 10 od 29.06.2010. godine, te je u prisustvu branioca, advokata Šabanović Edina, nakon što je prethodno poučen o pravima, ponovio naprijed navedeni iskaz, detaljnije opisujući svoj susret sa PALISLAMOVIĆ NASEROM, vožnju njegovim automobilom i postavljanje eksplozivne naprave, koju je po ovom kazivanju donio PALISLAMOVIĆ NASER. U ovoj izjavi optuženi detaljnije navodi da je tu noć bio u klubu „Sajber“, i to negdje 30-40 minuta, da je prvo koristio računar, a potom sjedio s nekim društvom za šankom, nakon čega je otišao pješke kući, koja je od tog kluba udaljena nekih 1 km, te da ga je oko 04,00 h telefonom pozvao PALISLAMOVIĆ NASER, kada su se dogovorili da se nađu kog kružnog toka kod Opštine. Optuženi je dalje naveo da je PALISLAMOVIĆ NASER došao bijelim vozilom „Nissan karavan“, pojašnjavajući da Naser uvijek vozi „divlja“ vozila, te da je mislio da treba sa NASEROM nekoga pretući, zbog čega je i ponio bombu kašikaru radi lične sigurnosti. Optuženi je dalje opisujući vožnju s NASEROM naveo da su se vozili prema „Hrvatskom groblju“, zatim Sultanovići, a potom zbog policijskih ophodnji, prema Malom

selu, te su došli do tržnice, koja se ne koristi i ima podzemnu garažu, gdje su se parkirali i čekali ezan, dok ljudi uđu u džamiju, da ih niko ne bi vidio tu. Nakon nekih 10 minuta su vozilom prešli preko puta na parking zgrade u kojoj se nalazi kafić Nukleus, te su izašli iz auta i NASER je otvorio gepek, unutra se nalazila bijela vreća, svezana, u njoj se nalazilo nešto kockastog oblika, te mu je NASER rekao da mu pomogne iznijeti vreću, koja je po kazivanju optuženog ČAUŠEVIĆA bila teška, te je isti mislio da nose gusanu peć. Nosili su je nekih 20-tak metara do „crvene zgrade“ koja je bila iza „leđa“ zgrade PU Bugojno, gdje su je spustili pri čemu se na dijelu koji je svezan i koji je nosio Naser odvezao čvor i osumnjičeni ČAUŠEVIĆ je vidio da se unutra nalaze štapin i zelena kutija, te je shvatio da Naser hoće da to aktivira na zgradi MUP-a. Optuženi je naveo da je bilo negdje oko 05,00 sati, te je otrčao između zgrade apoteke koja se nalazi paralelno uz zgradu MUP-a i jedne zgrade u kojoj je isto apoteka, gdje ima neki haustor, i gdje ga je primjetio jedan policajac koji mu je odmah povikao da stane. Osumnjičeni ČAUŠEVIĆ je u pomenutom iskazu izjavio da je tu primjetio i policijsko vozilo, te je pobjegao kroz tunel kod pomenutih zgrada, bježeći prema sportskom igralištu, pri čemu je čuo povike „stoj pucaću“. Prolazeći pored tog sportskog centra, nakon nekih 200 metara od pomenutog tunela, baca se u grm, gdje ga je policija i pronašla. U ovoj izjavi osumnjičeni ČAUŠEVIĆ je pojasnio da poznaje PALISLAMOVIĆ NASERA od ranije, kada je prodavao voće po Bugojnu i bio u teškoj materijalnoj i porodičnoj situaciji, jer su mu oduzeta djeca, kada mu je optuženi pomogao da prikupi novčana sredstva da plati advokata.

Na iste okolnosti u istrazi je u svojstvu osumnjičenog saslušan i optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, koji je na Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog kod Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000441 10 od 30.06.2010. godine, u prisustvu branioca, advokata Kamenica Idriza, nakon što je prethodno poučen o svojim pravima, izjavio da je 26.06.2010. godine oko 10,00 sati ujutro oprao auto „Ford Mondeo“ u autopraonici na Stupu u Sarajevu, zatim natočio gorivo na benzinskoj pumpi BS „Halid Bešlić“ prema Olovu i uputio se za Banoviće, gdje mu živi 13- godišnji sin EMIR s majkom HODŽIĆ HALIDOM. Nakon što je preuzeo sina Emira, otišao je s njim u Tuzlu da posjeti drugog sina AMIRA koji živi u Domu za nezbrinutu djecu, te se nakon što su pojeli kolače, vratio u Banoviće sa sinom Emirom, a potom istog poveo u Sarajevo, gdje su stigli negdje oko 20,00 sati. Poslove koje je imao dogovorene za sljedeći dan, tj. petak 25.06.2010.g. je prebacio za subotu, a radilo se o dogovoru sa PAŠIĆ EMINOM da ide na Boračko jezero i izvede neke građevinske radove, a u petak je sa sinom kupovao neki građevinski materijal, preuzeo lijekove za sina na autobuskoj stanici, koje su prethodno zaboravili i iste je poslala HODŽIĆ HALIDA iz Banovića, te su navečer otišli do Čaršije, do jednog internet kluba. Pri ovome je PALISLAMOVIĆ NASER parkirao vozilo na Socijalnom i do Čaršije su otišli tramvajem, gdje su se zadržali do 23,00 sata, a potom se vratili do kuće u kojoj je stanovao NASER u ul. Mahmuta Bušatlije, u Buljakovom potoku, što je bilo oko 23,30 sata. Nakon ovoga, PALISLAMOVIĆ NASER je prema ovoj izjavi sam otišao do OMV pumpe u Briješću, gdje je kupio „Oglasnik“ i vratio se kući, pri čemu je već bilo 00,30 sati. Sljedećeg dana, prema ovoj izjavi, PALISLAMOVIĆ NASER je, pošto mu je PAŠIĆ EMINA pomjerila radove za 28.06., sa sinom otišao do Pazarića da vrati neke dugove ŠPAGO HARISU i KEŠKO NEDŽADU. Prilikom boravka kod ŠPAGO HARISA optuženi PALISLAMOVIĆ je čuo šta se dogodilo, odnosno da je „Oks“ stavio bombu na PU Bugojno i da je uhapšen, a kojeg inače poznaje iz Bugojna, jer je tu služio vojsku, pri čemu je dodao da RUSTEMPAŠIĆ RIJADA poznaje od 2000-2001. godine, koji ga je i upoznao sa Oksom. Po povratku od ŠPAGO HARISA, optuženi, koji je bio sa sinom, je na izlazu iz Pazarića primjetio da ga prati neko vozilo „Golf 4“ tamne boje, te obzirom da je imao

problema sa policijom, pomislio je da ga prati policija, zbog čega se dao u bijeg. Optuženi PALISLAMOVIĆ je opisujući detalje te potjere izjavio da je stigao u Brijesće, parkirao se u neku garažu bez vrata, i izbjegavajući policiju krenuo u neku livadu sa sinom, nakon čega je nazvao ŠPAGO HARISA i rekao mu da dođe po EMIRA u Buća Potok na cestu kod smetlišta, gdje je PALISLAMOVIĆ ostavio sina, a potom otišao u neku praznu kuću da odspava do jutra. Od OSMANAGIĆ EMINA je imao informacije da mu je sin uredu, te da je policija pronašla vozilo, a potom i da mu je sin otpremljen autobusom za Banoviće, te je optuženi otišao taksijem do kuće OSMANAGIĆ EMINA u Brijesću, gdje ga je isti dan poslije policija pronašla. Optuženi PALISLAMOVIĆ je u ovoj izjavi negirao da zna rukovati eksplozivom, negirao da je u noći 26/27.06.2010. godine bio u Bugojnu, da je posjedovao vozilo „Nissan karavan“ i da je te noći kontaktirao sa ČAUŠEVIĆ HARISOM.

Prigovore koje je odbrana optuženih imala u pogledu čitanja označenih zapisnika, kao i njihovog sačinjavanja, Sud je cijenio u dijelu obrazloženja pod nazivom Procesne odluke, gdje su izneseni razlozi zbog kojih je Sud dozvolio na glavnom pretresu korištenje ovih zapisnika.

Sud je dakle imao u vidu naprijed navedene iskaze koje su optuženi dali u svojstvu osumnjičenih u istrazi, međutim, prihvatio je djelimično kao istinit samo iskaz optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, nalazeći u istom određene nejasnoće koje su otklonjene iskazom ovog optuženog u svojstvu svjedoka na pretresu, dok iskaze optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA iz istrage Sud nije prihvatio kao objektivne i istinite, te je iste iskaze osporio i sam optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS tvrdeći da su neistiniti, ali zbog činjenice da su nastali iznuđivanjem kao rezultat policijske torture koja je u toku policijske istrage provedena nad njim.

Naime, iskaz optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA iz istrage i sa pretresa provedenim materijalnim dokazima nisu dovedeni u pitanje u bitnim dijelovima, te su potkrijepljeni ostalim dokazima odbrane II-optuženog, i to iskazima svjedoka OKERIĆ ALMIRA i PAŠIĆ EMINE, te materijalnim dokazima o kojima će biti više riječi kasnije, a koji iskaz je II-optuženi ponovio neposredno pred ovim Vijećem, pri čemu nije bilo značajnih bitnih odstupanja u kazivanju.

Međutim, u odnosu na iskaz I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA iz istrage, koji ni u jednom dijelu ne korespondira sa prihvaćenim iskazima svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, te iskazom saučesnika kasnije svjedoka HARAČIĆ ADNANA, koje iskaze je Sud prihvatio kao istinite i tačne, te posebno činjenice da iskaz optuženog ČAUŠEVIĆA ne korespondira sa provedenim materijalnim dokazima, Sud takav iskaz iz istrage nije prihvatio, kao istinit i tačan. Upravo zbog navedenog, Vijeće nije prihvatilo njegov iskaz dat u istrazi, kao što nije prihvatilo njegov iskaz dat u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu, budući da Vijeće nalazi da su oba iskaza ovog optuženog iskonstruisani u cilju izbjegavanja krivične odgovornosti, o čemu će više riječi biti kasnije.

5. MERITORNE ODLUKE U ODNOSU NA OPTUŽENE

Odluke u odnosu na I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

Tačka I - izreke ove presude, u odnosu na tačku 1. optužnice

U odnosu na djelo iz tačke I optužnice Vijeće je utvrdilo da je djelo opisano pod tačkom I optužnice, a koje se odnosi na aktiviranje eksplozivne naprave na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2013. godine u ranim jutarnjim satima i tragične posljedice koje su nastupile, počinjeno od strane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i sada osuđenog HARAČIĆ ADNANA, koje uvjerenje i zaključke je Vijeće izvelo na osnovu provedenih i prihvaćenih kao istinitih iskaza svjedoka KARADŽA MUAMERA, ŠKANDRO MUGDIMA, ZUKANOVIĆ MUSTAFE, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, ALVIR JOSIPA, AREŽINA BRANKA, KUNOVAC VLADIMIRA, SADIKOVIĆ MEDINE sa glavnog pretresa, potom prihvaćenih iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSDA iz istrage, zatim prihvaćenih iskaza svjedoka HARAČIĆ ADNANA sa pretresa, kao i iskaza drugih svjedoka i vještaka i prihvaćenih materijalnih dokaza koji su provedeni na pretresu, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja.

Dokazi optužbe u odnosu na tačku I – optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS

U pogledu planiranja izvođenja ovog terorističkog čina, odnosno postavljanja improvizovane eksplozivne naprave na zgradu PU Bugojno, pripremanja i izvršenja istog, Sud je cijenio iskaze saslušanih svjedoka, dovodeći ih u međusobnu vezu, te u vezu sa provedenim materijalnim dokazima.

Na osnovu prihvaćenih iskaza svjedoka i materijalnih dokaza, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja, zaključeno je izvan svake razumne sumnje da je upravo I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, nakon postavljanja eksplozivne naprave na zidu zgrade PU i početne aktivacije sporogorećeg štapina na minama, opažen prilikom udaljavanja od strane pojedinih policajaca – svjedoka, pa nakon što se dao u bijeg, za koje vrijeme je eksplozivna naprava aktivirana sa tragičnim posljedicama, isti je kao direktni osumnjičeni nakon potjere pronađen, uhvaćen i lišen slobode u relativnoj blizini upravo uništene policijske stanice.

Sud je prije svega cijenio iskaze svjedoka, policajaca koji su se kritičnog dana zatekli u zgradi PU Bugojno i koji su radi preuzimanja smjene došli na posao, te imaju neposredna saznanja o naprijed navedenim okolnostima.

Prema izjavama pojedinih saslušanih svjedoka policajaca, neposredno prije eksplozije oko 04,50 h, u vrijeme kada su u PU Bugojno pristizali policijski službenici radi preuzimanja smjene na vanrednom obezbjeđenju vjerskog događaja na Ajvatovici, poginuli LJUBUŠKIĆ TARIK je uočio *dva lica kcja istrčavaju iza zgrade*, što je i saopštio kolegama, dok je svjedok KOLAK MARINKO izjavio da je također čuo je da je neko rekao da je *neko lice bilo iza stanice i da je pokjeglo u pravcu apoteke*, nakon čega je od strane KARADŽA MUAMERA, koji je bio rukovodilac vanrednog osiguranja vjerskog skupa Ajvatovica, zajedno sa kolegicom HINDIĆ EDINOM upućen u prostorije za zadržavanje lica da provjeri da li je sve uredno, nakon čega se i desila eksplozija.

Ovo su potvrdili svjedoci KARADŽA MUAMER i ŠKANDRO MUGDIM, koji su to neposredno čuli od LJUBUŠKIĆ TARIKA, vidjevši ga da istrčava na podest stepenica ispred zgrade.

Naime, svjedok KARADŽA MUAMER je izjavio da je vidio da LJUBUŠKIĆ TARIK istrčava i da je stao na podest stepenica, i da je rekao da je vidio *dva sumnjiva lica da se kreću oko zgrade*, u kom momentu je svjedok KARADŽA MUAMER vidio da se službeno policijsko vozilo sa upaljenim rotacijama udaljava od zgrade ulicom dr. Vagnera prema ulici Kulina Bana, na što je Tarik rekao "*naši ga gone*". Nakon toga svjedok je sa LJUBUŠKIĆ TARIKOM ušao u dežuranu, i naredio LJUBUŠKIĆ TARIKU i HINDIĆ EDINI da provjere 4 lica koja se nalaze na zadržavanju u prostoriji u podrumu.

U ovom momentu je bio prisutan i svjedok ŠKANDRO MUGDIM, koji je također potvrdio da je čuo od LJUBUŠKIĆ TARIKA da je vidio sumnjiva lica, te je vidio službeno vozilo koje je stiglo do stanice i okrenulo se, u kom vozilu je prema kazivanju svjedoka KUNOVAC VLADIMIRA, bio on zajedno sa policajcem GURBETA NIHADOM.

O navedenom licu i njegovom kretanju, svoja saznanja pred ovim Sudom su iznijeli svjedoci ALVIR JOSIP, AREŽINA BRANKO I KUNOVAC VLADIMIR.

Svjedok ALVIR JOSIP je izjavio da je to jutro, zajedno sa policajcem AREŽINA BRANKOM, pred PU Bugojno stigao 10-15 minuta prije 05,00 sati radi preuzimanja smjene u 05,00 sati. Svjedok ALVIR JOSIP je pojasnio da je to jutro došao na posao privatnim vozilom, u vlasništvu njegovog oca, i to zajedno sa kolegom AREŽINA BRANKOM, te da su tražeći mjesto na parkingu s lijeve zadnje strane zgrade PU Bugojno, u neposrednoj blizini plastičnih vrata, koja služe za službeni ulaz i otključana su samo dok traje dolazak i odlazak sa smjene, primjetili da se od vrata u pravcu izlaza s parkinga *udaljava lice krupn. je građe*. Svjedok je pojasnio da je u tom trenutku mislio da se radi o licu koje nešto krade sa vozila koja su na parkingu, pa je poviknuo "Stoj!", međutim to lice se nastavilo udaljavati, te je svjedok ponovo poviknuo "Stoj!", međutim lice je počelo trčati. Svjedok ALVIR JOSIP je pored navedenog izjavio da je prilikom izlaska iz vozila krajem oka primjetio bijelu vreću koja je stajala u neposrednoj blizini plastičnih vrata, te je opisao lice koje je tom prilikom vidio, te je naveo da je lice imalo kapu nataknutu do ušiju, da je nosio zelenu jaknu tzv. vijetnamku i crne hlače, što je svjedok bio u prilici vidjeti, jer je svitalo.

Prema daljem kazivanju svjedoka policajca ALVIR JOSIPA, navedeno sumnjivo lice je počelo da trči prema ulici dr. Vagnera, a za njim su potrčali ALVIR JOSIP i AREŽINA BRANKO, nakon čega je lice skrenulo prema ulici Kulina Bana. Svjedok ALVIR je izjavio da je u trenutku kada je to lice skretalo prema navedenoj ulici, pred zgradu PS-a pristupilo službeno policijsko vozilo iz kojeg je iskočio policajac KUNOVAC VLADIMIR, koji je ispred svjedoka počeo trčati za nepoznatim licem. Službeno vozilo je također upalilo rotaciona svjetla i krenulo je iz ulice dr. Vagnera u ul. Kulina Bana, pa je otišlo u pravcu ulice Bosanska. Kada je svjedok ALVIR JOSIP istrčao pred gradsku apoteku primjetio je da kolega KUNOVAC trči za tim licem, te je vidio da po dolasku na raskrsnicu Kulina Bana i dr. Vagnera lice za kojim trče ukoso pretrčava ulicu Kulina Bana i trči dalje, između ordinacije dr. Čatića i stambenog objekta broj 8, pri čemu je svjedok pojasnio da je u tom trenutku trčao za KUNOVCEM, a da je ispred KUNOVCA trčalo nepoznato lice. Opisujući dalju potjeru za tim licem, koje je u tom trenutku bilo nepoznato, svjedok je naveo da je to sve trajalo nekih minutu vremena, nakon čega je došao između stambenih zgrada 6 i 8 u ul. dr. Vagnera, vidio je sa lijeve strane kako između prostora šahovskog kluba i omladinskog igrališta utrčava nepoznato lice, a za njim utrčava KUNOVAC VLADIMIR, koji je od tog lica bio udaljen nekih 5 do maksimalno 10 metara, te je svjedok ponovo potrčao

za tim licem, dolazeći na parking prostor ispred zgrade Gorice, te da kako su KUNOVAC i nepoznato lice skrenuli udesno, svjedok nije mogao dalje pratiti njihovo kretanje od tribina igrališta. Svjedok ALVIR je rekao da je nakon par sekundi dotrčao i kolega policajac AREŽINA BRANKO, te da su se odlučili vratiti u PU Bugojno da uzmu oružje i da se vrate u potragu, te da su vraćajući se u pravcu zgrade PU, u trenutku kada su bili na nekih 150 metara udaljenosti od PU BUgojno, začuli jaku detonaciju, nakon čega su na ulicu dr. Vagnera počeli padati dijelovi od vozila, sve je prekrila prašina i dim. Svjedok ALVIR je izjavio da se nakon ovoga sa kolegom AREŽINA BRANKOM vratio nazad u potragu za nepoznatim licem, pošto su sumnjali da ima neke veze sa eksplozijom, te su oko zgrade Gorice počeli pretraživati teren, oko garaža, tribina, nakon čega je iz pravca ulice Bosanska došao KUNOVAC VLADIMIR, koji im je prenio da je nepoznato lice prilikom trčanja prema njemu bacilo nepoznatu eksplozivnu napravu, zbog čega su ga pregledali, ali nisu našli da je povrijeđen. Dok su tu stajali, stigla je patrola policije, MILOŠ FRANO i STANIŠIĆ GORAN, te je svjedok ALVIR sa AREŽINA BRANKOM nastavio pregledati teren, u ul. Bosanska, ispred pekare primjetili su 5 – 6 ljudi zaposlenika koji su na njihov upit odgovorili da nisu nikoga primjetili, nakon čega su se vratili pred PU Bugojno i dalje raspoređeni na radne zadatke.

Ovo sve odgovara iskazu svjedoka AREŽINA BRANKA, koji je potvrdio da su po dolasku na posao to jutro prije 05,00 sati, neposredno pored službenog ulaza sa stražnjeg dijela zgrade PU, primjetili lice krupnije građe, visoko oko 1,92 cm, te je izjavio je na toj osobi bila crna kapa i zelena jakna, dok donji dio nije vidio od auta koja su bila parkirana. Svjedok AREŽINA je potvrdio da se to lice dalo u bijeg čim su ga primjetili, te je opisao potjeru za tim licem na isti način kao i svjedok ALVIR JOSIP, pojašnjavajući da je od momenta kada su ugledali sumnjivo lice sa stražnje strane zgrade PS-a, tokom potjere, pa do momenta kad su čuli eksploziju proteklo nekih 2,5 minuta maksimalno. Svjedok AREŽINA je svjedočeći na pretresu izjavio da je tokom te potjere 85% bio siguran da se radi o "Oksu" (optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU), jer da od ranije kao policajac poznaje ČAUŠEVIĆ HARISA, njegovu fizionomiju, kretanje, ponašanje, ali da to tada nije rekao i tako glasno podijelio sa drugima svoja zapažanja i razmišljanja

Na iste okolnosti svjedočio je i svjedok KUNOVAC VLADIMIR, koji je također učestvovao u potjeri za licem, koje je prema kazivanju naprijed navedenih svjedoka uočeno u neposrednoj blizini službenog ulaza na stražnjem dijelu zgrade PU Bugojno sa bijelom vrećom, koju je ostavilo uz sama vrata službenog ulaza. Svjedok KUNOVAC VLADIMIR je izjavio da je to jutro, 27.06.2010.g., bio na dužnosti sa kolegom – policajcem GURBETA NIHADOM, i to na lokaciji Ždralovačko raskršće u blizini Bugojna, te da su u 04,35 h ujutro putem veze obaviješteni od pomoćnika komandira, KARADŽA MUAMERA, da dođu i izvrše primopredaju smjene, nakon čega su krenuli službenim vozilom prema PU Bugojno, pri čemu je vozio GURBETA NIHAD. Svjedok KUNOVAC je izjavio da su se prema PU Bugojno kretali ulicom Kulina Bana i da su skretali desno u ulicu dr. Vagnera, kada je svjedok primjetio lice kako istrčava između ulaza u parking prostor i apoteke iza zgrade PS Bugojno, a da za njim trče dva uniformisana policajca, i to AREŽINA BRANKO i ALVIR JOSIP. Pošto je shvatio da je pomenuto lice u bijegu, svjedok je iskočio iz službenog vozila i potrčao za tim licem, koje je trčalo iz pravca parkinga PS Bugojno i prolazilo pored službenih kola u kojima je sjedio svjedok, te se svjedok ubacio u potjeru između tog lica i pomenutih policajaca. Svjedok je izjavio da se kolega GURBETA NIHAD okrenuo sa vozilom i nije vido u koju ulicu je otišao. Svjedok je pojasnio da je u to vrijeme bilo svitanje i da nije bio potpuni mrak, te da je postojala i ulična rasvjeta u toj ulici, zbog

čega se sve prilično dobro vidjelo. I ovaj svjedok je tokom potjere primjetio da je lice u svijetlo zelenoj jakni i crnim hlačama. Svjedok KUNOVAC je dalje izjavio da su trčali prema ordinaciji dr. Čatića, pri čemu je lice trčalo ispred svjedoka ne više od 5 m, i svjedok mu je govorio „stoj, stani!“, ali da je lice ubrzalo sa trčanjem. Svjedok je stigao do parkinga zgrade Gorice, do jednog kontejnera i začuo eksploziju iza leđa, a navedeno lice je otrčalo prema jednom ugostiteljskom objektu i tu ga je svjedok izgubio iz vida. Tu je primjetio neke mlađe osobe u automobilu. Ovaj svjedok je začuo i drugu eksploziju, mislio je da je ranjen, ali ne može objasniti zbog čega, bio je u stanju šoka. Svjedok KUNOVAC je potvrdio da su pristigle kolege JOSIP ALVIR, BRANKO AREŽINA, MILOŠ FRANO i GURBETA NIHAD, nakon čega je svjedok otišao do hitne pomoći, jer je mislio da je ranjen. Svjedok se sjeća da je po dolasku u Hitnu pomoć, koja se nalazi preko puta PS Bugojno, zatekao užas, oštećene automobile, prašinu, te da je u Hitnoj pomoći vidio HINDIĆ EDINU na bolničkom krevetu kako jauče i plače. Svjedok se vratio nazad kod zgrade PS-a, kada su stigli pripadnici specijalne jedinice, kojima je svjedok pokazao kuda je otišlo lice za kojim su trčali, odveo ih je do stadiona „Mladost“, te se vratio u PS, nakon čega je čuo da je tu u blizini uhapšen ČAUŠEVIĆ HARIS. Svjedok KUNOVAC je pojasnio da je za navedenim licem trčao 2-3 minute od momenta kada je izašao iz auta i da se radilo o udaljenosti od 150 do 200 m, nije trčao glavnom cestom, već je trčao kraticama između zgrada, garaža, igrališta.

Svjedok KUNOVAC VLADIMIR je izjavio kako nije bio prisutan kada je ČAUŠEVIĆ HARIS pronađen i lišen slobode, ali je o tome svoja saznanja iznio svjedok ZUKANOVIĆ MUSTAFA, koji je nakon eksplozije došao pred PU Bugojno, gdje mu je KARADŽA MUAMER rekao da uzme pušku i da se najvjerojatnije radi o licu zvanom OKS (nadimak optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA), koji je pobjegao iza PS-a. Svjedok ZUKANOVIĆ je izjavio da je pred zgradom bilo još kolega, te da su ALVIR JOSIP i AREŽINA BRANKO također rekli da se najvjerojatnije radi o OKSU, koje lice su kao policajci od ranije poznavali. BEŠIĆ SULEJMAN je uputio svjedoka ZUKANOVIĆA u pravcu ulica Bosanska, gdje se nalazi GURBETA NIHAD sam sa vozilom, te su „zatvorili“ taj krug, radilo se o radijusu negdje od 150 do 200 m, pretraživali su teren, utvrdili su da nije bilo šanse da prođe taj krug. Legitimisali su jedno auto, radilo se o porodici, koja je kupovala pecivo u pekari, ta lica su došla zbog događaja na Ajvatovici. Svjedok ZUKANOVIĆ je pojasnio da su prostor oko zgrade Gorica i Lido osiguranja blokirali policajci MILOŠ FRANO i STANIŠIĆ GORAN, zbog čega se na taj prostor nije moglo izaći, kao ni da se ispred Gimnazije nije moglo proći, što je potvrdio zaštitar koji je tu radio. Svjedok ZUKANOVIĆ je dalje izjavio da je stigla jedinica za podršku iz Travnika, te da je i on s njima učestvovao u akciji potrage, jer je imao pušku. Svjedok je izjavio da su tokom pretrage primjetili grm koji se ljulja, te je jedan od policajaca signalizirao da se tu neko nalazi, nakon čega su specijalci otkrili taj grm i u njemu pronašli lice ČAUŠEVIĆ HARISA, koji je odmah počeo pružati otpor. Lišavanje slobode je trajalo izvjestan period, tokom kojeg je svjedok ZUKANOVIĆ čuo povike ČAUŠEVIĆ HARISA da ga puste. Svjedok Zukanović je izjavio da je čuo kako je jedan od specijalaca postavio pitanje uhapšenom ČAUŠEVIĆ HARISU „zašto si to uradio?“, na što je ČAUŠEVIĆ HARIS odgovorio „zbog brata Rjada“. Svjedok je dalje izjavio da je došla pomoć da UHAPŠENOG ČAUŠEVIĆ HARISA uvedu u vozilo, te da su mu postavljali pitanja ko je još s njim, na što je ČAUŠEVIĆ HARIS rekao da se radi o Islamu i da bježi prema Sarajevu u vozilu Nissan, što je svjedok tokom unakrsnog ispitivanja potvrdio da je lično čuo ove riječi ČAUŠEVIĆ HARISA.

Tokom glavnog pretresa saslušana je i svjedokinja malodobna SADIKOVIĆ MEDINA, koja je u noći 26/27.06.2010. godine sa određenim društvom krenula na Ajvatovicu, te su u ul. Kulina Bana između Gimnazije i Gorice, stajali sa vozilom na parking, negdje iza 04,00 sata ujutro, pri čemu je svjedokinja stajala pored auta, te je vidjela nepoznatog čovjeka koji trči u njenom pravcu. Svjedokinja SADIKOVIĆ MEDINA je pojasnila da je to lice prvo uočila kada je bilo na udaljenosti nekih 10 m od nje, te je opisala da je ta osoba bila visoka blizu 2 metra, krupna, imala je crnu kapu i crnu dužu kosu, što odgovara opisu koji su dali policajci ALVIR JOSIP, AREŽINA BRANKO i KUNOVAC VLADIMIR. Ta osoba je protrčala pored svjedokinje na nekih 5 metara, kako kaže ova svjedokinja, od Gimnazije prema Gorici i Trgu Zlatnih ljiljana, a za tom osobom je trčao policajac, što odgovara iskazu svjedoka KUNOVAC VLADIMIRA, koji je upravo policajac koji je trčao za tom osobom, te je po kazivanju svjedokinje policajac pitao svjedokinju ima li mobilni telefon da zove policiju, na šta je svjedokinja odgovorila da ima njen zet, koji je bio tu i koji je dao telefon policajcu, nakon čega se čula eksplozija.

Cijeneći naprijed navedene uvjerljive iskaze svjedoka, koji su kao istiniti u cjelosti prihvaćeni, a koje odbrana ničim nije dovela u ozbiljnu sumnju, Sud je dovodeći ih u međusobnu vezu, kao i u vezu sa određenim materijalnim dokazima, i to fotodokumentacijom sa lica mjesta, te provedenim vještačenjem, pa tako i vještačenjem tragova biološkog porijekla, što će biti obrazloženo u nastavku, nesumnjivo zaključio da je lice koje su AREŽINA BRANKO i ALVIR JOSIP uočili prije eksplozije 27.06.2010.g., i to oko 04,50 sati ujutro, neposredno uz vrata sa stražnje strane zgrade PU Bugojno sa bijelom vrećom koju je ostavio uz vrata, a koje je poslije uočio i za kojim se dao u potragu policajac svjedok KUNOVAC VLADIMIR, a kasnije pronašli i lišili slobode pripadnici specijalne jedinice MUP-a SBK, upravo optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS.

Na okolnosti trase kretanja osumnjičenog lica, lica koje su u neposrednoj blizini vrata sa stražnjeg dijela zgrade PU Bugojno uočili svjedoci ALVIR JOSIP i AREŽINA BRANKO, te govorili o potjeri, na koje okolnosti je govorio i svjedok KUNOVAC VLADIMIR, te ZUKANOVIĆ MUSTAFA, je sačinjen Zapisnik o uviđaju FUP – Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma broj: 13/3-464 od 27.06.2010.godine, iz kojeg proizilazi da se pomenuto lice, za koje je kasnije utvrđeno da se radi o ČAUŠEVIĆ HARISU, nakon što je uočeno od strane svjedoka ALVIR JOSIPA i AREŽINA BRANKA, i nakon što su isti povikali "Stoj", trčeći kretalo ulicom Ambasadora dr. Vagnera iz pravca zgrade PU Bugojno pored Pošte, da je dalje naišao na ulicu Bana Kulina, istu pretrčao, te bijeg nastavio u prolazu između ordinacije "dr. Čatić" i stambene zgrade ulice Ambasadora dr. Vagnera 8B, da je daljnji bijeg nastavio stazom pored garaža, prolazeći prolazom namijenjenim pješacima između stadiona "Mladosti" i zgrade teniskog kluba "Bugojno", pretrčavši parking prostor sakrio se u grm, koji se nalazi iza zgrade "Gorice", odnosno Privredne banke Sarajevo sa sjeverne strane i istočne strane kafića "Klasiko" u ul. Bosanska bb, gdje je uočen i lišen slobode od strane pripadnika policije MUP-a SBK. Prema navedenom Zapisniku, u grmu u kojem se krio ČAUŠEVIĆ HARIS je pronađena crna kapa i jedan par rukavica bijele boje, o čemu je sve sačinjena fotodokumentacija i skica lica mjesta, te je Sud na glavnom pretresu imao na uvid i Fotodokumentaciju FUP-a - Centra za forenziku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 14/5-135/10 od 05.07.2010.godine, kojom je prikazano pomenuto kretanje, odnosno objekti pored kojih se u bijegu od PU Bugojno kretao optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, kao i pronađena crna kapa i par bijelih rukavica. Također, tokom glavnog pretresa

izvršen je uvid i u pomenutu Skicu lica mjesta FUP-a - Centra za forenziku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 14/5-135/10 od 05.07.2010.godine.

Pored navedenog, sačinjena je i Fotodokumentacija MUP-a SBK, PU Bugojno – PS Bugojno broj: 02/4-3-04-2-37/10 od 05.07.2010. godine na okolnost očevid mjesta događaja sakrivanja osumnjičenog HARISA ČAUŠEVIĆA dana 27.06.2010.g., na kojoj je vidljiv grm, sa oznakom mjesta zločina, kao izgled mjesta događaja gdje se dana 27.06.2010. godine krio ČAUŠEVIĆ HARIS, prije rezanja grma i čišćenja terena, te nakon rezanja i čišćenja terena.

Prema nalazu i mišljenju, odnosno Ispitivanju tragova biološkog porijekla FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja, broj: 09-14/1-2-04-5-3545 od 13.08.2010. godine, koji je sačinila vještakinja MAJA MARTINOVIĆ MUK, dipl.biolog, na tragovima pronađenim prilikom vršenja uviđaja na licu mjesta dana 27.06.2010.godine, i to crna kapa i par bijelih rukavica, provedenim vještačenjem je dobiven DNK profil muške osobe, koji se poklapa sa nespornim DNK profilom dobivenim analizom brisa bukalne sluznice lica ČAUŠEVIĆ HARIS, što na nesumnjiv način upućuje na zaključak da su nađena kapa i rukavice pripadali optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU, što ga nesumnjivo dovodi na mjesto na kojem su ga pronašli pripadnici MUP-a SBK, što je zabilježeno na naprijed navedenoj Fotodokumentaciji, nakon naprijed opisane potjere, nakon što je uočen neposredno kod PU Bugojno. Vještakinja MARTINOVIĆ MUK MAJA, diplomirani biolog, zaposlena kao savjetnik za DNA analizu u Centru za forenziku Federalne uprave policije, je pred ovim Sudom potvrdila da je sačinila ovaj nalaz i mišljenje.

Prema Potvrdi MUP-a SBK broj:02/3-5-04-2/10 E.H od 27.06.2010. godine, od optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA su nakon lišenja slobode uzeti tragovi: nokti odrezani noktaricom sa prstiju lijeve i desne ruke, uzorci dlaka uzeti sa glave Čaušević Harisa, 3 uzorka brisa usne šupljine uzeti na štapiće vatom, acetonski bris, uzet pomoću pamučne vate sa lijeve i desne šake ČAUŠEVIĆ HARISA.

Također, navedenim nalazom biološkog vještačenja potvrđen je i iskaz svjedoka AREŽINA BRANKA, ALVIR JOSIPA i KUNOVAC VLADIMIRA, kao i SADIKOVIĆ MEDINE, koji su opisali da je lice za kojim je vršena potjera nosilo crnu kapu, te je nesumnjivo potvrđen i iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA, koji je potvrdio da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS prilikom polaska sa eksplozivnom napravom prema PU Bugojno na sebi imao crnu kapu.

Dakle, navedenim dokazima su potkrijepljene izjave naprijed navedenih svjedoka, i to KARADŽA MUAMERA, ŠKANDRO MUGDIMA i KOLAK MARINKA, koji su potvrdili da je određeno sumnjivo lice uočeno još iz PU Bugojno od strane LJUBUŠKIĆ TARIKA iza zgrade PU Bugojno i da se dalo u bijeg, što su potvrdili svjedoci ALVIR JOSIP i AREŽINA BRANKO, koji su uočili to lice uz sama vrata sa stražnjeg dijela zgrade PU Bugojno, te dali se u potjeru za njim, u što se uključio i svjedok KUNOVAC VLADIMIR, koji je iznio detalje kretanja tog lica, što je dijelom potvrdila i svjedokinja SADIKOVIĆ MEDINA, te je potkrijepljena i izjava svjedoka ZUKANOVIĆ MUSTAFE, o pronalasku i lišenju slobode tog sumnjivog lica, za kojeg se u tom trenutku ispostavilo da se radi o optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU.

Iskazima navedenih svjedoka Sud je poklonio vjeru, te iste prihvata kao potpuno istinite i objektivne, budući da su saglasni jedan sa drugim i sa ostalim provedenim dokazima, i koje odbrana optuženih ničim nije dovela u pitanje.

Odbrana I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA je tokom postupka problematizirala pitanje postupanja sa ČAUŠEVIĆ HARISOM od strane ovlaštenih službenih lica nakon lišenja slobode, u smislu da je isti pretučen, i da su ta lica, koja su saslušana tokom postupka, usklađivala svoje iskaze i namjerno teretila optuženog ČAUŠEVIĆA, zbog čega im Sud po mišljenju odbrane ne treba pokloniti vjeru. Kod ovoga Sud je za pitanje postupanja sa optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM prilikom lišenja slobode našao da nije uticalo na kvalitet i tačnost iskaza svjedoka – službenika PU Bugojno, te je saslušanim svjedocima, od kojih su neki i oštećeni, i to KARADŽA MUAMER, ŠKANDRO MUGIM, KOLAK MARINKO, BEŠIĆ SULEJMAN, KUNOVAC VLADIMIR, ALVIR JOSIP, ZUKANOVIĆ MUSTAFA I HODŽIĆ SANEL, poklonio vjeru, iz razloga koji su već naprijed navedeni.

Pitanje motiva i razloga za počinjenje djela iz tačke 1. izreke proizilazi iz iskaza svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, koje su dali u istrazi, a što je potvrdio i svjedok optužbe HARAČIĆ ADNAN, koji je govorio i o samom izvršenju čina.

Naime, Sud je cijenio iskaze svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA koji su dati tokom istrage, a koji svjedoci su imali određena saznanja o planiranju i pripremanju napada na PU Bugojno, i to upravo od optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA koji im je govorio o tome. Iz iskaza ovih svjedoka ne samo da proizilazi motiv kojim se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS vodio prilikom vršenja inkriminiranih radnji i ciljevi koje je želio postići, već iz istih proizilazi i zaključak da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS već ranije planirao, pripremao i dogovarao izvršenje predmetnog čina – napada na PU Bugojno, u koju svrhu je zagovarao i vrbovao svjedoke ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, a kako je to sve navedeno u tački I izmjenjene optužnice, odnosno tački I izreke ove Presude.

Prema iskazu svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA saslušanog u istrazi na Zapisnike kod Tužilaštva BiH, broj T20 0 KT 0000441 10 od 12.07.2010. godine i od 11.11.2010. godine, proizilazi da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS imao na raspolaganju određenu količinu oružja, municije i minskoeksplozivnih sredstava, te da je nakon hapšenja prijatelja RUSTEMPAŠIĆ RIJADA stalno prilikom sastanaka govorio kako treba poduzeti nešto u vezi s tim, odnosno hapšenjem i procesuiranjem RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, s kojim je prema kazivanju svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS bio blizak i dijelio iste ideje i uvjerenja, i to da treba „*nešto dići u zrak u smislu nekog objekta u Bugojnu*“. Svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN, koji je u to vrijeme, zbog istih vjerskih ubjeđenja i praktikovanja vjere, te drugih pitanja vezanih za vjeru, uživao povjerenje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, je imao saznanja o tim planovima, te je bio čak i vrbovan da pomogne optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU prilikom izvršenja ovog čina, kako tvrdi ovaj svjedok tokom istrage. Svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN je još u istrazi potvrdio da mu je negdje u aprilu/maju 2010.g. optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS predložio i ubjeđivao ga da mu pomogne da *dignu nešto u zrak u Bugojnu*, pri čemu bi svjedok imao zadatak da bude „odstupnica“ sa automatskom puškom „kalašnjikov“, koji bi mu u tu svrhu dao optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, govoreći mu pri tome da bi se nakon izvršenog napada povukli u

šumu ili planinu, da bi se u kratkom roku spojili s nekom „braćom“, koji bi im dali neku zaštitu i prebacili negdje. Navedeno mu je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS ponovio i nekih 7 dana prije predmetnog događaja, te i 26.06.2010.g. kada su se našli u internet klubu „Cyber“ u Bugojnu, govoreći mu o detaljima planiranog napada, što je svjedok na kraju odbio, kako tvrdi ovaj svjedok tokom istrage.

Uvidom u zapisnike o saslušanju svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA tokom istrage kod MUP-a SBK Travnik broj: 02/3-2-188/10 od 25.08.2010.godine, broj: 02/3-2-192/10 od 26.08.2010.godine, te tokom istrage kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 20.10.2010.godine, Sud je utvrdio da je i svjedok optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD imao određena saznanja o planiranom napadu na PU Bugojno, budući da je i njemu optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS govorio da treba nešto poduzeti u vezi sa hapšenjem RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, da „*treba napraviti auto-bombu ili staviti oko sebe eksploziv i dignuti policijsku stanicu u zrak*“. Tako ovaj svjedok izjavljuje tokom istrage, na zapisnik od 20.10.2010. godine, da mu je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS rekao 30 dana prije napada na PU Bugojno, sasvim ozbiljno: „*da on – ČAUŠEVIĆ HARIS – više nema šta da čeka, da njegovo vrijeme prolazi i da je on ostario i da ako bude još čekao da neće moći ništa uraditi za Islam, da će se u Bugojnu nešto desiti, neka Allahova kazna, da je ovaj narod pogan i ponovio je da će dići policijsku stanicu u zrak*“, kako tvrdi ovaj svjedok tokom istrage.

Svjedoci optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN i HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD su tokom suđenja i neposrednog saslušanja pred ovim Sudom izjavili da su lagali u istrazi, zbog čega ih je Tužilaštvo na pretresu tokom saslušavanja proglasilo „neprijateljskim svjedocima“ i unakrsno ispitalo, koristeći iskaze koje su ovi svjedoci dali u istrazi, zahtijevajući objašnjenje.

Cijeneći kazivanje ovih svjedoka pred Sudom, odnosno pojašnjenje zašto na glavnom pretresu govore drugačije u odnosu na kazivanje tokom istrage, njihovo držanje i lične karakteristike, Sud je uočio ličnu nesigurnost ovih svjedoka u ono što kazuju na glavnom pretresu, te je iskaze svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA koje su dali u istrazi prihvatio kao istinite i tačne, budući da su saglasne i korespondiraju sa drugim provedenim dokazima. Sud nije prihvatio neuvjerljivo kazivanje ovih svjedoka na glavnom pretresu da su prilikom saslušanja u istrazi lagali, da su im ovlaštena službena lica sugerisala šta trebaju govoriti i da su svjedočili u istrazi pod pritiskom, što je za ovo Vijeće predstavljalo neuvjerljiv pokušaj ovih svjedoka optužbe da umanje ili otklone vlastiti nesumnjiv doprinos pomenutom tragičnom djelu, pa tako posljedično i doprinos optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA. U konkretnom slučaju, zaključak je Suda da se radi o svjedocima koji imaju interes da uskrate svoje znanje o ovom događaju, pa tako i da govore neistine na pretresu, posebno jer su sudjelovali nesumnjivo u određenim inkriminiranim radnjama, te u situaciji kada su svjesni da od Tužilaštva nisu dobili imunitet od krivičnog gonjenja, uz savjetovanje stručnih savjetnika koja im je zbog saslušanja na glavnom pretresu zbog njihove neukosti postavio ovaj Sud, ovi svjedoci su očigledno promijenili, odnosno uskratili svoj iskaz kako bi umanjili vlastiti doprinos tragičnom događaju, umanjili svoju odgovornost, te kako sebe ne bi izložili krivičnom gonjenju.

Na osnovu prihvaćenog iskaza svjedoka optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA iz istrage, koji je svjedočio u istrazi da je bio prisutan na pomenutim sastancima na kojima su

bili optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i svjedok ČUŠEVIĆ ADNAN, kojom prilikom se svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN redovno saglašavao sa stavovima ČAUŠEVIĆ HARISA i njegovim prijedlozima da *treba nešto preduzeti, u smislu dizanja policije u vazduh*, pa čak bio i oštar zagovornik takve ideje, Sud je na osnovu ovakvog iskaza svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, u negiranju vlastitog iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA iz istrage prepoznao neuspjeh i neuvjerljiv pokušaj ČAUŠEVIĆ ADNANA da od sebe otkloni i umanjí odgovornost, zbog čega Sud nalazi da je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN svjesno i namjerno govorio neistinito na glavnom pretresu kada je pokušao negirati isinitost svojih iskaza iz istrage. Iz istih razloga je Sud zaključio da je i svjedok optužbe HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD svjesno i namjerno govorio neistinito na glavnom pretresu kada je pokušao negirati isinitost svojih iskaza iz istrage. Sud smatra da su zbog toga i na taj način ovi svjedoci posljedično nastojali doprinijeti odbrani optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, sa kojim su ranije očigledno bili u prijateljskim odnosima i dijelili iste ideje. Sud nije prihvatio kao istinite njihove navode iz izjava koji su dati na pretresu da su ih ovlaštena službena lica prinudila na to, budući da su takvi iskazi ovih svjedoka bili neubjedljivi, očigledno konstruisani radi izbjegavanja istine, dok u postupanju službenih ovlaštenih lica Sud nije našao interes da postupaju na takav nezakonit način, niti su drugi saslušavani svjedoci i dokazi ukazali na takvo postupanje službenih lica, to je Sud odlučio pokloniti vjeru kazivanju ovih svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA koja su data u istrazi, koja kazivanja iz istrage su bila uvjerljiva, usaglašena u bitnim dijelovima, potvrđena provedenim materijalnim dokazima.

Dalje, vezano za predmetni događaj iz tačke I. izreke, Sud je cijenio i iskaz suoptuženog, potom svjedoka optužbe HARAČIĆ ADNANA, koji je po vlastitom priznanju zajedno sa ČAUŠEVIĆ HARISOM učestvovao u pripremanju postavljanja eksplozivne naprave na PU Bugojno, za koje djelo je i pravosnažno osuđen po zaključenom Sporazumu o priznanju krivnje, te je detaljno pred ovim Sudom iznio svoja saznanja. Tako je ovaj svjedok na vrlo uvjerljiv način objasnio kako je 26.06.2010.g naveče, nakon što je vidio optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA u internet klubu „Cyber u Bugojnu“, isti ga pozvao telefonom oko 3 – pola 4 ujutro, dakle već 27.06.2010.g, i saopštio mu plan „*da hoće da dignu policijsku stanicu u zrak*“, te je ovaj svjedok iznio detalje kako je ČAUŠEVIĆ HARIS sačinio improvizovanu eksplozivnu napravu. Naime, svjedok HARAČIĆ ADNAN je izjavio da je to veče optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS iz pomenutog internet kluba otišao kući negdje oko 02,00 sata, nakon čega je i svjedok otišao kući, te ga je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS oko 03,00 sata – pola 4 pozvao da dođe kod njega, što je svjedok i učinio. Kada je svjedok došao kod ČAUŠEVIĆ HARISA, nakon kraćeg razgovora ČAUŠEVIĆ HARIS je svjedoku rekao: „*hoću brate da dignem policijsku stanicu u zrak*“. Nakon ovoga, svjedok je izjavio da je optuženi ČAUŠEVIĆ donio sporogoreći štapin, crvena kliješta i detonatorsku kapislu i nešto je sklapao, te je pri tome govorio da je to što čini ispravno. Svjedok HARAČIĆ je izjavio da se u tom trenutku prepao i pokušavao ga je odvratiti. Prema kazivanju svjedoka HARAČIĆA, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS je donio u sobu kalašnjikov, pa ga opet vratio, te je donio vojničku odjeću i kape, uzeo je jednu traku, bio je ruksak u sobi, donio je neki kabal i kapsule, uzeo je jednu kapsulu i komad kabla, uzeo je crvena kliješta i sa tim je kliještima, koje svjedok opisuje da imaju urez, sastavio tu detonatorsku kapislu sa sporogorećim štapinom. Svjedok se sjeća da je ruksak bio plave boje, a da su u njemu bile detonatorske kapsule i sporogoreći štapin, te je svjedok rekao da kada je ČAUŠEVIĆ HARIS tu napravu sklopio, da je ostatak štapina i kapisli vratio u ruksak. ČAUŠEVIĆ HARIS je HARAČIĆ ADNANU dao uniformu da obuče, pri čemu je HARAČIĆ imao svoju jaknu, a ČAUŠEVIĆ HARIS je obukao crne hlače i jaknu, koju svjedok HARAČIĆ opisuje

da je bila vojnička, nije siguran jel tzv. "vijetnamka". Također, svjedok HARAČIĆ se sjeća da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS stavio 2 kašikare u džep, nakon čega su sišli u garažu, te da niko, osim njih dvojice, nije bio u kući. Svjedok HARAČIĆ je dalje izjavio da je ČAUŠEVIĆ HARIS ponio ruksak i dao svjedoku da stavi na leđa, pri čemu ga je svjedok čitavo vrijeme pokušavao odvratiti od toga. Dalje je svjedok opisivao da je u garaži bila jedna obična vreća za drva sa minama, jednu minu je ČAUŠEVIĆ HARIS odnio kod komšije i sakrio, jedna mina je po sjećanju svjedoka bila okrugla, a jedna četvrtasta, tri su izgledale kao ona koju je odnio kod komšije. Kako je to sve teško bilo, HARIS je sve to stavio u kolica da se tako transportuje, te se svjedok sjeća da je bilo rano ujutro, možda oko 4 sata, te je svjedok navodio detalje u smislu da je Haris bio u nekim momentima agresivan i govorio svjedoku da je "pička".

Svjedok HARAČIĆ je dalje naveo detalje njihovog kretanja prema PU Bugojno, i to da su se kretali glavnom ulicom koja ide od Harisove kuće, skrenuli prema Radničkoj ulici i preko neke *njive došli do svjedokove zgrade, tu je bila velika garaža-kućica, gdje su stali i Haris je u toj kućici zakopao ruksak u pijesak i rekao svjedoku: "ako ti zatreba da znaš gdje je".* Nastavili su dalje s kolicima, došli do raskrsnice blizu ABC-a i prešli u Malo naselje, i tu je svjedok HARAČIĆ zastao i posvađao se sa ČAUŠEVIĆ HARISOM i rekao da neće to da vozi, nakon čega je HARIS preuzeo kolica i nastavio. Putem su se svađali, svjedok HARAČIĆ je nastavio s njim, pa mu je HARIS opet dao kolica da vozi, dovukli su kolica do zgrade blizu PU Bugojno, sa stražnje strane PU, na nekih 20 m, pri čemu svjedok s tog mjesta nije mogao vidjeti PU. Svjedok je i dalje pokušavao odgovoriti Harisa, čak govorio: *"hajd ne moramo to sad uraditi, hajmo sutra"*, na što mu ČAUŠEVIĆ HARIS ništa nije odgovorio, a kada su stigli ČAUŠEVIĆ HARIS mu je rekao *"Idi, slobodan si"*. Svjedok HARAČIĆ se uputio nazad istim putem kojim je i došao, a ČAUŠEVIĆ HARIS je otišao prema PU, sa sobom je ponio tu vreću iz ručnih kolica, a za kolica je rekao svjedoku da ih odvuče. Svjedok HARAČIĆ je sa kolicima prošao pored obližnje džamije, ljudi su izlazili iz džamije, bilo je negdje oko pola 5, te je svjedok sačekao da se ljudi razidu i zadržao se nekih 10-15 minuta, a potom nastavio dalje da vozi jedno 50 m, a potom je čuo ogromnu eksploziju. Svjedok HARAČIĆ je pojasnio da je prvo čuo malu eksploziju, a onda veliku eksploziju, osjetio je detonaciju, mislio je da je puno ljudi nastradalo, prepao se, bio je u šoku. Nakon što je čuo eksploziju, svjedok je krenuo kroz *crvene lamele* i došao do jednog kontejnera kod Malog sela, tu je skinuo te vojničke hlače, kao i rukavice, i ubacio u kolica, pri čemu je vidio jednog čovjeka. Svjedok HARAČIĆ je nastavio dalje da ide, umjesto kolica da odveze svojoj kući, odvezao ih je kući ČAUŠEVIĆ HARISA, ostavio ih u garažu i vratio se svojoj kući, gdje je bio kada je od djevoke saznao šta je bilo, i to da je Haris uhapšen i da je nastradao policajac. Pored navedenog, svjedok HARAČIĆ je izjavio da je izašao oko 10,00 h i došao na lice mjesta da vidi šta se desilo, vidio je da su auta razbacana, PU je bila raznesena. Nakon ovoga svjedok HARAČIĆ se sjetio ruksaka koji je bio zakopan u blizini njegove zgrade, pri čemu nije znao da li je mina u ruksaku bila ispravna ili nije, te je otišao to skloniti, bacio je to u rijeku, a kapsule u neki žbun.

Na posebne upite Tužilaštva, svjedok HARAČIĆ je pojasnio da je policiji pokazao gdje su se nalazile eksplozivne naprave, pokazao je ruksak i kolica, kliješta, minu koja je bila kod komšije, te mine koje je bacio u rijeku. Također, su mu prezentovane fotografije minsko-eksplozivnog vještačenja (dokaz T-26), te je svjedok HARAČIĆ pokazao minu koja je ostavljena kod komšije u dvorištu, dok je za ostale tri mine koje je tu noć vidio pojasnio da su bile okrugle.

Prema Službenom izvještaju FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj: 14/5-221/10 od 07.09.2010. godine i Fotodokumentaciji FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku, broj: 14/5-221/10 od 07.09.2010. godine, HARAČIĆ ADNAN je službenicima FUP-a pokazao mjesto na koje je sa ČAUŠEVIĆ HARISOM, prije eksplozije, dovezao eksplozivnu napravu u ul. Dr. Wagnera do broja 14.

Pojašnjavajući zbog čega tako dugo nikome nije ništa rekao, svjedok HARAČIĆ je rekao da prvo nije mogao nikome da kaže šta se desilo, a nakon dva mjeseca je odlučio da kaže šta se desilo jer ga je to mučilo, te je odveo policajce i pokazao im gdje se to nalazilo. Svjedok je izjavio da više nije mogao da se nosi s ovom spoznajom, koju je nazvao teret, te je odlučio sve ispričati i dobrovoljno je dao izjavu.

Svjedok HARAČIĆ ADNAN je na pretresu pred ovim vijećem izrazio iskreno kajanje zbog ovog čina, zbog čega je kako kaže i saradivao sa policijom kada im je pokazao gdje je bacio pomenutu minu, a kasnije i zaključio sporazum o priznanju krivnje, kojim se obavezao da će svjedočiti u ovom predmetu i iznijeti sva svoja saznanja.

Ovo vijeće je prihvatilo iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA kao istinit i tačan, budući da je svjedok svoja saznanja iznio na vrlo uvjerljiv način, iznoseći sve detalje, koji korespondiraju sa drugim provedenim dokazima, a što sve zajedno na nesumnjiv način upućuje na jedini pravilan zaključak da se predmetni događaj desio upravo na način i u vrijeme kako je to opisano pod tačkom I ove presude.

Iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA korespondira sa određenim materijalnim dokazima, pa je tako kod optuženog Čaušević Harisa, prilikom lišavanja slobode, u odjeći pronađena jedna ručna bomba, što proizilazi iz Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a broj:13/3-sl. od 27.06.2010. godine, te Potvrde MUP-a SBK broj:02/3-5-04-2/10 E.H od 27.06.2010. godine, što potvrđuje iskaz svjedoka Haračić Adnana, koji je u svom kazivanju rekao da je prilikom polaska sa eksplozivnom napravom, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u džep stavio 2 bombe. Za pronađenu bombu je prema Izvještaju o izvršenom vještačenju FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 09-14/4-04-5-5285/10 od 10.11.2010. godine, utvrđeno da se radi o bojevoj ručnoj bombi M75, proizvedena 1982.g. za potrebe bivše JNA u fabrici namjenske industrije Slavko Rodić – Bugojno, tehnički ispravna i upotreblijiva, što su potvrdili na pretresu vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO.

Prema Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a, broj:13/3-sl. od 27.06.2010. godine, te Potvrdi MUP-a SBK broj:02/3-5-04-2/10 E.H od 27.06.2010. godine, optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS je dana 27.06.2010. godine, u trenutku lišenja slobode, na sebi imao jaknu svijetlo-smeđe boje, bijelu potkošulju, hlače crne boje, sa kaišem smeđe boje, cipele crne boje sa pertlama i čarape tamno crne boje.

Pored navedenog, kako je rekao svjedok HARAČIĆ ADNAN, da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, kod komšije sakrio jednu minu "okruglu", što je isti i pokazao službenicima FUP-a, te je prilikom uviđaja na lokalitetu naselja Poljice I do broja 34, na imanju Nenadić Miće, Općina Bugojno, prema Zapisniku FUP-a – Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma, broj: 13/3-669 od 07.09.2010. godine, dana 06.09.2010. godine pronađeno jedno minsko-ekplozivno sredstvo pod nazivom 1 TMRP 6

(tenkovska mina razorno-probojna 6), kom prilikom je ista razoružana i osigurana od aktiviranja, što je sve fotografisano. Navedeno je konstatovano i u Službenom izvještaju FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj: 14/5-221/10 od 07.09.2010. godine, prema kojem je dana 05.09.2010. godine na lokalitetu Poljice I do broja 34, u blizini kuće vlasnika Nenadić Miće, Općina Bugojno, izvršen pretres, pokazivanje i lociranje lica mjesta na kojem su odbačena neeksplozivna ubojita sredstva, a koje pokazivanje je izvršio HARAČIĆ ADNAN. Sačinjena je i Fotodokumentacija FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj:14/5-224/10 od 07.09.2010. godine, kojom je izvršeno fotografisanje HARAČIĆ ADNANA prilikom pokazivanja mjesta odbačene tenkovske mine 6 u naselju Poljice I do broj 34, na imanju Nenadić Miće, kao i fotografisanje lica mjesta 06.09.2010. godine prilikom kriminalističko tehničkog pretresa i pregleda lica mjesta, te je sačinjena skica lica mjesta broj:14/5-224/10 od 07.09.2010. godine

Prema Izvještaju o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnog sredstva FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 09-14/4-04-5-3175/10 od 11.11.2010. godine, radi se o protivtenkovskoj razorno-probojnoj mini TMRP-6, okruglog oblika, na tijelu vidljiva žutom bojom otisnuta oznaka "9103" i reljefno izrađene ćirilčne slovne i brojčane oznake "TMRP-6 SRB", sa bočne strane ima ručicu za nošenje, proizvedena 1991. godine u fabrici namjenske industrije Slavko Rodić – Bugojno, namijenjena za uništavanje i onesposobljavanje žive sile i tehnike, tenkova i svih oklopnih borbenih transportnih sredstava. Težina mine je 7,2 kg, a težina eksplozivnog punjenja je 5,2 kg, mina se može aktivirati nagaz silom od 1,5 kN i na polužno dejstvo silom od 13-17 N. U označenom izvještaju je konstatovano da je ova protivtenkovska mina formacijsko ubojno sredstvo, te kao takvo pogodno za izradu improvizovane eksplozivne naprave.

Vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO su potvrdili da su sačinili navedeni nalaz, te su izjavili da su imali zadatak da se izvrši vještačenje minsko-eksplozivnog sredstva pronađenog na Poljicama na imanju Nenadić Miće, za koje su utvrdili da se radi o tenkovskoj mini 6, u nalazu je konstatovano da je vidljiva oznaka žute boje i reljefna ćirilčna oznaka, trag opisan u nalazu je bojeva protivtenkovska mina, proizvedena 1991.g. u Fabrici Slavko Rodić Bugojno. Vještaci su pojasnili da je mina namijenjena za uništavanje tenkova i svih oklopnih borbenih sredstava, aktivira se nagazom od 1,5 kg. Za punjenje ovih mina koristi se liveni trotil. Eksploziv iz ovih mina je u količini od 5,5 kg i prema vojnom uputstvu zabranjeno je odvajanje ovog eksploziva, u praksi su nalazili slučajeve da se odvajanje eksploziva od upaljača vrši primitivnim sredstvima, ali se to vrši uz ličnu odgovornost, radi se o vrlo opasnom poduhvatu.

Da je svjedok optužbe HARAČIĆ ADNAN govorio istinu, proizilazi i iz materijalnih dokaza pronađenih prilikom uviđaja dana 06. i 08.09.2010.g. na lokalitetu naselja Poljice III o broja 13 a/a na livadi vlasništvo porodice Mutevelić i u koritu rijeke Vesošnice, Općina Bugojno, što proizilazi iz Službenog izvještaja FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj: 14/5-221/10 od 07.09.2010. godine, prema kojem je dana 05.09.2010. godine, na lokalitetu Poljice III broj 13 a/a, uz lijevu obalu rijeke Vesošnice, Općina Bugojno, izvršen je pretres, pokazivanje i lociranje lica mjesta na kojem su odbačena neeksplozivna ubojna sredstva, koje pokazivanje je izvršio HARAČIĆ ADNAN. O navedenom uviđaju i pretresu je sačinjena Fotodokumentacija FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj:14/5-223/10 od 07.09.2010. godine, kojom je izvršeno fotografisanje HARAČIĆ

ADNANA prilikom pokazivanja mjesta odbacivanja eksplozivne naprave u naselju Poljice III do broja 13 a/a, na lijevoj obali rijeke Vesošnice i fotografisanje lica mjesta 06.09.2010. godine prilikom kriminalističko tehničkog pretresa i pregleda lica mjesta. Također, sačinjena je i Fotodokumentacija FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj:14/5-229/10 od 13.09.2010. godine – pregled terena (korito rijeke Vesošnice, Općina Bugojno na lokalitetu Poljice III), dana 08.09.2010. godine, te Službeni izvještaj FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku podršku broj:14/5-229/10 od 13.09.2010. godine, kojim je potvrđen pronalazak na pomenutoj lokaciji plavog ruksaka sa natpisom "Adventur sport", sa sadržajem: spužvasta krpa, plastična kutija, dvije kapisle spojene sa sivom, žutom i crvenom živom, jedna detonatorska kapisla i jedna elektro-detonatorska kapisla, te kabal crne boje dužine cca 4 metra, koji asocira na sporogoreći štapin. Također, iz Izvještaja FUP-a – Centra za forenziku broj: 14/4-1004 od 15.09.2010. godine, proizilazi da je ronilački tim specijalne policijske jedinice FUP-a, vršeći pretragu pod vodom u rijeci Vesošnici, pronašao opisani ruksak sa navedenim sadržajem, kojeg su tražili pripadnici Odjeljenja za borbu protiv terorizma.

Naime, prema Zapisniku o uviđaju FUP-a – Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma, broj: 13/3-676 od 08.09.2010. godine, dana 06. i 08.09.2010. godine, nakon što je svjedok HARAČIĆ ADNAN Službenicima FUP-a pokazao gdje je odbacio minsko-eksplozivna sredstva, što je objasnio u svom iskazu pred ovim Sudom, na navedenom lokalitetu, tj. naselje Poljice III do broja 13 a/a na livadi vlasništvo porodice Mutevelić i u korito rijeke Vesošnice, Općina Bugojno, u koritu pomenute rijeke nađen je bordo ruksak i crna torba sa natpisom "Flamenca", a kasnije i ruksak plave boje, koji je bio zapleten u korijenje drveća uz obalu rijeke, i koji je odgovarao opisu koji je dao svjedok HARAČIĆ ADNAN. Pregledom navedenog plavog ruksaka nađena je plastična kutija sa poklopcem u kojoj se nalazila crna spužvasta krpa u kojoj su bile zamotane dvije aluminijske detonatorske kapisle spojene žicama crvene, sive i žute boje, jedna detonatorska kapisla i jedna originalna elektonska detonatorska kapisla sa crveno-bijelim žicama koje izlaze iz iste, te plastična kesa bijele boje unutar koje se nalazio kabal dužine 4-5 metara, koji asocira na sporogoreći štapin, što je sve vidljivo na naprijed označenoj fotodokumentaciji. U zapisniku je konstatovano da prilikom ovog uviđaja nije pronađena protivtenkovska mina, koja je prema kazivanju svjedoka HARAČIĆ ADNANA odbačena ovdje.

Prema Izvještaju o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnog sredstva FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 09-14/4-04-5-3175/10 od 11.11.2010. godine, radi se o dvije improvizovane električne detonatorske kapisle (EDK), koje su spojene u seriju u cilju aktiviranja dva eksplozivna punjenja u isto vrijeme, te je utvrđeno da su improvizovane električne detonatorske kapisle tehnički ispravne. Prema navedenom izvještaju električne detonatorske kapisle su namijenjene za paljenje – aktiviranje svih vrsta eksplozivnih punjenja od brizantnog eksploziva, izuzimajući liveni trotil. Također, nađena je i električna detonatorska kapisla, koja je tehnički ispravna, a namijenjena je za paljenje – aktiviranje svih vrsta eksplozivnih punjenja od brizantnog eksploziva, izuzimajući liveni trotil. Zatim, jedna detonatorska kapisla, proizvedena u češkoj fabrici "Sellier&Bellot", čija je namjena aktiviranje svih vrsta brizantnih eksploziva, izuzev livenog trotila i nekih drugih neosjetljivih smjesa, i koja detonatorska kapisla spojena sa sporogorećim štapinom čini vremenski upaljač za aktiviranje eksplozivnih punjenja od brizantnog eksploziva, izuzev livenog trotila. Također, nađen je specijalni

sporogoreći štapin dužine oko 4 m, komercijalnog naziva "Unikord", čija je namjena aktiviranje detonatorskih kapisli, koji spojen sa istom, čini vremenski upaljač za aktiviranje eksplozivnih punjenja (izuzev livenog trotila i nekih drugih neosjetljivih smjesa). Brzina gorenja sporogorećeg štapina se kreće od 1-1,5 cm /s. Prema označenom izvještaju navedeni tragovi su inicijalna sredstva i njihova namjena jeste aktiviranje eksplozivnih punjenja, te kao takva su neophodna za izradu improvizovane eksplozivne naprave.

Navedene izvještaje su sačinili vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO, što su potvrdili pred ovim Sudom i iznijeli svojstva navedenih minsko-eksplozivnih sredstava, čije mišljenje Sud prihvata kao objektivno, tačno i stručno.

Vezano za navedeni iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA, Sud je cijenio materijalne dokaze, za koje je utvrdio da korespondiraju sa iskazom svjedoka HARAČIĆ ADNANA, i to Zapisnik o pretresanju FUP-a, broj:13/3-671 od 07.09.2010. godine, Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a broj:13/3-672 od 07.09.2010. godine, Izvještaj o izvršenom pretresanju broj:13/3-673 od 08.09.2010. godine, te Službeni izvještaj FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 147/5-225/10 od 08.09.2010. godine, i Fotodokumentacija broj: 14/5-225/10 od 08.09.2010. godine, prema kojima je dana 07.09.2010. godine u pretresu porodične kuće u vlasništvu ČAUŠEVIĆ ZINETE i korisnika ČAUŠEVIĆ HARISA, su pronađeni i oduzeti sljedeći predmeti: 3 komada kliješta, jedna crvene boje za skidanje izolacije, dok su dvojica metalne crne boje za vađenje eksera, jedna kliješta smeđe boje tzv. "kombinirke", sa natpisom "UNIOR 160", i jedna metalna kolica tzv. "tačke". Na kolicima i kliještima su pronađeni tragovi eksploziva pentrita, a što će biti obrazloženo u nastavku, kod ocjene vještačenja koje je proveo vještak hemijske struke, HAJDAR MEVLUDIN.

Nabrojani predmeti, odnosno kliješta i kolica su bila predmet i biološkog vještačenja, te prema Ispitivanju tragova biološkog porijekla FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja broj: 09-14/1-2-04-5-3175 od 30.09.2010. godine, koje je vršila MAJA MARTINOVIĆ MUK, dipl. biolog, na istima nije bilo moguće uraditi DNK analizu, jer nije bilo dostatne količine DNK.

Svi naprijed cijenjani materijalni dokazi potkrepljuju istinitost iskaza svjedoka optužbe HARAČIĆ ADNANA.

Odbrana je prigovarala iskazu svjedoka HARAČIĆ ADNANA, tvrdeći da iznosi neistine, kako bi za sebe izdejstvovao blažu kaznu, međutim, kod ovakvog svjedočenja, punog detalja, koje svjedok zasigurno nije mogao izmisliti, posebno kod odgovora na pitanje optuženog ČAUŠEVIĆA upućenog svjedoku zašto je ovo sve priznao, na što je svjedok na vrlo iskren i uvjerljiv način izjavio: "zato što imam dušu!", Sud nije mogao zaključiti da se kritični događaj, opisan u izreci tačke I, drugačije desio od onoga kako je to iskazivao saizvršilac HARAČIĆ ADNAN u svojstvu svjedoka, koji je vrlo uvjerljivo iznio svoja neposredna saznanja.

Sud nije prihvatio neuvjerljive i neargumentirane tvrdnje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA kako ga je HARAČIĆ ADNAN lažno označio i prijavio kao počinitelja djela jer ga HARAČIĆ ADNAN "mrzi", niti njegovu tvrdnju da je HARAČIĆ ADNAN djelo počinio iz osвете prema policiji zbog toga što ga je djevojka nakon hapšenja napustila.

Osim toga svjedoci MALKIĆ MUEMIN, vlasnik internet kluba "Cyber" u Bugojnu, DAUTBEGOVIĆ RUSMIR, koji je 26.06.2010. godine kao konobar radio noćnu smjenu u navedenom internet klubu, te DAUTBEGOVIĆ ESMIR i TELBIZ TARIK koji su tu noć bili gosti u navedenom internet klubu, su potvrdili da je u noći 26.06.2010. godine optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS bio u internet klubu "Cyber", te da je u isto vrijeme bio i HARAČIĆ ADNAN. Svjedok DAUTBEGOVIĆ RUSMIR je potvrdio da su ČAUŠEVIĆ HARIS i HARAČIĆ ADNAN tu noć komunicirali, da su čak otišli na sprat tog kluba, gdje su sjedili i razgovarali, da je je ČAUŠEVIĆ HARIS otišao negdje oko 02,00 do pola 3 sata, i da je kratko nakon toga klub napustio i HARAČIĆ ADNAN, što odgovara iskazu svjedoka HARAČIĆ ADNANA. Ovaj svjedok je čak izjavio da je u isto vrijeme kada i HARAČIĆ ADNAN napustio klub, te da je prilikom zaključavanja kluba čuo da je HARAČIĆ ADNANA sačekalo lice, za koje misli da je ČAUŠEVIĆ HARIS, te je svjedok otišao kući s DAUTBEGOVIĆ ESMIROM i TELBIZ TARIKOM koji su ga čekali da idu skupa kući. Svjedoci DAUTBEGOVIĆ ESMIR i TELBIZ TARIK su izjavili da su tu istu noć, negdje oko 3-pola 4 u blizini bašte "Cybera", dok je DAUTBEGOVIĆ RUSMIR zaključavao klub "Cyber" sreli HARAČIĆ ADNANA, koji je od TELBIZ TARIKA tražio cigaru.

Izuzev navedenog, svjedok MALKIĆ MUEMIN je potvrdio da je u klubu često viđao ČAUŠEVIĆ HARISA sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, jer su tu dolazili na kafu, koje poznanstvo i druženje su potvrdili i svjedoci MEKIĆ JASMIN, DŽANAN MIRSAD i BRKIĆ ESAD, što po ocjeni Suda, potvrđuje iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, koji su ukazali na poznanstvo između ČAUŠEVIĆ HARISA i RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te da iza ovog čina – eksplozije na zgradi PU Bugojno, stoji osveta ČAUŠEVIĆ HARISA zbog hapšenja i procesuiranja njegovog prijatelja i istomišljenika RUSTEMPAŠIĆ RIJADA.

U kontekstu iskaza svjedoka HARAČIĆ ADNANA, Sud je cijenio i Očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica FUP-a – Centra za forenziku i podršku broj:09-14/4-04-5-4348 od 21.10.2010. godine koju analizu je pojasnio neposredno pred Sudom vještak BABIĆ SAMIR navodeći da je očitao podatke sa mobitela koji su privremeno oduzeti u ovom predmetu, uz napomenu da sa mobitela koji nisu imali kartice nije bilo moguće očitavanje podataka. Vještak BABIĆ je na pretresu naveo da na jednom mobitelu – Nokia 3310, koji je oduzet u pretresu porodične kuće ČAUŠEVIĆ HARISA, u memoriji ovog telefona postoji zapisan broj telefona 061807298, i da je u opciji imenik zaveden pod imenom Zineta. Također, cijanjeno je i Očitavanje podataka sa mobilnog tel.aparata i SIM kartica privremeno oduzetih od HARAČIĆ ADNANA, FUP-a broj:09-14/4-04-5-3175 od 06.10.2010. godine, koju analizu je radio vještak MAŠIĆ RIFAT, što je potvrdio pred ovim Sudom.

Sud je cijenio i Analizu grafičkih prikaza FUP-a – Sektor kriminalističke policije broj: 13/2-1- od 01.11.2010. godine, te pojašnjenje koje je za ovaj prikaz dao svjedok KUMBARIĆ ELVIS, koji je isti sačinio ispred FUP-a, kao krim-obavještajni analitičar. Prema navedenoj analizi, na osnovu pribavljenog listinga telefonskih kontakata telekom-operatera za telefonski broj 38761807298, za koji je utvrđeno da ga je koristio ČAUŠEVIĆ HARIS (Izveštaj u vezi realizacije pretresa porodične kuće HARISA ČAUŠEVIĆA zv. "Oks" Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-1-427/10 od 28.06.2010. godine, Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari broj:17-14/1-1-04-1-29-1/10 od 27.06.2010. godine, te Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj:17-14/1-1-47/10 od 27.06.2010. godine) –proizilazi da je tačan iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA,

koji kaže da je u noći 27.06.2010. godine komunicirao telefonom sa ČAUŠEVIĆ HARISOM. Naime, prema pribavljenim listinzima, 27.06.2010. godine u 00:19:55 sati, zatim u 02:47:11 i u 03:12:15 sati, godine zabilježena je komunikacija između navedenog telefonskog broja i broja 38766654-909, a koji je pripadao svjedoku HARAČIĆ ADNANU (prema Izvještaju o izvršenom pretresu FUP-a – Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma, broj:13/3-666 od 06.09.2010. godine, Zapisniku o pretresanju FUP-a broj: 13/3-sl.-1 od 04.09.2010. godine, Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a broj: 13/3-sl.-3 od 04.09.2010. godine, prema kojima je prilikom pretresa stana, pomoćnih objekata (garaže i podruma, te putničkog motornog vozila marke "Opel Astra" crne boje, reg.oznaka 658-K-907), a koje koristi osumnjičeni HARAČIĆ ADNAN, Locirane u Bugojnu, ul. Begluci I, broj 65-C, pronađeno je i privremeno oduzeto, pored ostalog i certifikat M:tel za broj: 38766654909), što je i sam svjedok HARAČIĆ ADNAN potvrdio prilikom saslušanja na glavnom pretresu.

Iz navedene analize proizilazi da su i ranije kontaktirali više puta tokom juna mjeseca, što potvrđuje navode Tužilaštva da su se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i HARAČIĆ ADNAN zasigurno poznavali i komunicirali, na način kako je to potvrdio HARAČIĆ ADNAN.

Navedenoj analizi i iskazu svjedoka KUMBARIĆ ELVISA su odbrane I i II-optuženog prigovarali, pri čemu je odbrana I-optuženog navodila da broj 061807298 nije broj koji je koristio ČAUŠEVIĆ HARIS, tvrdeći da nije oduzet od ČAUŠEVIĆ HARISA i da je i sada aktivan, te da je i vještak BABIĆ SAMIR rekao da ne može tvrditi da je ovo broj ČAUŠEVIĆ HARISA, međutim, Sud je prihvatio ovaj dokaz. Naime, očigledno da se kod ovih analiza radi o podacima koji se dobiju očitanjem oduzetih mobitela i SIM kartica, za šta se koriste određeni programi. Prilikom navedene analize, vještaci, odnosno krim-trejničari koji rade analizu, podatke o korisniku dobivaju od Tužilaštva u samoj naredbi za izradu analize, što je potvrdio svjedok KUMBARIĆ ELVIS, ili iz potvrda o privremenom oduzimanju predmeta. U odnosu na primjedbe odbrane I-optuženog u tom pravcu, Sud ukazuje da je u konkretnom slučaju zaključak o korisniku ČAUŠEVIĆ HARISU izveo kako iz potvrde o oduzetim predmetima, tako i iz podataka koji su očitani sa privremeno oduzetih mobilnih telefona i kartica. Naime, kako je već navedeno u mobitelu Nokia 3310, privremeno oduzetom u pretresu porodične kuće ČAUŠEVIĆ HARISA navedeni broj 061807298, je zaveden pod imenom ZINETA (kako se zove majka optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA), te obzirom na evidentirane kontakte sa brojem koji je nesporno koristio HARAČIĆ ADNAN, očigledno da je taj broj koristio ČAUŠEVIĆ HARIS, a što je potvrdio HARAČIĆ ADNAN.

Odbrana I-optuženog s druge strane nije ponudila nikakvo objašnjenje od kuda da navedeni broj, za koji odbrana tvrdi da nije aktivan, a koji je na mobitelu koji je izuzet iz kuće ČAUŠEVIĆ HARISA zaveden pod "Zineta", komunicira sa brojem koji nesumnjivo pripada HARAČIĆ ADNANU.

Dakle, nesumnjivo je utvrđeno da je 27.06.2010. godine, iza ponoći broj 061807298 komunicirao sa brojem 38766654-909, pri čemu je prema naprijed navedenim potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta kome pripadaju navedeni brojevi telefona.

Sud zaključuje da provedeni materijalni dokazi Tužilaštva korespondiraju sa iskazima svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, te iskazom svjedoka HARAČIĆ ADNANA, zbog čega ih Sud prihvata kao istinite.

O kakvoj eksplozivnoj napravi se radilo u konkretnom slučaju, njenim svojstvima, razornoj moći i posljedicama, Sud je imao priliku čuti od strane vještaka koji su saslušani tokom postupka i koji su iznijeli svoje stručno mišljenje, te pojasnili nalaze koje su tokom istrage, po zahtjevu Tužilaštva, sačinili, te doveli u vezu pronađena minska-eksplozivna sredstva na određenim lokacijama oko Bugojna sa upotrijebljenom eksplozivnom napravom.

Na prvom mjestu Sud je cijenio dokaze koji se odnose na tragove eksplozije, odnosno prikupljene dokaze sa lica mjesta, koji su bili predmet stručnog ispitivanja i vještačenja od strane ovlaštene i stručne ustanove, a koji upućuju na zaključak u pogledu eksplozivne naprave koja je upotrijebljena u konkretnom slučaju.

Iz nalaza vještačenja tragova eksploziva – Ispitivanje tragova eksploziva FUP-a – Sektor kriminalističke policije broj: 09-14/1-294 od 07.07.2010. godine, proizilazi da je analizom izuzetih tragova sa mjesta eksplozije utvrđeno da acetonski brisevi uzeti na vanjskoj strani zida objekta, sa lijeve i desne strane od centra eksplozije, kao i acetonski brisevi uzeti na vozilima "BMW" i "Passat" sadrže tragove eksploziva pentrit (PETN). U acetonskim brisevima uzetim sa vozila "Peugeot", te sa zida pored stepenica unutrašnjosti objekta, kao i u suhom brisu uzetom sa dijela vozila (tokom uviđaja označenom kao trag broj 56) nisu pronađeni tragovi eksploziva primjenjenih nespornih uzoraka. Također, prema navedenom nalazu na acetonskim brisevima uzetim sa ruku ČAUŠEVIĆ HARISA, te sa odjeće i obuće ČAUŠEVIĆ HARISA nisu pronađeni tragovi eksploziva primjenjenih nespornih uzoraka. Sud je pri ovome imao na uvid Potvrdu MUP-a SBK broj:02/3-5-04-2/10 E.H od 27.06.2010. godine, prema kojoj je od optuženog Čaušević Harisa nakon lišenja slobode, pored ostalih tragova, uzet acetonski bris, uzet pomoću pamučne vate sa lijeve i desne šake ČAUŠEVIĆ HARISA.

Prema nalazu vještačenja tragova eksploziva – Ispitivanje tragova eksploziva FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalističkotehnička vještačenja, broj: 09-14/1-1-04-5-3545 od 13.08.2010. godine, na predmetima pronađenim na licu mjesta (kapa, rukavice, upaljač, uzorak zemlje), te na odjevnim predmetima HINDIĆ EDINE, nisu pronađeni tragovi eksploziva primjenjenih nespornih uzoraka.

Dalje, prema nalazu vještačenja tragova eksploziva - Ispitivanje tragova eksploziva FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalističkotehnička vještačenja, broj: 09-14/1-1-04-3-3175 od 28.09.2010. godine, na ispitivanim kombinirkama utvrđeno je prisustvo tragova eksploziva trinitrotoluena (TNT) i pentrita (PETN), dok je na ispitivanim kliještima i kolicima utvrđeno prisustvo tragova eksploziva trinitrotoluena (TNT). Navedena kliješta i "kombinirke", te kolica su, kako je to već naprijed navedeno, prema Zapisniku o pretresanju FUP-a, broj:13/3-671 od 07.09.2010. godine, Potvrdi o privremnom oduzimanju predmeta FUP-a broj:13/3-672 od 07.09.2010. godine, Izvještaju o izvršenom pretresanju broj:13/3-673 od 08.09.2010. godine, te Službenom izvještaju FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 147/5-225/10 od 08.09.2010. godine i Fotodokumentaciji broj: 14/5-225/10 od 08.09.2010. godine,

pronađeni dana 07.09.2010. godine prilikom pretresa porodične kuće u vlasništvu ČAUŠEVIĆ ZINETE i korisnika ČAUŠEVIĆ HARISA.

Navedena ispitivanja ispred FUP-a vršio je HAJDAR MEVLUDIN, dipl.ing.hemije, vještak za fizikalnohemijska ispitivanja, koji je tokom saslušanja pred ovim Sudom potvrdio da je sačinio označene nalaze po naredbama Tužilaštva BiH, te je pojašnjavajući date nalaze, istakao da je izvršeno vještačenje različitih tragova, kako predmeta sa lica mjesta eksplozije, zatim sa različitih predmeta oduzetih kako od optuženih, tako i od oštećene Hindić Edine, a sve sa ciljem da se utvrdi prisustvo tragova eksploziva. Vještak je izjavio da su sa lica mjesta eksplozije uzeti brisovi sa vatom, acetonom i rastvaračem, sa nekoliko pozicija zgrade PU i sa vozila koja su se nalazila u neposrednoj blizini centra eksplozije. Brisovi su uzeti istog dana kada se desila eksplozija, drugog dana, tj. 28.06.2010. godine uzet je još jedan uzorak sa nekog predmeta koji je bio daleko od lica mjesta eksplozije, dostavljeni su i predmeti od lica ČAUŠEVIĆ HARIS, brisevi uzeti sa ruku lica i neki odjevni predmeti, navedeni u nalazu (jakna, potkošulja, ciple, čarape). Vještak je izjavio da je koristio dvije metode ispitivanja, na osnovu kojih je utvrđeno da su u nekim brisevima (uzeti sa lijeve strane zgrade) i brisevi sa dva vozila (navedeno u pismenom nalazu) pronađeni tragovi eksploziva pentrit, dok na ostalim uzorcima nisu pronađeni tragovi eksploziva. Pored navedenog, vještak je vještačio odjevne predmete PALISLAMOVIĆ NASERA, OSMANAGIĆ EMINA, KEŠKO NEDŽADA i ŠPAGO HARISA, ali taj dio ovdje Sud neće cijeniti, već u nastavku kod obrazloženja odluke u odnosu na optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA. Vještak HAJDAR MEVLUDIN je dalje potvrdio da na tragovima uzetim sa lica mjesta pronalska optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA (jedna crna kapa i par crnih rukavica), te na odjeći HINDIĆ EDINE i tragovima sa lica mjesta eksplozije (bijeli upaljač, uzorak zemlje, jedan geler, lijeva ženska cipela, par plavih čarapa, narandžaste čarape, crne ženske štrample, grudnjak, maica, policijski opasač sa futrolom), nisu pronađeni tragovi eksploziva. U odnosu na dostavljene tragove: u omotu broj 1 – tri komada različitih kliješta, omot 2 – jedna kliješta „kombinirke“, omot 3 – jedna ručna kolica „civare“, vještak je nakon provedenog hemijskog ispitivanja, na kombinirkama utvrdio prisustvo tragova TNT-a i pentrita, a na troja kliješta i ručnim kolicima utvrđeno je prisustvo tragova TNT-a. Na osnovu provedenih ispitivanja vještak HAJDAR MEVLUDIN je zaključio da je za eksploziju Policijske uprave Bugojno korištena eksplozivna naprava u kojoj je bio prisutan eksploziv pentrit, što po mišljenju vještaka ne isključuje da je bio prisutan i neki drugi eksploziv. Pojašnjavajući svojstva pomenutog eksploziva, vještak je izjavio da je pentrit jedan od brizantnih-razarajućih eksploziva, sa razornim dejstvom, vojni je eksploziv, koristi se za pravljenje vojnih, ubojitih sredstava, ima razornu moć veću nego TNT. Pentrit u momentu eksplozije potpuno detonira, te je vještak pojasnio da kada je u pitanju ovaj vojni eksploziv u većem broju slučajeva, na licu mjesta ne budu pronađeni eksplozivi iz razloga što kod takvih eksploziva bude potpuna eksplozija, ali da se nekada dešava da tragovi budu pronađeni.

Tokom unakrsnog ispitivanja, na upit da li je moguće da je neko od službenika policije, prenese tragove, odnosno čestice eksplozije na mjesto gdje nije bila eksplozija, vještak HAJDAR je odgovorio da je moguće prenijeti, ali da se u ovom slučaju radi o tragovima mikrogramske količine, što je jako malo, zbog čega tako nešto nije moguće prenositi.

Na upit Suda vještak HAJDAR MEVLUDIN je izjavio da je bio na uviđaju, što je predstavljeno u nalazu od 07.07.2010.g., a ostala 4 vještačenja su urađena tako što je

dobio tragove vještačenja. Vještak je pojasnio da dio posla radi odjel za eksplozije, dio posla hemijska analiza, a ostalo KDZ, te da je njegov zadatak bio da utvrdi ima li tragova eksploziva i ako ima da utvrdi o kojoj vrsti se radi, a KDZ utvrđuje o kojoj napravi se radi. U nalazu od 13.08. i 26.10. je konstatovano da na svim ovim tragovima nisu nađeni tragovi eksploziva.

Odbrana I-optuženog je prigovorila na ovo vještačenje, ističući da nije bila prisutna kod otvaranja oduzetih predmeta.

Sud je prihvatio urađene nalaze kao objektivne i tačne, urađene u skladu sa pravilima struke, prihvatajući pojašnjenje koje je vještak dao u odnosu na primjedbu odbrane u pogledu mogućnosti kontaminacije oduzetih predmeta, odnosno tragova, koju mogućnost je vještak u konkretnom slučaju bezrezervno isključio, pojašnjavajući da se radi o tragovima mikrogramske količine, što je po mišljenju vještaka jako malo, zbog čega takve tragove nije moguće prenositi.

Dakle, obzirom na ovakve tragove sa lica mjesta eksplozije, u odnosu na koje je vještak HAJDAR MEVLUDIN utvrdio da je korištena eksplozivna naprava u kojoj je bio prisutan eksploziv pentrit, koji eksploziv aktiviranjem najčešće ne ostavlja tragove zbog jačine eksplozije, vještak JEVĐENIĆ OGNJEN, ispred FUP-a je imao zadatak da utvrdi o kojoj eksplozivnoj napravi je u konkretnom slučaju bilo riječ.

Naime, prema Izvještaju o izvršenom vještačenju tragova pronađenih nakon eksplozije FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kontradiverzionu i tehničku zaštitu, broj: 09-14/4-04-5-4221 od 11.11.2010. godine, koji je sačinio Jevđenić Ognjen, proizilazi da na osnovu dostavljenih tragova koji su prikupljeni nakon eksplozije sa lica mjesta, nije moguće utvrditi vrstu eksplozivne naprave, ali da se na osnovu količine eksploziva može zaključiti da se radi o improvizovanoj eksplozivnoj napravi. Prilikom sačinjavanja ovog nalaza, vještak JEVĐENIĆ OGNJEN je na osnovu nalaza i mišljenja FUP-a - Centra za forenziku i podršku - Odjeljenje za kriminalističko-tehnička vještačenja, broj: 09-14/1-294 od 07.07.2010.godine, kojim je utvrđeno da su na licu mjesta pronađeni tragovi eksploziva pentrita, dakle, cijeneći svojstva tog eksploziva, razornu moć i brzinu detonacije, te na osnovu Fotodokumentacije centra eksplozije i skice lica mjesta sa kroki skicom centra eksplozije sa potrebnim dimenzijama, izvršio određivanje količine eksploziva na osnovu dimenzija kratera koji je nastao nakon eksplozije. Vještak je ovako utvrdio da je u konkretnom slučaju srednja vrijednost količine upotrijebljenog eksploziva iznosi približno 20 kg TNT (trinitrotoulola), što odgovara masi od oko 12,5 kg eksploziva pentrita.

Prema navedenom Izvještaju, odnosno nalazu i mišljenju, na osnovu dostavljenih tragova, nije bilo moguće utvrditi način aktiviranja predmetne eksplozivne naprave.

Vještak JEVĐENIĆ OGNJEN je neposredno pred Sudom pojasnio sačinjeni izvještaj, odnosno nalaz i mišljenje, dodajući da je predmet vještačenja bio i trag: fragmenti eksplozivne naprave izvađeni iz leša. Vještak je ponovio da na osnovu svih tragova sa lica mjesta nije moguće utvrditi eksplozivnu napravu koja je aktivirana na licu mjesta, ali na osnovu količine eksploziva koja je upotrijebljena, vještak smatra da se radi o improvizovanoj eksplozivnoj napravi. Vještak je pojasnio da se niti jedan jedini trag koji je dostavljen ne može povezati sa eksplozivnom napravom koja je eksplodirala.

Objašnjavajući improvizovanu eksplozivnu napravu, vještak JEVĐENIĆ je istako da je ona formacijska i da ovisi od mašte samog konstruktora. Osnovni elementi takve naprave koja može prouzrokovati ovakav događaj su eksploziv, sistem za iniciranje, te pakovanje u kojem se nalazi ta improvizovana naprava. Hemijskim vještačenjem je utvrđeno da su tragovi eksploziva na licu mjesta tragovi eksploziva pentrit. Da bi došlo do ovakvih posljedica eksplozije, gledajući dubinu i širinu kratera, pronađene tragove, površinu na kojoj je došlo do eksplozije, vještak JEVĐENIĆ smatra da je potrebna količina pentrita od oko 12,5 kg. Za utvrđivanje navedene količine eksploziva, vještak JEVĐENIĆ je pojasnio da su korištene empirijske formule i da je ovo aproksimativna količina eksploziva. Vještak je vezano za nalaz koji je uradio, pojasnio da je tražio da mu se dostavi fotodokumentacija lica mjesta, odnosno kratera. Po skici lica mjesta i dimenzijama kratera, vještak je izvukao srednju vrijednost prečnika kratera od 90 cm i dubina od 77 cm, uzeto je u obzir da se radi o betonu pomiješanim sa kamenom, uzeto je u obzir da se radi o nezačepljenom eksplozivnom punjenju (eksplozivno punjenje u koje nije zabušena rupa i ukoliko nije prekriveno sa nekom tvrdom materijom). Vještak je izvukao srednju vrijednost, te je utvrdio da se radi o korištenju eksploziva od 20 kg TNT, što prema drugim formulama iznosi oko 12,5 kg eksploziva pentrit. Vještak je dalje pojasnio da se pentrit ne može sam koristiti, već se mora miješati sa drugim eksplozivima, naječešće plastičnim. Radi se o vojnim brizantnim eksplozivima i koriste se u vojsci, a rijetko u industriji, mogu se naći u minsko-eksplozivnim sredstvima. Vještak JEVĐENIĆ je pored navedenog izjavio da je moguće vaditi eksploziv iz minsko-eksplozivnih sredstava, ali uz određene uslove, što je vrlo rizično, jer trenjem može doći do eksplozije. Za vađenje eksploziva na ovaj način može se steći znanje tako što će se obučiti neposredno od nekoga ili pročitati negdje (npr. na internetu). Pojašnjavajući sastavljanje improvizovane eksplozivne naprave, vještak je naveo da se može napraviti npr. naprava „vremenski upaljač“, za koju se koristi štapin, koji mora imati namjanje 60 cm, da bi osoba koja aktivira napravu imala najmanje 1 minut da se skloni sa lica mjesta. Da bi se sastavila takva naprava potrebno je malo vremena, ubode se kapisla u eksploziv (pentrit), ako je liveni trotil mora se koristiti neki od pojačnika u koji će se staviti detonatorska kapisla. Vještak je pojasnio da je za aktiviranje takve naprave potreban kratki vremenski period. Ako se radi o plastičnom pentritu on se može transportovati, ali čisti pentrit je nestabilan, kao i liveni trotil, ako ima nesigurnih čestica može doći do eksplozije. Ako dođe do eksplozije male su šanse da se nađe bilo kakav trag naprave u vidu fragmenata, posebno u ovom slučaju.

Odbrana l-optuženog je prigovorila na stručnost ovog vještaka, tvrdeći da je vezan za nalaz hemijskog vještačenja i da se drži se “praške” pentrita koji se nalazi metar od kratera, te da nije vještačio u skladu sa pravilima struke, međutim, Sud je kod ovako detaljno i jasno sačinjenog i obrazloženog nalaza, isti prihvatio kao objektivan i tačan, sačinjen u skladu sa pravilima struke, cijeneći da odbrana ovakav nalaz i mišljenje ničim nije dovela u pitanje.

Vezano za improvizovanu eksplozivnu napravu koja je upotrijebljena kritične prilike sačinjen je Izvještaj po pitanjima koja proizilaze iz do sada provedenih vještačenja po naredbama Tužilaštva BiH broj: KTA-302/10, KTA-410/10 i T20 0 KT 0000441 10, FUP-a – Centra za forenziku i podršku, broj: 09-14/4-05-4-3175/10 od 02.12.2010.godine, a koji su zajedno sačinili vještaci HAJDAR MEVLUDIN, JEVĐENIĆ OGNJEN i BIDŽEVIĆ SALKO u cilju da daju odgovor na ključna pitanja o upotrijebljenom eksplozivu i načinu kako je to utvrđeno, razornoj moći utvrđenog eksploziva, o načinima aktiviranja i ostalim bitnim pitanjima.

Iz navedenog zajedničkog izvještaja koji su sačinili vještaci HAJDAR MEVLUDIN, JEVDENIĆ OGNJEN i BIDŽEVIĆ SALKO, proizilazi da je u konkretnom slučaju upotrijebljen eksploziv pentrit, te da nije isključeno korištenje i drugih eksploziva, uz napomenu da u slučaju korištenja brizantnih eksploziva nije za očekivati da se nakon eksplozije nađu tragovi eksploziva. Da je na osnovu fotodokumentacije centra eksplozije i skice lica mjesta sa kroki skicom centra eksplozije sa potrebnim dimenzijama, izvršeno određivanje približne količine eksploziva na osnovu dimenzija kratera koji je nastao nakon eksploziva. Izračunavanje je izvršeno na osnovu dva kriterija, i to kriterija potrebne količine eksploziva za pravljenje kratera u betonskoj nearmiranoj ploči, te kriterija određivanja količine eksploziva na bazi primarnog kratera utvrđenog na licu mjesta, te je tako utvrđena srednja vrijednost količine upotrijebljenog eksploziva i to oko 20 kg TNT-a (trinitrotoulena), što odgovara masi od oko 12,5 kg pentrita. U odnosu na razornu moć ovog eksploziva vještaci su istakli da se nije moguće tačno izjasniti, te da se ista određuje na osnovu učinka – rada kojeg eksploziv postigne, što je u konkretnom slučaju vidljivo iz fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije. U odnosu na moguće načine aktiviranja utvrđene vrste eksploziva, vještaci su utvrdili da su mogući načini štapinski, električni i prenosom detonacije. Sporogoreći štapin, ako je ispravan, prema mišljenju vještaka, gori 1 cm za 1-1,5 sekundu, te da minimalna dužina štapina treba iznositi 60 cm, koji gori od 60 do 90 sekundi. Vještaci se nisu mogli izjasniti na koji način je skladišten i transportovan utvrđeni eksploziv, jer sigurnosne mjere za ovakve počiniocce nisu obavezujuće. Vrijeme potrebno za sastavljanje eksplozivne naprave koja se sastoji od eksploziva, detonatorske kapsele i sporogorećeg štapina, ukoliko se radi o obučenoj osobi, je kratko i može se sastaviti na licu mjesta, te se može upakovati u plastificiranu vreću, što potvrđuje iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA, koji je izjavio da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS za vrlo kratko vrijeme sastavio pomenute komponente eksplozivne naprave. Za ovako nešto, po mišljenju vještaka, je dovoljna osnovna vojna obuka ili odgovarajuća literatura. Pored navedenog, vještaci su ukazali da se utvrđeni eksploziv može naći u neeksplozivnim minsko-eksplozivnim sredstvima, kao i na crnom tržištu, te da se za aktiviranje eksploziva mogu koristiti detonatorske kapsele broj 8 i električne detonatorske kapsele, što se može nabaviti i legalno u privredne svrhe, delaboracijom minsko-eksplozivnih sredstava ili na crnom tržištu. Da bi se raspolagalo sa količinom eksploziva pentrita od 12,5 kg, po vještacima, potrebno je imati sljedeća minska sredstva: oko 20 kg eksploziva TNT za rušenje, ili 4 protivtenkovske mine (čime je po ocjeni Suda optuženi ČAUŠEVIĆ raspolagao prema iskazu svjedoka HARAČIĆ ADNANA, koji je bio očevidac sklapanja improvizovane eksplozivne naprave u konkretnom slučaju), ili 13 MRUD-ova, ili oko 300 ručnih bombi BR.M75 ili oko 25 komada pakovanja PEP500.

U odnosu na pronađena minsko-eksplozivna sredstva na lokalitetu Ždralovići (o čemu će detaljnije biti u dijelu obrazloženja odluke iz tačke II izreke Presude) vještaci su utvrdili da ista sadrže vrstu eksploziva koja je utvrđena na licu mjesta eksplozije, kao i na ručnim kolicima i kliještima, koja su također bila predmet vještačenja, i na kojima su utvrđeni tragovi pentrita.

U odnosu na eksplozivnu napravu koja je upotrijebljena u konkretnom slučaju, pred Sudom su se izjašnjavali i vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO, koji su izjavili da su išli na lice mjesta nakon eksplozije, te je vještak Šeta istakao da bi za ovakvu eksploziju trebalo velika količina eksploziva. Vještak BIDŽEVIĆ je pojasnio da postoje proste i složene eksplozivne naprave, te je rekao da nakon eksplozije ostaju dijelovi naprave na

osnovu kojih se može utvrditi o čemu se radi, naprave velike razorne moći ne ostavljaju puno tragova jer su punjenje visokobrizantnim eksplozivima i praktično je nemoguće naći trag od 500 grama pa naviše. Vještak BIDŽEVIĆ je istakao da smatra da se u konkretnom slučaju radilo o tzv. "Rudarskom čiketu", da je potrebno određeno osnovno znanje prilikom spajanja sporogorećeg štapina sa detonatorom, uz napomenu da 1 cm štapina gori 1 do 1,5 sekundu. Pojašnjavaju sklapanje ovakve ekaplozivne naprave, vještak BIDŽEVIĆ je istakao da se taj vremenski upaljač stavlja u eksplozivno punjenje i to je najjednostavnija eksplozivna naprava. Propisi zabranjuju transportovanje upaljača zajedno sa eksplozivom, ali je to moguće.

Tokom unakrsnog ispitivanja od strane odbrane, vještaci ŠETA i BIDŽEVIĆ odgovorili da nemaju dokaza da je u konkretnoj prilici korištena jednostavna naprava sa štapinom, da im nije dostavljen nikakav komad materijala sa lica mjesta da bi mogli ustanoviti koja je eksplozivna naprava eksplodirala u PS Bugojno, niti o kojem eksplozivu se radilo, ni kako je aktivirana.

S obzirom na ovako sačinjene nalaze i mišljenja, Sud nalazi dokazanim da je u konkretnom slučaju prilikom eksplozije na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2010. godine, upotrijebljena improvizovana eksplozivna naprava, sa eksplozivom pentritom u količini od 12,5 kg, pri čemu nije bilo moguće utvrditi način aktiviranja iste. Navedene utvrđene činjenice su za ovaj Sud sasvim dovoljne, nalazeći kod ovakvog djela, sa ovakvim posljedicama, da nije od odlučnog značaja kako je naprava aktivirana, i njena tačna pozicija uz stražnji zid zgrade PU Bugojno, u smislu da li je bila uz sama vrata, na betonu, zidu ili sl., na čemu je odbrana I-optuženog insistirala da se utvrdi.

Imajući u vidu navedene dokaze, posebno dokaze u dijelu o nespornim činjenicama (fotodokumentacija sa lica mjesta eksplozije i okolnim objektima, te zapisnici o uviđaju), Sud nalazi nesumnjivo dokazanim i posljedice vezane za pričinjenu materijalnu štetu, koja je zasigurno nastala.

Naime, Sud nalazi nespornim da je pričinjena velika materijalna šteta, i to kako na objektu – zgradi PU Bugojno, tako i na okolnim objektima i vozilima koja su bila parkirana u blizini.

Tužilaštvo je u preciziranom optužnom aktu tvrdilo da visina pričinjene materijalne štete na objektu – zgradi PU Bugojno iznosi najmanje 506.051,91 KM, a da na okolnim stambenim zgradama, poslovnim objektima i velikom broju vozila materijalna šteta iznosi najmanje 213.111,76 KM.

U odnosu na materijalnu štetu koja je pričinjena eksplozijom na zgradi PU Bugojno, odbrana I-optuženog je sporila visinu prouzrokovane materijalne štete, ukazujući da ista vještačenjem po vještaku građevinske struke nije na valjan i precizan način utvrđena.

S tim u vezi, cijeneći nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke IBRAHIMOVIĆ FERIDA, te njegovo usmeno pojašnjenje datog nalaza, Sud je u činjeničnoj izreci ove presude izvršio korekciju na način da je kao materijalna šteta navedena ona na objektu – zgradi PU Bugojno u iznosu od najmanje 189.939,00 KM, odnosno u iznosu od najmanje 275.877,00 KM uključujući i štetu na okolnim objektima u Bugojnu, te na ostaloj imovini PU Bugojno i velikom broju vozila građana Bugojna u neutvrđenom iznosu, čime je

ispravljen navod iz potvrđene optužnice, bez povrede objektivnog identiteta izreke presude i činjeničnog dijela optužnice.

O kakvim teškim posljedicama se radilo ovo sudeće Vijeće je imalo priliku uvjeriti se uvidom i pregledom naprijed već cijenjene fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije, a o pričinjenoj materijalnoj šteti sačinjen je i Zapisnik o očevidu MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-EO:14 /10 RŠ/SŽ od 28.06.2010.g., u kojem je opisano lice mjesta i pronađeni tragovi, te su detaljno navedena i opisana oštećenja, uz napomenu da je o svemu sačinjena fotodokumentacija. Navedeno je potvrđeno Fotodokumentacijom MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-90/10 od 05.07.2010.g. – Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – prizemlje, Fotodokumentacijom MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-90/10 od 05.07.2010.g. - Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – I sprat, Fotodokumentacijom MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-90/10 od 05.07.2010.g. – Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – II sprat i Fotodokumentacijom MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-04-2-90/10 od 05.07.2010.g. - Očevid unutrašnjosti PU Bugojno – podrumi, sve fotografisano dana 27.06.2010.g.

Vezano za pričinjenu materijalnu štetu, Sud je imao na uvid Procjeniteljni elaborat nastale materijalne štete na objektu PU Bugojno i svim ostalim okolnim stambeno-poslovnim objektima nastale usljed eksplozije u Bugojnu 27.06.2010.g., sačinjen od strane stalnog sudskog vještaka građevinske struke Ibrahimović Ferida na osnovu dostavljenih fotografija oštećenja objekata nakon eksplozije u mjesecu junu 2010.g., provjere na licu mjesta radi utvrđivanja da li su izvedeni svi sanacioni radovi, pregleda dostavljene imovinsko-pravne i finansijske dokumentacije koja se odnosi na izvođenje sanacionih radova na oštećenim objektima. Vještak je nakon pregleda oštećenih institucija, poslovnih i stambenih objekata u Bugojnu konstatovao da su objekti sanirani u skladu sa važećom građevinskom regulativom, te je napomenuo da za objekte nije bilo moguće napraviti preciznu kontrolu utrošenih sredstava za sanacione radove, tako da je izvršen pregled raspoložive fotodokumentacije nastalih oštećenja i da je u ovom elaboratu prihvaćen izvještaj općinske komisije za procjenu nastalih šteta na stambenim objektima. Iz navedenog elaborata proizilazi da nastala šteta na objektu PU Bugojno iznosi 189.939,94 KM, zatim na objektu K.S.C Bugojno 3.755,16 KM, na objektu Doma zdravlja Bugojno 9.361,20 KM, na objektu Privredne banke d.d. 9.157,13 KM, na objektu JU Apoteke Bugojno 1.669,90 KM, na objektu Stomatološka klinika "Dr. Irhad Gatić" 3.027,67 KM, na objektu Apoteka PZU Medico Bugojno 526,27 KM, na stambenim objektima ul. Dr. Wagnera 57.940,50 KM, što sveukupno iznosi 275.877,77 KM. Vještak građevinske struke je naveo da je ukupna vrijednost izvedenih radova na zgradi PU Bugojno iznosi 506.051,91 KM, ali da je vještak razdvojio dio koji predstavlja direktnu štetu na objektu od eksplozije u iznosu od 189.939,94 KM i dio radova koji se odnosi na modernizaciju i poboljšanje funkcionalnosti objekta PU Bugojno u iznosu od 316.111,97 KM.

Kod navedenog elaborata i zaključka vještak građevinske struke IBRAHIMOVIĆ FERID je ostao i kod neposrednog saslušanja pred ovim Sudom, kada je pojasnio da nije bio na lokaciji odmah poslije događaja i da je vještačenje radio 2011.g, ali da je radio na osnovu pobrojane dokumentacije, koristeći dakle razne izvore da bi dobio objektivnu sliku, dodajući da je kao bazni dokument koristio nalaz sudskog vještaka građevinske struke koji je bio nesporedno nakon događaja.

Navedeni nalaz ovaj Sud prihvata kao objektivan i tačan, sačinjen u skladu sa pravilima struke, te nalazi neosnovanim prigovor odbrana optuženih da nalaz nije objektivan jer vještak nije imao saznanja o početnom stanju i isti je sačinio na osnovu podataka od drugih institucija, koja saznanja odbrana čini upitnim. Naime, Sud ne nalazi spornim ovako urađeni elaborat procjene pričinjene materijalne štete na PU Bugojno i okolnim objektima, cijeneći da odbrana ničim nije dovela u pitanje ovako pojedinačno utvrđene iznose pričinjene štete, cijeneći da je vještak dao jasne i uvjerljive podatke kako je utvrdio te iznose, koje ovaj Sud prihvata kao tačne i objektivne.

Dakle, obzirom na navedeno Sud nalazi dokazanom visinu pričinjene materijalne štete na objektu PU Bugojno u iznosu od najmanje 189.939,00 KM, odnosno u iznosu od najmanje 275.877,00 KM uključujući i štetu na okolnim objektima u Bugojnu, te na ostaloj imovini PU Bugojno i velikom broju vozila građana Bugojna u neutvrđenom iznosu, iz kojeg razloga je u činjeničnom dijelu izreke 1. ove presude, bez povrede objektivnog identiteta presude i optužnice, Sud naveo minimalni iznos pričinjene materijalne štete, umjesto optužne tvrdnje precizirane optuženice da je *“pričinjena velika materijalna šteta i to na objektu – zgradi PU Bugojno u iznosu od najmanje 506.051,91 KM, te na okolnim stambenim zgradama, poslovnim objektima i velikom broju vozila, koja materijalna šteta iznosi najmanje 213.111,76 KM”*.

Dokazi odbrane u odnosu na tačku I

U odnosu na činjenične tvrdnje Tužilaštva iz tačke I izmjenjene optužnice, što odgovara tački I izreke Presude, odbrana I-optuženog je provodila dokaze saslušanjem svjedoka, i to ČAUŠEVIĆ ZINETE i ČAUŠEVIĆ ENESA, pokušavajući dokazati da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u noći 26/06.-27.06/2010. godine bio kod sestre SELME, u periodu od 02,00 h do 05,00 h ujutro, kada je krenuo kući, kada je lišen slobode, te saslušanjem drugih svjedoka na okolnosti da se nije družio, niti imao ikakve veze sa HARAČIĆ ADNANOM, ČAUŠEVIĆ ADNANOM, HUSINBEGOVIĆ MIRSADOM, te PALISLAMOVIĆ NASEROM.

Tako su svjedoci odbrane ČAUŠEVIĆ ZINETA, majka I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te ČAUŠEVIĆ ENES, brat I-optuženog, tvrdili da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, sedmicu prije eksplozije na PU Bugojno, bio pretežno kući, pomažući u čišćenju kuće i pripremanju za dolazak gostiju vezano za događaj na Ajvatovici, i da je u noći 26.06./27.06.2010. godine oko 02,00 h došao kod sestre, gdje je i majka bila, koja je tu noć došla oko 20,00 h, da bude s njom, jer inače ima zdravstvenih problema, a muž joj odlazi na put. Svjedokinja ČAUŠEVIĆ ZINETA je izjavila da se ČAUŠEVIĆ HARIS tu zadržao do 05,00 sati, koje vrijeme je proveo na računaru, nakon čega je otišao kući da jede i spava. Svjedokinja ČAUŠEVIĆ ZINETA je pored navedenog izjavila da je, prije nego što je njen sin ČAUŠEVIĆ HARIS otišao, čula da je nešto “drmalno” za što je mislila da je zemljotres, zbog čega je rekla sinu HARISU da pazi kuda ide, da ne bi opet “zadrimalo”, te da kupi hljeb u pekari, nakon čega je svjedokinja nastavila spavati.

Slično je izjavio i svjedok odbrane ČAUŠEVIĆ ENES, brat optuženog, koji o ovome ima saznanja od majke ČAUŠEVIĆ ZINETE, budući da nije bio u kući noć prije ovog događaja, odnosno u vrijeme kada je majka ČAUŠEVIĆ ZINETA naveče oko 20,00 h otišla kod kćerke. Ovaj svjedok također nema neposredna saznanja o tome da je ČAUŠEVIĆ HARIS boravio tu noć kod sestre, ali je potvrdio da je sestra bolesna, zbog čega je majka

često boravila kod nje, kako bi se brinula o djeci, te da se i HARIS brinuo o sestri. Svjedoci nisu primjetili da se ČAUŠEVIĆ HARIS družio sa HARAČIĆ ADNANOM, ČAUŠEVIĆ ADNANOM, HUSEINBEGOVIĆ MIRSADOM ili PALISLAMOVIĆ NASEROM, niti su primjetili da ima išta protiv policije ili da želi uspostaviti šerijatsku državu. Svjedoci su pored navedenog, izjavili da su prilikom prve posjete ČAUŠEVIĆ HARISU primjetili da je pretučen, i da im je pokazivao modrice i povrede.

Sud je prije svega cijenio da se radi o najbližim srodnicima optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, majci i bratu, koji su svoje izjave po ocjeni Suda dali subjektivno u želji da pomognu optuženom, svom najbližem srodniku, zbog čega je Vijeće svjedočenje ovih svjedoka u bitnom odbacilo kao neistinito, ovo prije svega zbog toga što niti jedan bitan dio njihovih iskaza nije potkrijepljen i potvrđen nekim materijalnim dokazom, niti je potvrđen od strane nekog drugog svjedoka. U situaciji kada su iskazima ovakva dva svjedoka suprotstavljeni svi naprijed navedeni dokazi, koji nesumnjivo upućuju na zaključak da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u to vrijeme bio u "Cyber" klubu negdje do 02,00 h ujutro, potom kući, kada je pozvao HARAČIĆ ADNANA, koji je otišao njegovoj kući, a potom da su zajednički izvršili transport eksplozivne naprave do PU Bugojno, gdje je ta naprava aktivirana, Sud zaključuje da se iskazima ovih svjedoka odbrane ne može pokloniti vjera.

S obzirom na provedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, Vijeće nije prihvatilo ni odbranu I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, odnosno njegov iskaz koji je dao u svojstvu svjedoka, da nije kriv za ovo djelo jer da je bio samo „slučajni prolaznik“ koji se oko 05:00 sati samo zatekao *u krivo vrijeme i na krivom mjestu*, a da je stvarni počinitelj ovog djela HARAČIĆ ADNAN, kako imenovani optuženi dalje izjavljuje u svoju odbranu, koji je njega ČAUŠEVIĆ HARISA lažno prijavio kao izvršitelja jer ga HARAČIĆ ADNAN mrzi. Prema mišljenju i tvrdnji optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA pomenuto djelo je HARAČIĆ ADNAN počinio sa njemu poznatim osobama iz razloga kako bi se osvetio policiji koja ga je uhapsila zbog čega je HARAČIĆ ADNANA napustila djevojka. Ovakvu odbranu Vijeće je odbacilo kao neuvjerljivu i neistinitu, te je ocijenilo kao bezuspješan pokušaj da od sebe odbaci nesumnjivu odgovornost za ovo krivično djelo.

Takođe, Vijeće nije prihvatilo ostale provedene dokaze odbrane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA jer su bili u suprotnosti sa prihvaćenim dokazima optužbe na osnovu kojih je Vijeće izvelo nesumnjive istinite činjenične zaključke.

Saslušanjem svjedoka ČALKIĆ AMIRA i ČARDAKOVIĆ RIFETA, odbrana I-optuženog je pokušala dokazati da svjedok HARAČIĆ ADNAN nije govorio istinu, s obzirom da na prezentiranom snimku sa video nadzora Pošte u Bugojno, koja se nalazi nekih 100 m od PU Bugojno, u vrijeme neposredno prije eksplozije nije vidljivo ono što je govorio svjedok Haračić, tj. da je tuda prošao. Naime, saslušani svjedok ČALKIĆ ALMIR, radi u BH Pošti, šef odjeljenja za informacione sisteme, je izjavio da je 27.06.2012. dobio poziv od rukovodioca da dođe u Poštu Bugojno i omogući policiji da se pregledaju snimci video nadzora u Pošti Bugojno, što je svjedok i učinio, te omogućio službenom licu da pogleda video nadzor. Svjedok je pojasnio da je video nadzorom Pošte bila pokrivena unutrašnjost Pošte i okolni prostor, te se sjeća da je službeno lice pregledalo snimku za period od 04,00 sata do 05,00 – pola 6 sati. Svjedok se sjeća da je na snimci uočen jedan dio nekog automobila na jednoj strani objekta, bilo je interesantno da se u jednom momentu upalilo svjetlo na zgradi blizu pošte, nakon toga vidio se i bljesak. Svjedok

ČALKIĆ je potvrdio da je pregledani video zapis snimljen na CD, ne zna tačno koji period je snimljen.

Navedeno je potvrdio i svjedok ČARADKOVIĆ RIFET, koji je kao službeno lice ispred Državne agencije za istrage i zaštitu, vršio istražne radnje povodom događaja koji se desio u Bugojnu, te je imao zadatak da provjeri pomenuti video nadzor, kako je to već ispričao svjedok ČALKIĆ. Svjedok je potvrdio da je pregledan snimak u vremenu od 4 do 5,30 sati, pošto je u to neko vrijeme bila eksplozija, te da su pregledom uočeni farovi vozila, ali ne i vozilo, poslije toga dolazi do aktiviranja rasvjete na ulazu u stambenu zgradu neposredno do ulaza u poštu i poslije toga ima bljesak. Ovaj svjedok je pojasnio da nisu bili u prilici pregledati snimak od 24 sata, jer bi to zahtijevalo jako puno vremena, te je pregledan samo taj period prije, za vrijeme i poslije eksplozije.

Sud je cijeneći iskaze navedenih svjedoka, snimak sa video nadzora Pošte u Bugojnu, na kojem su vidljive pojave o kojima su govorili svjedoci, i iste prihvata kao istinite i tačne, međutim, Sud ne nalazi da je ovim dokazima odbrana optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA dovela u pitanje iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA, kao i ostalih dokaza, koje optuženog ČAUŠEVIĆA vezuju za predmetni događaj.

Pored navedenog, Sud je cijenio i iskaze svjedoka odbrane BEVRNJA ZIJADA, MAŠIĆ SENADA, DAUTBEGOVIĆ SELVEDINA, OMANOVIĆ EDHEMA i SARAJLIĆ MEVLUDINA kojima je odbrana I-optuženog dokazivala da se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS nije družio sa HARAČIĆEM, te da noć prije eksplozije, tj. 26.06.2010. godine optuženi Čaušević nije sjedio u "Cyber" klubu sa HARAČIĆEM, međutim, iz iskaza ovih svjedoka se ne može saznati o kompletnom boravku optuženog ČAUŠEVIĆA te večeri u klubu "Cyber", obzirom da su navedeni svjedoci ili došli kasnije ili otišli ranije, te se ne sjećaju baš najbolje događaja.

Saslušanjem svjedoka ČAUŠEVIĆ TAHIRA, odbrana I-optuženog pokušala dokazati da se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS nikada nije družio sa ČAUŠEVIĆ ADNANOM, međutim, iskaz ovog svjedoka za Sud nije od odlučnog značaja, budući da se ne radi o svjedoku koji ima neposredna saznanja o tome kuda se sve i sa kim se družio optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS. Isto je odbrana I-optuženog pokušala dokazati saslušanjem ČAUŠEVIĆ MIRNESE, supruge ČAUŠEVIĆ ADNANA, koja je izjavila da je ČAUŠEVIĆ HARIS samo jednom došao kod njih, međutim, evidentno je da ova svjedokinja nema saznanja s kim se njen suprug družio kada je boravio izvan kuće.

Sud je cijenio i iskaze ostalih svjedoka odbrane I-optuženog, kojima je odbrana ukazivala na koji način je vođena istraga u ovom predmetu, i to saslušanjem svjedoka KARAŠIN ABDELA (koji je bio i svjedok Tužilaštva), i koji je izjavio da je tokom istrage ispitivan uz prijetnje da će završiti u zatvoru, te da bi mogao biti "bijen" kao i ČAUŠEVIĆ HARIS, zbog čega je prilikom davanja izjave koristio neke riječi koje su mu govorili policajci, zatim saslušanjem svjedoka ČUSTO MENSURA, policajca u PU Bugojno, koji je izjavio da je 27.06.2010. godine bio na dužnosti i vidio optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, nakon što je lišen slobode, opisao je da je bio vezan, u ležećem položaju, licem prema zemlji i da je ječao. Na iste okolnosti odbrana I-optuženog je saslušala i svjedokinju MEMIĆ REFIKU, ljekara opće prakse u Domu zdravlja Bugojno, koja je 27.06.2010. godine sa dva tehničara pregledala ČAUŠEVIĆ HARISA u PU Bugojno, te opisala povrede koje je

imao, navodeći da se radi o lakšim tjelesnim povredama, pri čemu je ČAUŠEVIĆ HARIS bio svjestan, orijentisan i komunikativan.

Na iste okolnosti, odbrana I-optuženog je u spis uložila članak sa web stranice informativnog portala Depo.ba, sa naslovom – Audio/Čauševića su pretukli obavještajci i natjerali da potpiše da je kriv: poslušajte snimak premlaćivanja HARISA ČAUŠEVIĆA, te je preslušan pomenut snimak na CD-u (dokaz odbrane I-optuženog označen kao DO-I-18)

Prema kazivanju navedenih svjedoka, kao i svjedoka ČAUŠEVIĆ ZINETE i ČAUŠEVIĆ ENESA, te i samog optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te prema navednim materijalnim dokazima, očigledno je da je ČAUŠEVIĆ HARIS prilikom lišenja slobode zadobio tjelesne povrede, međutim, kao što je to ranije rečeno, ovo nije bilo relevantno pitanje kojim bi se bavio ovaj Sud s obzirom da Sud nije prihvatio kao istinite iskaze optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA koji je kao osumnjičeni dao u toku istrage: iskaz koji je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS dao na Zapisnik kod FUP-a, broj: 13/3-sl od 27.06.2010. godine, te kod Tužilaštva BiH na Zapisnik broj: T20 0 KT 0000441 10, od 29.06.2010. godine.

Pored navedenog, odbrana I-optuženog je saslušanjem svjedoka MEHIĆ MIRZETA, KEHIĆ EDINA, MEKIĆ JASMINA i IVKOVIĆ SALDINA, pokušala ne samo kompromitovati svjedoka HARAČIĆ ADNANA, već i ukazati na mogućeg počinioca ovog događaja, i to izvjesnog BAŠIĆ NEDŽADA zvanog CICKO, koji je u međuvremenu umro, za kojeg su ukazivali da je bio krupan, imao dužu kosu, nosio jaknu vijetnamku, a inače u proteklom ratu bio pripadnik Armije BiH, i za kojeg je odbrana I-optuženog tvrdila da je bio u zavadi s policijom, odnosno konkretno policajcem KARADŽA MUAMEROM, zbog čega bi ovo mogao biti njegov čin osвете, te na "braću Avdibašiće", od kojih je jedan AVDIBAŠIĆ NERMIN, po kazivanju svjedoka MEHIĆ MIRZETA govorio protiv države i policije, te jedne prilike rekao: *"treba im jebati mater svima"*.

Odbrana I-optuženog je također prezentirala Službenu zabilješku MUP-a SBK – PU Bugojno, broj:02/4-3-/10 od 28.06.2010. godine, na okolnost izvršenih provjera da li su u mjestu Voljevac primjećene nepoznate osobe afroazijskog porijekla, koje bi se mogle dovesti u vezu sa terorističkim činom počinjenom na zgradi PU Bugojno. Naime, po prijavi Nikolić Roberta da su u mjestu Voljevac, 2-3 dana prije ovog događaja primjećene nepoznate osobe afroazijskog porijekla, utvrđeno je da u mjesto Voljevac na tačno određenoj adresi boravi jedna osoba afroazijskog porijekla, koja ima namjeru da napusti pomenuto područje.

Odbrana I-optuženog je ukazivala da istraga nije išla dalje u ovom pravcu, za što po ocjeni odbrane nema logičnog objašnjenja, jer je trebalo istražiti sve moguće počinioce.

U vezi sa navedenim tvrdnjama odbrane I-optuženog o mogućem počiniocu ovog čina, saslušane su i svjedokinje PILIĆ ZLATKA i ĐELILOVIĆ AZRA, koje su kazivale o tome da je noć prije eksplozije, iza 01,00 sat, Pilić Zlatka sa terase svog stana uočila neka lica koja galame, pri čemu je jedna osoba rekla *"ma šta me briga, sve ću ih dignut' u zrak!"*, dodajući nešto u smislu "ne zvao se ja Elmo ili Elvo". Svjedokinja PILIĆ ZALTKA nema saznanja kuda su te osobe otišle i o čemu su konkretno govorile. Pri ovome je odbrana ukazivala da istraga Tužilaštva uopće nije išla u ovom pravcu i provjeravala iskaze ovih svjedoka.

Navedene teorije i teze odbrane I-optuženog, Sud nije mogao prihvatiti kao istinite jer ničim nisu potkrijepljene, a Sud je uočio da se radi o svjedocima koji nemaju neposredna saznanja o ovom događaju i počiniocima, te ih nije prihvatio i cijenio kao odlučne.

Sud je cijenio i materijalne dokaze odbrane I-optuženog, i to kao što je već naprijed pomenuto CD na kojem stoji: Video zapis Pošta Bugojno prema – s. zabilješka 17-14/2-114/10 od 28.06.2010, o čemu je Sud zauzeo stav kod ocjene iskaza svjedoka Čalkić Almira i Čardaković Rifeta, zatim, Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/2-114/10 od 28.06.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Sarajlić Mevludina F MUP-a broj: 13/3-724 od 24.09.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Halilović Miralema F MUP-a – FUP-a broj: 13/3-6694/10 od 16.09.2010. godine i Zapisnik o saslušanju svjedoka Halilović Miralema kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 MUP-a SBK – Uprava policije Travnik broj: 02/3-2-166/10 od 13.08.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Đelilović Azre MUP-a SBK – PU Bugojno broj: 02/4-2-/10 od 27.06.2010. godine, koje dokaze Sud ne nalazi odlučnim, niti su mogli dovesti u sumnju provedene prihvaćene dokaze Tužilaštva, niti ovo Vijeće dolazi do drugačijeg zaključka u odnosu na činjenični zaključak koji je Vijeće izvelo u izreci tačke I ove presude.

Dalje, Sud je cijenio i materijalne dokaze odbrane I-optuženog Dopis Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 02.09.2010. godine upućen Ambasadi Sjedinjenih američkih država, Dopis Ministarstva pravde SAD-a – Federalni istražni biro, broj: SR-C110 ; SR-137 od 18.10.2010. godine, upućen glavnom tužiocu državnog tužilaštva BiH, Dopis Ministarstva pravde SAD-a – Federalni biro za istragu broj: 80D-SR-C110; WF-243369 od 09.12.2011. godine upućen v.d.-u glavnog tužioca državnog tužilaštva sa oznakom "Nije povjerljivo", te Dopis Ministarstva pravde SAD-a – Federalni biro za istragu broj: 80D-SR-C110; WF-243369 od 09.12.2011. godine upućen v.d.-u glavnog tužioca državnog tužilaštva sa oznakom "Tajna", koji dokazi upućuju na zaključak da je Tužilaštvo tokom istrage saradivalo sa organima Sjedinjenih američkih država, međutim, kako iz istih ne proizilaze činjenice bitne za rasvijetljavanje ovog događaja, to ih je Sud ocijenio kao irelevantim.

Također, Sud je cijenio i Službenu zabilješku MUP-a SBK – PU Bugojno broj:02/4-2-SI/10 od 30.06.2010. godine, koju je kao dokaz provela odbrana I-optuženog, međutim, kako se radi o operativnim saznanjima za već pomenuto lice NEDŽAD BAŠIĆ zvani CICKO, što nije predmet ovog postupka, to Sud navedeni dokaz nije cijenio bitnim za ovaj postupak.

Sud je isti zaključak izveo i u odnosu na materijalne dokaze odbrane I-optuženog Evidencija o događajima, Službena zabilješka MUP-a SBK – PU Bugojno, PS Bugojno broj: 02/4-3-1024/10 od 19.07.2010. godine, Ispitivanje tragova eksploziva FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalističkotehnička vještačenja broj: 09-14/1-1-04-5-3175 od 19.11.2010. godine, kojim su vještačeni tragovi eksploziva na laptopu oduzetom od ČAUŠEVIĆ HARISA, i isti nisu nađeni, cijeneći da iz navedenih dokaza ne proizilaze činjenice bitne za odluku u ovom predmetu.

Cijeneći sve naprijed navedeno, Sud nalazi da je van svake razumne sumnje dokazano da je optuženi počinio krivično-pravne radnje opisane u tački I izreke ove

presude, i da odbrana I-optuženog svojim tvrdnjama i provedeim dokazima nije dovela u razumnu sumnju takav zaključak Vijeća.

ODLUKE u odnosu na I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

Tačka II - izreke ove presude, u odnosu na tačku 2. optužnice

Dokazi optužbe u odnosu na tačku II optužnice

Vijeće je našlo, nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da je Tužilaštvo izvan svake razumne sumnje dokazalo da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS počinio i radnje za koje se optužuje pod tačkom II. optužnice, za djela kojima je nabavljao i pripremao sredstva i preduzimao druge radnje kojima je pripremao i stvarao uslove za izvršenje terorističkog čina iz tačke I izreke ove presude.

Vijeće je zaključilo da je Tužilaštvo dokazalo kako je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS u jednom dužem vremenskom periodu, sve sa ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da što izvrše ili ne izvrše i s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine, nastupajući u duhu ideja da u Bosni i Hercegovini treba nasilnim putem uspostaviti šerijatsku državu uređenu po šerijatskom pravu, održavao kontakte i sastanke sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, ČAUŠEVIĆ ADNANOM, HUSEINBEGOVIĆ MIRSADOM, i drugim njemu poznatim licima, u kojim kontaktima i na kojim sastancima se razgovaralo, pričalo o šerijatu i džihadu, te uspostavljanju šerijatske države, prikupljali materijal – video klipove i video zapise u kojima se veličaju teroristički napadi i borbe u Čečeniji, zatim literaturu za pravljenje improvizovanih minskoeksplozivnih naprava, te da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS prikupljao oružje, municiju, minsko-eksplozivna sredstva i vojnu opremu, koju je sakrivao na više lokaliteta oko Bugojna, koje oružje i sredstva su pronađeni prilikom pretresa tokom istrage u ovom predmetu.

Sud je cijenio provedene dokaze, prvenstveno iskaze saslušanih svjedoka optužbe, ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, koje izjave su dali tokom istrage, te iskaze svjedoka MEKIĆ JASMINA, BEGOVIĆ TARIKA i IVKOVIĆ SILDINA, dovodeći ih u međusobnu vezu, te u vezu sa provedenim materijalnim dokazima, i izveo zaključak kao u izreci u odnosu na ovu tačku.

Sud je cijeneći iskaze svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, a koje iskaze su navedeni svjedoci dali u istrazi, i to ČAUŠEVIĆ ADNAN na Zapisnike kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 12.07.2010. godine i od 11.11.2010. godine, a HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD na zapisnike o saslušanju svjedoka Huseinbegović Mirsada kod MUP-a SBK Travnik broj: 02/3-2-188/10 od 25.08.2010.godine, broj: 02/3-2-192/10 od 26.08.2010.godine, te kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 20.10.2010.godine, našao dokazanom tvrdnju Tužilaštva da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS postupao s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da što izvrše ili ne izvrše i s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine, nastupajući u duhu ideja da u Bosni i Hercegovini treba nasilnim putem uspostaviti šerijatsku državu uređenu po šerijatskom pravu, da su se iz tih razloga održavali sastanci na području Bugojna, sa određenim istomišljenicima, na kojim sastancima se raspravljalo

o određenim pitanjima vjere, stanju Muslimana, nevjernicima, vrbovanju ljudi koji dijele njihove ideje i sl., a što je sve navedeno u tački II izmjenjene optužnice, te da je u tu svrhu na određenim lokacijama prikupljano i čuvano oružje i minsko-eksplozivna sredstva, pobrojana u tački II izmjenjene optužnice.

Iz iskaza navedenih svjedoka Sud je zaključio da je dokazana tvrdnja Tužilaštva da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS na području Bugojna održavao sastanke sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM koji je nakon toga, ali ne i za pomenute radnje, pravosnažno osuđen za krivično djelo terorizma iz člana 201.stav 4. tačka f) u vezi stava 1. KZBIH i krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 1. KZBIH, sve u vezi člana 53. istog zakona, Presudom ovog Suda broj: S1 2 K 003342 10 K od 10.11.2011.g.), kao i sa drugim istomišljenicima, na kojim sastancima se govorilo o šerijatu i potrebi uspostavljanja šerijatske države, o džihadu i potrebi vrbovanja ostalih istomišljenika u borbi za iste ideje.

Naime, svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN je na Zapisnik Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 11.11.2010. godine izjavio da ga je 2008.g. u zimu Oks (Čaušević Haris) u kafiću Evropa u Bugojnu upoznao sa RUSTEMPAŠIĆ RIJADOM, od kada su održavani sastanci, i to nekada kod RUSTEMPAŠIĆ RIJADA u Odžaku, nekada kod svjedoka, a nekada u Oksovoj kući (dok je stanovao kod izvjesnog MIRSADA). Svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN je izjavio da je sastancima rukovodio Rijad, objašnjavao šta znači "Džihad", "sveti rat" i "Allahov put", govoreći da se treba boriti za pravdu i steći povjerenje muslimana, boriti se protiv muslimana koji ne misle isto kao oni, te da ako takvi muslimani ne shvate šta oni hoće, da sa istima treba ratovati, ubijati ih i ne dati im mira, napadati ih, oštećivati imovinu. Također, prema iskazu ovog svjedoka, Rijad je zagovarao ideju da se treba obračunati sa političarima koji su na vlasti - muslimanima, na svaki način uz upotrebu nasilja. Pored navedenog, svjedok je izjavio da je Oks (II-optuženi) policiju nazivao "Pujde".

Osim navedenog, svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN je izjavio da su RIJAD i OKS planirali napad na četnike na Ravnoj gori u maju kada se okupljaju, te da je Oks nakon Rijadovog hapšenja planirao napad na policiju, da se otme dijete jednog inspektora iz PU Bugojno, kao odmazda za Rijadovo hapšenje, međutim, da do toga nije došlo, jer je RIJAD preko svoje supruge iz zatvora poručio da se to ne radi, jer bi to bilo samo gore za njega.

S obzirom na činjenicu da je svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN u svojoj izjavi pominjao da je planiran napad sa lokaliteta "stare bolnice" u Bugojnu, što je pominjao i svjedok HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD prilikom saslušanja u istrazi, te da je ovaj svjedok pomenuo da je optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU jedne prilike pomogao odnijeti jedan raketni bacač RPG, jednu zolju i nekoliko granata za RPG na lokalitet "nove bolnice" u Bugojnu, odakle je to oružje dalje svjedok odnio na lokalitet Podova, izvršena je provjera objekta "stare" bolnice u vlasništvu Centra za socijalni rad u Bugojnu, koji objekat je u ruševnom stanju, te pregled objekta "Nove" bolnice, koji objekat je u izgradnji, te prema Službenom izvještaju FUP-a – Sektor kriminalističke policije – Odjeljenje za borbu protiv terorizma broj: 13/3-534 od 14.07.2010. godine, pripadnici KDZ-a uz upotrebu službenih pasa nisu pronašli mjesta na kojima se nalazi ili se nalazio eksploziv.

Svjedok HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD je prilikom saslušanja u istrazi također govorio o sastancima koje pominje svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN. Naime, i ovaj svjedok je

preko optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA upoznao RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te je upoznao i čovjeka, koji po opisu koji je svjedok dao odgovara ČAUŠEVIĆ ADNANU, kao i HALILOVIĆ MIRALEMA. Svjedok HUSEINBEGOVIĆ je potvrdio da se optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS često viđao sa RIJADOM, te da je svjedok bio prisutan kada su se družili po slastičarnama u Bugojnu i u klubu "Cyber". Svjedok Huseinbegović je bio prisutan na dva sastanka u kući RUSTEMPAŠIĆ RIJADA u Odžaku, a jednom na sastanku koji se održao iznad pomenutog mjesta Odžak. Na ovim sastancima se u početku govorilo o vjeri, a potom se, kako svjedok HUSEINBEGOVIĆ kaže, počelo govoriti o terorističkim napadima i potrebi da se izvode, pri čemu je o tome govorio Rijad, a OKS se samo slagao, te su naglašavali kako treba napasti policiju i političare, te podmetati eksplozivne naprave. Svjedok Huseinbegović je pored navedenog izjavio da se sastanci nisu održavali dok je RIJAD bio u pritvoru, ali da ga je za vrijeme dok je Rijad bio u pritvoru, pozvao optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, nakon čega su se sastali u kući u naselju Vesela, Općina Bugojno, u kojoj je tada HARIS živio s majkom, na kom sastanku je bio i ČAUŠEVIĆ ADNAN, te da su na tom sastanku HARIS i ADNAN planirali da napadnu policiju kako bi se osvetili za hapšenje "brata" RIJADA. Pored navedenog, planirali su da napadnu neku od policijskih patrola, i to na relaciji van grada, da kidnapuju policajce i da traže RIJADA u zamjenu, te da ako to ne uspije da izvrše napad na policijsku stanicu ručnim raketnim bacačem. Svjedok HUSEINBEGOVIĆ je izjavio da su se pomenuti sastanci nastavili održavati nakon što je Rijad izašao iz zatvora, a na kojima su bili prisutni ČAUŠEVIĆ ADNAN, ČAUŠEVIĆ HARIS i izvjesni MIRALEM iz Voljica, te su planirali vršiti pripreme neke baze na Raduši, gdje bi se mogli skrivati od policije i obučavati.

Iskaze svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA I HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA iz istrage u ovom dijelu Sud je prihvatio kao istinite i tačne, budući da se poklapaju u većini detalja i opisa događaja, pri čemu Sud cijeneći da se radi o svjedocima koji imaju neposredna saznanja, kod prihvatanja njihovih iskaza, poseban značaj pridaje činjenici da se ovi svjedoci i ne poznaju baš najbolje, a dali su slične izjave, zbog čega Sud zaključuje da su takvi iskazi istiniti u tom dijelu. Osim toga, Sud je našao da ovi iskazi korespondiraju sa iskazima drugih svjedoka, kao i provedenim materijalnim dokazima Tužilaštva, a što će biti obrazloženo u nastavku.

Slično je govorio i svjedok MEKIĆ JASMIN, koji je jedne prilike sa optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM bio u kući RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te je potvrdio da je razgovarano o raznim temama, o Islamu i vjerskim pitanjima, pri čemu su citirani navodi iz Kur'ana da se protiv neprijatelja treba boriti oružjem. Na ove okolnosti svjedočio je i svjedok HALILOVIĆ MIRALEM, koji je dijelom potvrdio iskaze svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, govoreći da je sa ČAUŠEVIĆ ADNANOM i ČAUŠEVIĆ HARISOM bio na sastanku kod RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, na kom sastanku se govorilo o vjeri.

Kod ovakvog utvrđenog činjeničnog stanja, a vezano za ispitivanje svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA u istrazi, Sud je cijenio i audio zapisnik njegovog ispitivanja u PS Gornji Vakuf – Uskoplje od strane ovlaštenog službenog lica, koji osporavajući dokaz je prezentirala odbrana II-optuženog na okolnost da je u toku istrage uticano na svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA kako da daje svoj iskaz, međutim, Sud ne nalazi da je ovim dokazom umanjena dokazna vrijednost njegovog kazivanja na zapisnik kod Tužilaštva BiH. Naime, evidentno je da se radi o jednoj vrsti informativnog razgovora, obzirom da nema uvodnih napomena i pouka u skladu sa odgovarajućim odredbama ZKP BiH, niti je

konstatovano ko sve prisustvuje itd., te da je prilikom ispitivanja korišten izvjesni „slobodniji govor“, međutim, Sud smatra da nije bilo nagovora i uticaja u kom pravcu da svjedok govori i kako. Osim toga, izjava svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA tom prilikom se suštinski ne razlikuje od izjave koju je kasnije dao na pismeni zapisnik kod Tužilaštva BiH, kako je to naprijed navedeno, a bez ikakvih pritisaka i usmjeravanja od strane ovlaštenih službenih lica. Stoga, Sud cijeneći ovaj dokaz, ne nalazi da je iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA u istrazi uzet povredom nekih od njegovih osnovnih ljudskih prava i sloboda, te povredom odredbi ZKP BiH, zbog čega se isti može koristiti kao dokaz u smislu člana 10. ZKP BiH.

Upravo iz navedenih razloga, Sud je prihvatio iskaze imenovanih svjedoka, kao istinite i tačne, te je izveo zaključak da je Tužilaštvo dokazalo činjenične tvrdnje iz tačke II izmjenjene optužnice, izuzev tvrdnji da su se pomenuti sastanci održavali jednom sedmično, da se govorilo da po ugledu na „ Hamas“ i borbe u Palestini treba oružjem vratiti Bosnu muslimanima za šta se treba opremiti, tj. skupiti oružje i ljudstvo, što ne proizilazi iz izvedenih dokaza, jer niti jedan saslušani svjedok nije određeno naveo da su sastanci bili jednom sedmično ili pak pomenuo „ Hamas“, zbog čega su navedene tvrdnje izostavljene iz činjeničnog opisa tačke II izmjenjene optužnice, bez povrede identiteta presude i optužnog akta.

Dakle, za Sud je nesumnjivo dokazano da su se održavali sastanci na kojima se govorilo o terorističkim napadima, o političarima i policiji kao mogućim metama napada, pri čemu su planirani napadi na policiju, otmice policajca ili djeteta policajca, a sve kao odmazda zbog hapšenja RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, koji je na neki način bio njihov vođa, obzirom da je imao glavnu riječ na sastancima i tumačio određene pojmove ideologije čiji su pobornici bili oni koji su prisustvovali takvim sastancima.

U pogledu prikupljanja video klipova o terorističkim napadima i borbama u Čečeniji i Iraku, Sud je cijenio iskaz svjedoka BEGOVIĆ TARIKA koji je za optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA rekao da je „ vjerski ekstremista“, da je gledao snimke o borbama u Iraku i komentarisao da su oni na pravom putu, što je potvrdio i svjedok MEHIĆ MIRZET, koji je u internet klubu „Cyber“ primjetio da I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS gleda klipove o akcijama u Afganistanu i sl., kao i svjedok HARAČIĆ ADNAN koji je imao ista neposredna saznanja.

Pored navedenog, nesporno je utvrđeno da je kod I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA nađeno više snimaka o borbama, što je potvrđeno uvidom, kao i izjavom vještaka optužbe SKORUPAN NEZIRA, koji je u svom Nalazu forenzičke analize iz decembra 2010. godine naveo koji je sadržaj našao na laptopu koji je koristio I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, a među kojima su snimci oružanih borbi, te fotografije na kojima optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS drži oružje. Nije sporno da posjedovanje i gledanje snimaka sa navedenim sadržajem nije protivzakonito, međutim, u kontekstu naprijed cijenenih iskaza svjedoka optužbe, te sadržaja provedenih materijalnih dokaza, cijeneći iskaze pomenutih svjedoka optužbe o idejama koje je zastupao I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS (da se treba boriti protiv postojeće vlasti i policije, uz određene vjerske kontekste „džihada“ tj. svetog rata protiv nevjernika), u vezi sa činjenicom da je raspolagao sa izvjesnom količinom oružja, zasigurno se otkrivaju stvarni motivi i razlozi za držanje, gledanje i korištenje takvih materijala, odnosno upućuje na njihov kontekst.

Sud nalazi dokazanom i tvrdnju Tužilaštva da je I- optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS tokom 2008., 2009. i 2010. godine, na njemu poznat način, u cilju stvaranja uslova za

izvršenje terorističkog čina, pribavljao i posjedovao veće količine raznog oružja, municije, minsko – eksplozivnih sredstava i vojne opreme koje je sakrivao na više lokaliteta oko Bugojna.

Navedeni zaključak prije svega proizilazi iz iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, a koje su dali u istrazi, te iz iskaza svjedoka KARAŠIN ABDELA i ZAŠTIĆENOG SVJEDOKA T-1.

Iskazi imenovanih svjedoka su dijelom potvrđeni iskazima svjedoka BEGOVIĆ TARIKA, MEHIĆ MIRZETA, IVKOVIĆ SALDINA i HALILOVIĆ MIRALEMA, a posebno iskazom svjedoka HARAČIĆ ADNANA.

Prema iskazu svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA datog u istrazi na Zapisnik od 11.11.2010. godine proizilazi da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS imao na raspolaganju određenu količinu oružja, municije i minsko-eksplozivnih sredstava, koju mu je čak svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN pomogao odnijeti i sakriti na određenim lokacijama u okolini Bugojna. Naime, upravo je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN pokazao OKSU i RIJADU određenu lokaciju gdje sakriti oružje i minsko-eksplozivna sredstva, koja je svjedok donosio ČAUŠEVIĆ HARISU na njegov zahtjev, i to u dva navrata, radilo se o eksplozivu izvađenom iz mina tzv "šestica". Vezano za navedeno svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN je u ovoj izjavi pojasnio da mu je Oks (optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS) u dva navrata poručivao da mu pripremi, tj. izvadi eksploziv iz mina koje je sakrio na pomenutoj lokaciji, što je svjedok i učinio, te izvađeni eksploziv ostavio na istom mjestu, jer je bio dogovor da će optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS tu preuzeti eksploziv. Osim toga, svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN je pojasnio da se inače radilo o minama „šesticama“ koje je svjedok upravo na traženje optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, izvadio iz minskih polja u blizini svjedokove kuće. S obzirom da je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN imao povjerenje Čaušević Harisa, bilo mu je poznato da HARIS ima i neko oružje u Ždralovićima, pri čemu je svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN pomenuo HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA.

U navedenom dijelu, Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA, budući da je slično u istrazi izjavio i svjedok HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD, koji je izjavio da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS imao na raspolaganju određeno oružje, municiju i minsko-eksplozivna sredstva, koja mu je svjedok HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD pomogao da sakrije na određenim lokacijama, te čuvao i po potrebi donosio, odnosno stavljao na raspolaganje ČAUŠEVIĆ HARISU.

Naime, prema iskazu svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA koje je dao u istrazi na Zapisnike od 25.08.2010., 26.08.2010.g. i 20.10.2010. g., ČAUŠEVIĆ HARIS je na lokaciji Navrhoštrije, ispod lokaliteta Podovi, Općina Bugojno, prema Ajvatovici, sakrio oružje i minsko-eksplozivna sredstva, što je svjedoku poznato jer mu je upravo on pokazao ovu lokaciju, a koja mu je dobro poznata jer je na tom terenu čuvao ovce. Svjedok je pojasnio da je jedne prilike odveo ČAUŠEVIĆ HARISA na tu lokaciju Navrhoštrije, te u jednom dijelu guste šume u iskopanoj rupi odakle se nekada vadio pijesak, HARIS je sakrio jednu automatsku pušku zvana "ciganka", dva kalašnjikova i u jednoj vreći municije i nekoliko okvirova za municiju. Svjedoku je poznato da je nakon toga HARIS donosio na tu lokaciju oružje u više navrata, jer je svjedok to obilazio i pazio, a primjetio da je doneseno nekoliko granata od RPG-a i punjenje za RPG. Pored navedenog svjedok je izjavio da je u decembru 2009. ili januaru 2010. godine pomogao ČAUŠEVIĆ

HARISU, koji je došao sa nekim čovjekom, koji se predstavljao kao menadžer pjevačima koji su pjevali u lokalitetu Planet u Bugojnu, da iz vozila tog čovjeka prenesu nešto minsko-eksplozivnih sredstava na navedenu lokaciju. Svjedok je naveo da su tada u sklonište Navrhoštrije prenijeli neke protivpješadijske mine (paštete), koje je HARIS stavio u jedno plastično bure, nekoliko okvirova za municiju, municiju i nekog eksploziva koji je bio valjkastog oblika, pri čemu mu je Haris rekao da se to ne smije navlažiti. Tada je iz skloništa, po kazivanju ovog svjedoka, Haris sa tim čovjekom uzeo RPG i odnio sa sobom. Svjedok je naveo da je bilo još prilika kada je ČAUŠEVIĆ HARIS dovozio oružje i minsko-eksplozivna sredstva na tu lokaciju, i to posljednji put krajem aprila ili početkom maja 2010. godine, kada je do svjedokove kuće došao sa HARAČIĆ ADNANOM njegovim vozilom Mercedesom karavan, kada je svjedok sjeo s njima i odvezli su se do navedenog skrovišta na Navrhoštrijama, te su iz vozila kojim je upravljao HARAČIĆ ADNAN iznijeli i sakrili puno zelenih kontejnera, za koje je HARIS rekao svjedoku da su od "OSA"-e granate, zatim, jedan sanduk metaka za automatsku pušku u rifuzi, ručne bombe upakovane u jednom sanduku, te je svjedok dalje opisivao da je bilo dosta bombi i okvirova za automatsku pušku, 12 ili 6 zolja i granata za RPG i eksploziva, te se svjedok sjeća da je bila neka naprava umotana u ljepljivo, za koju svjedok misli da je bila neka eksplozivna naprava, jer mu je HARIS rekao da se to ne smije dirati. Svjedok je čak opisao tu napravu te je naveo da je težila oko 2 kg, imala je žice kao od radia i jedan crni istureni dio, koji je svjedoka podsjećao na obarač od puške. Pored navedenog svjedok je rekao da je tu bilo još puno predmeta. Svjedok HUSEINBEGOVIĆ je naveo da je ČAUŠEVIĆ HARIS na taj lokalitet dolazio i sa KARAŠIN ABDELOM njegovim vozilom, kada su dovezli određene stvari i sakrili na istoj lokaciji.

Osim navedenog skrivanja oružja i minsko-eksplozivnih sredstava, svjedok HUSEINBEGOVIĆ je u svojoj izjavi govorio i o odlascima na određenu lokaciju – tzv. lokalitet Podova, radi pucanja iz automatske puške. Svjedok je dva puta bio na toj lokaciji, kada je pucano iz automatske puške, navodeći da ih je jednom od ta dva puta vozio KARAŠIN ABDEL sa svojim đipom, kada je puška iz koje je pucano, poslije sakrivena na lokaciju Navrhoštrija. Također, jedne prilike su bili na Raduši, kada su išli ČAUŠEVIĆ HARIS, MIRALEM iz Voljica, koji je u auto unio pušku iz koje je pucano, i još neki momak sa zelenim očima, a vozio ih je momak koji je navodno radio kao DJ u diskoteci Planet. Na Raduši su pucali iz pomenute puške, a ČAUŠEVIĆ HARIS ih je učio kako se puška rasklapa i sklapa, te kako se puca iz puške.

Iskaz svjedoka optužbe iz istrage HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA je potkrijepljen iskazima drugih saslušanih svjedoka.

I svjedok MEKIĆ JASMIN je izjavio da ima saznanja o oružju kojim je raspolagao optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, ali da ga nikada nije vidio, te je rekao da je u više navarata sa optuženim ČAUŠEVIĆEM išao na izlete i da se na jednom izletu pucalo iz puške koju je donio izvjesni „MIRSO“. Svjedok KARAŠIN ABDEL je potvrdio da je jedne prilike vozio optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA na lokaciju iznad sela Ždralovići, do raskrsnice za Prusac, prema Ajvatovici, da je tokom vožnje ČAUŠEVIĆ HARISU ispod jakne ispala bomba, da su u Ždralovićima pokupili osobu koju svjedok naziva TIHI (identifikovan kao HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD), te da su optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i TIHI izašli iz auta, otišli u šumu i vratili se nakon par minuta, o čemu je govorio HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD na zapisnike o ispitivanju svjedoka u toku istrage. Svjedok KARAŠIN je potvrdio da je ovu uslugu ČAUŠEVIĆ HARISU učinio jednom ili dva puta 2008 ili 2009.g., te je i ovaj svjedok

potvrdio da je jedne prilike išao da puca na izletišta kod Ajvatovice, kom prilikom su išli ČAUŠEVIĆ HARIS, HARAČIĆ ADNAN i jedan „PORTUGALAC“ i TIHI (HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD), te da su TIHOG pokupili u Ždralovićima, nakon čega su na istoj lokaciji koju je svjedok pomenuo da je vozio optuženog ČAUŠEVIĆA, iz auta izašli TIHI i ČAUŠEVIĆ HARIS, otišli u šumu i vratili se sa puškom (svjedok misli da se radilo o kalašnjikovu) i RPG-om, što su stavili u gepek, a kasnije i vratili na istu lokaciju.

Slično kazivanje imao je i zaštićeni svjedok T-1, koji je izjavio da je istu uslugu prevoza pružio optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU 2-3 puta, tokom 2009.g., te je pojasnio da je jedne prilike vozio ČAUŠEVIĆ HARISA i neke stvari do lokacije iznad Odžaka, radilo se o šumskom terenu, sa koje lokacije je svjedok pomogao ČAUŠEVIĆ HARISU da do auta donese neke vreće, ili cekere, u kojima je nešto tupo lupkalo, što su sve prevezli do Harisove kuće u Bugojnu, te je svjedok još jednom vozio ČAUŠEVIĆ HARISA do lokacije iznad sela Ždralovići, prema Pruscu, pri čemu je svjedok pojasnio da su određene stvari iz kuće ČAUŠEVIĆ HARISA prevezli do te lokacije, a svjedok misli da se radilo o istim onim stvarima koje su ranije dovezli kući ČAUŠEVIĆ HARISA. I ovaj svjedok je izjavio da im se u Ždralovićima pridružio jedan momak, s kojim su otišli do te lokacije, te su optuženi ČAUŠEVIĆ i pomenuti momak iznijeli stvari iz auta i odnijeli u šumu. Svjedok se sjeća da mu je ČAUŠEVIĆ HARIS jedne prilike rekao da nikome ne govori o tome šta su vozili i gdje su išli, te da mu je bilo neprijatno, da je osjećao strah jer je shvatio da se radi o vojnom oružju.

Da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS raspolagao oružjem potvrdili su i svjedoci BEGOVIĆ TARIK, koji je jedne prilike kod HARISA u kući vidio pušku, te svjedok IVKOVIĆ SALDIN, koji je jednom kod ČAUŠEVIĆ HARISA u klubu „Matrix“ u Bugojnu vidio dvije bombe u džepu i koji mu je govorio da ima oružje, te da mu je MEKIĆ JASMIN govorio da će se obučavati za pucanje i pripremati oružjem koje ima ČAUŠEVIĆ HARIS.

Prema iskazu svjedoka IVKOVIĆ SALDINA, trebali su vršiti neke pripreme za pucanje i to oružjem OKSA (tj ČAUŠEVIĆ HARISA) i RUSTEMPAŠIĆ RIJADA, te da ima neka pećina gdje se to oružje nalazi.

Svjedok HALILOVIĆ MIRALEM je izjavio da je jedne prilike išao na planinu Radušu sa optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM, sa ČAUŠEVIĆ ADNANOM i izvjesnim MIRSADOM, gdje su roštiljali i pucali iz automastke puške, koju je donio ČAUŠEVIĆ ADNAN.

Pored iskaza navedenih svjedoka, Sud je cijenio i iskaz svjedoka HARAČIĆ ADNANA, koji je ranije bio optužen u ovom predmetu, koji je izjavio da ga je jedne prilike ČAUŠEVIĆ HARIS pitao da ga odveze negdje, na što je svjedok pristao i vozilom svoga oca došao do kuće ČAUŠEVIĆ HARISA, uvezao vozilo u garažu, gdje su u gepek vozila utovarili određenu količinu oružja, te je svjedok pojasnio da se radilo o hrpi oružja i da je tek sada kroz ovaj postupak saznao da se radi o RPG, da je bilo nešto slično zoljama, imalo je sa strane šarafe, da su bile male raketice-granate, sivi kofer i par ručnih bombi, bilo je 6-7 komada kutija. Svjedok je izjavio da mu je ČAUŠEVIĆ HARIS rekao da vozi u Poriče ili Ždraloviće, te su se prvo odvezli do HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA u Ždralovićima, koji je sjeo s njima u vozilo, i odvezli su se nekih 150m uz neko brdo, gdje je vozilo stalo i nije moglo dalje, gdje su istovarili to oružje, koje je MIRSAD odnio u šumu, a svjedok se sa ČAUŠEVIĆ HARISOM vratio u Bugojno. Svjedok HARAČIĆ ADNAN je pored navedenog potvrdio da je jedne prilike na istu lokaciju dolazio sa prijateljem

„PORTUGALCEM“, ČAUŠEVIĆ HARISOM, KARAŠIN ABDELOM i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADOM, i da su pucali iz puške, te da je HUSEINBEGOVIĆ MIRSAD iz šume donio jedan kalašnjikov i RPG. Pored navedenog svjedok HARAČIĆ ADNAN je jedne prilike u kući ČAUŠEVIĆ HARISA vidio pušku s prigušivačem.

Iskazi navedenih svjedoka su saglasni jedni s drugim, kao i sa provedenim materijalnim dokazima, odnosno rezultatima izvršenih pretresa, u kojima su na lokacijama, koje su pomenuli navedeni svjedoci, pronađeno oružje, municija i minsko-eksplozivna sredstva kako je to taksativno navedeno u tački II izmjenjene optužnice, a na što upućuju sadržaji službenih izvještaja o izvršenim pretresima FUP-a, koji su predloženi Sudu tokom dokaznog postupka, a čiji će sadržaj biti cijenjen u nastavku obrazloženja.

Upravo iz navedenog Sud nesumnjivo zaključuje da je pronađeno oružje, municija i minsko-eksplozivna sredstva, pripadalo optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU, koje je isti zajedno sa HUSEINBEGOVIĆ MIRSADOM sakrivao na određenim lokacijama u okolini Bugojna, za šta su mu usluge prevoza pružili naprijed navedeni svjedoci, te da je navedeno oružje i municiju povremeno koristio, kao i minsko-eksplozivna sredstva, koja je dijelom zasigurno upotrijebio u konkretnom slučaju.

Pronađeno oružje, municija i minsko-eksplozivna sredstva su bila predmet vještačenja tokom postupka, te su nesporno utvrđena njihova svojstva i namjene.

Iz Izvještaja u vezi realizacije pretresa porodične kuće Harisa Čauševića zv. "Oks", Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-1-427/10 od 28.06.2010. godine, Zapisniku o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-1-04-1-29-1/10 od 27.06.2010. godine i Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 17-14/1-1-47/10 od 27.06.2010. godine proizilazi da je prilikom pretresa kuće u kojoj živi ČAUŠEVIĆ HARIS dana 27.06.2010. godine pronađeno i oduzeto: automatska puška, cal. 7,62 mm, sa prigušivačem ručne izrade, 4 okvira za automatsku pušku, 45 komada metaka municije za automatsku pušku cal. 7,62 mm, plastični laserski nišan, prenosivi računar – laptop, mobitel marke Nokia tipa 6080, crne boje, mobitel marke Nokia tipa 3330, sive boje, SIM kartica za mob.telefon serijskog broja 89387-62020-12144-4169, 7 komada audio kasete, 1 floppy disk za računar, sive boje, mobitel bez oklopa (rastavljen) marke Nokia 3310 (koji je bio predmet vještačenja po vještaku BABIĆ SAMIRU), mobitel bez oklopa (rastavljen) marke Nokia 3410, komad papira sa crtežom i rukopisom, sa slikom na pozadini.

Prema Potvrdi o privremenom oduzimanju Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 17-14/1-1-47-1/10 od 27.06.2010. godine u navedenom pretresu su privremeno oduzeti i sljedeći predmeti: pamučna crna kapa sa prorezima za oči, dvogled crne boje, ručni bacač granata – projektila, serijskog broja 54536, dva komada kumulativnih projektila, dva komada barutnih punjenja za kum.projektile, PVC vreća sa natpisom Acucar-Matary, vojni nož – bajonet za vatreno oružje, sa futrolom, prigušivač za vatreno oružje, sa nožicama, pancirni zaštitni prsluk, plave boje sa natpisom ROFI, muzički MP-3 player, sive boje, sa natpisom Trackstor, i ručni GPS prijemnik, crne boje, sa natpisom Magellan.

O izvršenom pretresu porodične kuće ČAUŠEVIĆ HARISA je sačinjena Fotodokumentacija Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 17-14/1-7-79/10 od

06.07.2010.godine, datum fotografiranja 27.06.2010. godine, koju je Sud tokom dokaznog postupka imao na uvid, kao i Fotodokumentaciju Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-7-121/10 od 20.11.2010. godine, sačinjena na okolnosti primopredaje predmeta vezano za pretres kuće ČAUŠEVIĆ HARISA, Poljice – I, broj 54, Općina Bugojno.

Prema Izvještaju o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 09-14/4-04-5-5285/10 od 10.11.2010.g., trag pronađen u pretresu kuće koju koristi ČAUŠEVIĆ HARIS u Bugojnu - ručni bacač granata serijskog broja: 54536, je ustvari ručni bacač raketa RPG – 7, sovjetske proizvodnje, namijenjen za uništavanje borbenih oklopnih sredstava i utvrđenih objekata, bez vidljivih je oštećenja, kompletan, tehnički ispravan i upotrebljiv. Tragovi pronađeni prilikom pomenutog pretresa: kumulativni projektil – 2 komada – granata za ručni bacač, su prema pomenutom Izvještaju projektili (mine) za RPG-7, bojevi – kumulativni, a barutna punjenja za kumulativni projektil – 2 komada, su barutna punjenja za projektil (minu) za RPG – 7, čija je namjena ispaljivanje projektila iz oruđa.

Navedeni izvještaj su na glavnom pretresu pojasnili vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO, koji su ga i sačinili, te naveli da je predmet pronađen u kući Čaušević Harisa – ručni bacač raketa dužine oko 1000 mm, sa oznakom na cijevi 5436, radi se o ručnom bacaču RPG, bez vidljivih oštećenja, kompletan i tehnički ispravan, zatim, granata za ručni bacač, koja se sastoji od cijevi, kumulativnog upaljača i inicijalne kapsule, sa oznakom na prstenu B5 7M GČ, zatim projektili, cilindrična obloga u kojoj je barutno punjenje, zelene boje, i vreća– cilindrična obloga zelene boje, hermetički zatvorena u kojoj je smješteno barutno punjenje. Također, vještaci su potvrdili da su prilikom ovog pretresa nađena i barutna punjenja za RPG, čija je namjena za ispaljivanje iz oružja. Pronađeni RPG sadrži sve elemente da bi bio ispravan, ima prednji i zadnji nišan na cijevi, nedostaje mu optički nišan, što po mišljenju vještaka nije bitno. U pogledu kumulativnih bombi, vještaci pojasnili da su to punjenja bojnih mina, koji se koriste prilikom razaranja oklopnih sredstava i utvrđenja, za izradu ovih kumulativnih mina koristi se vojni i visokobrizantni eksploziv, heksolit (trinitreotil i heksogen). Barutna punjenja na jednoj strani imaju navoj, naviju se na projektil, stave se u lanser i RPG je spreman za gađanje. Svi ovi tragovi čine jednu cjelinu da se može ispaliti iz RPG-a.

U odnosu na pušku i druge predmete, koji su pronađeni prilikom naprijed navedenog pretresa kuće koju koristi ČAUŠEVIĆ HARIS u ul. Poljice I broj 54, Općina Bugojno (prema Izvještaju Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-1-427/10 od 28.06.2010. godine, Zapisniku o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-1-04-1-29-1/10 od 27.06.2010. godine i Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 17-14/1-1-47/10 od 27.06.2010. godine, te Potvrdi o privremenom oduzimanju Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 17-14/1-1-47-1/10 od 27.06.2010. godine) urađeno je Balističko vještačenje od strane FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja – Odsjek za balistička i mehanoskopska vještačenja, broj: 09-14/1-3-04-5-5285/10 od 11.11.2010.godine, kojim je trebalo identifikovati predmet vještačenja, utvrditi svrha i namjena, ispravnost predmeta, prisustvo tragova barutnih i drugih čestica koje asociraju na ispaljenje, s ciljem utvrđivanja vremena posljednjeg korištenja, i da se daju ostala zapažanja od značaja za krivični predmet. Prema navedenom nalazu i mišljenju, koji je sačinio vještak Džanko Jasmin, iz dostavljene automatske puške tipa “Kalashnikov”, “CAL.7,62 mm”, te dijelom serijskog broja “7206”, na poklopcu sanduka i nosaču

zatvarača, vršeno je pucanje i ista nije čišćena nakon posljednjeg pucanja, pri čemu nije moguće utvrditi vrijeme posljednjeg korištenja, odnosno ispaljenja projektila. Dostavljena puška tehnički je ispravna. Dalje, vještačen je predmet cilindričnog oblika, za kojeg je vještak utvrdio da predstavlja prepravljenu prigušivač, te da se zbog prepravke iz puške na koju je navrnut ovaj prigušivač, ne može ispaljivati bojeva municija, pri čemu se svrha prepravke nije mogla utvrditi. Vještak je pregledao i 4 dostavljena okvira za municiju cal.7,62 x 39 mm, te utvrdio da se koriste za automatske puške marke "Crvena zastava" modeli M70, puškomitraljeze marke "Crvena zastava" modeli M72, kao i za modele automatske puške tipa "Kalashnikov", cal.7,62x39 mm, za 25 metaka cal.7,62 x 39 mm sa običnim zrnom, M67 i 5 metaka cal. 7,62x39 mm sa običnim zrnom, M59 (iz jednog okvira) je utvrdio da spadaju u vojno pješadijsku municiju, namijenjenu za uništavanje žive sile i lakih tehničkih sredstava, koja se koristi za poluautomatske puške (PAP) M59/66, automatske puške M70, puškomitraljeze M72 i automatske puške tipa "Kalashnikov". Za 15 metaka cal. 7,62x39 mm sa pancirno-zapaljivim zrnom, API-TM85, je utvrđeno da spadaju u vojno pješadijsku municiju namijenjenu za gađanje ciljeva s lako zapaljivim materijalom-rezervoari na vozilima, cisterne i sudovi s gorivom i mazivom i dr., radi izazivanja požara, koja se koristi za poluautomatske puške (PAP) M59/60, automatske puške M70, puškomitraljeze M72 i automatske puške tipa "Kalashnikov".

Vještak za balistička vještačenja u FUP-u DŽANKO JASMIN je tokom saslušanja pred ovim Sudom potvrdio da je radio naprijed označeni nalaz, usmeno iznoseći sadržaj nalaza. Predmet vještačenja od strane istog vještaka ispred FUP-a bila je i municija i drugi predmeti, pronađeni prilikom uviđaja izvršenog dana 27.08.2010.godine na lokaciji Navrhoštrije, u blizini planinskog dijela tzv. "Podovi" i naseljenog mjesta Ždralovići, Općina Bugojno. Pa je tako prema Balističkom vještačenju FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja – Odsjek za balistička i mehanoskopska vještačenja, broj: 09-14/1-3-04-5-3175/10 od 03.11.2010.godine, utvrđeno da 477 dostavljenih metaka cal.7,62x39 mm, spada u vojno pješadijsku municiju namijenjenu za uništavanje žive sile i lakih tehničkih sredstava, koja se koristi za poluautomatske puške (PAP) M59/66, automatske puške marke "Crvena zastava" modeli M70, puškomitraljeze marke "Crvena zastava" modeli M72 i automatske puške tipa "Kalashnikov", 14 metaka cal.7,9x57 mm, spadaju u vojno pješadijsku municiju namijenjenu za uništavanje žive sile i lakih tehničkih sredstava, koja se koristi za pušku M48, mitraljez M53 i dr., 11 pištoljskih metaka cal. 7,62x25 mm, spadaju u vojno pješadijsku municiju namijenjenu za uništavanje žive sile na bliskim odstojanjima, koriste se za pištolje M57, M1933TT, automate M49/57, M43, PPSH i dr., jedan metak cal. 12,7 mm, spada u vojno pješadijsku municiju namijenjenu za uništavanje žive sile, lakih tehničkih sredstava, aviona, jedrilica i padobranaca, koristi se za mitraljez DŠK, DŠKM i dr., 7 okvira za municiju cal. 7,62x39 mm, koriste se za sve automatske puške marke "Crvena zastava" modeli M70, puškomitraljeze marke "Crvena zastava" modeli M72, kao i za sve modele automatske puške tipa "Kalashnikov" cal. 7,62 x 39mm, 17 okvira – tzv. nizača metaka za municiju cal.7,62 x 39 mm, kapaciteta po 10 metaka, koriste se za punjenje poluautomatskih pušaka (PAP) M59/66 cal. 7,62x39 mm, jedan okvir za municiju cal. 7,65 mm, predstavlja originalni okvir za pištolj marke "Crvena zastava" M70, cal. 7,65 mm, dvije prazne čahure potiču od metka cal. 7,62 x 39 mm, jedno zrno potiče od metka cal. 7,62x39 mm, kompenzator trzaja sastavni dio automatske puške modeli M70 i puškomitraljeza modeli M72, te plastično crijevo produženo metalnom cjevčicom, čija se namjena nije mogla utvrditi.

Vještak DŽANKO JASMIN je također pred ovim Sudom potvrdio da je sačinio naprijed označeni nalaz i mišljenje, usmeno iznoseći sadržaj nalaza.

Obrana je generalno prigovarala otvaranju predmeta koji su vještačeni od strane ovog vještaka, čineći spornim način kako su isti došli do vještaka, gdje su čuvani i sl., te kako je vještačenje povjereno pojedincu u okviru ustanove- FUP-a, odnosno da li je postojala neka naredba u okviru FUP-a.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenja vještaka balističara DŽANKO JASMINA, cijeneći da je isti postupao objektivno i u skladu sa pravilima koja nalaže struka.

U odnosu na navedeni prigovor, Sud nalazi da u spisu zaista ne postoji dokaz da je održano ročište za otvaranje i pregled navedenih predmeta, ali Sud ukazuje da je to radnja koja se poduzima u istrazi, na koju Sud nema uticaja, i koja se po ocjeni Suda, ne odražava na zakonitost privremeno oduzetih predmeta, posebno jer se preduzima nakon njihovog pribavljanja u skladu sa ZKP BiH. Sumnja koju je izrazila odbrana u pogledu čuvanja privremeno oduzetih predmeta, a koji su služili kao dokaz u ovom postupku, po ocjeni Suda nije opravdana. Prema odredbi člana 63. stav 4. ZKP BiH, nakon privremenog oduzimanja predmeta po naredbi Suda, Sud može odrediti da predmeti ostanu pod nadzorom podnositelja zahtjeva za izdavanje naredbe ili pod nadzorom ovlaštenog izvršitelja naredbe (a što je u konkretnom slučaju Federalna uprava policije), što je Sud i učinio, obzirom na karakter i prirodu pronađenih i oduzetih predmeta. Naime, obzirom da se radilo o oružju i minsko-eksplozivnim sredstvima, kao opasnim predmetima, za koje Sud nema uslove da ih deponuje i čuva do okončanja postupka, to je opravdano bilo da se isti deponuju kod Federalne uprave policije, koja raspolaže adekvatnim prostorom i osobljem koje će brinuti o oduzetim predmetima. Osim toga, u samom nalazu i mišljenju je konstatovano odakle su uzeti vještačeni predmeti i gdje su vraćeni, odnosno gdje se čuvaju, što je slučaj i sa ostalim vještačenim predmetima i vještačenjima.

Osim toga, Sud ukazuje da je Federalna uprava policije kao opremljena ustanova, vršila potrebna vještačenja i preglede u ovom predmetu, te Sud ne nalazi niti jedan opravdan razlog da sumnja u profesionalnost i osposobljenost službenika Federalne uprave policije, koji su kao državni organ, dužni da postupaju u svemu po ZKP-u BiH.

Prema Službenom izvještaju i Fotodokumentaciji FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj: 14/5-215/10 od 01.09.2010. godine, te Zapisniku o uviđaju FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj:13/3-646 od 30.08.2010. godine, a nakon uzimanja izjave od svjedoka Huseinbegović Mirsada koji je i pokazao ovu lokaciju, prilikom uviđaja dana 27.08.2010.g. na lokalitetu Ždralovići – Navrhoštrije, Općina Bugojno, u blizini planinskog dijela zvanog "Podovi" (2 km šumskim putem od raskrsnice Guvna koja se nalazi između sela Ždralovići i mjesta Prusac u pravcu Ajvatovice) u jednoj jami su pronađena neeksplozivna ubojita sredstva, i to: 10 komada kontejnera 90 mm za ručni raketni bacač M-79, 3 komada RPG, PVC vrećica sa saržajem: 7 komada okvirova za automatsku pušku 7,62 mm sa municijom, 13 komada ručnih bombi, 4 komada trotilskih metaka TM 500, 9 komada barutnih punjenja, 12 komada detonatora za ručnu bombu, 16 komada okvirova za PAP pušku, kožna torba, PVC vreća, 1 komad RB sa optičkim nišanom, 4 komada RBR M-80, plastično crno bure sa sadržajem: 4 komada BRK M-79 mm, 1 komad RBR M-80, 1 komad barutnog punjenja, 14 komada projektila za RPG,

jedna staklena tegla sa municijom, 3 komada PMA2 i 2 koluta potezne žice, PVC vreća sa raznom municijom NN kalibra, crvena torba u kojoj su se nalazili: 14 komada kompletnih tromblona, dva repa, jedan nekompletan, 4 komada KB1, 1 komad PMA2, jedan okvir za pištolj, sajla za poteznu minu, dvije futrole sa po 5 metaka i jedan okvir za PAP pušku, zeleni kofer sa sadržajem: 4 komada bustera, 29 komada trotilskih metaka, 1 komad obilježavajućeg zrna i jedna improvizovana eksplozivna naprava, aluminijski kofer sa sadržajem: 22 komada ručnih bombi, 3 komada tijela ručnih bombi, jedan upaljač za ručnu bombu bez detonatora, 11 komada mina protivpješadijskih i 3 komada koluta žice za poteznu minu, te jedna lopata. Prema označenom zapisniku i Fotodokumentaciji navedena minsko-eksplozivna sredstva su bila zaklonjena žilama od drveća, koje se nalazi iznad jame i suhim granama, tako da su samo djelimično bila vidljiva. Također, prema sadržaju pomenutog zapisnika, službenici KDZ-a FUP-a su procijenili da je dio eksplozivnih sredstava opasan za transport, te je odlučeno da se ista unište na licu mjesta, a radilo se o 4 komada tromblona, 4 komada KB1 (kasetna bomba "zvončići") 5 tromblona ratne proizvodnje (1992-1996 g.) i 1 komad glave tromblona.

O navedenoj pretrazi i pronalasku pobrojanih predmeta je sačinjen i Službeni izvještaj FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 14/4-961 od 31.08.2010. godine.

Prema Izvještaju o izvršenom vještačenju minsko-eksplozivnih sredstava FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za KDZ i TZ, broj: 09-14/4-04-5-3175/10 od 03.11.2010.g.) a vezano za pronalazak naprijed navedenih minsko-eksplozivnih sredstava utvrđeno je da se radi o 10 komada kontejnera sa bojovim projektilima za OSA-u, čija je namjena uništavanje borbenih oklopnih sredstava i utvrđenih objekata, koji kontejneri sa projektilima su se proizvodili do 1992.g. u fabrici namjenske industrije Slavko Rodić – Bugojno. Zatim, 14 komada bojovih kumulativnih mina – projektila za RPG – 7, koji su namjenjeni za uništavanje oklopnih borbenih sredstava i utvrđenih objekata, 5 komada bojovih trenutnih tromblonskih mina, koje su namijenjene za uništavanje žive sile na daljinama do 400 m, 2 stabilizatora od kojih je jedan od trenutne tromblonske mine, a drugi od kumulativne tromblonske mine, jedno tijelo protivpješadijske antimagnetne mine – 2 (PMA-2) sa eksplozivnim punjenjem, kalem sa poteznom žicom za protivpješadijske mine koje se aktiviraju na potez, jedno tijelo protivpješadijske antimagnetne mine – 2 (PMA-2) sa eksplozivnim punjenjem, upaljač za protivpješadijsku antimagnetnu minu – 2 (UPMAH-2), dva barutna punjenja za projektil (minu) za RPG-7, koja služe za ispaljivanje projektila iz oruđa, bojevi ručni bacač raketa (RBR M80 kalibra 64 mm) – zolja, koja je namijenjena za uništavanje oklopnih borbenih sredstava i utvrđenih objekata, četiri bojeve ručne kumulativne bombe (BRK M79), čija je namjena uništavanje borbenih oklopnih sredstava i utvrđenih objekata, tri ručna bacača raketa (RPG-7), koji služe za ispaljivanje projektila čija je namjena uništavanje borbenih oklopnih sredstava i utvrđenih objekata, ručni bacač raketa – oruđe (RBR M57), sa optičkim nišanom, koji služe za ispaljivanje projektila čija je namjena uništavanje borbenih oklopnih sredstava i utvrđenih objekata, četiri komada bojovih ručnih bacača raketa (RBR M80 kalibra 64 mm) – zolja, koje su namijenjene za uništavanje oklopnih borbenih sredstava i utvrđenih objekata, dijelovi improvizovane eksplozivne naprave, predmet od NN materije, koja nije eksploziv, što potvrđuje nalaz hemijske laboratorije Odjeljenja za kriminalistička vještačenja CFP, FUP-a broj: 09-14/1-1-04-5-3175/10 od 02.11.2010.g., koji predmet s jedne strane na površini ima ulivene čelične kuglice, isti teži 907 grama, i svojim izgledom i oblikom podsjeća na odsječeni segment imitacije eksplozivnog punjenja protivtenkovske mine, trotilski metak od 100 grama,

proizveden 1960.g. za potrebe bivše JNA, čija je namjena za sve vrste rušenja i naoružavanja mina iznenađenja, tropoložajni prekidač, proizveden za potrebe firme "Ford", služi za zatvaranje strujnog kruga, baterijski uložak od 4,5 volti, proizveden u martu 2005.g., jednoložni provodnici električne struje sa crvenom i plavom izolacijom, ljepljiva traka u više slojeva i čelični vijak. Prema označenom izvještaju, navedeni dijelovi improvizovane eksplozivne naprave uz dodatak električne detonatorske kapisle, koja nedostaje, činili bi improvizovanu električnu eksplozivnu napravu po karakteru mehaničku-poteznu, obzirom na karakter upaljača – tropoložajne sklopke.

Dalje, prema označenom izvještaju u navedenom pretresu na lokaciji Navrhoštrije, pronađeno je 19 bojevih kompletnih ručnih bombi M75, jedna bojeva kompletna ručna bomba M91, jedna bojeva kompletna ručna bomba M93, jedna ručna bojeva kompletna bomba ratne proizvodnje i tri tijela ručnih bombi M75 sa eksplozivnim punjenjem, koje ručne bombe su namijenjene za uništavanje žive sile neprijatelja u uslovima bliske borbe dejstvom udarnog talasa i ubojnim dejstvom čeličnih kuglica. Također, nađena su i tijela sa eksplozivnim punjenjem od 70 grama trotila, protivpješadijske antimagnetne mine 2 – PMA-2 (7 komada), tijela sa eksplozivnim punjenjem od 35 grama trotila, protivpješadijske antimagnetne mine 3 – PMA-3 (3 komada), tri kalema sa namotanom žicom koja se koristi za protivpješadijske mine koje se aktiviraju na potez, poticajni metak koji se koristi u protivtenkovskoj mini TMRP-6, namijenjen da prenese detonacioni talas od upaljača do eksplozivnog punjenja mine – livenog trotila, mehanički sklop udarnog upaljača za ručne bombe, 12 komada udarnih detonatora koji su namijenjeni za kompletiranje upaljača ručnih bombi, tri tijela protivpješadijske mine PMA-2 sa eksplozivnim punjenjem i dva kalema sa namotanom žicom koja se koristi za protivpješadijske mine koje se aktiviraju na potez, 27 trotilskih metaka od 100 grama u ukupnoj količini od 3025 grama, namijenjeni za sve vrste rušenja, naoružavanje mina iznenađenja i naoružavanje protivpješadijskih mina, 2 trotilska metka od 200 grama, namijenjeni za sve vrste rušenja, naoružavanje mina iznenađenja i naoružavanje protivpješadijskih mina, 4 podsticajna metka koji se koriste za protivtenkovske mine TMRP-6, namijenjeni da prenesu detonacioni talas od upaljača do eksplozivnog punjenja mine – livenog trotila, zatim, granata – trenutno – zapaljiva - obilježavajuća od metka kalibra 20 mm za protivavionski top, 9 ručnih bombi M75, od kojih je samo jedna kompletirana sa udarnim detonatorom, u svim tijelima ručnih bombi se nalaze eksplozivna punjenja, 4 ručne bombe kojima nedostaju detonatori, od kojih su dvije bombe M50, jedna M52 i jedna bomba nepoznatog proizvođača. Navedene ručne bombe M50-M52 su namijenjene za uništavanje i onesposobljavanje žive sile neprijatelja dejstvom udarnog talasa i ubojnim dejstvom parčadi košuljice. Pored navedenog, prema označenom izvještaju je nađeno i 9 komada barutnih punjenja za projektil (minu) za RPG-7, koja služe za ispaljivanje projektila iz oruđa, 4 trotilska metka od 500 grama koji služe za sve vrste rušenja i naoružavanja mina iznenađenja, proizvedeni 1983. godine u fabrici namjenske industrije Slavko Rodić – Bugojno.

Prema navedenom nalazu, od nabrojanih predmeta može se sačiniti improvizovana eksplozivna naprava, jer postoji velika količina kompletnih formacijskih eksplozivnih sredstava i dijelova formacijskih eksplozivnih sredstava, koja su najpodobnija da se koriste u te svrhe. Ukupna količina eksploziva, zajedno sa protivpješadijskim minama, iznosi oko 6670 grama presovanog trotila (vojni brizantni eksploziv) i 540 grama presovanog tetrila (ultrabrizantni vojni eksploziv), o čijoj razornoj moći prema ovom izvještaju nije moguće govoriti, jer ovisi od niza faktora, i to od vrste i količine eksploziva, načina i mjesta postavljanja, položaja, udaljenosti i vrste objekta, fragmentacije obloge i parčadi razornog

materijala i dr. faktora, ali prema izvještaju količina brizantnog eksploziva veća od 500 grama ima veliku razornu moć.

Vještaci ŠETA ABDULAH i BIDŽEVIĆ SALKO su pred Sudom potvrdili da su sačinili navedeni izvještaj, odnosno nalaz i mišljenje, iznoseći njegov sadržaj, koji je od ovog Vijeća prihvaćen u cjelosti kao objektivna, stručna i tačna.

Vežano za tvrdnju Tužilaštva o većoj količini oružja i minsko-eksplozivnih sredstava pronađenih u okolini Bugojna, Sud je imao na uvid i Fotografije minsko-eksplozivnih sredstava pronađenih na lokalitetu Kruševica – Odžak, Bugojno u aprilu 2010. godine, koje su pronašli i uništili službenici Civilne zaštite dana 15.04.2010. godine, te Zapisnik o kriminalističko-tehničkom pregledu broj: 09-14/1-340 od 03.08.2010. godine, Fotodokumentaciju broj:14/5-188/10 od 06.08.2010. godine, Zapisnik o izvršenom uviđaju broj:13/3-570/10 od 29.07.2010. godine, te CD sa snimljenom fotodokumentacijom, međutim, kako nisu predloženi dokazi koji bi doveli u vezu optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA sa pomenutim minsko-eksplozivnim sredstvima, to je Sud našao navedene dokaze irelevantnim za ovu krivično-pravnu stvar.

S obzirom na provedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, Vijeće nije prihvatilo odbranu I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA da nije kriv niti za ovo djelo odnosno opisane radnje, da su svjedoci Tužilaštva lažno iskazivali, ili da su pojedini dokazi bili podmetnuti, ili njemu neosnovano pripisani. Vijeće je i ovakvu odbranu I-optuženog odbacilo, te je ocijenilo kao bezuspješan pokušaj da od sebe odbaci nesumnjivu odgovornost za ovo krivično djelo.

Kao i u odnosu na obrazloženje iz tačke I ove presude, Sud je iskaze svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA koje su dali u istrazi prihvatio kao istinite i tačne, budući da su saglasne i korespondiraju sa drugim provedenim dokazima, dok Sud nije prihvatio neuvjerljivo kazivanje ovih svjedoka na glavnom pretresu da su prilikom saslušanja u istrazi lagali, da su im ovlaštena službena lica sugerisala šta trebaju govoriti i da su svjedočili u istrazi pod pritiskom, što je za ovo Vijeće predstavljalo neuvjerljiv pokušaj ovih svjedoka optužbe da umanje ili otklone vlastiti nesumnjiv doprinos u izvršenju opisanih krivičnih radnji, pa tako posljedično i doprinos optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i u odnosu na djela iz tačke II izreke ove presude.

Dokazi odbrane u odnosu na tačku II optužnice

Saslušanjem svjedoka odbrane BEVRNJA ZIJADA, MAŠIĆ SENADA, DAUTBEGOVIĆ SELVEDINA I OMANOVIĆ EDHEMA, kao i saslušanjem svjedoka: ŠUPIĆ ALMIRA, HALILOVIĆ MIRALEMA, KARAŠIN ABDELA, odbrana je pokušavala dokazati da I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS nije zagovarao terorističke ideje i vjersku radikalnu isključivost i s tim u vezi političko nasilje.

Imenovani svjedoci odbrane su na pretresu tvrdili da poznaju optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, i da su ga viđali u internet klubu "Cyber" u Bugojnu, gdje su s njim pili kafu, te su izjavili da im nije poznato da je ČAUŠEVIĆ HARIS "vjerski fanatik" i da nije pričao da treba kažnjavati nemuslimane. Također, ukazivali su da se u klubu "Cyber" nisu održavali nikakvi tajni teroristički sastanci i da u taj klub nisu dolazile tzv. "vehabije".

Vezano za izjavu svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA datu u istrazi, odbrana I-optuženog je saslušala svjedoka HALILOVIĆ MIRALEMA, koji je izjavio da je jedne prilike bio na nekom sijelu u kući koju je koristio ČAUŠEVIĆ ADNAN, a na kojem sijelu je bio i ČAUŠEVIĆ HARIS, ali da se razgovaralo o vjeri i običnim stvarima, o čemu je saslušan u policiji.

Odbrana I-optuženog je saslušala i svjedoka KARAŠIN ABDELA, koji je bio svjedok Tužilaštva, pokušavajući dokazati da nije tačna tvrdnja da je upravo ovaj svjedok vozio optuženog ČAUŠEVIĆA sa minama na područje iznad Ždralovića, te je ovaj svjedok na pitanje odbrane I-optuženog izjavio da jeste jednom vozio u autu ČAUŠEVIĆ HARISA, bio je još neko treći u autu, te da je u jednom momentu nekom ispala bomba na pod, pri čemu svjedok nije vidio kome je ta bomba ispala.

Odbrana je navedenim iskazima osporavala tvrdnje Tužilaštva u vezi sa održavanjem sastanaka na kojima se razgovaralo o terorizmu, te je generalno pokušavala dokazati kakva je ličnost ČAUŠEVIĆ HARIS, odnosno da se radi o običnom čovjeku koji izlazi, druži se, razgovara o običnim temama, ne bavi se protivzakonitim radnjama i sl., međutim, kod naprijed navedenih činjeničnih utvrđenja, Sud iskaze navedenih svjedoka, koji ničim nisu ukazali na drugačije činjenično stanje, nalazi irelevantnim.

Svjedok odbrane I-optuženog SARAJLIĆ MEVLUDIN je izjavio da je jednom sa ČAUŠEVIĆ HARISOM u slastičarni Europa gledao domaći film "Doli Bell", te da ga je nakon izvjesnog vremena nakon eksplozije na PU Bugojno policija privela na ispitivanje, koji zapisnik svjedok nije dobio, ali se sjeća da ga je potpisao. I svjedok OMANOVIĆ EDHEM je potvrdio da je ispitivan od strane policije nakon eksplozije na PU Bugojno, o čemu je sačinjen zapisnik, ali da mu nikada nije uručen. Ovaj svjedok je izjavio da je jedne prilike sa ČAUŠEVIĆ HARISOM išao do njegove kuće, kada su primjetili da ih prati policija, te da ih je optuženi ČAUŠEVIĆ pitao za što ga prate, pri čemu je policija pokušala pobjeći.

Iskazima navedenih svjedoka, kao i iskazom svjedoka ČAUŠEVIĆ ENESA, odbrana I-optuženog je dokazivala teoriju "montiranog slučaja", te da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS još ranije bio pod nadzorom policije, koja prati svaki njegov korak.

Naime, o teoriji praćenja je detaljnije govorio svjedok ČAUŠEVIĆ ENES, brat optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, koji je diplomirao šerijatsko pravo u Saudijskoj Arabiji i da je zbog toga, te svog vjerskog opredjeljenja i načina života, bio predmet raznih policijskih opservacija i provjera, što se odnosilo i na njegovog brata.

Svjedok ČAUŠEVIĆ ENES je pojasnio da zna da ga OSA prati još od 2005.g., kada su mu dva službenika i službenici OSA-e pristupili da ga vrbuju u određene redove i da je tada studirao u Saudijskoj Arabiji i imao pristup studentskim udruženjima. Izrazili su želju da bude neki saradnik, obećali su mu neke poslove u Sarajevu preko Muftije, te se svjedok sjeća da su mu prvo rekli: "treba dobro da znaš da BiH nikada neće biti islamska država". Postavili su mu nekoliko pitanja u vezi brata i u vezi sa istupom brata u vezi sa Sulejmanom Tihićem, o čemu svjedok zna iz priče, jer je za vrijeme tog događaja bio u Saudijskoj Arabiji. Svjedok je govorio o svojim aktivnostima u Saudijskoj Arabiji, kao i poznanstvima koja je tamo stekao sa određenim ljudima, zbog čega smatra da ga je OSA

pratila. Upravo zbog navedenog, svjedok smatra da je praćen i njegov brat, za kojeg svjedok tvrdi da nema nikakve veze sa ovim i da nije tzv. "vehabija". Pored navedenog, svjedok je pojašnjavao da imaju mnogobrojnu rodbinu u policiji i da smatra da ovo što se događa, ima veze s tim. Osim toga, svjedok ČAUŠEVIĆ ENES je tvrdio da njegov brat nema nikakve veze sa oružjem pronađenim u okolini Bugojna, tvrdeći da su se tu odvijala ratna dejstva i da se radi o oružju zaostalom iz proteklog rata.

Slično je iskazivao i optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, prilikom saslušanja pred ovim Sudom u svojstvu svjedoka, koji je tokom cijelog postupka isticao da mu je ovo sve montirano, jer je jedne prilike imao verbalni sukob sa Sulejmanom Tihićem kada se isti obratio građanima u džamiji. Optuženi ČAUŠEVIĆ je osporavao da ima ikakve veze sa pronađenim oružjem, tvrdeći da nema vojno iskustvo i da ne zna rukovati oružjem i minsko-eksplozivnim sredstvima.

Iznesene tvrdnje odbrane Sud nije prihvatio, jer nisu potvrđene materijalnim dokazima, te po ocjeni Suda predstavljaju nastavak konstrukcije kojima optuženi ČAUŠEVIĆ pokušava izbjeći ili umanjiti svoju krivično-pravnu odgovornost.

Saslušanjem svjedoka BEŠIĆ ABIDA i HADŽIĆ DŽEVADA, koji rade kao šumari na brdsko -planinskom području u okolini Bugojna, odbrana je pokušala dokazati da se na tom području, kao i na planini Raduši nisu održavale nikakve vojne vježbe i obuke "vehabija". Prema iskazima navedenih svjedoka, šumsko područje oko Bugojna nije svuda prohodno, jer ima mnogo minskih polja i neeksplozivnih ubojnih sredstava, pa nije sigurno kretati se. Svjedocima koji obilaze te terene nije poznato da su se održavale vojne obuke vehabija ili bilo koja slična događanja.

U vezi sa navedenim kazivanjima svjedoka, odbrana I-optuženog je tokom glavnog pretresa predočila Službenu zabilješku FUP-a – Sektor kriminalističke policije, broj:13/3-755 od 05.10.2010. godine, iz koje proizilazi da su ovlašteni službenici FUP-a obavili razgovor sa BEŠIĆ ABIDOM na okolnosti njegovih saznanja o kretanju i boravku grupa osoba, pripadnika vehabijskog pokreta po rejonu planine Raduše, za što je svjedok odgovorio da mu to nije poznato.

Sud prihvata iskaze ovih svjedoka, jer nema razloga da sumnja u njihovu tačnost, međutim, i sami svjedoci su rekli da dnevno pređu po 5-6 km, i da ne zalaze u sve dijelove rejona koji pokrivaju, što ostavlja prostora za zaključak da su bila moguća kretanja određenih lica i određena događanja, za koje svjedoci, kao šumari, nisu uočili, jer dok obilaze jedan dio područja koje pokrivaju, ne znaju šta se dešava u drugom dijelu. Kod ovih okolnosti, na koje su svjedoci i saslušavani, Sud je cijenio iskaz svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, koji je izjavio da su se kretali po terenu koji on dobro poznaje, jer je na tom području, u blizini mjesta Ždralovići čuvao ovce, te iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA, koji je također znao kuda se kretati, zbog čega Sud zaključuje da saslušanjem svjedoka BEŠIĆ ABIDA i HADŽIĆ DŽEVADA, odbrana I-optuženog nije dovela u pitanje iskaze svjedoka HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA, ČAUŠEVIĆ ADNANA, i ostalih svjedoka Tužilaštva koji su saslušavani na ove okolnosti.

Vezano za ispitivanje svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA u istrazi, Sud je cijenio i audio zapisnik njegovog ispitivanja u PS Gornji Vakuf – Uskoplje od strane ovlaštenog službenog lica, koji osporavajući dokaz je prezentirala odbrana II-optuženog na okolnost

da je u toku istrage uticano na svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA kako da daje svoj iskaz, međutim, Sud ne nalazi da je ovim dokazom umanjena dokazna vrijednost njegovog kazivanja na zapisnik kod Tužilaštva BiH, iz istih razloga kao što je to navedeno u obrazloženju pod tačkom I. Naime, evidentno je da se radi o jednoj vrsti informativnog razgovora, obzirom da nema uvodnih napomena i pouka u skladu sa odgovarajućim odredbama ZKP BiH, niti je konstatovano ko sve prisustvuje itd., te da je prilikom ispitivanja korišten izvjesni „slobodniji govor“, međutim, Sud ponavlja kako smatra da nije bilo nagovora i uticaja u kom pravcu da svjedok govori i kako. Osim toga, izjava svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA tom prilikom se suštinski ne razlikuje od izjave koju je kasnije dao na pismeni zapisnik kod Tužilaštva BiH, kako je to naprijed navedeno, a bez ikakvih pritisaka i usmjeravanja od strane ovlaštenih službenih lica. Stoga, ponavljamo, Sud cijeneći ovaj dokaz, ne nalazi da je iskaz svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA u istrazi uzet povredom nekih od njegovih osnovnih ljudskih prava i sloboda, te povredom odredbi ZKP BiH, zbog čega se isti može koristiti kao dokaz u smislu člana 10. ZKP BiH.

Imajući dakle u vidu provedene dokaze kako Tužilaštva, tako i odbrane, a u vezi sa radnjama opisanim u tački II izmjenjene Optužnice, Sud je našao dokazanim tvrdnje Tužilaštva da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS postupao s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine da što izvrše ili ne izvrše i s ciljem ozbiljne destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine, nastupajući u duhu ideja da u Bosni i Hercegovini treba nasilnim putem uspostaviti državu uređenu po šerijatskom pravu, da su u tom cilju na području Bugojna održavani sastanci, na kojima se govorilo o tim idejama, te planirali određeni napadi na policiju i otmica djeteta jednog policijskog inspektora, kao i da je ČAUŠEVIĆ HARIS prikupljao, čuvao i imao na raspolaganju veliku količinu oružja, municije i minsko-eksplozivnih sredstava, koja sredstva su pronađena na području iznad Ždralovića, tačnije lokaciji zvanj Navrhoštrije, i koji su taksativno navedeni u tački II izreke ove presude, a što je sve bilo u funkciji pripremanja djela kojeg je I-optuženi počinio u tački I ove presude, ili je posljedično vodilo istome.

ODLUKE u odnosu na I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA

Tačka III - izreke ove presude, u odnosu na tačku 3. optužnice

Dokazi optužbe u odnosu na tačku III optužnice

Vijeće je našlo, nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da Tužilaštvo nije izvan svake razumne sumnje dokazalo da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS počinio radnje za koje se optužuje pod tačkom III optužnice, kojim je pokušao nanijeti veliku štetu informacionom sistemu institucija Bosne i Hercegovine, na način da je planirao i namjeravao ostvariti neovlašteni pristup resursima informacionih sistema u okviru kojih se nalaze i internet adrese www.sudbih.gov.ba, cipsweb.iddeea.gov.ba i www.narodnaskupstinars.net, koji resursi su u vlasništvu Suda Bosne i Hercegovine, Agencije za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka BiH i Narodne skupštine Republike Srpske.

Prema optuženju, I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS je na svom prenosnom računaru „laptopu“ privremeno oduzetom dana 27.6.2010. godine posjedovao u tekstualnom formatu tzv. „penetracione vektore“, za pojedinu navedenu internet adresu, međutim, Sud

ne nalazi dokazanim da bi se tim penetracionim vektorom omogućio nedozvoljen pristup računarskom sistemu i resursima informacionih sistema unutar kojih se nalaze pomenute internet adrese, čime bi u tehničkom smislu bilo omogućeno otvaranje dokumenata i podataka radi uvida u iste, preinačavanja, brisanja tj. uništavanja u cijelosti ili djelimično.

Naime, Sud je cijenio Nalaz i mišljenje vještaka optužbe SKORUPAN NEZIRA, iz decembra 2010. godine, te njegovo usmeno pojašnjenje na glavnom pretresu, koji je prije svega pojasnio metodologiju svoga rada, te pojasnio da je penetracioni vektor skup informacija koje su vam potrebne da bi dobili neki neautorizovani pristup na resursu za koji inače niste autorizovani. Vještak je to pokušao i laički objasniti, te je naveo da ovo treba da opiše način koji vam može omogućiti da uradite pristup web serveru www.sudbih.gov.ba na neautorizovan način, te da ako se ostvari pristup, s ovim se može uraditi to što vam dozvoljava taj resurs, što sve zavisi od resursa, jer u svim resursima nije ista mogućnost rada. Vještak je dalje na upit predsjednika pretresnog vijeća pojasnio da se do penetracionih vektora dolazi tako što vam ih neko da, a izvorno načinom skeniranja resursa, za što postoji više načina, a da li penetracioni vektor može omogućiti nekome da preinači, briše ili uništi neki dokument na stranici odgovor je da to zavisi od resursa koji se napada. Vještak pojasnio da to nije znanje običnog korisnika, već se mora razumjeti šta je resurs.

Nakon navedenih pojašnjenja, vještak izjavio da na osnovu vještačenog materijala nije mogao utvrditi da li je u konkretnom slučaju izvršen napad ili pokušaj napada, da nije siguran da li je ovo što je vještačio penetracioni vektor, odnosno da li su ta sredstva bila podobna za izvršenje predmetnog krivičnog djela.

Upravo zbog navedenog Sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da li se radilo o sredstvu podobnom za izvršenje ove inkriminisane radnje, bilo za pokušaj ili za neposredan napad na zaštićeni objekt, zbog čega je primjenom člana 284. ZKP BiH I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA oslobodio od optužbe da je radnjama opisanim u tački III izmjenjene optužnice počinio krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. KZ BiH.

ODLUKE O KRIVIČNIM MATERIJALNO-PRAVNIM PITANJIMA, KRIVIČNO-PRAVNOJ ODGOVORNOSTI I KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI

Relevantne odredbe

Član 201. Krivičnog zakona BiH - Terorizam

- (1) Ko počinu teroristički čin s cijem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine, vlade druge zemlje ili međunarodne organizacije, da što izvrši ili ne izvrši, ili s cijem ozbiljne destabilizacije ili uništavanja osnovnih političkih, ustavnih, privrednih ili društvenih struktura Bosne i Hercegovine, druge zemlje ili međunarodne organizacije, kaznit će kaznom zatvora najmanje pet godina.*

...

(3) Ako je pri učinjenju krivičnog djela iz stava 1. ovog člana učinjena neka osoba s umišljajem lišio života, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

...

(5) Teroristički čin, u smislu ovog člana, podrazumijeva radnju od sjedećih radnji, koja s obzirom na svoju prirodu ili kontekst može ozbiljno oštetiti državu ili međunarodnu organizaciju:

a) napad na život osobe koji može prouzrokovati njezinu smrt;

...

d) nanošenje velike štete objektima Bosne i Hercegovine, vlade druge države ili javnim objektima, transportnom sistemu, objektima infrastrukture uključujući informacijski sistem, fiksnoj platformi koja se nalazi u kontinentalnom pojasu, javnom mjestu ili privatnoj imovini, za koju štetu je vjerovatno da će ugroziti ljudski život ili dovesti do znatne privredne štete;

...

f) proizvodnja, posjedovanje, sticanje, prevoz, snabdjevanje, korištenje ili osposobljavanje za korištenje oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala, kao i istraživanje i razvoj biološkog i hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala;

Analiza bitnih obilježja krivičnog djela iz člana 201. KZ BiH

Krivično djelo terorizma iz člana 201. Krivičnog zakona BiH ima dva osnovna elementa: radnju učinjenja i cilj. Prema naprijed navedenoj zakonskoj odredbi, cilj izvršenja terorističkog čina je jasno utvrđen i alternativno postavljen, i to kao *cilj ozbiljnog zastrašivanja stanovništva* ili *cilj prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine, vlade druge zemlje ili međunarodne organizacije, da što izvrši ili ne izvrši, ili cilj ozbiljne destabilizacije ili uništavanja osnovnih političkih, ustavnih, privrednih ili društvenih struktura Bosne i Hercegovine, druge zemlje ili međunarodne organizacije.*

Kao radnju učinjenja krivičnog djela terorizma zakon određuje počinjenje terorističkog čina, što je određeno u stavu 5. ovog člana. Pa tako prema tački a) stava 5. ovog člana, terorističkim činom se može smatrati napad na život osobe koji može prouzrokovati njezinu smrt, koji napad se može ogledati u bilo kojoj djelatnosti koja je pogodna da prouzrokuje smrt neke osobe. Predmet radnje može biti bilo koja osoba, kako osoba koja bi po zamisli učinitelja trebala, na primjer, preduzeti radnju na koju se prisiljava organ vlasti BiH tako i osoba koja, po svojoj poziciji, ne može ostvariti takvu zamisao učinitelja nego služi samo kao instrument prisiljavanja organa vlasti na određeno činjenje odnosno nečinjenje. Iz određenja mogućeg vida terorističkog čina sadržanog u tački a) vidljivo je da zakonodavac smatra, da se, pod uvjetima navedenim u uvodnom dijelu stava 5. ovog člana, terorističkim činom, u smislu ovog člana, može smatrati i napad na život samo jedne osobe koji može prouzrokovati njezinu smrt.

Prema tački d) stava 5. navedenog člana, terorističkim činom se ima smatrati i nanošenje velike štete objektima BiH, vlade druge države ili javnim objektima, transportnom sistemu, objektima infrastrukture uključujući informacijski sistem, fiksnoj platformi koja se nalazi u kontinentalnom pojasu, javnom mjestu ili privatnoj imovini, za koju štetu je vjerovatno da će ugroziti ljudski život ili dovesti do znatne privredne štete.

Radnja kojom se ostvaruje ovaj oblik terorističkog čina i koja je u ovoj odredbi označena kao nanošenje velike štete pobrojanim objektima, je svaka radnja kojom se ti objekti oštećuju u velikoj mjeri, uništavaju ili čine neupotrebljivim. Da bi ove radnje predstavljale teroristički čin potrebno je da je njima na navedenim objektima prouzrokovana šteta za koju je vjerovatno da će ugroziti ljudski život ili dovesti do znatne privredne štete. Pri ovome, pojmovi "objekti BiH" i "objekti vlade druge države", sadržani u ovoj zakonskoj odredbi, znače svaki stalni ili privremeni objekt ili instituciju koju koristi ili zauzima predstavnik države, članovi vlade, pravosudni ili sudski organi, ili zvaničnici ili uposlenici države ili bilo kojeg drugog organa vlasti ili zajednice ili uposlenici ili zvaničnici neke međuvladine organizacije koji su u vezi s njihovim zvaničnim funkcijama. Pojmovi "javni objekat" i "javno mjesto" se u smislu ove zakonske odredbe imaju se smatrati oni dijelovi neke zgrade, zemljišta, ulice, vodenog puta ili druge lokacije koji su dostupni ili otvoreni pripadnicima zajednice, bilo stalno, periodično ili povremeno tako da taj pojam obuhvata svako trgovačko, poslovno, kulturno, povijesno, obrazovno, vjersko, vladino, zabavno, rekreaciono ili slično mjesto koje je dostupno ili otvoreno zajednici. Objekat radnje oblika terorističkog čina sadržanog u tački d) može biti i informacioni sistem pod kojim se podrazumijeva sistem prikupljanja, obrade, memoriranja i distribuiranja informacija. On obuhvata kompjutere, kompjuterske komunikacijske mreže, kompjuterske programe i baze podataka.

Prema tački f) stava 4. teroristički akt se može sastojati i u proizvodnji, posjedovanju, sticanju, prevozu, snabdijevanju, korištenju ili osposobljavanju za korištenje oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala, kao i istraživanje i razvoj biološkog i hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala. Odredbom su faktički obuhvaćene sve vrste oružja i sredstava kojim se može ugroziti život ili tjelesni integritet osobe, prouzrokovati njena smrt, prouzročiti oštećenje ili uništenje životnog okoliša, prirodnih resursa ili imovine. S obzirom na ovu zakonsku odredbu, radnju učinjenja krivičnog djela terorizma može činiti i posjedovanje, sticanje, prijevoz, snabdijevanje, korištenje ili osposobljavanje za korištenje navedenog oružja ili sredstava koje nije neovlašteno, ali, u tom slučaju, ono što tim radnjama daje karakter protivpravnosti i čini ih radnjom učinjenja ovog krivičnog djela je protivpravnost cilja s kojim su te radnje preduzete. S obzirom na njihovu sadržinu (proizvodnja, posjedovanje, sticanje, prijevoz, snabdijevanje) pojedine od radnji navedenih u ovoj zakonskoj odredbi po svojoj prirodi predstavljaju pripremne radnje ili radnje pomaganja nekog od drugih oblika terorističkog čina predviđenih u stavu 5. ovog člana.

Značaj i težina djela iz tačke I presude,

Kod procjene širih posljedica počinjenog krivičnog djela iz tačke I ove presude za koje je oglašen krivim I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, pored neposrednih posljedica koje je svojim djelom počinio, odnosno kod procjene posljedica destabilizacije osnovnih političkih, ustavnih, privrednih i društvenih vrijednosti i sutrukture Bosne i Hercegovine u konkretnom slučaju, Sud je pošao od činjenica da je Bosna i Hercegovina osjetljiva i ranjiva višeetnička i višekonfesionalna država, a bosanskohercegovačko društvo multikulturalno i multitradicijsko, da je Bosna i Hercegovina demokratska i sekularna država, ali i država u tranziciji, pa je zaključio da su počinjenim djelom I-optuženog ostvarene teže posljedice po unutrašnju političku i društvenu stabilnost i sigurnost, kao i teža posljedica po ugled Bosne i Hercegovine i njen položaj na međunarodnom planu i poziciju u međunarodnim odnosima.

Sud nadalje zaključuje, da je šteta koja je pričinjena nasilnim promoviranjem radikalnih i ekstremnih ideja i aktivnosti koje je zagovarao I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, zajedno sa drugim učesnicima na pomenutim tajnim sastancima na području Bugojna, direktna ili indirektna prijetnja gotovo svim aspektima koje tretira sigurnosna politika Bosne i Hercegovine. Osim toga, evidentno je da je u konkretnom slučaju došlo do realizacije nasilja iz takvih planova, što je po ocjeni Suda destabiliziralo i radikaliziralo društvene odnose u Bosni i Hercegovini u datom trenutku, ali izgledno i šire u regionu, te da su ovakve ideje, osim što pretpostavljaju upotrebu teškog nasilja i posljedične žrtve nevinih ljudi i nanošenje teške materijalne štete, izravan udar na ustavno i društveno uređenje Bosne i Hercegovine i njen regionalni i međunarodni položaj. Sud smatra da upravo ovako nasilno devijantno shvatanje i promoviranje nasilnih stavova koji su nastali u određenom vremenu i određenim društvenim uvjetima, predstavlja stalnu opasnost po društvenu zajednicu i građane koji imaju različite identitete, ali i za državne institucije domicilnog i međunarodnog karaktera.

Dakle, nema sumnje da ideje, stavovi i planirane i potom realizirane aktivnosti I-optuženog, koje su izložene u ovoj presudi, predstavlja etnički religijski ekstremizam i radikalizam, da su u suprotnosti sa Dejtonskim mirovnim sporazumom, (posebno u vezi sa Aneksom IV li VII), te sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i temeljnim političkim slobodama koja je sastavni dio Ustava BiH, kao i u suprotnosti sa unutrašnjom i spoljnom politikom države Bosne i Hercegovine.

Pravna kvalifikacija krivičnog djela

Tužilaštvo je optužene ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA teretilo u predmetnoj izmijenjenoj optužnici zbog osnovane sumnje da su imenovani optuženi počinili krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke d) i f) u vezi stava 1. sve u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona BiH (u daljem tekstu: KZ BiH) i krivično djelo djelo terorizam iz člana 201. stav 4., sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj, te I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS i krivično djelo terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. KZ BiH, sve u smislu člana 53. KZ BiH – sticaj. Međutim, nasuprot pravnom stavu Tužilaštva izraženom u optužnici, za koji Sud nije vezan, Vijeće ne nalazi da su u konkretnom slučaju pravnog kvalificiranja krivičnopravnih radnji optuženog iz tač. I i II optuženice ispunjeni uvjeti za primjenu instituta tzv. realnog sticaja u smislu člana 53. KZ BiH, već da je u konkretnom slučaju riječ o tzv. prividnom sticaju.

Vijeće je zaključilo da nema mjesta primjeni materijalno pravnog instituta sticaja, odnosno primjeni pravila odmjeravanja kazne za dva počinjena krivična djela, jer je očigledno da sve opisane radnje I-optuženog iz tačke II optužnice po svojoj suštini i cilju predstavljaju pripremne radnje za počinjeno terorističko djelo iz tačke I optužnice, a ne samostalno krivično djelo, zbog čega se I-optuženi treba oglasiti krivim za djelo iz tačke I optužnice koje konzumira krivičnopravne radnje iz tačke II optužnice, zbog čega je I-optuženi oglašen krivim za jedno počinjeno krivično djelo, te mu je za to krivično djelo izrečena jedna kazna, dakle bez primjene instituta sticaja.

Naime, Sud nalazi da sve radnje koje je u tač. II optužnice počinio I-optuženi ČAUŠEVIĆ, i to održavanje sastanaka na kojima se afirmativno razgovaralo o „džihadu“ –

svetom ratu i afirmativno diskutovalo o neophodnosti i načinima vrbovanja islamskih vjernika za uspostavljanje šerijatske države u BiH, pribavljao i posjedovao veće količine raznog oružja, municije, minsko – eksplozivnih sredstava i vojne opreme koje je sakrivao na više lokaliteta oko Bugojna, po svojoj prirodi imaju karakter pripremanja terorističkog čina koje je i ostvareno u tač I optužnice - postavljanje i aktiviranje naprave na zgradi PU Bugojno sa svim umišljajnim posljedicama i ciljevima.

Polazeći od činjeničnih utvrđenja kod razmatranja krivičnog djela terorizma, i to da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS počinio radnje, koje obzirom na svoju prirodu ili kontekst mogu ozbiljno oštetiti interese države i njenih građana, pri čemu je jedna osoba lišena života, a više osoba pretrpilo tjelesne povrede, a na zgradi PU Bugojno i okolnim objektima i vozilima pričinjena velika materijalna šteta, a sve radi ozbiljnog zastrašivanja stanovništva i prisiljavanja organa vlasti BiH da što izvrše ili ne izvrše, te s ciljem ozbiljne destabilizacije i uništavanja osnovnih političkih, ustavnih i društvenih struktura BiH, Sud nalazi da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS radnjama opisanim u tačkama I i II izreke ove presude ostvario sva obilježja krivičnog djela terorizam iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a), d) i f) Krivičnog zakona BiH, zbog čega je oglašen krivim i kažnjen.

Dakle, nesumnjivo da se radilo o napadu na život osobe koji može prouzrokovati njenu smrt, te i više, u konkretnom slučaju evidentno se radilo o napadu na živote većeg broja osoba, budući da je improvizovana eksplozivna naprava postavljena na zgradu PU Bugojno u vrijeme kada se u zgradi trebao održati sastanak povodom vanrednog obezbjeđenja vjerskog događaja na Ajvatovici, što je podrazumijevalo okupljanje većeg broja policijskih službenika upravo u tim satima. Navedeni uslov iz tačke a) stava 5. člana 201. KZ BiH, da bi se radnja uopšte smatrala terorističkim činom je za ovaj Sud nesumnjivo ispunjen, a čime su ostvarena i kvalifikatorna obilježja ovog krivičnog djela iz stava 2. člana 201. KZ BiH, s obzirom da je usljed izvršenja ove radnje nastupila smrt jedne osobe.

Pored navedenog, u konkretnom slučaju drugi vid terorističkog čina u smislu tačke d) stava 5. člana 201. KZ BiH se sastojao i u nanošenju velike štete objektu BiH, odnosno javnom objektu, koja šteta je ugrozila ljudske živote i dovela do znatne privredne štete, koja je utvrđena u jako visokom iznosu od najmanje 189.939,00 na zgradi PU Bugojno i 275.877,00 KM štete na okolnim objektima u Bugojnu. Sud zaključuje da je zgrada PU Bugojno objekat države Bosne i Hercegovine, kao dio upravne vlasti, koja se neposredno odnosi prema građanima u provedbi zakona i drugih normativa države Bosne i Hercegovine, te njenih entiteta i kantona, te da pored tog svojstva ima i svojstvo javnog objekta, budući da istoj pristupaju građani u bilo koje vrijeme po raznim pitanjima iz nadležnosti Policijske uprave. Pri ovome je Sud imao u vidu da se pojmovi "objekti BiH", sadržani u ovoj zakonskoj odredbi, mogu tumačiti u skladu sa članom 1. tačkom 2. Međunarodne konvencije o suzbijanju financiranja terorizma, prema kojoj (u svrhe te Konvencije) "državni ili vladini objekti" znači svaki stalni ili privremeni objekt ili instituciju koju koristi ili zauzima predstavnik države, članovi vlade, pravosudni ili sudski organi, ili zvaničnici ili uposlenici države ili bilo kojeg drugog organa vlasti ili zajednice ili uposlenici ili zvaničnici neke međuvladine organizacije koji su u vezi s njihovim zvaničnim funkcijama". U odnosu na značenje pojma "javni objekat" i "javno mjesto" koji su, takođe, ovom zakonskom odredbom određen kao mogući predmeti radnje koja predstavlja teroristički čin, Sud je cijenio da se sadržina tih pojmova može tumačiti u skladu sa značenjem pojma "mjesto u javnoj upotrebi", određenom u članu 1. tački 5. Međunarodne konvencije o

suzbijanju terorističkih bombaških napada, prema kojoj, pod javnim objektima i javnim mjestima imaju se smatrati oni dijelovi neke zgrade, zemljišta, ulice, vodenog puta ili druge lokacije koji su dostupni ili otvoreni pripadnicima zajednice, bilo stalno, periodično ili povremeno, tako da taj pojam obuhvata svako trgovačko, poslovno, kulturno, povijesno, obrazovno, vjersko, vladino, zabavno, rekreaciono ili slično mjesto koje je dostupno ili otvoreno zajednici.

S obzirom na navedeno tumačenje, očigledno je da u konkretnom slučaju Policijska uprava Bugojno ispunjava uslove da se ima smatrati javnim mjestom, s obzirom da se tu, kako je već naprijed obrazloženo, svakodnevno, pored uposlenih policijskih službenika, okupljaju građani prilikom rješavanja raznih pitanja, kako iz prekršajne i krivične nadležnosti, tako i iz nadležnosti civilnih poslova.

Radnjama I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA vezana za nabavljanje i držanje minsko – eksplozivnih sredstava i vojne opreme, Sud je dao karakter pripremanja terorističkog čina iz tačke f) stava 1. člana 201. KZ BiH, budući da je evidentno optuženi posjedovao, sticao, osposobljavao i koristio oružje i eksploziv, koji po svom karakteru može ugroziti život ili tjelesni integritet osobe, prouzrokovati njenu smrt, prouzročiti oštećenje ili uništenje životnog okoliša, prirodnih resursa ili imovine, čime je ostvaren i taj element bića predmetnog krivičnog djela.

Opisane radnje optuženog koje u smislu navedenih zakonskih odredbi predstavljaju teroristički čin, su po ocjeni Suda poduzete s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, obzirom da sam čin napada na Policijsku upravu, kao dio državnog sistema, koji se neposredno odnosi prema građanima i predstavlja prvi stepen u sprečavanju i suzbijanju kriminaliteta, itekako zastrašuje stanovništvo, koje se zbog takvih napada osjeća nesigurno, a što svakako dalje utiče na organe vlasti BiH da nešto izvrše ili ne izvrše, što je sve u konačnici, a imajući u vidu dogovore i planove sa održavanih sastanaka i posjedovanje oružja i minsko-eksplozivnih sredstava iz tačke II izreke presude, zasigurno imalo za krajnju svrhu i cilj ozbiljnu destabilizaciju i promjenu osnovnih političkih, ustavnih, privrednih i društvenih struktura Bosne i Hercegovine.

Odmjeravanje kazne I-optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU

Vijeće je našlo da je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS djela za koja je oglašen krivim u tačkama 1. i 2. optužnice počinio u uračunljivom stanju, koja se niti u jednom trenutku nije dovodila u pitanje, pa tako niti od odbrane I-optuženog i I-optuženog lično. Vijeće nalazi da je I-optuženi, koji je bio uračunljiv u vrijeme opisanih radnji iz tački 1. i 2. optužnice, opisane radnje počinio s umišljajem, svjesno i voljno, želio i htio izvršenje vlastitih radnji i djela i njihovih posljedica, čime bi kao krivično odgovorna osoba ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela za koje je osuđen.

Dakle, navedene radnje I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS je počinio u stanju uračunljivosti, odnosno sposoban da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima, te sa direktnim umišljajem, što je očigledno s obzirom da je dokazano kako iz njegovih radnji i postupaka jasno i nedvosmisleno proizilazi da je optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS prilikom planiranja i izvršenja bio u potpunosti svjestan svojih djela i njihovih posljedica, to jest da svojim radnjama priprema i čini teroristički čin, te da je htio i želio njegovo učinjenje, uz već obrazložene namjere i ciljeve.

Imajući u vidu sve ranije navedeno, Sud je optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA primjenom člana 285. ZKP BiH oglasio krivično odgovornim, odnosno uračunljivim i krivim za učinjeno krivično djelo terorizma iz člana 201. stav 3. u vezi stava 5. tačke a), d) i f) Krivičnog zakona BiH, koje krivično djelo je izvršeno na način, u vrijeme i pod okolnostima navedenim u tačkama I i II izreke ove presude.

S obzirom na činjenična utvrđenja iz tačke III izreke Presude, odnosno da nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi da li su upotrijebljena sredstva- penetracioni vektori pronađeni u računaru privremeno oduzetom od I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA bili podobni za izvršenje krivičnog djela terorizam iz člana 201. stav 1. u vezi stava 5. tačke d), sve u vezi člana 26. KZ BiH, to je Sud primjenom člana 284. tačka c) ZKP BiH, obzirom da nije dokazano I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA oslobodio od optužbe da je počinio navedeno krivično djelo, ne upuštajući se dalju ocjenu ostalih elemenata bića ovog krivičnog djela.

Prilikom odlučivanja o vrsti i mjeri krivičnopravne sankcije za krivično odgovornog I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA Vijeće je prethodno utvrdilo da je za predmetno krivično djelo zaprijećena kazna zatvora najmanje deset godina ili dugotrajni zatvor koji se na osnovu člana 42b Krivičnog zakona BiH može izreći u trajanju od 21 do 45 godina.

Vijeće je krivično odgovornom I-optuženom za počinjeno krivično djelo odmjerilo kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to krivično djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a osobito: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, njegove osobne prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja, te našlo isključivo otežavajuće okolnosti na strani I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA.

Od otežavajućih okolnosti vijeće cijeno obim i razorne posljedice koje su usljed izvršenja krivičnog djela nastupile, posebno činjenicu da je predmetno krivično djelo počinjeno na izrazito okrutan i bezobziran način, čija meta je bila policijska stanica, koje je za direktnu posljedicu imalo smrt policajca LJUBUŠKIĆ TARIKA, iza kojeg su ostali njegova supruga i dvoje malodobne djece, te teško ranjavanje policajke HINDIĆ EDINE i lakše ranjavanje većeg broja službenih osoba pomenute policijske stanice (LJUBUŠKIĆ MERSIHE, KARADŽA MUAMERA, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, KOLAK MARINKA, ŠKANDRO MUGDIMA), nanošenje velike materijalne štete kako na objektu i imovini PU Bugojno, tako i na okolnim objektima i imovini građana Bugojna (na objektu – zgradi PU Bugojno u iznosu od najmanje 189.939,00 KM, odnosno u iznosu od najmanje 275.877,00 KM uključujući i štetu na okolnim objektima u Bugojnu, te na ostaloj imovini PU Bugojno i velikom broju vozila građana Bugojna u neutvrđenom iznosu).

Vijeće je nadalje, kao otežavajuće okolnosti cijeno upornost kod optuženog da počini ovako teško krivično djelo, budući da ga je namjeravo počiniti i planirao počinjenje u dužem vremenskom periodu, te njegovu riješenost da ga počini. Kao naročito otežavajuću okolnost Vijeće je cijeno činjenicu da je umišljaj I-optuženog bio usmjeren na počinjenje što težih posljedica, uključujući povređivanje i ili smrt više policajaca budući da je mina aktivirana upravo u vrijeme kada se u pomenutoj policijskoj stanici okupljao veći broj

policijaca radi obezbjeđenja tradicijsko-vjerske manifestacije Ajvatovica tog 27.06.2010. godine, na što je ukazali pojedini svjedoci optužbe koji su izjavili da je optuženi upravo sa tog razloga i htio počinjenje tog djela u jutarnjim satima 27.06.2010. godine kada se trebalo vršiti veće policijsko okupljanje i smjene službenih lica.

Nadalje, Vijeće je kao otežavajuću okolnost cijeno i činjenicu držanja I-optuženog nakon počinjenog djela, posebno izjavu svejdoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA iz istrage kako je lično I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS izjavio u prostorijama pritvorske jedinice - citat „slijedeći put neće biti 15 kila nego 9 tona“ završen citat, pri čemu se smijao, iz čega je ČAUŠEVIĆ ADNAN zaključio kako I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS izjavljuje da će u slijedećoj akciji koristiti 9 tona eksploziv.

Nadalje Vijeće je kao posebno otežavajuću okolnost cijeno i to da je I-optuženi na glavnom pretresu od 11.12.2013. godine, prije početka izlaganja završne riječi Tužilaštva, a u prisustvu svih učesnika postupka i publike u sudnici, uputio teške uvrede oštećenima u ovom predmetu, odnosno oštećenima na ročištu pretresa za izlaganje završnih riječi poručio *“oštećeni nek’ se kurca napuše...”* (vidjeti Transkript ročišta glavne rasprave od 11.12.2013. godine, stranica br. 6), na osnovu čega je Vijeće dodatno izvelo zaključak o bezskrupuloznosti i surovosti ovog optuženog koji se nije pokajao za ovo tragično djelo, niti bar nakratko u toku gotovo trogodišnjeg suđenja iskazao ljudsku sućut oštećenima za teške i tragične posljedice svoga djela.

Teroristički akt I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA iz tačke I ove presude, u kojem mu je pomogao i osuđeni HARAČIĆ ADNAN, predstavlja nesumnjivo akt ozbiljnog i teškog zastrašivanja stanovništva u Bosni i Hercegovini u cjelini, kojim se ozbiljno zaprijetilo stabilnosti osnovnih političkih, ustavnih, privrednih i općih vrijednosti, kao i državnim i društvenim strukturama u Bosni i Hercegovini, koji je takođe izgledno u vrijeme kada je počinjen, te određeno vrijeme i nakon toga, ozbiljno ugrozio međunarodni subjektivitet i položaj Bosne i Hercegovine, kako na planu regionalne saradnje, tako u smislu otežavanja pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji, NATO-u i drugim regionalnim evropskim i svjetskim asocijacijama, organizacijama, što sve po ocjeni Vijeća predstavlja posebno otežavajuću okolnost prilikom odmjeravanja visine kazne I-optuženom.

Takođe, pored krivičnopravnih radnji i tragičnih posljedica opisanih u tački I ove presude, Sud nalazi da su radnje i posljedice opisane u tački II presude, odnosno pomenuta količina oružja, minsko-eksplozivnih sredstava i vojne opreme kojom je raspolagao I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS, predstavlja posebno otežavajuću okolnost prilikom odmjeravanja visine kazne I-optuženom, jer je na osnovu pomenute količine oružja, minsko-eksplozivnih sredstava i vojne opreme kojom je raspolagao I-optuženi, odnosno imao pristup istome, Vijeće izvelo osnovan zaključak kako je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS očigledno planirao kontinuirano terorističko djelovanje u BiH sa političkih i vjerskih pozicija i razloga koji su već objašnjeni.

Konačno, Vijeće je prilikom odmjeravanja kazne I-optuženom imalo u vidu i činjenice iz Izvoda iz kaznene evidencije PU Bugojno – PS Bugojno, broj: 02/4-3-04-2-1-250/10 od 27.10.2010. godine, prema kojem je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS zvani “Oks”, ranije krivično odgovarao, i to kažnjavan Presudom Općinskog suda Bugojno, broj: K-046-0-K-07-00023 od 12.04.2007. godine, zbog krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana

291/1 Krivičnog zakona Federacije BiH, za što mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 200,00 KM.

Imajući u vidu sve izložene okolnosti vijeće je odmjerilo kaznu zatvora te odlučilo da I-optuženog osudi na dugotrajnu kaznu zatvora u trajanju od 45 (četrdesetipet) godina, vodeći se svrhom kažnjavanja, ne samo da se se utiče na ovog učinitelja da ubuduće ne čini krivična djela i podstakne njegov preodgoj, već i da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela; da se utiče na ostale da ne čine krivična djela, kao i da se utiče na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja.

U vezi sa izrečenom kaznom, Vijeće je donijelo i odluku u skladu sa članom 56. KZ BiH da se I-optuženom ČAUŠEVIĆ HARISU u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, počevši od dana lišenja slobode 27.06.2010. godine, pa nadalje do do upućivanja optuženog na izdržavanje kazne zatvora.

Vijeće je u vezi sa daljom mjerom pritvora odlučilo, cijeneći prijedlog Tužilaštva BiH, te činjenicu da je imenovani I-optuženi oglašen krivim te da mu je izrečena dugotrajna kazna zatvora u trajanju od 45 (četrdesetipet) godina, da mu se produži mjera pritvora, na osnovu člana 138. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 132. stav 1. tačka a), c) i d) istog zakona, koja mjera može trajati do upućivanja optuženog na izdržavanje kazne zatvora.

Ostale sudske odluke u vezi sa I-optuženim

Nadalje, Vijeće je primjenom odredbe člana 74. KZ BiH, kojom je propisano da će se predmeti, koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela, oduzeti kada postoji opasnost da će biti ponovo upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, to je Sud od optuženog oduzeo predmete taksativno pobrojane u tački II izreke ove presude, kao i predmete oduzete prilikom izvršenih pretresa u ovom predmetu, cijeneći da postoji mogućnost da će isti ponovo biti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, te obzirom da se radi o većoj količini oružja, municije i minsko-eksplozivnih sredstava, vijeće je zaključilo da je oduzimanje navedenih sredstava neophodno u cilju zaštite opće sigurnosti.

Kantonalno javno pravobranilaštvo Kantona Središnja Bosna se obratilo ovom Sudu Prijedlogom, broj: KP-228/13 od 02.10.2013.g., kojim se od počinitelja krivičnog djela iz tačke I traži naknada štete pričinjenje ovim krivičnim djelom, i to u ukupnom iznosu od 518.051,48 KM, koji zahtjev ovaj Sud nije razmatrao te je oštećeni Srednjo bosanski kanton, na osnovu odredbe člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, kao i oštećene LJUBUŠKIĆ MERSIHU, HINDIĆ EDINU, KARADŽA MUAMERA, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, KOLAK MARINKA, ŠKANDRO MUGDIMA, te ostale oštećene, uputio da imovinsko-pravne zahtjeve ostvaruju u parničnom postupku.

Sud je optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA na osnovu čl. 186 i 188. Zakona o krivičnom postupku BiH obavezao da nadoknadi sve troškove ovog postupka u odnosu na osuđujući dio presude koji se odnosi na njega, o čijoj visini će Sud odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju svih podataka, koje troškove je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Naime, odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH je propisano da će ukoliko Sud optuženog oglasi krivim, da će istog presudom obavezati da nadoknadi troškove krivičnog postupka, dok je odredbom člana 186. stav 2. ZKP BiH propisano da ukoliko nedostaju podaci o visini troškova, da će o istim Sud odlučiti posebnim rješenjem. Kako je u konkretnom slučaju krivični postupak trajao duži vremenski period, kako su poduzimanje brojne radnje, te kako su svi optuženi imali braniocce po službenoj dužnosti, Sud će nakon izvršenih potrebnih provjera i utvrđenja, donijeti posebno rješenje o visini troškova.

ODLUKE U ODNOSU NA II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA

U odnosu na II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, vezano za tačke I i II optuženice u kojima se navode krivičnopravne radnje za koje se optužuje ovaj optuženi, Vijeće nije našlo, nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da je Tužilaštvo izvan svake razumne sumnje dokazalo da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER počinio radnje za koje se optužuje pod tačkama I i II optužnice, kako slijedi:

Tačka IV - izreke ove presude, u odnosu na tačku I optužnice

U odnosu na tačku I optuženice u kojima se navode krivičnopravne radnje za koje se optužuje II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, vezano za aktiviranje eksplozivne naprave na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2013. godine u ranim jutarnjim satima i tragične posljedice koje su nastupile, Vijeće nije našlo, nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da je Tužilaštvo izvan svake razumne sumnje dokazalo da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER počinio radnje za koje se optužuje pod tačkom I optužnice, kako slijedi:

U odnosu na tačku I optužnice, kao što je već rečeno, Vijeće je utvrdilo da je djelo opisano pod tačkom I optužnice, a koje se odnosi na aktiviranje eksplozivne naprave na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2013. u ranim jutarnjim satima i tragične posljedice koje su tada nastupile, počinjeno od strane I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA i sada osuđenog HARAČIĆ ADNANA, iz razloga koji su već izloženi, a na osnovu pomenutih provedenih i prihvaćenih kao istinitih dokaza, posebno prihvaćenih iskaza svjedoka KARADŽA MUAMERA, ŠKANDRO MUGDIMA, ZUKANOVIĆ MUSTAFE, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, ALVIR JOSIPA, AREŽINA BRANKA, KUNOVAC VLADIMIRA, SADIKOVIĆ MEDINE sa glavnog pretresa, potom prihvaćenih iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA i HUSEINBEGOVIĆ MIRSADA iz istrage, zatim prihvaćenih iskaza svjedoka HARAČIĆ ADNANA sa pretresa, kao i iskaza drugih svjedoka i vještaka i prihvaćenih materijalnih dokaza koji su provedeni na pretresu, o čemu je bilo riječi kod analize provedenih dokaza u vezi sa tačkom I u odnosu na I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA.

Međutim, cijeneći provedene dokaze optužbe u vezi sa djelom iz tačke I optužnice, koje se odnosi na aktiviranje eksplozivne naprave na zgradi PU Bugojno dana 27.06.2013. u ranim jutarnjim satima i tragične posljedice koje su stim u vezi nastupile, Vijeće nije moglo sa sigurnošću zaključiti da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER počinio radnje kojim ga Tužilaštvo tereti u tački I optužnice.

Prema iskazu iz istrage svjedoka optužbe ČAUŠEVIĆ ADNANA, datom na Zapisnik kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 12.07.2010. godine, dana 26.06.2010. godine, tj. dan prije eksplozije na zgradi PU Bugojno, se oko 13,30 sati našao sa

optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM u klubu „Cyber“, gdje su se zadržali oko 30-40 minuta, potom su prošetali po Bugojnu, a onda sjeli da nešto pojedju, nakon čega je iza 16,00 sati neko nazvao optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA, te se nakon sat do sat i po se pojavio PALISLAMOVIĆ NASER, kojeg svjedok tada vidi prvi put. Svjedok je tom prilikom rekao da se PALISLAMOVIĆ NASER pojavio u „terencu“ sive ili bijele boje, te su se po NASEROVOM prijedlogu provozali, tokom koje vožnje je ČAUŠEVIĆ HARIS objašnjavao NASERU plan kuda se povući, i to prema „staroj bolnici“. Tom prilikom je Čaušević Haris PALISLAMOVIĆ NASERU rekao da još ništa nije pripremio, na šta je NASER odgovorio „da ima ono oko 15 kg eksploziva“, HARIS je insistirao da se to uradi RPG-om, a NASER ga je ubijedio da se ipak radi eksplozivom. Svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN je izjavio da su se dogovorili da se to isto veče ponovo nađu s NASEROM u Harisovoj kući, gdje je svjedok otišao zajedno sa ČAUŠEVIĆ HARISOM nakon ovoga. Prema ovom iskazu, PALISLAMOVIĆ NASER se odvezao pomenutim vozilom u pravcu Donjeg Vakufa, a da je inače došao iz Zenice, i svjedok ga nije pominjao u kasnijim događanjima, niti dao objašnjenje zašto se NASER kasnije nije pojavio, niti je imao kakva saznanja o tome. Vezano za optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, svjedok je rekao da je stekao utisak da isti sigurno učestvuje u ovome sa ČAUŠEVIĆ HARISOM, te da mu je u vozilu kojim je došao vidio dvije inicijalne kapisle u kaseti, i da je nakon što je Haris rekao da ima sporogoreći štapin koji je vlažan, NASER podigao deku u gepeku i ispod pokazao 1,5 m sporogorećeg štapina. Inače je dogovor bio da na 50-tak m od zgrade PU Bugojno svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN čeka s kalašnjikovom i pazi da neko ne naiđe, a za to vrijeme je Naser trebao čekati s terencem kod crkve i diskoteke Planet i pokupiti ih, te odvesti u pravcu „stare bolnice“, a nakon čega su se trebali razdvojiti, ili ako budu otkriveni da bježe s terencem najvjerovatnije u planinu.

Svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN isto je iskazivao u toku istrage i na Zapisnik kod Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000441 10 od 11.11.2010. godine, pri čemu je samo pojasnio određene detalje, i to da je Naser upravljao vozilom „Nissan“ koje podsjeća na kamionet, detaljnije ga opisujući, opisujući šta je Naser nosio od odjeće na sebi taj dan, te da su eksplozivnu napravu trebali sastaviti na području „stare bolnice“, i to od eksploziva izvađenog iz mina „šestica“ u količini od 18 kg, te koristeći sporogoreći štapin i dvije kapisle koje je svjedok vidio u Naserovom vozilu.

Navedeni dio kazivanja svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA Sud je cijenio poredeći ga sa provedenim materijalnim dokazima, i obzirom da se u tom dijelu isti ne podudara sa utvrđenim činjeničnim stanjem, Sud ga nije prihvatio.

Dakle, kod ocjene iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA u dijelu u kojem iznosi svoja saznanja o II-optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU, Sud isti nije mogao prihvatiti u tom dijelu bez razumne sumnje, s obzirom na to da je u tom dijelu iskaz ovog svjedoka doveden u pitanje i razumnu sumnju dokazima koje je provela odbrana II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, i to saslušanjem svjedoka OKERIĆ ALMIRA, koji je na glavnom pretresu potvrdio da je dana 26.06.2010. godine optuženi PALISLAMOVIĆ NASER radio kod njega u stanu do 15,00 h, nakon čega je otišao, odnijevši neke stvari, kao i drugim dokazima odbrane, o čemu će više biti riječi u nastavku obrazloženja.

Svjedok odbrane OKERIĆ ALMIR, koji je angažovao optuženog PALISLAMOVIĆA radi renoviranja stana, je na pretresu izjavio da su radovi izvođeni u junu 2010, godine, te da je na dan kada se desio predmetni događaj u Bugojnu, svjedok se sjeća da je bila

subota, optuženi PALISLAMOVIĆ radio kod njega u stanu do 14:30, nakon čega je otišao. Svjedok je izjavio da je tada s PALISLAMOVIĆEM bio i njegov prijatelj EMIN, kome je svjedok dao neki stari regal, koji su taj dan PALISLAMOVIĆ i pomenuti EMIN odnijeli, te da je s PALISLAMOVIĆEM bio i njegov sin i da su pričali da će ići na Boračko jezero. Svjedok OKERIĆ ALMIR je potvrdio da se dan prije, tj. 25.06. našao s Palislamovićem i njegovim sinom u „Obi“-ju, gdje su kupili lajsne za vrata, a potom otišli u stan zbog radova.

Pored navedenog, svjedok OKERIĆ je izjavio da se sjeća da je te prilike optuženi PALISLAMOVIĆ NASER imao MOTORNO vozilo zeleni „Ford Mondeo“, karavan, te da mu je tokom radova u stanu dao knjigu „Vojna topografija“ .

Vezano za nevedeni događaj u Bugojnu, svjedok OKERIĆ ALMIR je rekao da je za isti saznao iz štampe, nakon čega je vidio u Dnevnom avazu sliku optuženog, te je otišao u policiju i prijavio da poznaje optuženog, nakon čega je išao u FUP na informativni razgovor, ali da više nije saslušan.

O kretanju i aktivnostima II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA tih kritičnih dana, govorila je i svjedokinja PAŠIĆ EMINA, koje je također agažovala optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA početkom juna za određene molersko-farbarske radove, koji radovi su se završili otprilike 26 juna 2010 godine, pri čemu se svjedokinja nije mogla tačno sjetiti datuma. Prema kazivanju ove svjedokinje, sa optuženim PALISLAMOVIĆEM se dogovorila da nakon toga izvede i neke radove na Boračkom jezeru, ali da se sa optuženim PALISLAMOVIĆEM od 27.06.2010.g. nije više čula. Svjedokinja je pojasnila da mu je zadnji put poslala poruku i pitala ga hoće li ići, na šta joj je optuženi PALISLAMOVIĆ odgovorio da ne može taj dan i više se nisu čuli. Svjedokinja je pojasnila da su imali dogovor za 26.06.2010.g. – subota da optuženi PALISLAMOVIĆ poslije podne ide s njom na Boračko jezero da dogovore radove, te je on odložio jer mu je trebalo dijete doći, nakon čega je odloženo i narednog dana, a poslije je optuženi bio nedostupan.

Da su svjedokinja PAŠIĆ EMINA i optuženi PALISLAMOVIĆ NASER bili u telefonskom kontaktu, nesporno je utvrđeno iz telefonske analize, odnosno Analize grafičkih prikaza FUP-a – Sektora kriminalističke policije broj: 13/2-1- od 01.11.2010. godine, što je pojasnio svjedok KAMBEROVIĆ ELVIS, te učinio nespornim i optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka pred ovim Vijećem.

Iskazi navedenih svjedoka su u saglasnosti i sa iskazom svjedokinje HODŽIĆ HALIDE, sa kojom je optuženi PALISLAMOVIĆ ranije bio u vanbračnoj zajednici i sa kojom ima dvoje djece, koja je potvrdila da je njihov sin, malodobni PALISLAMOVIĆ EMIR u to vrijeme bio kod optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA. Svjedokinja se ovoga sjeća, jer prije toga optuženi nije viđao djecu dugo vremena i da je tada nazvao u junu mjesecu, djeca su bila na raspustu, i pitao da malodobni sin EMIR dođe kod njega u Sarajevo iz Banovića, gdje živi sa svjedokinjom, na što je svjedokinja pristala, te je optuženi došao po sina u Banoviće i sa istim otišao u Sarajevo. Svjedokinja je po dolasku sina u Sarajevo, cijelo vrijeme s njim bila u telefonskom kontaktu, čuli su se po tri puta dnevno, potvrdila je da je sin išao sa PALISLAMOVIĆEM na radove, te joj je bilo poznato da su trebali ići na Boračko jezero, ali da do toga nije došli. Pored navedenog, svjedokinja HODŽIĆ HALIDA, nakon što joj je prezentirana Službena zabilješka od 23.08.2010 g., potvrdila da je dolazila sa sinom, PALISLAMOVIĆ EMIROM, u Sarajevo da pokazuje lokacije po kojima se kretao s ocem.

Sve navedeno je izjavio i optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka pred ovim Vijećem, kada je izjavio da je dan prije događaja u Bugojnu, kao i dane prije toga, obavljao određene građevinske radove kako za PAŠIĆ EMINU, tako i za OKERIĆ ALMIRA, da je bio u društvu sa malodobnim sinom, kojeg je doveo iz Banovića da provede vrijeme s njim, i da je taj dan prije događaja završio radove kod OKERIĆ ALMIRA negdje oko pola tri poslije podne, utovario neke stvari sa OSMANAGIĆ EMINOM, te iste odvezao kući OSMANAGIĆ EMINA u Brijesće, pa se ponovo vratio kući u Boljakov potok po neka vrata iz garaže i ista dao OSMANAGIĆ EMINU. Poslije ovoga optuženi tvrdi da je ponovo otišao kod Emina po neki alat, a poslije sa sinom u Čaršiju, pri čemu su boravili u internet klubu Zemzem, gdje su se zadržali do nekih 23-23,30 h, nakon čega su tramvajem došli do „Socijalnog“ gdje je optuženi preuzeo vozilo koje je tu parkirao, te su stigli kući negdje oko pola 1. Prema tvrdnji optuženog PALISLAMOVIĆA, sin je legao spavati, a optuženi PALISLAMOVIĆ je otišao do pumpe Brijesću da nešto kupi, te je došao kući negdje oko 1 sat i legao spavati.

Iskaze svjedoka OKERIĆ ALMIRA i PAŠIĆ EMINE, Vijeće prihvata kao objektivne i tačne, uvjerljive, budući da prema njihovom kazivanju, činjenici kako poznaju optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA i od kuda im njihova saznanja, Vijeće zaključuje da ovi svjedoci nemaju nikakav interes da govore subjektivno u korist optuženog, odnosno da govore drugačije od onoga što se stvarno dogodilo, te Vijeće prihvata i iskaz optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA koji se u potpunosti slaže sa iskazima ovih svjedoka u ovom dijelu o kojem su govorili svjedoci.

Osim toga, uvidom u Službeni izvještaj FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za operativnu kriminalističku tehniku broj:14/5-142/10 od 02.07.2010. godine i Fotodokumentaciji broj:09-14/5-142/10 od 02.07.2010. godine o pretresu motornog vozila marke „ Ford Mondeo“, registarskih oznaka 794-T-352, koje koristi PALISLAMOVIĆ NASER, na adresi Smaje Šikala broj 257 u Sarajevu, je utvrđeno da je prilikom pretresa navedenog vozila nađen građevinski materijal i alat, koji su pominjali naprijed navedeni svjedoci, kao i sam Palislamović Naser, što dodatno potvrđuje tačnost njihovih iskaza.

Prema iskazima navedenih svjedoka, kao i prema iskazu optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, koji je dao u svojstvu svjedoka tokom glavnog pretresa, optuženi PALISLAMOVIĆ NASER je dan prije događaja u Bugojnu, tj. 26.06.2010. godine, bio u Sarajevu sa sinom PALISLAMOVIĆ EMIROM, i to bar do pola tri poslije podne, dakle malo prije vremena o kojem govori svjedok optužbe ČAUŠEVIĆ ADNAN, kada je završio sa određenim radovima u stanu OKERIĆ ALMIRA, što je nesumnjivo potvrdio svjedok OKERIĆ ALMIR.

Iskaz svjedoka OKERIĆ ALMIRA u potpunosti korespondira sa izjavom građanina HRVAČIĆ GALIBA, koju je saopštio policiji i izjavio da je istog dana u poslijepodnevnom satima, između 16,00 i 17,00 sati, ispred kuće koju je iznajmljivao PALISLAMOVIĆ NASER u Sarajevu – Boljakov Potok, vidio PALISLAMOVIĆ NASERA u društvu sa još jednim licem, a upravo u vrijeme kada je prema izjavi svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER bio između 17 i 17:30 sati u Bugojnu, u društvu sa njim - ČAUŠEVIĆ ADNANOM i sa I-optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM.

Bitno je primijetiti i napomenuti da je ČAUŠEVIĆ ADNAN jedini svjedok koji dovodi II- optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u vezu sa ovim događajem, te da niti jedan drugi dokaz Tužilaštva ne dokazuje prisustvo PALISLAMOVIĆ NASERA u Bugojnu u vrijeme o kojem govori ČAUŠEVIĆ ADNAN, da su se nalazili u vozilu PALISLAMOVIĆ NASERA dana 26.06.2013. godine između 17:00 i 17:30 i tom prilikom planirali napad na PU Bugojno.

Provedeni dokazi odbrane optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA dovode u sumnju tvrdnju Tužilaštva BiH da je PALISLAMOVIĆ NASER učestvovao u izvršenju ovog krivičnog djela na način kako je to opisalo Tužilaštvo pod tačkom I izmjenjene optužnice.

Dakle, moguće je da se događaj opisan pod tačkom I optužnice odigrao na način kako je opisao svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN, čijem iskazu Sud poklanja vjeru jer korespondira sa ostalim dokazima. Međutim, kako u dijelu u kojem ovaj svjedok govori o dolasku PALISLAMOVIĆ NASERA u Bugojno i njegovom učešću u izvršenju ovog djela, ovaj iskaz nije potkrijepljen niti jednim drugim dokazom, dok je nasuprot tome, doveden u razumnu sumnju činjenicama koje je na te okolnosti provela odbrana optuženog PALISLAMOVIĆA, Sud nalazi da postoji osnov za zaključak da je u vrijeme o kojem govori svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN, optuženi PALISLAMOVIĆ NASER mogao biti u Sarajevu, te s obzirom na udaljenost Sarajeva i Bugojna od oko 135 km, da objektivno nije bio u mogućnosti nakon završenog posla kod OKERIĆ ALMIRA oko 15:00 sati i istovara stvari u Boljakov Potoku, kada ga je vidio Hrvačić Galib između 16:00 i 17:00, doći u Bugojno i sastati se sa optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM i ČAUŠEVIĆ ADNANOM u periodu od 17:00 do 17:30 sati, kako to jedino tvrdi u svojoj izjavi iz istrage svjedok ČAUŠEVIĆ ADNAN.

Osim toga, Sud je cijenio i to da prema Nalazu vještačenja – Ispitivanje tragova eksploziva – FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalističkotehnička vještačenja broj: 09-14/1-1-04-3-3175 od 26.10.2010. godine, na ispitivanim uzorcima uzetim iz vozila marke "Ford Mondeo", registarske oznake 794-T-352, a kojim je upravljao PALISLAMOVIĆ NASER (oduzet od PALISLAMOVIĆ NASERA prema Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a Kantona Sarajevo – Treća policijska uprava broj: 02/4-3-2-178/10 od 28.06.2010. godine) nisu pronađeni tragovi eksploziva primjenjenih nespornih uzoraka. Vijeće pri ovome primjećuje da se optuženi PALISLAMOVIĆ NASER tereti da je vozilom marke „Nissan“ došao u Bugojno, pri čemu Tužilaštvo nije prezentiralo niti i jedan valjan dokaz koji ga dovodi u vezu sa nekim takvim vozilom.

Provedeno je i vještačenje tragova eksploziva na optuženom PALISLAMOVIĆ NASERU, te prema nalazu vještačenja tragova eksploziva – Ispitivanje tragova eksploziva FUP-a – Centar za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalističkotehnička vještačenja, broj: 09-14/1-1-04-5-3545 od 13.08.2010. godine, na acetonskim brisevima (tampon vate) uzetim sa ruku Palislamović Nasera nisu pronađeni tragovi eksploziva primjenjenih nespornih uzoraka, niti na njegovim odjevnim predmetima.

Vještak HAJDAR MEVLUDIN je na glavnom pretresu potvrdio da je uradio označeni nalaz, te da je po naredbi Tužilaštva od 18.08.2010. godine izvršeno vještačenje tragova koji su izuzeti iz „Ford Mondea 794-5-352“ kojim je upravljao PALISLAMOVIĆ NASER, radi se o brisovima sa ručice za otvaranje unutrašnje strane vozila, sa rukohvata vrata

suvozača, rukohvata vozača, sa konzole, i tapacirung iz prtljažnika vozila, cilj je bio utvrditi prisustvo tragova eksploziva. Hemijskim ispitivanjem nije pronađeno prisustvo tragova eksploziva.

Navedeno vozilo je nesumnjivo koristio optuženi PALISLAMOVIĆ NASER, jer je prema Ispitivanju biloških tragova vještačenja FUP-a – Centar za forenziku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja broj: 09-14/1-2-04-5-3175 od 27.09.2010. godine, u biološkim uzorcima iz vozila "Ford Mondeo" caravan, registarskih oznaka 794-T-352 nađen DNK profil muške osobe koji se poklapa sa nespornim DNK profilom dobivenim analizom brisa bukalne sluznice lica PALISLAMOVIĆ NASER, što je potvrdila neposredno pred Sudom vještakinja MAJA MARTINOVIĆ MUK.

Ispitivanjem tragova biološkog porijekla FUP-a – Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje za kriminalistička vještačenja broj: 09-14/1-2-04-3-3175 od 06.10.2010. godine, koje je vršila MAJA MARTINOVIĆ MUK, dipl.biolog, u brisevima sa ručice za otvaranje vrata navedenog automobila sa unutrašnje strane suvozača, rukohvata za otvaranje automobila sa unutrašnje strane suvozača, rukohvata iznad vrata automobila sa unutrašnje strane suvozača, konzole i pretinca automobila, nije konstatovana dovoljna količina biološkog materijala potrebna za dobivanje DNK profilla, da bi se eventualno moglo utvrditi ko je s optuženim PALISLAMOVIĆ NASEROM bio u vozilu.

Dakle, tokom glavnog pretresa niti jedan materijalni dokaz ne dovodi optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA u vezu sa predmetnim događajem iz tačke I, da bi se potkrijepio dio iskaza svjedoka ČAUŠEVIĆ ADNANA, koji je dao u istrazi.

Navedenu sumnju u pogledu odlučnih činjenica, Sud je primjenom principa in dubio pro reo, morao cijeliti u korist II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, te je usljed nedostatka drugih dokaza koji bi uputili na zaključak izvan svake razumne sumnje da je I-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER u sporno vrijeme bio u Bugojnu i sa ČAUŠEVIĆ ADNANOM i optuženim ČAUŠEVIĆ HARISOM, dogovarao i planirao napad na PU Bugojno, Vijeće moralo donijeti odluku kojom II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA oslobađa od krivnje za predmetno krivično djelo.

ODLUKE U ODNOSU NA II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA

U odnosu na II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA, a vezano za tačku II optuženice u kojima se navode određene krivičnopravne radnje za koje se optužuje ovaj optuženi, Vijeće je našlo, nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da Tužilaštvo nije izvan svake razumne sumnje dokazalo da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER počinio radnje za koje se optužuje pod tačkom II optužnice, kako slijedi:

Tačka V - izreke ove presude, u odnosu na tačku II optužnice

Nadalje, u odnosu na djelo iz tačke II izreke ove Presude, odnosno tačke II predmetne optužnice, Vijeće je također zaključilo, a nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, da Tužilaštvo nije izvan svake razumne sumnje dokazalo da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER počinio radnje za koje se optužuje pod tačkom II predmetne optužnice, i to da je nabavljao i pripremao sredstva i preduzimao druge radnje kojim su stvorili uslove za izvršenje terorističkog čina, pa da bi time ostvario obilježja krivičnog

djela terorizam iz člana 201. stav 4., sve u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona BiH, koje radnje bi se kvalificirale kako pripremne radnje za djelo iz tačke I optužnice.

Svjedok optužbe MEKIĆ JASMIN je izjavio da je jedne prilike PALISLAMOVIĆ NASER boravio kod njega 2-3 dana, a da je trebao biti kod ČAUŠEVIĆ HARISA, koji ga nije mogao primiti jer je živio u maloj kući, te su svjedoci BRKIĆ ESAD, kao i svjedoci KARAŠIN ABDEL i IVKOVIĆ SالدIN, potvrdili da su nekih prilika viđali PALISLAMOVIĆ NASERA sa ČAUŠEVIĆ HARISOM, ali drugih saznanja o tom druženju, kao i o činjeničnim tvrdnjama Tužilaštva iz tačke II izmjenjene optužnice, pomenuti svjedoci nemaju, niti ima materijalnih dokaza koje dovode optuženog u vezu sa navedenim.

Posebno, mora se primijetiti i to da Tužilaštvo nije provodilo dokaze pa niti ukazalo na bilo koji dokaz kojim bi se potvrdili navodi optuženja da je optuženi PALISLAMOVIĆ govorio, iznosio stav da terorističke napade, citat *„treba izvesti u BiH, da treba skupiti oružje, jude i pare, zatim da oružje treba prikupjati i otkupjivanjem od sejaka oružja ostalog posl.je zadrjegy rata“*.

Nesporo je da je prema Izvještaju o izvršenom pretresu FUP-a broj: 13/3-/10 od 28.06.2010. godine, Zapisniku o pretresanju FUPa broj:13/3-sl/10 od 28.06.2010. godine, Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 13/3-sl/10 od 28.06.2010. godine, te Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj:13/3-sl1/10 od 28.06.2010. godine, što je zabilježeno Fotodokumentacijom broj:09-14/5-143/10 od 02.07.2010. godine i prezentirano kao dokaz, od optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA Prilikom pretresa stana koji je koristio na adresi Mahmuta Bušatlije bb, Sarajevo, oduzeta knjiga zelene boje sa natpisom „Minskoeksplozivna sredstva“, te knjiga sa natpisom „Vojna topografija“, karta Slovenije, Hrvatske, Srbije, BiH, Crne Gore i Makedonije, te USB stik. Na pomenutom USB stiku su prema Nalazu forenzičke analize po naredbi T20 0 KT 0000441 10, po vještaku Skorupan Neziru iz decembra 2010. godine nađeni folderi sa dosta video snimaka o Al-Qaeda-i i bombardovanju, mudžahedinima, džihadu, Afganistanu, ratu u Čečeniji i sl. video snimci o bombama i terorističkim napadima, što je vještak SKORUPAN NEZIR potvrdio na glavnom pretresu pred ovim Vijećem.

U odnosu na pronađenu i oduzetu knjigu sa naslovom „Minskoeksplozivna sredstva“, vještak BIDŽEVIĆ SALKO, mašinski inžinjer i viši istražitelj u odjeljenju KDZ – FUP-a (vještačio minsko-eksplozivna sredstva) je potvrdio da na osnovu ove knjige i sredstava koja se navode u istoj, osoba može sastaviti eksplozivnu napravu.

Prema Izvještaju po pitanjima koja proizilaze iz do sada provedenih vještačenja po naredbama Tužilaštva BiH broj: KTA-302/10, KTA-410/10 i T20 0 KT 0000441 10, FUP-a – Centra za forenziku i podršku, broj: 09-14/4-05-4-3175/10 od 02.12.2010.godine, a koji su zajedno sačinili vještaci Hajdar Mevludin, Jevđenić Ognjen i Bidžević Salko, udžbenik “Minskoeksplozivna sredstva” autora nadporučnika Nedžada Kukuruzovića u Generalštabu Armije BiH, pronađena i privremeno oduzeta od Palislamović Nasera po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 13/3-sl/10 od 28.06.2010.godine, može poslužiti prosječnom građaninu za pripremanje i aktiviranje eksplozivne naprave, koja vrstom i kvalitetom odgovara pretpostavljenoj eksplozivnoj napravi korištenoj prilikom napada na PU Bugojno dana 27.06.2010.g.

Mađutim, pored navedenih činjenica, Tužilaštvo nije dokazalo postojanje činjenica koje bi ukazale da je optuženi PALISLAMOVIĆ NASER na osnovu pomenutog video materijala, te knjige o minskoeksplozivnim sredstvima, pripremao teroristički napad, odnosno namjeravao sačiniti ili sačinio minsko-eksplozivno sredstvo.

Dakle, Vijeće je stava da sama činjenica posjedovanja pomenutih video klipova – video zapisa, te pomenute 2 knjige iz oblasti vojne odbrane, bez daljeg inkriminirajućeg konteksta, a posebno kod naprijed utvrđenih činjenica, da kod Palislamović Nasera nisu pronađeni tragovi eksploziva, niti drugi tragovi koji ga dovode u vezi s tim, ne predstavlja bitna obilježja krivičnog djela za koje se pod ovom tačkom II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER optuživao.

Zbog navedenog zaključka, Vijeće se dalje nije bavilo ostalim dokazima koje je provela odbrana II-optuženog, cijeneći da to kod ovakvog stanja stvari nije potrebno.

Kod ovakvog stanja stvari, Vijeće je odlučilo da odluku donese na način koji je povoljniji za II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA (pravilo "*in dubio pro reo*"), uz primjenu člana 284. stav 1. tačke c), a u vezi sa članom 3. ZKP BiH, pa kako nije dokazano da je II-optuženi PALISLAMOVIĆ NASER učinio krivično djelo na načine opisano u predmetnoj optužnici, valjalo je donijeti oslobađajuću presudu i II-optuženog osloboditi i od ove optužbe.

OSTALE ODLUKE u vezi sa II-optuženim PALISLAMOVIĆ NASEROM

Kako je Sud II-optuženog PALISLAMOVIĆ NASERA oslobodio od optužbe za djela za koja se optuživao, to je Sud u skladu sa članom 189. stav 1. ZKP BiH donio odluku da troškovi postupka u odnosu na ovog optuženog padaju na teret sredstava ovog Suda, kao i da mu se zbog donošenja presude kojom se oslobađa od optužbe odmah ukine mjera pritvora, cijeneći da ne postoje zakonski uslovi za dalju primjenu ove mjere, niti neke druge mjere zabrane.

6. DRUGE ODLUKE SUDA

Kao što je to već rečeno, Vijeće je po prijedlogu Tužilaštva, ali i po službenoj dužnosti, donijelo odluku da se predmeti navedeni u izreci ove presude trajno oduzmu i nakon pravomoćnosti ove presude unište, kako je to sve navedeno u izreci ove presude, u smislu odredbi člana 74. Krivičnog zakona BiH.

Takođe, Vijeće je na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH oštećene LJUBUŠKIĆ MERSIHU, HINDIĆ EDINU, KARADŽA MUAMERA, HODŽIĆ SANELA, BEŠIĆ SULEJMANA, KOLAK MARINKA, ŠKANDRO MUGDIMA, SREDNJOBOSANSKI KANTON FEDERACIJE BiH, te ostale oštećene u ovom predmetu u vezi sa tačkom I ove presude, uputilo da imovinsko-pravne zahtjeve ostvaruju u parničnom postupku, iz razloga jer je Vijeće ocijenilo da bi se raspravljanjem i utvrđivanjem takvih zahtjeva znatno odugovlačio ovaj postupak.

Sud je na osnovu čl. 186 i 188. Zakona o krivičnom postupku BiH donio odluku kojom je obavezao I-optuženog ČAUŠEVIĆ HARISA da nadoknadi sve troškove ovog postupka u odnosu na osuđujući dio presude koji se odnosi na njega, o čijoj visini će Sud

odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju svih podataka, koje troškove je I-optuženi ČAUŠEVIĆ HARIS dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sud je donio odluku, na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, da troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu ove presude u odnosu na optužene ČAUŠEVIĆ HARISA i PALISLAMOVIĆ NASERA padaju na teret budžetskih sredstava.

***

Konačno, završne riječi obrazloženja ove presude, s obzirom na karakter i prirodu predmetnog krivičnog djela, te posljedice koje su nastupile po oštećene, društvenu zajednicu, državu i njene građane, Vijeće smatra za bitnim istaći da ovom osudom predmetnog terorističkog čina i njegovog počinitelja ČAUŠEVIĆ HARISA, uključujući i već osuđenog počinitelja HARAČIĆ ADNANA, ovaj Sud i država Bosna i Hercegovina pokazuju odlučnost i istrajnost u zaštiti svog ustavnog i političkog poretka, u borbi protiv terorizma kao svojevrsnog kriminaliziranog oblika političkog nasilja.

Nažalost, niti naša država nije imuna na ovakve čineve teškog i tragičnog bezumnog nasilja, teškog zla i krajnje destrukcije, niti je pošteđena ovih najtežih mirnodopskih krivičnih djela – krivičnog djela terorizma koji predstavlja aktuelnu i svakodnevnu stvarnu prijetnju ugrožavanja i narušavanja osnova ustavnog, političkog i socijalnog poretka, te dobrobiti zajednice i njenih pojedinaca, građana i civilizacijskih dostignuća.

Sud je izrekao ovakvu presudu sa ubjeđenjem da šalje čvrstu, jasnu i odlučnu poruku, kako domaćoj, tako i međunarodnoj zajednici i javnosti, da će ova država, država Bosna i Hercegovina, štiti svoje građane od ovakvih i sličnih kriminalnih akata i od njihovih kreatora, i da će svako snositi odgovornost za svoje radnje, na koji način će se po ocjeni ovog Suda ostvariti jačanje povjerenja građana u vladavinu prava i funkcionisanje pravne države, u kojoj su svi jednako odgovorni pred zakonom, te posebno jačati povjerenje građana u odlučnost i sposobnost ove države da zaštiti svoje građane i njihovu dobrobit od svih oblika bezakonja i nasilja.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljeno je pravo žalbe vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 dana od dana primitka iste. Oštećeni imaju pravo žalbe protiv ove presude u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpavka presude isključivo protiv odluke o imovinsko-pravnom zahijevu i troškovima oštećenih, kcja se podnosi ovom Sudu u dovoljnom broju primjeraka za sve učesnike u postupku.

**ZAPISNIČARKA
PRAVNA SAVJETNICA
Mirela Karović**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Goran Radević**